

بیت

شرکت چاپ و انتشارات
وابسته به سازمان اوقاف و امور خیریه

RELIGION

آشنایی با نظام مدیریت وقف و امور خیریه در کشور هند / گردآورنده؛ دفتر نوسازی و تحول معاونت توسعه و پشتیبانی سازمان اوقاف و امور خیریه - تهران: شرکت چاپ و انتشارات؛ سازمان اوقاف و امور خیریه. ۲۲۰ ص.

ISBN: 978 - 964 - 422 - 670 - 0

فهرست نویسی بر اساس اطلاعات فیپا.

چاپ اول: ۱۳۹۶.

۱. وقف - هند. ۲. خیریه - هند. الف. دفتر نوسازی و تحول معاونت توسعه و پشتیبانی سازمان اوقاف و امور خیریه. ب. ایران. شرکت چاپ و انتشارات؛ سازمان اوقاف و امور خیریه. ج. آشنایی با نظام مدیریت وقف و امور خیریه در کشور هند.

۲۹۷/۳۷۲

BP۱۹۳/۲/۶۸۶

۱۳۹۵

۴۶۳۹۰۵۶

کتابخانه ملی ایران

**آشنایی با نظام مدیریت وقف و امور خیریه در کشور
هند**

**Management system of endowment and charitable affairs in
India**

تهیه و تألیف: دفتر نوسازی و تحول معاونت توسعه و پشتیبانی سازمان اوقاف و امور خیریه

تهران ۱۳۹۶

شرکت چاپ و انتشارات
وابسته به سازمان اوقاف و امور خیریه

آشنایی با نظام مدیریت وقف و امور خیریه در کشور

هند

Management system of endowment and charitable affairs in
India

لیتوگرافی، چاپ و صحافی: [شعار] شرکت چاپ و انتشارات
وابسته به سازمان اوقاف و امور خیریه

چاپ اول: بهار ۱۳۹۶
شمارگان: ۲۰۰ نسخه

تمامی حقوق چاپ و نشر این اثر در انحصار
دفترنوسازی و تحول معاونت توسعه مدیریت و پشتیبانی سازمان اوقاف و امور خیریه است

شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۴۲۲-۶۷۰-۰
ISBN: 978 - 964 - 422 - 670 - 0

چاپخانه، انتشارات، پخش و فروشگاه:

کیلومتر ۵ جاده مخصوص کرج، نیش سه راه شیشه مینا، تهران ۱۳۹۷۸۱۵۳۱۱
تلفن: (چهار خط) ۴۴۵۱۳۰۰۲، نمابر: ۴۴۵۱۴۴۲۵، انتشارات و فروشگاه: ۴۴۵۲۹۶۰۱
تلفن پخش: ۴۴۵۱۴۴۱۱، تلفکس پخش: ۴۴۵۱۴۴۲۵

سازمان اوقاف:

تهران، خ نوفل لوشاتو، ساختمان مهر طبقه اول، دفترنوسازی و تحول معاونت توسعه مدیریت و پشتیبانی

شماره تماس: ۶۴۸۷۱۱۴۹ و ۶۴۸۷۱۱۰۸

سایت سازمان: www.mfso.ir

فهرست مطالب

مقدمه ۱۵

پیشگفتار ۱۷

فصل اول

۱- اطلاعات کلی کشور هند ۲۵

۱-۱- مقدمه ۲۵

۲-۱- اطلاعات عمومی ۲۵

۳-۱- اطلاعات جغرافیایی ۲۹

۴-۱- اطلاعات فرهنگ اجتماعی ۳۱

۵-۱- تقسیمات کشوری ۳۳

۶-۱- اطلاعات سیاسی ۳۴

۱-۶-۱- ریاست جمهوری در هند ۳۶

۲-۶-۱- احزاب مهم ۳۶

۳-۶-۱- نظام قضایی ۳۷

۷-۱- موقعیت راهبردی ۳۸

۸-۱- اطلاعات بهداشتی درمانی ۳۹

۹-۱- اطلاعات اقتصادی ۳۹

فصل دوم

- ۲- مفهوم وقف و امور خیریه در کشور هند ۴۷
- ۱-۲- مقدمه ۴۷
- ۲-۲- وقف در هند ۴۹
- ۱-۲-۲- اتمام دارایی وقف ۵۰
- ۲-۲-۲- ملزومات وقف ۵۰
- ۳-۲-۲- قوانین وقف ۵۱
- ۳-۲- کمک‌های مذهبی و خیریه هندوها ۵۲
- ۴-۲- مفهوم امور خیریه ۵۲
- ۱-۴-۲- مفهوم اهداف خیریه ۵۲
- ۲-۴-۲- مفهوم سازمان خیریه ۵۴
- ۱-۲-۴-۲- ویژگی‌های یک سازمان خیریه ۵۴
- ۲-۲-۴-۲- نکات مهم برای یادآوری ۵۵
- ۳-۲-۴-۲- اشکال فعالیت‌های خیریه ۵۷
- ۵-۲- قوانین حاکم بر سازمان‌های خیریه در هند ۵۸
- ۱-۵-۲- تراست ۶۰
- ۱-۱-۵-۲- انجمن‌های تحت قانون ثبت انجمن‌ها در سال ۱۸۶۰ ۶۸
- ۲-۱-۵-۲- شرکت‌های بند ۸ تحت قانون شرکت‌ها سال ۱۹۵۶ ۷۱
- ۳-۱-۵-۲- مقایسه بین تراست، انجمن و شرکت‌های غیرانتفاعی ۷۳

فصل سوم

- ۳- روند توسعه و وضعیت موجود وقف و امور خیریه در کشور هند ۷۹
- ۱-۳- مقدمه ۷۹
- ۲-۳- روند توسعه سازمان‌های خیریه در هند ۷۹
- ۳-۳- وضعیت موجود وقف و امور خیریه کشور هند ۸۰
- ۱-۳-۳- وضعیت موجود ۸۰
- ۲-۳-۳- اطلاعات به دست آمده از وزارت امور شرکت‌ها ۸۶
- ۳-۳-۳- اطلاعات به دست آمده از دپارتمان مالیات بر درآمد ۸۷
- ۴-۳- وضعیت ایرانیان و شیعیان در هند ۸۹

- ۳-۵- وضعیت موقوفات ایرانیان در هند ۹۰
- ۳-۵-۱- مقدمه ۹۰
- ۳-۵-۲- موقوفات و ابنیه ایرانیان در هند ۹۲
- ۳-۵-۲-۱- اماکن و موقوفات واقع در بمبئی (ایالت مهاراشترا) ۹۲
- ۳-۵-۲-۲- اماکن و موقوفات واقع در پونا (ایالت ماهاراشترا) ۹۷
- ۳-۵-۲-۳- اماکن و موقوفات واقع در حومه دهلی ۱۰۰
- ۳-۵-۲-۴- اماکن و موقوفات واقع در کلکته (ایالت بنگال غربی) ۱۰۱
- ۳-۵-۲-۵- اماکن و موقوفات تاریخی شهر هوگلی ۱۰۴
- ۳-۵-۲-۶- اماکن و موقوفات حیدرآباد (ایالت آندراپرادش) ۱۰۸
- ۳-۵-۲-۷- اماکن و موقوفات واقع در بنگلور (ایالت کارناتاكا) ۱۱۰
- ۳-۵-۲-۸- اماکن و موقوفات شهرستان علی پور ۱۱۲
- ۳-۵-۲-۹- موقوفات و اماکن مذهبی شهرستان مدرس (ایالت تامیل نادو) ۱۱۴
- ۳-۵-۲-۱۰- نتیجه ۱۱۴

فصل چهارم

- ۴- نگاشت نهادی نظام مدیریت وقف و امور خیریه در کشور هند ۱۱۹
- ۴-۱- مقدمه ۱۱۹
- ۴-۲- انواع کنشگران فعال در حوزه وقف و امور خیریه ۱۱۹
- ۴-۲-۱- سیاست‌گذار ۱۲۰
- ۴-۲-۲- تنظیم‌گر ۱۲۰
- ۴-۲-۳- تسهیل‌گر ۱۲۲
- ۴-۲-۴- ارائه‌دهنده خدمات ۱۲۳
- ۴-۳- نگاشت نهادی نظام مدیریت وقف و امور خیریه ۱۲۳
- ۴-۳-۱- وزارت امور اقلیت‌ها ۱۲۴
- ۴-۳-۱-۱- چشم‌انداز و مأموریت ۱۲۵
- ۴-۳-۱-۲- چارت اداری وزارت امور اقلیت‌ها ۱۲۵
- ۴-۳-۱-۳- تخصیص وظایف ۱۲۶
- ۴-۳-۱-۴- سیستم مدیریت وقف هند ۱۲۸
- ۴-۳-۲- شورای مرکزی وقف ۱۳۰
- ۴-۳-۱-۲- تاریخچه و جایگاه ۱۳۰

- ۱۳۰ نقش شورای مرکزی وقف ۲-۲-۳-۴
- ۱۳۱ کمیته‌های شورای مرکزی وقف ۳-۲-۳-۴
- ۱۳۲ وظایف اصلی شورای مرکزی وقف ۴-۲-۳-۴
- ۱۳۳ تامین مالی شورای مرکزی وقف ۵-۲-۳-۴
- ۱۳۳ برنامه‌های شورای مرکزی وقف ۶-۲-۳-۴
- ۱۳۷ هیئت‌های وقف ایالتی ۳-۳-۳-۴
- ۱۳۸ هدف هیئت‌های وقف ایالتی ۱-۳-۳-۴
- ۱۳۸ وظایف هیئت‌های وقف ایالتی ۲-۳-۳-۴
- ۱۳۸ فعالیت‌های هیئت‌های وقف ایالتی ۳-۳-۳-۴
- ۱۳۹ شرکت ملی توسعه وقف ۴-۳-۳-۴
- ۱۳۹ چشم‌انداز و مأموریت شرکت ملی توسعه وقف ۱-۴-۳-۴
- ۱۴۰ اهداف شرکت ملی توسعه وقف ۲-۴-۳-۴
- ۱۴۰ مدل‌های کسب و کار شرکت ملی توسعه وقف ۳-۴-۳-۴
- ۱۴۲ برنامه‌ریزی طرح تقویت هیئت‌های وقف ایالتی ۴-۴-۳-۴
- ۱۴۳ کمیساریای خیریه ۵-۳-۳-۴
- ۱۴۳ تاریخچه و معرفی ۱-۵-۳-۴
- ۱۴۴ وظایف و اختیارات کمیساریای خیریه ۲-۵-۳-۴
- ۱۴۵ وزارت امور شرکت‌ها ۶-۳-۳-۴
- ۱۴۶ مأموریت و چشم‌انداز وزارت امور شرکت‌ها ۱-۶-۳-۴
- ۱۴۷ اهداف وزارت امور شرکت‌ها ۲-۶-۳-۴
- ۱۴۷ شرح وظایف ۳-۶-۳-۴
- ۱۴۸ ساختار سازمانی و وظایف بخش‌های مختلف وزارت امور شرکت‌ها ۴-۶-۳-۴
- ۱۵۱ دپارتمان مالیات بردرآمد ۷-۳-۳-۴
- ۱۵۲ مأموریت، چشم‌انداز و ارزش‌های دپارتمان مالیات بردرآمد ۱-۷-۳-۴
- ۱۵۳ معافیت‌های یک تراست ۲-۷-۳-۴
- ۱۵۳ گزارش‌های موردنیاز برای سازمان‌های خیریه ۳-۷-۳-۴
- ۱۵۴ مؤسسات خیریه ۸-۳-۳-۴
- ۱۵۴ سازمان چشم‌انداز جهانی هند ۱-۸-۳-۴
- ۱۵۶ مؤسسه کمک به هند ۲-۸-۳-۴

۱۵۷ مؤسسه آشا برای آموزش ۳-۸-۳-۴

۱۵۹ مؤسسه کمک به سالمندان هند ۴-۸-۳-۴

فصل پنجم

۱۶۵ ۵- جمع‌بندی

۱۷۵ منابع

پیوست

۱۷۹ قانون مؤسسات مذهبی و موقوفات خیریه سال ۱۹۹۷

فهرست شکل‌ها

- شکل ۱-۱: تقسیمات کشوری هند ۳۴
- شکل ۱-۲: نمودار مقایسه‌ای تولید ناخالص داخلی هند و ایران ۴۲
- شکل ۱-۳: نمودار مقایسه‌ای تولید ناخالص داخلی سرانه هند و ایران و جهان ۴۲
- شکل ۱-۴: نمودار مقایسه‌ای درآمد ناخالص ملی براساس سرانه جمعیت هند و ایران ۴۳
- شکل ۴-۱: نگاشت نهادی نظام مدیریت وقف و امور خیریه در کشور هند ۱۲۴
- شکل ۴-۲: چارت اداری وزارت امور اقلیت‌ها ۱۲۵
- شکل ۴-۳: صفحه ابتدایی سیستم مدیریت وقف هند ۱۳۰
- شکل ۴-۴: چارت اداری کمیساریای خیریه ۱۴۵
- شکل ۴-۵: صفحه ابتدایی سایت وزارت امور شرکت‌ها ۱۴۶
- شکل ۴-۶: صفحه ابتدایی سایت دیپارتمان مالیات بردرآمد ۱۵۱
- شکل ۴-۷: صفحه ابتدایی سایت سازمان چشم‌انداز جهانی هند ۱۵۴
- شکل ۴-۸: صفحه ابتدایی سایت مؤسسه کمک به هند ۱۵۶
- شکل ۴-۹: صفحه ابتدایی سایت مؤسسه آشا برای آموزش ۱۵۸
- شکل ۴-۱۰: صفحه ابتدایی سایت مؤسسه کمک به سالمندان هند ۱۶۰

فهرست جدول ها

- جدول ۱-۱: ایالت های کشور هند ۳۳
- جدول ۱-۲: ناحیه های به هم پیوسته کشور هند ۳۴
- جدول ۱-۲: مقایسه بین تراست، انجمن و شرکت های غیرانتفاعی ۷۳
- جدول ۱-۳: اطلاعات به دست آمده از سیستم مدیریت وقف هند ۸۱
- جدول ۲-۳: اطلاعات مازول ثبت سوابق سیستم آنلاین مدیریت وقف هند ۸۳
- جدول ۳-۳: اطلاعات مازول های گوناگون سوابق سیستم آنلاین مدیریت وقف هند ۸۵
- جدول ۳-۴: تعداد مالیات دهندگان مؤثر در سال ۲۰۱۴-۲۰۱۵ ۸۸
- جدول ۳-۵: تعداد شماره حساب های پایدار تخصیص داده شده به مالیات دهندگان ۸۸
- جدول ۱-۴: چشم انداز و مأموریت وزارت امور اقلیت ها ۱۲۵
- جدول ۲-۴: کمک های مالی تخصیص داده شده به شورای مرکزی وقف برای توسعه پروژه ها ۱۳۴
- جدول ۳-۴: چشم انداز و مأموریت شرکت ملی توسعه وقف ۱۳۹
- جدول ۴-۴: تعداد دارایی های شناسایی شده و اظهار تمایلات دریافت شده ۱۴۱
- جدول ۵-۴: مأموریت و چشم انداز وزارت امور شرکت ها ۱۴۶
- جدول ۶-۴: اهداف وزارت امور شرکت ها ۱۴۷
- جدول ۷-۴: مأموریت، چشم انداز و ارزش های دپارتمان مالیات بردرآمد ۱۵۲

- جدول ۴-۸: نحوه هزینه کرد درآمدهای سازمان چشم انداز جهانی هند..... ۱۵۶
- جدول ۴-۹: مأموریت، چشم انداز و برنامه استراتژیک مؤسسه کمک به هند..... ۱۵۷
- جدول ۴-۱۰: مأموریت، اهداف و ارزش های اصلی مؤسسه آشا برای آموزش..... ۱۵۸
- جدول ۴-۱۱: مأموریت، چشم انداز و برنامه مؤسسه کمک به سالمندان برای سال ۲۰۲۰..... ۱۶۰
- جدول ۴-۱۲: منابع درآمدی مؤسسه کمک به سالمندان هند..... ۱۶۱
- جدول ۴-۱۳: نوع استفاده از سرمایه های مؤسسه کمک به سالمندان هند..... ۱۶۲
- جدول ۴-۱۴: برنامه های مؤسسه کمک به سالمندان هند که برای آن ها هزینه شده است..... ۱۶۲

مقدمه

از دیرباز سنت حسنه وقف در همه ادیان آسمانی و جوامع بشری مورد توجه و اهتمام وافر قرار داشته است. دین مبین اسلام نیز همچون سایر ادیان الهی اهتمام ویژه‌ای به ترویج وقف در بین مسلمین دارد، به گونه‌ای که پیشوایان اسلام ناب همگی از جمله واقفین و متولیان موقوفات بوده‌اند. در طی قرون متمادی نهاد وقف نقطه اتکاء و مهمترین بستر تعالی نهاد دین و یکی از زیرساخت‌های کلیدی فرهنگی، اقتصادی و اجتماعی اداره جوامع اسلامی بوده است. با توجه به اهداف بلند انقلاب اسلامی در راستای ایجاد جامعه اسلامی ایرانی و تمدن بین‌الملل اسلامی، احیاء نهاد وقف و شکوفایی هر چه بیشتر موقوفات از ضروریات اساسی‌ای است که مورد تاکید مکرر مقام معظم رهبری قرار دارد.

در این راستا سازمان اوقاف و امور خیریه به عنوان حکمران نهاد وقف بر آن شد تا با مطالعه نظام مدیریت وقف و امور خیریه سایر کشورها، مقدمات آشنایی و بهره‌گیری از ظرفیت‌ها و توانمندی‌های سایر ملل، و توسعه ارتباطات بین‌المللی در حوزه وقف، به ویژه ارتباطات با کشورهای و ملت‌های مسلمان را فراهم نماید. لذا از سال گذشته معاونت توسعه مدیریت و پشتیبانی سازمان اقدام به تعریف و راهبری پروژه پژوهشی «شناخت وضعیت نظام مدیریت وقف و امور خیریه پانزده کشور اسلامی و پانزده کشور غیراسلامی» نمود که نتایج آن در قالب بیش از سی کتاب مستقل منتشر شد و در همایش هفته وقف سال جاری توسط جناب آقای دکتر صالحی امیری، وزیر محترم فرهنگ و ارشاد

اسلامی، جناب آقای دکترستاری، معاون محترم علم و فناوری ریاست جمهوری و حجت الاسلام والمسلمین محمدی، نماینده ولی فقیه و ریاست محترم سازمان اوقاف و امور خیریه رونمایی گردید.

اجرای این پروژه مرهون تلاش افراد متعددی است که در اینجا لازم می دانم از زحمات همه آنها به ویژه مدیرکل دفتر نوسازی و تحول اداری، جناب آقای دکتر غلامعلی رحیمی و کارشناسان این دفتر، آقایان اسماعیل خارستانی و علی علاءالدینی که نقش کارفرمایی این مطالعات را برعهده داشتند، و جناب آقای محمدمهدی جعفری که مدیریت اجرای این پروژه را برعهده داشت، و همکار ایشان، آقای علیرضا رحیمی تشکر و قدردانی نمایم.

همچنین مراتب سپاس خود را از زحمات بی دریغ جناب آقای حسین آب نیکی - مشاور عالی ریاست سازمان اوقاف و امور خیریه - که نظارت بر این پروژه را برعهده گرفت و در جهت ارتقاء کیفی آن تلاش نمود اعلام می دارم.

معاون توسعه مدیریت و پشتیبانی

سازمان اوقاف و امور خیریه

زمستان ۱۳۹۵

پیشگفتار

مطالعه نظام مدیریت وقف و امور خیریه کشورهای جهان از شهریورماه سال ۱۳۹۴ به منظور آشنایی با پیشینه، روند توسعه وضعیت و عملکرد فعلی کشورها در این حوزه، نگاشت نهادی مجموعه‌های فعال در بخش وقف (شامل معرفی نهادها و روابط ما بین آن‌ها) و برنامه‌های آتی این کشورها با هدف استفاده از تجربیات موفق و پرهیز از تجربیات ناموفق، با لحاظ اقتضائات منحصربه‌فرد کشورهای مورد مطالعه، در دستور کار قرار گرفت و عملیاتی گردید.

به منظور تحقق اهداف مدنظر، شرح خدمات این پروژه در قالب چهار فاز ذیل طراحی و اجرا گردید:

- فاز صفر: تدوین طرح و چارچوب اولیه
 - فاز اول: تعیین شاخص‌های انتخاب کشورهای مدنظر و انتخاب نهایی سازی کشورها
 - فاز دوم: گردآوری، تحلیل و جمع‌بندی گزارش مطالعات انجام شده مرتبط
 - فاز سوم: جمع‌آوری و تجزیه و تحلیل اطلاعات هریک از کشورهای مدنظر
 - فاز چهارم: جمع‌بندی و نتیجه‌گیری کلی مطالعه
- فاز صفر به تدوین چهارچوب کلان، تفصیلی و محدوده پروژه و جزئیات هریک از مراحل و فعالیت‌ها اختصاص یافت. در فاز اول شاخص‌هایی جهت انتخاب کشورهای هدف مطالعه، تعیین گردید و مبتنی بر این شاخص‌ها، کشورهای مدنظر

جهت مطالعه، مشخص شدند. این شاخص‌ها به‌گونه‌ای انتخاب شدند که کشورهای همسایه، کشورهای اسلامی فعال در حوزه وقف و امور خیریه، کشورهای موفق در حوزه وقف و امور خیریه در دنیا و نیز کشورهای مشابه جمهوری اسلامی ایران از جهت وضعیت فرهنگی، اجتماعی و دینی مورد مطالعه قرار گیرند.

فاز دوم با عنوان «گردآوری، تحلیل و جمع‌بندی مطالعات انجام‌شده» به جمع‌آوری و تحلیل مطالعات موجود در کشور در خصوص نظام مدیریت وقف و امور خیریه سایر کشورها اختصاص یافت. هدف این فاز بهره‌برداری از اطلاعات و پژوهش‌های مرتبط انجام‌شده موجود در کشور و همچنین پرهیز از نادیده گرفتن مطالعات پیشین بود.

فاز سوم نیز به ترتیب به جمع‌آوری اطلاعات پیرامون نظام وقف و امور خیریه کشورهای منتخب از منابع مکتوب، اینترنتی و سایر منابع در دسترس، و تجزیه و تحلیل اطلاعات و جمع‌بندی مطالب اختصاص یافت. در نهایت طی فاز چهارم جمع‌بندی و نتایج حاصل از مطالعه همه کشورها و نتیجه‌گیری کلی مطالعه انجام و ارائه گردید.

مجموعه کشورهایی که در این پروژه هدف مطالعه قرار گرفتند شامل پانزده کشور اسلامی و پانزده کشور غیراسلامی می‌باشد که با توجه به شاخص‌های مدنظر سازمان، همچون همسایگی و ویژگی‌های اجتماعی و فرهنگی مشابه با جمهوری اسلامی ایران، برخورداری از نظام مدیریت و فعالیت‌های درخور تامل در حوزه وقف و امور خیریه، وجود ارتباطات بخش وقف و امور خیریه بین جمهوری اسلامی ایران و کشور مورد مطالعه و مواردی از این دست، انتخاب شدند.

یکی از کشورهای غیراسلامی منتخب کشور هند است. وجود مذاهب و فرق مختلف در این کشور، جمعیت بالا و وفقر درصد بالایی از مردم و جمعیت بالای مسلمانان این کشور از جمله دلایل انتخاب هند به عنوان یکی از کشورهای هدف مطالعه می‌باشد.

پژوهش حاضر حاصل گزارش بررسی ساختار و وضعیت نظام وقف و امور خیریه کشور هند می‌باشد و در آن وضعیت جغرافیایی، سیاسی، اجتماعی و فرهنگی و تاریخی کشور هند، مفهوم وقف و امور خیریه، روند توسعه و وضعیت موجود بخش وقف و امور

خیریه، نگاشت نهادی بخش وقف و امور خیریه و برنامه‌های توسعه‌ای این بخش در کشور هند به اجمال بررسی شده است. همچنین این مطالعه مطالبی مرتبط با امور وقف و خیریه مانند نهادهای حاکم، سیاست‌گذار و مدیریتی وقفی، سیاست‌های اجرایی، چشم‌اندازها، مأموریت‌ها و برنامه‌هایشان و همچنین سازمان‌ها، مؤسسات و نهادهای فعالی که در این حوزه تلاش می‌نمایند را مدنظر قرار داده است.

برای انجام این پروژه در ابتدا به بررسی منابع و سایت‌های فارسی مرتبط با موضوع پرداخته شد که متأسفانه اطلاعات مفیدی حاصل نشد.

در فصل دوم به بررسی مفهوم وقف، امور خیریه، مقایسه انواع سازمان‌های خیریه، ملزومات آن‌ها، نحوه تأسیس و قوانین حاکم بر آن‌ها، با استفاده از منابع مختلف به ویژه هندبوک سازمان‌های خیریه هند و برخی سایت‌های هندی پرداخته شد.

در فصل سوم ابتدا روند قانونی بخش وقف و امور خیریه در هند در طول تاریخ بررسی گردید. سپس وضعیت موجود این کشور در وقف و امور خیریه بر مبنای اطلاعات بین‌المللی را شرح داده و در ادامه آمار و جداول حاصل از پایگاه‌های داده متعددی که در هند وجود دارد را مانند سیستم مدیریت وقف هند، وزارت امور شرکت‌ها و دپارتمان مالیات بر درآمد بیان شده است.

فصل چهارم اختصاص به عناصر فعال در سیستم وقف و امور خیریه هند دارد. از آنجاکه سیستم وقف در هند کاملاً با سیستم امور خیریه تمایز و تفاوت دارد ابتدا به بررسی این سیستم پرداخته و به ترتیب چشم‌انداز، مأموریت، وظایف و... نهادهایی همچون وزارت امور اقلیت‌ها، شورای مرکزی وقف، هیئت‌های ایالتی وقف و شرکت ملی توسعه وقف را شرح داده شده است.

سیستم مدیریت وقف هند زیر نظر وزارت امور اقلیت‌های این کشور وجود دارد که با ورود به آن می‌توان اطلاعات مربوط به دارایی‌های وقفی اکثر ایالات هند را به تفکیک شهرهای کوچک‌تر مشاهده کرد. شکل بالا صفحه اصلی سیستم مدیریت وقف هند را نشان می‌دهد.

WAQF MANAGEMENT SYSTEM OF INDIA

An On-line System for Searching Waqf Properties in your Area & their Status
As a Government Initiative under the aegis of Ministry of Minority Affairs, Govt of India

[Home](#) | [About](#) | [SteerComm](#) | [ManageComm](#) | [FAQs](#) | [Data Verify Form](#) | [Feedback](#) | [Progress](#) | [NewsWatch](#) | [Legislations](#) | [Sample Waqf Deeds](#)

Dr. Najma A. Heptulla
Hon'ble Union Minister of Minority Affairs

Profile...

Launched to get the Feedback of General Public on the data entered by SWIs pertaining to Waqf Properties in their Areas.

- Kindly help us in building a correct & upto-date inventory of Waqf Properties by sending **Data Verify Form**. Please mention **WaqfID/PropID** and also include **Report Card** of each Waqf Property while sending Data Verify Form.
- In case of new Waqf Properties not listed in this

You can also click on an interested State/UT portion of India Map given above to Search WAMSI Online Data

Shri Ishaqur Abbas Naqvi
Hon'ble Union Minister of State Minority Affairs

Profile...

WAMSI Data available for:

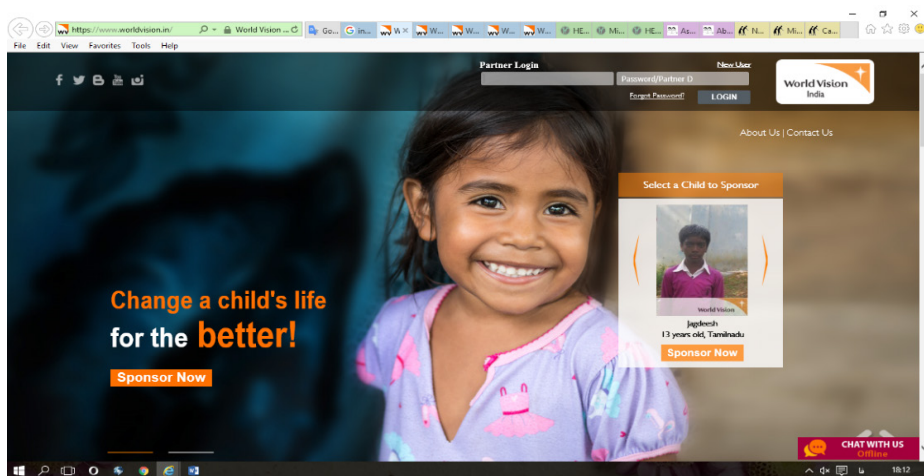
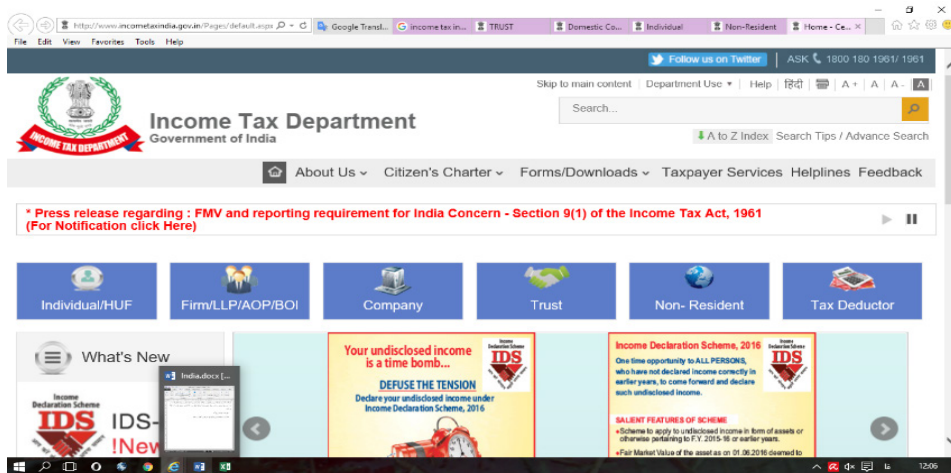
1. Andaman & Nicobar Islands
2. Andhra Pradesh
3. Assam
4. Bihar
5. Chandigarh
6. Chhattisgarh
7. Dadra & Nagar Haveli
8. NCT of Delhi
9. Gujarat
10. Haryana
11. Himachal Pradesh
12. Jammu & Kashmir
13. Jharkhand
14. Karnataka
15. Kerala
16. Lakshadweep
17. Madhya Pradesh
18. Maharashtra
19. Manipur
20. Meghalaya
21. Odisha
22. Puducherry
23. Punjab
24. Rajasthan
25. Tamil Nadu
26. Telangana State
27. Tripura
28. Uttarakhand
29. Uttar Pradesh

صفحه ابتدایی سایت وزارت امور شرکت‌ها در زیر نشان داده شده است. با مطالعه این سایت نیز اطلاعات بسیار جامعی در خصوص مأموریت، چشم‌اندازها و اهداف این وزارت به دست آمد.

The screenshot shows the homepage of the Ministry of Corporate Affairs (MCA) of India. The header includes the MCA logo, the text "Ministry of Corporate Affairs Government of India", and the tagline "EMPOWERING BUSINESS, PROTECTING INVESTORS". Below the header is a navigation menu with options like "ABOUT MCA", "ACTS & RULES", "MY WORKSPACE", "MCA SERVICES", "DATA & REPORTS", "CONTACTS", and "HELP & FAQS". The main content area features a "NEW TO MCA?" section with introductory text about MCA's role in regulating corporate affairs. To the right, there is a green box for "CORPORATE SEVA KENDRA" with contact information: "0124-4832500", "appl.helpdesk@mca.gov.in", and "DIN Cell: 7088600091, 7088600092, 7088600093". At the bottom, there are links for "New Company Incorporation, and Option '2' for all other queries" and "QUICK LINKS".

همچنین سایت‌های اینترنتی دیگر مراکز و سازمان‌های موجود در هند نیز اطلاعات جامعه را در برداشتند که بسیاری از آنها مطالعه و در گزارش قرار داده شد.

در ادامه به سراغ سیستم امور خیریه این کشور که بسیار پیچیده، گسترده و با قوانین متعدد است رفته شد و نهادهای فعال همچون: کمیساریای خیریه، وزارت امور شرکت‌ها، ثبت نام کننده شرکت‌ها، ثبت نام کننده انجمن‌ها، بنیاد ملی برای اداره

شرکت‌ها، مؤسسه‌های هندی امور شرکت‌ها و دپارتمان مالیات بر درآمد مورد بررسی قرار گرفت. در انتها نیز به عنوان نمونه چهار مورد از مؤسسات خیریه این کشور که در زمینه‌های مختلف فعالیت می‌کردند تشریح گردید.

در مجموع تلاش‌ها برای این بوده است که در تدوین این گزارش از مراجع معتبر و به روز دنیا بهره گرفته شود و با برقراری ارتباط با نهادهای مربوطه داخلی و خارجی، محتوای گزارش از دقت بالایی برخوردار گردد. انشاء الله با نقد و نظرات متخصصین مرتبط و تعریف و اجرای مطالعات و پژوهش‌های تکمیلی مثمرتر واقع گردد.

در پایان لازم می‌دانم از محضر همه خوانندگان گرامی استدعا نمایم تا با ارائه دیدگاه‌های ارزشمندشان ما را در ادامه این روند و تکمیل مطالعات انجام شده یاری فرمایند.

**مشاور عالی سازمان اوقاف و امور خیریه
و ناظر پروژه**

افصل اول |

اطلاعات کلی کشور ہند

۱- اطلاعات کلی کشور هند

۱-۱- مقدمه

یکی از گام‌های مطالعات تطبیقی، آشنایی مختصر با موقعیت جغرافیایی، سیاسی و اقتصادی کشور مورد مطالعه است؛ مقایسه یک کشور با کشورهای دیگر بدون در نظر گرفتن شرایط و موقعیت آن، موجب درک سطحی موضوع و نتیجه‌گیری نادرست می‌شود. به منظور آشنایی و مطالعه روندهای اجتماعی و فرهنگی مربوط به یک کشور، آشنایی با ویژگی‌های کلی آن کشور ضروری است؛ در این گزارش همان‌طور که پیش از این اشاره گردید، به بررسی روند تغییر کمک‌های خیریه و وقف و سازوکارهای مربوط به آن پرداخته می‌شود. مطالعات گسترده‌ای در زمینه مؤلفه‌های تأثیرگذار در زمینه کمک‌های خیریه و وقف در کشورهای مختلف دنیا انجام شده است که از آن میان می‌توان به مذهب، سن افراد و درآمد آن‌ها اشاره نمود.

بنابراین در این فصل برای درک بهتر فصول بعدی اطلاعات کلی درباره کشور هند در حوزه‌های تقسیمات کشوری، سیاسی، اقتصادی و اجتماعی شرح داده می‌شود.

۱-۲- اطلاعات عمومی

نام: «هند» (و هم‌چنین صورت‌های آن در زبان‌های غربی از جمله India در انگلیسی) برگرفته از زبان فارسی باستان است که به جای واژه سانسکریت «سیندو» (Sindhu) به کار می‌رفته و نام رودخانه سند بوده است. هم‌چنین واژه «هندوستان» که به عنوان نام کامل این سرزمین در اغلب کشورها از جمله خود هند رواج دارد واژه‌ای

فارسی است به معنی «سرزمین هندوها».

هند یا هندوستان با نام رسمی جمهوری هندوستان (هندی: **भारत गणराज्य**) تلفظ: **بَهَارَت گَنَرَاجِیَه**) کشوری در جنوب آسیا است که پایتخت آن دهلی نواست. هند از شمال غربی با پاکستان؛ از شمال با چین، بوتان، نپال و تبت؛ و از شمال شرقی با برمه و بنگلادش همسایه است. همچنین هند از باختر با دریای عرب، از خاور با خلیج بنگال، و نوب نیز با اقیانوس هند مرز آبی دارد.

پهناوری هند ۳,۴۰۲,۸۷۳ کیلومتر مربع (هفتم در جهان و ۲ برابر ایران) است. بیشتر سرزمین هند پست و هموار است و رشته کوه هیمالیا که در شمال کشور قرار دارد موجب شده است که رطوبت و ابرهای باران زا به شمال آسیا نفوذ نکند و در نتیجه هند کشوری پر باران و مرطوب و دارای خاک بسیار حاصلخیز است. این موضوع موجب شده است این کشور بتواند جمعیت بسیاری را در خود جای دهد.

جمعیت هند ۱,۳۱۱,۱۹۳,۴۲۲ نفر است که دومین کشور پر جمعیت دنیا پس از چین به شمار می آید. و رشد جمعیت ۱/۴٪ محاسبه شده است.

بندر بمبئی (مومبائی) با جمعیتی نزدیک به ۱۴ میلیون تن، پر جمعیت ترین شهر هند است. هند بیش از سی و پنج شهر بزرگ با جمعیت بالای یک میلیون تن دارد. بمبئی، دهلی، کلکته، مدرس، بنگلور، حیدرآباد، آگرا، میسور، جی پور، گوا، پونا، بوپال، تریواندروم، سورات و کانپور از شهرهای مهم این کشور پهناور هستند.

پرچم ملی کشور هند دارای سه رنگ افقی، از بالا به پایین، زعفرانی، سفید و سبز است. در وسط این پرچم گردونه ای با بیست و چهار پره به رنگ سرمه ای است. رنگ زعفرانی سمبل شجاعت، دلیری، وارستگی و فداکاری، رنگ سفید بیانگر خلوص و حقیقت و رنگ سبز به معنای ایمان، اعتقاد، باروری و حاصلخیزی است. گردونه پرچم که به آن دارما چاکرا گفته می شود، نمادی باستانی در آیین بوداست که توسط آشوکا پادشاه قدرتمند قرن چهارم قبل از میلاد به عنوان گردونه قانون استفاده می شد.

کشور هند در ۲۳ مرداد ۱۳۲۶ (۱۵ اوت ۱۹۴۷) و درست یک روز پس از استقلال پاکستان (از بریتانیا) استقلال یافته است. قانون اساسی این کشور نیز در ۵ آذر ۱۳۲۸

(۲۶ نوامبر ۱۹۴۹) تصویب شد. ولی از آنجا که برخی از مواد آن بلافاصله دستخوش تحول گردید و بخش عمده این قانون در ۶ بهمن ۱۳۲۸ (۲۶ ژانویه ۱۹۵۰) - که به عنوان «روز آغاز» شناخته شده است - عملی گشت. این روز در کشور هند به عنوان «روز جمهوری» جشن گرفته می شود.

پیشینه حضور انسان در شبه قاره هند به دویست تا چهارصد هزار سال می رسد؛ اما اولین تمدن به معنای واقعی در این سرزمین، تمدن دره سند با قدمت نزدیک به سه هزار سال قبل از میلاد است که با تمدن شهر سوخته در ایران همزمان بوده و با آن مراودات نزدیک داشته است و تقریباً پس از ورود آریایی ها بین سال های ۲۰۰۰ تا ۱۸۰۰ پیش از میلاد هر دو از بین رفته اند.

ورود آریایی ها به هند در فرهنگ، دین، ادبیات و نظام اجتماعی این سرزمین بسیار تأثیرگذار بوده است. از جمله می توان به شکل گیری زبان سانسکریت، تدوین متون مقدس هندو و پیدایش سیستم طبقاتی جامعه هند اشاره نمود.

اولین امپراتوری در هند با حکومت شاهنشاهی موریای بین سال های ۳۲۶ تا ۲۰۰ پیش از میلاد شکل گرفت. قدرتمندترین حاکم تاریخ هند تا قبل از گورکانیان، آشوکای بزرگ نام دارد که سومین شاه این سلسله است. وی در تمام جنبه های هنری، اجتماعی و سیستم اداری از هخامنشیان ایران الهام می گرفت. آثار بسیار مهم حجاری این دوره مانند پیکره چهار شیر (نماد ملی هند) بسیار تحت تأثیر حجاری تخت جمشید است. از سال ۳۲۷ تا ۳۲۶ پیش از میلاد اسکندر به هندوستان حمله می کند.

دومین سلسله قدرتمند به نام امپراتوری گوپتا از سال ۳۲۰ تا ۵۵۰ میلادی در شمال هند حاکمیت داشته و پس از گوپتاها تا قرن سیزده میلادی حکومت های زیادی در شمال هند با درگیری، شکست و پیروزی یکی پس از دیگری بر روی کار آمدند. با توجه به عدم قدرتمندی این حکومت ها، جنوب هند امنیت و آرامش بیشتری نسبت به شمال داشت و سرگرم تعامل و تجارت با اعراب مسلمان و منطقه جنوب آسیا بود و نقش مهمی در روابط خاورمیانه با خاور دور ایفا می کرد.

اولین تماس اسلام با آسیای جنوبی، سال هفتصد و یازده میلادی است که

مسلمانان تا کناره رود سند که هم‌اکنون در پاکستان است پیش آمدند. در قرن دهم میلادی سلطان محمود غزنوی منطقه پنجاب را تصرف کرد و بارها به شمال هند حمله کرد. تا قرن سیزدهم تاخت و تازهای زیادی از سوی ایران و آسیای مرکزی به هند صورت می‌گرفت؛ اما چندان ماندگار نبودند تا اینکه در این زمان مسلمانان، شهردهلی را تصرف کردند و اولین حکومت مسلمانان، به نام دوران سلطنت یا غلامان مسلمان را بنیان گذاشتند و اسلام رسماً بر هند حاکم شد.

در سال ۱۵۲۶ «بائر» از نوادگان تیمور لنگ بر هند تسلط یافت و سلسله گورکانیان یا امپراتوری مغولی هند را بنیان گذاشت. این سلسله از ۱۵۲۶ میلادی تا ۱۸۵۷ میلادی در بخش بزرگی از شبه‌قاره هند فرمانروایی کرد. حکمرانان این سلسله به تدریج تمامی شبه‌قاره را تحت فرمان گرفتند. اکبر کبیر امپراتور بزرگ این سلسله که سیاست مدارا با غیرمسلمانان هندی را در پیش گرفت بزرگ‌ترین و مقتدرترین پادشاه هند شناخته شده است؛ اما پس از مدتی بخش‌هایی از جنوب هند از اختیار آنان خارج شد. این دودمان آخرین دوران طلایی امپراتوری‌های اسلامی به شمار می‌رود و در نیمه سده ۱۷ میلادی و در زمان شاهجهان بزرگ‌ترین و ثروتمندترین امپراتوری جهان بود. در سال ۱۷۳۹ میلادی با حمله نادرشاه افشار به هند مقدمات انقراض این امپراتوری فراهم شد و در سال ۱۸۵۷ پس از سال‌ها نبرد سرانجام کمپانی هند شرقی توانست این امپراتوری را منقرض کرده سرزمین‌های آن را تصرف کند.

در سال ۱۵۱۰ میلادی پرتغالی‌ها به‌عنوان اولین مهاجمان اروپایی در گوا مستقر شدند. هنگامی که طوایف «مراتی» و سیک علیه حکومت پادشاهان گورکانی قیام کردند، بریتانیایی‌ها و فرانسوی‌ها در قرن ۱۸ مناطقی برای خود از هند جدا کردند و بنیاد حکومت بریتانیای کبیر در هند استوار گردید.

دولت بریتانیا بر اثر شورش‌های سال ۱۸۵۷ میلادی در هند، کمپانی هند شرقی بریتانیا را که گرداننده هند بود منحل کرد و به این سرزمین خودمختاری داد؛ اما بین سال‌های ۱۹۰۶ تا ۱۹۱۵، دولت بریتانیا ناچار شد اداره بعضی از امور کشور را به مردم هند واگذار نماید. در این هنگام رهبر بزرگ جنبش استقلال طلبی هند، ماهاتما گاندی قیام

کرد و علیه استبداد بریتانیا به مبارزه پرداخت.

سپس اختلاف شدیدی در بین سران هند و سران مسلمانان هند که رهبران آنها محمد علی جناح بود به وجود آمد. قصد مسلمانان این بود که کشوری مرکب از مناطق مسلمان هند تشکیل دهند. در آن هنگام بریتانیا قوانینی وضع نمود که به موجب آن به هند و سیلان و پاکستان استقلال داده شد. در ماه اوت ۱۹۴۷ آخرین سرباز بریتانیایی خاک هند را ترک گفت و در تاریخ ژانویه ۱۹۵۰ هند حکومت جمهوری مستقل خود را اعلام نمود و به عضویت اتحادیه کشورهای مشترک المنافع بریتانیا درآمد. اختلافات مرزی دولت هند با پاکستان در منطقه کشمیر هنوز برطرف نشده است.

۱-۳- اطلاعات جغرافیایی

هند، بخش بزرگ جنوب آسیا و شبه قاره هند را به خود اختصاص داده است. این کشور با پاکستان، بنگلادش، نپال، بوتان، چین و برمه هم مرز است. جغرافیای هند بسیار متنوع است و بیابان، دشت، تپه و فلات را شامل می شود. جغرافیای هند به طور کلی به سه بخش تقسیم می شود: (۱) فلات بلند هیمالیا (۲) جلگه سند و گنگ و (۳) شبه جزیره جنوب هند که مناطق مختلف کوهستانی، دره رودخانه ای، کویر، دشت و جنگل را در بر می گیرد. پایین ترین سطح هند، در اقیانوس هند، با ارتفاع صفر و بلندترین نقطه این کشور، قله کانچنجونگا، با ارتفاع ۸۵۶۸ متر در هیمالیا قرار دارد که سومین قله مرتفع جهان است.

آب و هوای این کشور از گرمسیری در جنوب تا آب و هوای معتدل در شمال متغیر است. مساحت ناحیه قابل کشت هند ۱,۲۶۹,۲۱۹ کیلومتر مربع (۵۶/۷۸٪ کل مساحت کشور) است که به دلیل رشد جمعیت و افزایش شهرنشینی رو به کاهش است.

سطح نواحی پوشیده از آب در هند معادل ۳۱۴,۴۰۰ کیلومتر مربع است و میانگین باران این کشور ۱,۱۰۰ میلی متر در سال است. بیش از ۹۲ درصد استفاده آب در هند برای مصارف آب رسانی است که در سال ۱۹۷۴ حدود ۳۸۰ کیلومتر مربع بود و بر اساس پیش بینی ها تا سال ۲۰۲۵ به سقف ۱,۰۵۰ کیلومتر مربع می رسد که برابر با مصارف صنعتی و خانگی است. منابع آبی هند شامل رودخانه ها، کانال ها، آبگیرها، دریاچه ها و سواحل غربی و شرقی اقیانوس هند و سایر خلیج ها و خلیج کوچک برای بیش از ۶

میلیون نفر در بخش ماهیگیری اشتغال ایجاد کرده‌اند. هند ششمین کشور تولیدکننده ماهی در سطح جهان و دومین تولیدکننده ماهی بومی در سطح جهان است.

رودخانه‌های طویل هند، شامل: رود براهماپوترا و ایندوس ۲۹۰۰ کیلومتر، گنگ ۲۵۰۰ کیلومتر، گوداواری ۱۴۷۰ کیلومتر، یامونا ۱۳۷۰ کیلومتر، نارمادا ۱۳۰۰ کیلومتر و کریشنا ۱۲۹۰ کیلومتر هستند. هند از آب و هوایی بسیار متنوع بهره می‌برد، از شمال به رشته‌کوه‌های هیمالیا ختم می‌شود و رودخانه‌های متعددی که از این بلندی‌ها سرچشمه می‌گیرند هوایی بارانی و خاکی بارآور را به نواحی شمالی هند می‌بخشند. رودهای گنگ و براهماپوترا مهم‌ترین این رودخانه‌ها هستند که هر دو به خلیج بنگال سرازیر می‌شوند. هندوها همچنان رود گنگ را مقدس می‌دانند.

هند از زیست‌جانوری بسیار متنوعی بهره می‌برد، منطقه حفاظت‌شده‌ای به وسعت ۱۴۱۲ کیلومترمربع در استان گجرات تنها پناهگاه باقی‌مانده حدود ۳۰۰ شیر آسیایی است. هند زیستگاه بسیاری از پستانداران بزرگ مانند فیل آسیایی، کرگدن هندی تک‌شاخ و ببر است. بیش از ۲۰۰۰ گونه پرنده و سه نوع تمساح در این کشور زندگی می‌کنند.

منابع طبیعی هند شامل زغال‌سنگ (از لحاظ میزان ذخایر در رده چهارم جهان قرار دارد)، آهن، منگنز، میکا، بوکسیت، تیتانیوم، کرومیت، گاز طبیعی، الماس، نفت خام، سنگ‌آهک، توریوم (بیشترین در جهان در سواحل ایالت کرالا) است. ذخایر نفت هند که در ساحل بمبئی در ماهاراشترا، گجرات و در شرق آسام وجود دارند. بیش از ۲۵٪ از نیازهای داخل را برطرف می‌کنند.

آب‌وهوای هند دارای تنوع بسیار قابل‌توجهی است و از کوهستان‌های همیشه پوشیده از برف هیمالیا تا منطقه گرمسیری در میانه و جنوب و کویر خشک غرب این کشور را دربر می‌گیرد.

چهار فصل هند شامل: سرد و خشک از ماه دسامبر تا فوریه، گرم و خشک از ماه مارس تا مه، فصل بارش از ماه ژوئن تا سپتامبر و معتدل در ماه‌های اکتبر و نوامبر است. به‌طور میانگین ۱۰۰۰ تا ۱۵۰۰ میلی‌متر باران در سال، تقریباً سراسر هند را دربر می‌گیرد که

این مقدار به ۲۵۰۰ میلی متر در سواحل و ناحیه شمال شرقی هند می‌رسد. میانگین بارندگی سالانه در بنگال غربی به بیش از ۱۱ هزار میلی متر در سال می‌رسد.

۴-۱- اطلاعات فرهنگ اجتماعی

هند دومین کشور پرجمعیت دنیا است و نزدیک به یک ششم جمعیت جهان را در خود جای داده است. تنوع نژادی، فرهنگی، زبانی و مذهبی به این کشور چشم‌اندازی شگرف از همزیستی مسالمت‌آمیز میان اعتقادات گوناگون بخشیده است.

نژاد مردم هند شامل: ۲۵٪ هندوآریایی، ۷۵٪ دراویدی و ۳٪ نژاد زرد است که این نژادها بر اساس شرایط مکانی، فرهنگی و دینی نیز دارای تقسیمات خاص خود هستند. ۶۱٪ مردم هند باسواد هستند که این آمار در مردان ۷۳٫۴٪ و در زنان ۴۷٫۸٪ است.

در هند ۴۲۸ زبان وجود دارد که ۴۱۵ زبان زنده هستند و کاربرد دارند و ۱۳ زبان امروزه منسوخ شده است. طبق آمار رسمی دولت در سال ۲۰۰۱، در سرزمین هند ۲۹ زبان دارای گویشور بالای یک میلیون نفر است و ۱۲۲ زبان دیگر دارای گویشورانی بیش از ده هزار نفر هستند. تعداد گویش‌ها، لهجه‌ها و زبان‌هایی که روزانه در این کشور مکالمه می‌شود بسیار بیشتر است. در حالی که زبان‌های هندی و انگلیسی ارتباطات رسمی و امور دولتی را بر عهده دارند، هر ایالت دارای زبان‌های رسمی و ملی ویژه خود است برای نمونه زبان رسمی ایالت دهلی یا ناحیه ملی پایتخت به ترتیب انگلیسی، اردو و هندی است.

در قانون اساسی هند، زبان هندی (از شاخه زبان‌های هند و ایرانی یا زبان‌های هندواروپایی) زبان رسمی سراسر کشور اعلام شده است. افزون بر آن در سال ۲۰۰۵ زبان‌هایی که به عنوان زبان‌های رسمی در ایالت‌های هند شناخته شده‌اند به ۲۲ زبان رسید که عبارت‌اند از: هندی، زبان اردو، زبان آسامی، زبان اوریا، زبان بنگالی، بودو، زبان پنجابی، زبان تلگو، زبان تامیلی، زبان دوگری، زبان سانتالی، زبان سانسکریت، زبان سندی، زبان گجراتی، زبان کنکانی، زبان کشمیری، زبان کانارا، زبان مالایالم، زبان میتی، مایتیلی، مراتی و نیپالی نیز به رسمیت شناخته شده‌اند. این زبان‌ها به دو شاخه اصلی دراویدی (۲۲٪) که بیشتر در جنوب هند تکلم می‌شوند و هندواروپایی (۷۰٪) تقسیم می‌شوند.

زبان‌های سانسکریت و تامیل، زبان‌های اصلی و سنتی هند شناخته می‌شوند و در طول تاریخ طولانی این سرزمین در تغییر و تحول زبان‌های رایج در این منطقه زبان‌های فارسی و انگلیسی نقش مهمی بر عهده داشته‌اند. سالیان دراز حکومت استعماری بریتانیا بر شبه‌قاره هند و انجام بخش عمده‌ای از امور اداری به زبان انگلیسی موجب شده است این زبان، زبان دوم بسیاری از مردم هند باشد.

زبان فارسی پیش از آنکه هند مستعمره انگلستان شود، دومین زبان رسمی این کشور و زبان فرهنگی و علمی به شمار می‌رفت؛ اما پس از استعمار، انگلیسی‌ها در سال ۱۸۳۲ انگلیسی به تدریج جایگزین فارسی شد. زبان فارسی در دوره غزنویان به هند راه یافت. در آن دوره پارسی، زبان ادبیات، شعر، فرهنگ و دانش بود. با تأسیس امپراتوری گورکانی به اوج پیشرفت خود در هند رسید و زبان رسمی هند شد.

زبان فارسی هند شاعران بزرگی همچون بیدل دهلوی و امیر خسرو دهلوی و دستگاه شعری سبک هندی را در خود پروراند. از دیگر شاعران نامدار فارسی‌زبان شبه‌قاره هند، می‌توان از اقبال لاهوری نام برد.

زبان فارسی هشت قرن پیش وارد هند شد، ۷۰۰ سال بر تارک اندیشه، روابط، سیاست، اقتصاد و فرهنگ مردم هند حاکمیت داشت. به‌گونه‌ای که کلیه آثار مهم فرهنگی، مذهبی، سیاسی، ادبی، مکاتبات، اسناد شخصی و دولتی و احکام قضایی هند به زبان فارسی نوشته می‌شد. لازم به ذکر است که هم‌اکنون در دانشگاه‌ها و کالج‌های هند بیش از پنجاه بخش زبان فارسی به فعالیت اشتغال دارند و بیش از یک صد مدرسه و دبیرستان فعالانه به تدریس زبان فارسی می‌پردازند.

زبان فارسی از آن رو که قرن‌ها زبان رسمی دربار گورکانیان هند بود، تأثیر قابل ملاحظه‌ای بر زبان‌های رایج در شبه‌قاره هند به ویژه بر زبان اردو داشته است. هند معجونی از ادیان مختلف و فرقه‌های مذهبی گوناگون است که اغلب آن‌ها از هندوئیسم، اسلام و آیین بودایی نشأت گرفته‌اند.

حدود ۸۰٫۵٪ مردم هند پیرو آیین‌ها و حدود ۱۳٫۴٪ مسلمان هستند. هند همچنین بیش از ۲٫۳٪ مسیحی و ۱٫۹٪ سیک دارد. هند اگرچه زادگاه آیین بودا بوده، اما جمعیت

بوداییان هند در حال حاضر تنها حدود ۰,۸٪ برآورد می‌شود. علاوه بر آن پیروان آیین جینیسم ۰,۸٪ و مجموع پیروان دین زرتشتی، یهودی، بهایی و بقیه مذاهب ۰,۴٪ است. با وجود این هند بزرگ‌ترین اجتماع فرقه احمدیه و مذاهب ایرانی بهایی و زرتشتی در سراسر جهان است. مسلمانان بیشتر در دهلی، بنگال غربی و نواحی شمال غربی کشور زندگی می‌کنند و در کشمیر، بیشتر جمعیت را تشکیل داده‌اند. به این ترتیب هند پس از اندونزی و پاکستان پرشمارترین جمعیت مسلمانان جهان را داراست.

زرتشتیان، از مهم‌ترین اقلیت‌های دینی هند هستند که به پارسی معروف‌اند و طی بیش از پنج سده اولیه حمله اعراب به ایران، از ایران به هند مهاجرت کرده‌اند و بیشتر در مناطق مختلف گجرات و مهاراشترا به مرکزیت بمبئی اقامت دارند. اگرچه جمعیت آنان کمتر از ۲۰۰ هزار نفر است، اما نزدیک به ۱۷٪ اقتصاد هند را در دست دارند. شرکت‌های بزرگی مانند «تاتا» و «گودریچ» متعلق به زرتشتیان است. گروه دیگری از اقلیت‌های کم جمعیت بهره‌ها هستند که قدرت اقتصادی مهمی در هند دارند. صاحب شرکت معروف «ویپرو» که جزو ثروتمندترین افراد جهان است از این فرقه است.

۱-۵- تقسیمات کشوری

کشور هند شامل ۲۸ ایالت و ۷ ناحیه به هم پیوسته (اتحادیه منطقه‌ای) است. جدول زیر این ایالت‌ها را معرفی می‌کند:

جدول ۱-۱: ایالت‌های کشور هند

آندرا پرادش	آروناچال پرادش	آسام	بیهار	چاتیسگر	گوآ	تریپورا
گجرات	هاریانا	هیماچال پرادش	جامو و کشمیر	جارجاند	کارناتاکا	وتار پرادش
کرالا	مادایا پرادش	ماهاراشترا	مانی پور	مگالایا	میزورام	اوتارانچاند
ناگالند	اوریسا	پنجاب	راجستان	سیکیم	تامیل نادو	بنگال غربی

جدول زیر ناحیه‌های به هم پیوسته هند را نشان می‌دهد:

جدول ۱-۲: ناحیه‌های به هم پیوسته کشور هند

پودوچری	دادرا و ناگار هاولی	چندیگر	جزایر آندامان و نیکوبار
	ناحیه پایتختی ملی دهلی	لاکشادویپ	دامان و دیو

شکل ۱-۱: تقسیمات کشوری هند

۱-۶-۶- اطلاعات سیاسی

حکومت هند را بزرگ‌ترین دموکراسی جهان می‌نامند. استقلال هند (که در آن هنگام پاکستان، بنگلادش و نپال را هم در برمی‌گرفت) در ۱۵ اوت ۱۹۴۷ (برابر ۲۳ مرداد ۱۳۲۶) اعلام شد. جواهر لعل نهرو که «پاندیت» به معنی «معلم» خوانده می‌شد و یکی از بزرگ‌ترین رهبران جنبش استقلال هند از کنگره ملی هند بود به عنوان اولین

نخست وزیر هند انتخاب شد.

قانون اساسی هند در سال ۱۹۴۹ به تصویب رسید و از ۲۶ ژانویه ۱۹۵۰ به اجرا درآمد که از آن هنگام تاکنون بدون تغییر اساسی با موفقیت اجرا شده است. این قانون به دولت های ایالتی اختیارات گسترده ای اعطا کرده است. در نظام سیاسی هند، نخست وزیر بالاترین مقام اجرایی کشور است و رئیس جمهور مقامی تشریفاتی است که معمولاً از میان چهره های دارای محبوبیت گسترده در سراسر کشور انتخاب می شود. حزبی که اکثریت آرا را در انتخابات مجلس به دست آورد، نخست وزیر را تعیین می کند و با احزاب ائتلافی هیئت دولت را تشکیل می دهد. رئیس جمهور از جمع بندی آرای نمایندگان مجالس مرکزی و ایالتی از میان کاندیداهای احزاب تعیین می گردد. کمیسیون انتخابات این کشور یک نهاد مستقل دولتی است که اختیار کامل در تشخیص شرایط برگزاری و نظارت کامل بر برگزاری انتخابات را دارد. حداقل سن قانونی رأی دهندگان ۱۸ سال است.

قوه مقننه هند در برگیرنده دو مجلس بانام های لوک سبها (مجلس عوام) و راجیاسبها (مجلس سنا) است. نمایندگان راجیاسبها ۲۵۰ نفرند که ۱۲ تن را رئیس جمهور و بقیه را نمایندگان مجالس ایالتی برمیگزینند. سناتورها باید در زمینه ادبیات، علم، هنر و مسائل اجتماعی متخصص باشند. همچنین ریاست جلسات این مجلس با معاون رئیس جمهور است. لوک سبها ۵۴۵ نماینده دارد که ۵۳۰ تن با رأی مستقیم شهروندان و ۱۳ تن از ۷ اتحادیه ناحیه ای انتخاب می شوند، ۲ نفر را نیز رئیس جمهور از میان بریتانیایی های هندی تبار برمیگزیند. نخست وزیر از سوی حزب حاکم در مجلس لوک سبها معرفی می شود.

اولین انتخابات سراسری هند در ۱۹۵۲ برگزار شد. از آن زمان تا سال ۱۹۶۷ کنگره ملی هند پیوسته بیش از ۷۳٪ کرسی های لوک سبها را در اختیار داشت، اما پس از آن احزاب دیگر به ویژه حزب ناسیونالیست بهاراتیا جاناتا و احزاب ایالتی رشد چشمگیری را در محبوبیت خود شاهد بوده اند.

تنها یک بار وقفه ای در روند دمکراسی این کشور ایجاد شد. آن هم در اواخر دهه ۱۹۷۰

بود که درگیری‌های داخلی منجر به اعلام حالت فوق‌العاده از سوی ایندیرا گاندی و در نهایت سرنگونی دولت وی توسط ارتش هند شد. گفتنی است یکی از مهم‌ترین عوامل نارضایتی از ایندیرا گاندی برنامه‌های او برای ترویج تنظیم خانواده به منظور کاهش رشد سرسام‌آور جمعیت بود.

۱-۶-۱- ریاست جمهوری در هند

رئیس‌جمهوری هند به‌طور غیرمستقیم با آرای مجلس هند که شامل مجالس قانون‌گذاری (مجلس نمایندگان)، معروف به لوک‌سابا که مجلس سفلی گویند و مجلس علیا معروف به راجیا سابا و همچنین مجلس قانون‌گذاری ایالت‌ها انتخاب می‌شود. در انتخابات ریاست جمهوری هند علاوه بر نمایندگان پارلمانی، نمایندگان کشوری در ایالت‌های مختلف (مجالس ایالتی) نیز شرکت می‌کنند که با احتساب رأی نمایندگان پارلمان در مجموع ۴۸۹۶ نماینده هستند که رئیس‌جمهور را برای یک دوره پنج‌ساله انتخاب می‌کنند.

سمت ریاست جمهوری هند هرچند حالت تشریفاتی دارد اما این سمت بالاترین مقام اجرایی بوده و از اختیارات قانونی گسترده‌ای برخوردار است. رئیس‌جمهوری رییس رسمی قوای مقننه، مجریه و قضاییه و همچنین فرمانده کل نیروهای مسلح این کشور است.

بر اساس ماده ۵۳ قانون اساسی هند، رئیس‌جمهوری می‌تواند از قدرت‌های قانونی خود به‌طور مستقیم، به استثنای موارد بسیار معدودی استفاده کند، ولی شورای وزرای تحت ریاست نخست‌وزیر همه قدرت‌های رییس‌جمهوری را عملاً اجرا می‌کند.

۱-۶-۲- احزاب مهم

بیش از ۷۰۰ حزب سیاسی در هند وجود دارد که به سه گروه ملی، منطقه‌ای (ایالتی) و محلی تقسیم می‌شوند. از میان آن‌ها کنگره ملی هند (INC)، حزب بهاراتیا جاناتا (BJP) و حزب کمونیست مارکسیست هند (CPI-M) از بزرگ‌ترین احزاب به‌شمار می‌روند.

حزب کنگره ملی هند در سال ۱۸۸۵ تأسیس شد و در سال ۱۹۱۴ با ورود مهاتما گاندی به این حزب دوره جدیدی در فعالیت‌های آن آغاز گردید. گاندی با رهبری حزب کنگره پرچم‌دار نهضت استقلال هند شد و در اثر مبارزات این حزب، سرانجام هند در سال ۱۹۴۷ به استقلال رسید. حکومت هند پس از استقلال، بیش از چهار دهه در دست حزب کنگره قرار داشت.

حزب بهاراتیا جاناتا (BJP) که در سال ۱۹۸۰ تأسیس شد، طی ۲۰ سال به تدریج از قدرت چشمگیری برخوردار گردید. پس از واقعه تخریب مسجد بابری، این حزب توانست طی سال‌های ۱۹۹۸ تا ۲۰۰۴ قدرت را در دست داشته باشد. این حزب اگرچه مجدداً قدرت را به حزب کنگره واگذار کرد، ولی همچنان به عنوان یک رقیب جدی برای حزب کنگره باقی ماند.

هند یک جمهوری فدرال است که از زمان استقلال، دولتی مردم‌سالار داشته است. سیاست هند در قبضه میانه-چپ‌روها، کنگره ملی هند (INC)، راستی‌ها، حزب بهاراتیا جاناتا، چپی‌ها، حزب کمونیست هند (CPI)، حزب کمونیست هند (مارکسیست) و تعدادی حزب منطقه‌ای که یا میانه-راست و یا میانه-چپ هستند. با وجود طیف سیاسی گسترده و مختلف این احزاب، لزوم تشکیل دولت ائتلافی برای ایجاد حکومت، افزایش افراد طبقه اجتماعی متوسط که خواستار لیبرال شدن و کنترل کسری بودجه به‌ویژه در سطوح دولتی هستند. به این معنا است که تمامی احزاب سیاسی دیدی متعادل نسبت به اصلاحات اقتصادی دارند.

۱-۶-۳- نظام قضایی

هند به تبعیت از حقوق انگلستان از نظام حقوقی کامن‌لا پیروی می‌کند. تشکیلات قضائی این کشور نیز با وجود پذیرش فدرالیسم در قانون اساسی بسیار منسجم است و تمایل زیادی به یکپارچگی دارد. سلسله مراتب دادگاه‌ها در این کشور به این صورت است:

– دیوان عالی هند

– دادگاه عالی ایالتی

– دادگاه تالی

دیوان عالی هند از یک رئیس و ۲۵ قاضی عضو تشکیل می‌شود که توسط رئیس جمهور پس از مشورت با رئیس دیوان و وزیرای کابینه انتخاب می‌شوند. رئیس دیوان نیز از سوی رئیس جمهور با مشورت قضات دیوان و دادگاه‌های عالی ایالتی تعیین می‌شود. دیوان عالی این کشور از لحاظ گستردگی اختیارات در موقعیت کم نظیری قرار دارد. این دیوان نقش نگهبان قانون اساسی را ایفا می‌کند و توان لغو قوانین مجلس فدرال و مجالس ایالتی را داراست و در موارد اختلاف میان دولت فدرال و دولت‌های ایالتی رأی دیوان حرف آخر را می‌زند. این دیوان به مانند مجلس اعیان بریتانیا بالاترین مرجع پژوهش در کشور است و در مواردی که حکم اعدام صادر شده باشد، استیناف از دیوان به شکل یک حق پذیرفته شده است.

دادگاه‌های تالی دارای شعب کیفری و حقوقی می‌باشند و در سطح شهرها فعالیت می‌کنند البته در روستاها خانه‌های انصاف (پنجایات) نیز وجود دارد که معتمدان محلی به حل اختلاف از طریق کدخدا منشی مبادرت می‌ورزند.

علاوه بر این قوه قضائیه از قوه مقننه کاملاً مستقل است، حقوق و مزایای قضات و مخارج نظام قضائی از ردیف بودجه مجزایی تأمین می‌شود که مستلزم رأی‌گیری در پارلمان نیست، مجلس حتی از بحث درباره اختیارات و تصمیمات قضات دیوان عالی و دادگاه‌های عالی ممنوع است مگر زمانی که پیشنهاد برکناری قاضی توسط رئیس جمهور مطرح شود و مجلس با دوسوم آراء آن را تصویب کند.

۷-۱- موقعیت راهبردی

در قاره آسیا یک بازی ۴ نفره بین چین، هند، ژاپن و ایالات متحده آمریکا در جریان است. هند عضو ناظر پیمان امنیتی سازمان همکاری شانگهای است. هند با رهبران چین برای رفع اختلافات مرزی وارد مذاکره شده است. چین هم قصد دارد با دور زدن اتحاد ژاپن و آمریکا و دنبال کردن سیاست «دیپلماسی نامتقارن» جایگاه نوینی در عرصه جهانی برای خود تعریف کند. پروفیسور یانگ بایون، کارشناس مرکز تحقیقات آسیا و اقیانوس آرام در دانشگاه بیدا در پکن می‌گوید: «ما با هند نقاط مشترک بسیاری داریم از جمله تمدنی درخشان، دوران تحقیر استعماری و جمعیت

بالا، او با ارائه این فهرست می‌خواهد نشان دهد که بین این دو غول آسیایی تجانس بیش از تفاوت است.

بازگشایی گذرگاه‌های مرزی به‌ویژه گذرگاه ناتولا^۱ - که در ارتفاع ۴۰۰۰ متری از سطح دریا واقع شده و زمانی یکی از راه‌های ارتباطی معروف جاده ابریشم بوده است - پس از ۵۰ سال نشانگر قدمی بزرگ به جلو در روابط بین دو دولت است. روابطی که بر اثر حمایت سنتی هندی‌ها از خودمختاری تبت و پناه دادن به دالایی لاما رهبر معنوی بوداییان جهان و همچنین اختلافات مرزی کهنه سال‌های متمادی دستخوش تنش‌های همیشگی بود.

۸-۱- اطلاعات بهداشتی درمانی

هند به‌عنوان کانون ایدز آسیا شناخته می‌شود. این کشور با داشتن دو میلیون و ۱۰۰ هزار بیمار مبتلا به ایدز، رتبه سوم جمعیت مبتلایان به این بیماری را در میان تمام کشورهای جهان داراست. ۶۴ درصد از افراد آلوده به این ویروس در هند به خدمات درمانی ضد ویروس ایدز دسترسی ندارند. البته شمار مبتلایان به ایدز در هندوستان در حد فاصل سال‌های ۲۰۰۵ تا ۲۰۱۳ میلادی ۱۹ درصد کاهش یافته است.

۹-۱- اطلاعات اقتصادی

اقتصاد هند چهارمین اقتصاد بزرگ جهان است. هند به‌رغم رکود اقتصادی جهانی با رشد اقتصادی متوسط بالاتر از ۸ درصد طی چند سال گذشته به یک قدرت اقتصادی تبدیل شده است. این میزان رشد نزدیک به رشد اقتصادی کشور همسایه آن چین است. طبق سنجشی که دربارهٔ برابری قدرت خرید صورت گرفته است، اقتصاد هند با داشتن تولید ناخالص داخلی ۲,۰۷۴ تریلیون دلار، مقام پنجم را دارد. با وجود این میلیون‌ها نفر هنوز در فقر شدید زندگی می‌کنند و درآمد سرانه ۱۵۸۱ دلار آمریکا در سال است. مشکلات زیربنایی نیز در هند ادامه دارد.

اگرچه هنوز بیش از ۳۴٪ جمعیت هند کمتر از یک دلار آمریکا در روز درآمد دارند

(رتبه ۲۲ دنیا) و حدود ۸۰٪ مردم با کمتر از دو دلار در روز زندگی می‌کنند، (رتبه ۱۶ دنیا) و بیش از ۳۰۰ میلیون نفر در زیر خط فقر زندگی می‌کنند، اما پیشرفت‌های اقتصادی عظیم این کشور در چند سال اخیر رشد اقتصادی هند را به رقم ۸٪ رسانده و کارشناسان پیش‌بینی می‌کنند، در سال‌های آینده هند به رشد اقتصادی ۱۰٪ در سال نیز دست خواهد یافت.

اگر روزی نام هند فقر و تنگدستی را به یاد می‌آورد، اکنون پیشرفت‌های اقتصادی و رنسانس علمی این کشور توجه همگان را به خود جلب کرده است. مدت‌هاست که سرمایه‌گذاری‌های عظیم خارجی در این کشور امری عادی به شمار می‌آید و فروش کالاهای هندی در بازارهای جهان به شدت افزایش یافته است.

کارشناسان سرآغاز پیشرفت‌های اقتصادی هند را سال ۱۹۹۱ می‌دانند. در این سال مانموهان سینگ وزیر دارایی وقت هند، برنامه‌هایی را برای خروج کشور از اقتصاد دستوری به تصویب رساند و به تدریج به اجرا درآورد. از آن زمان به بعد به تدریج قوانین مالیاتی دست و پاگیر لغو شدند، قوانین صادرات و واردات کشور تعدیل شدند، امکان سرمایه‌گذاری خارجی فراهم آمد و امنیت سرمایه‌های داخلی تأمین شد. مانموهان سینگ اکنون نخست‌وزیر هند است و توسعه طرح‌هایی را که خود شروع کرده ادامه می‌دهد. تحلیل‌گران اقتصادی پیش‌بینی می‌کنند هند تا سال ۲۰۲۰ میلادی پس از آمریکا و چین سومین کشور صنعتی جهان باشد و درآمد سرانه کشور به ۵۰۰۰ دلاری یعنی دو برابر میزان فعلی برسد. چین بزرگ‌ترین شریک تجاری هند است.

واحد پول رسمی این کشور روپیه هند است که اجزاء آن پیسه (یک صدم روپیه) است. برابری یک دلار آمریکا با پول هند بین ۴۳ تا ۴۷ روپیه در نوسان است.

هند با اقتصادی بزرگ و نیروی انسانی انبوه، یکی از بهترین و مطلوب‌ترین مقصدها برای سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی محسوب می‌شود. هند در فناوری اطلاعات و دیگر حوزه‌ها از قبیل قطعات خودکار، مواد شیمیایی، پوشاک، داروسازی و جواهرات توان بالایی دارد.

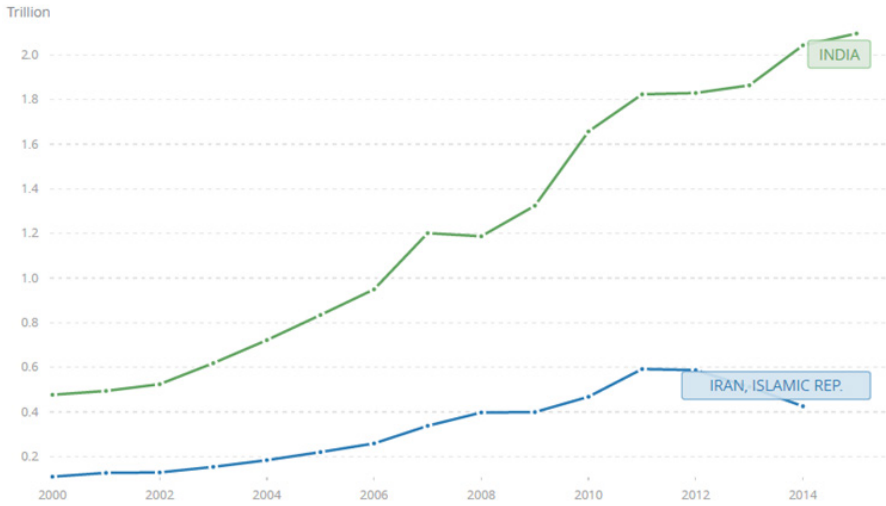
هند همیشه یکی از منابع و استعدادها برای سرمایه‌گذاران جهانی بوده است.

پیش از این سیاست‌های خشک مربوط به سرمایه‌گذاری مستقیم این کشور، مانع بزرگی در این زمینه محسوب می‌شد؛ اما در مارس ۲۰۰۵، دولت با اصلاح و تعدیل قوانین مربوطه، سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی تا حد ۱۰۰٪ را در تجارت و اقتصاد مجاز اعلام کرد. در نتیجه یک سری اصلاحات اقتصادی مثبت و خوش بینانه که به منظور حذف نظارت دولت از اقتصاد و سرمایه‌گذاری خارجی صورت گرفته، هند را به یکی از کشورهای پیشرو در منطقه آسیا-اقیانوسیه تبدیل کرده است که با سرعت بالا در حال رشد و پیشروی است.

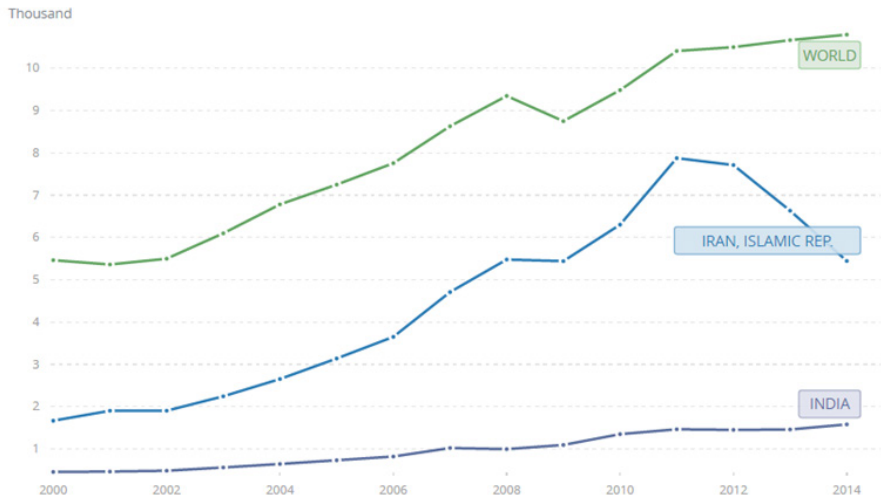
در حال حاضر گرانی قیمت نفت با توجه به ذخایر اندک نفتی و نیاز روزافزون کشور در حال توسعه هند به انرژی، مهم‌ترین تهدید علیه اقتصاد این کشور به حساب می‌آید. هندی‌ها برای رفع این مشکل به دنبال تولید انرژی اتمی با کمک ایالات متحده هستند. هند اگرچه در سال ۱۹۷۴ اولین بمب اتمی خود را آزمایش کرد و در سال‌های اخیر توان هسته‌ای خود را تا حد قابل ملاحظه‌ای افزایش داده اما هنوز به تکنولوژی ساخت نیروگاه هسته‌ای دست نیافته است.

ایجاد خط لوله و خرید گاز از کشورهای خاورمیانه مانند ایران و قطر از دیگر برنامه‌های این کشور است. هندی‌ها همچنین سابقه‌ای طولانی و موفقیت‌آمیز در استفاده از انرژی‌های نو مانند زیست‌گاز (تولید گاز از زباله) دارند.

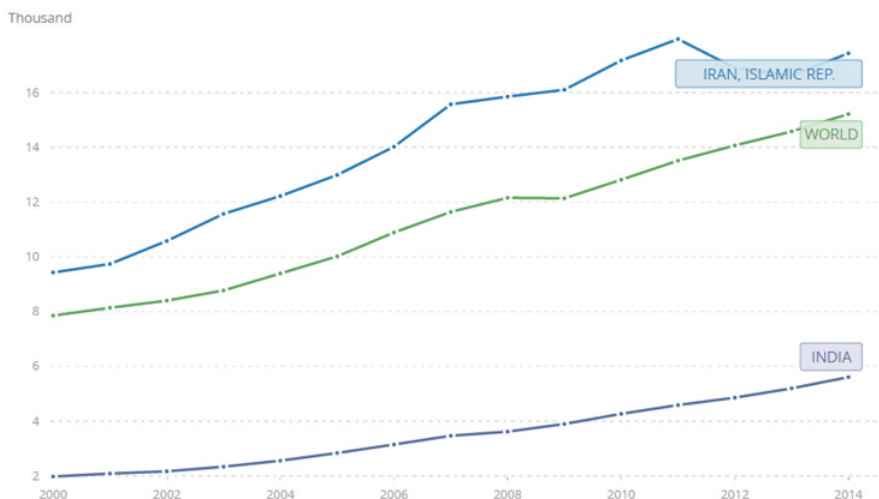
در ادامه تعدادی از نمودارهای اقتصادی کشور هند در مقایسه با جمهوری اسلامی ایران نشان داده شده است.

شکل ۱-۲: نمودار مقایسه‌ای تولید ناخالص داخلی هند و ایران

شکل ۱-۳: نمودار مقایسه‌ای تولید ناخالص داخلی سرانه هند و ایران و جهان

شکل ۱-۴: نمودار مقایسه‌ای درآمد ناخالص ملی بر اساس سرانه جمعیت هند و ایران

هند پس از چین دومین کشور دنیا از نظر ارزش تولیدات کشاورزی است. ارزش محصولات کشاورزی این کشور در سال ۲۰۰۵ بیش از ۱۵۰ میلیارد دلار برآورد شده است. هند با تولید ۹۷۹۰۰۰ تن چای دومین تولیدکننده چای دنیا و چهارمین صادرکننده این محصول پس از کنیا، سریلانکا و چین است. محصول اصلی کشاورزان هندی مانند دیگر کشورهای شرق آسیا برنج است و این کشور پس از چین دومین تولیدکننده برنج دنیا است. فائو در سال ۲۰۰۴ میزان تولید برنج هند را ۱۲۴ میلیون تن برآورد کرده بود. هند همچنین رتبه اول دنیا در تولید موز، ارزن، کنف و بادام زمینی و رتبه دوم در تولید ذرت، نیشکر و شاهدانه را داراست.

وجود صدها میلیون رأس گاو در هند این کشور را اولین مسکن این حیوان در دنیا ساخته است. اصل ۴۸ قانون اساسی هند کشتن گاو را ممنوع کرده است اگرچه دین هندو خوردن گوشت گاو را ممنوع کرده اما از شیر آن‌ها استفاده زیادی می‌شود. (۱)

افصل دوم |

مفهوم وقف و امور خیریه در کشور هند

۲- مفهوم وقف و امور خیریه در کشور هند

۲-۱- مقدمه

در فصل گذشته، اطلاعاتی کلی درباره کشور هند بیان شد. پیش از ورود به بررسی ساختار وقف و امور خیریه در هند، لازم است مفاهیم اولیه در این حوزه مشخص گردد. در این فصل به بیان مفهوم وقف و امور خیریه از دید مردم و قانون در کشور هند پرداخته و زمینه را برای بیان فصول بعدی و توضیح ساختار وقف هند آماده می‌کنیم. وقف تحت موضوع کار خیر یا صدقه تعریف می‌شود. یک وقف مذهبی در قانون اسلام معمولاً عبارت است از اهدای یک ساختمان یا طرحی از یک زمین یا حتی پول نقد برای کارهای مذهبی مسلمانان با اهداف خیریه بدون قصد منتفع شدن از آن دارایی است. دارایی اهداشده ممکن است توسط یک معتمد خیریه نگهداری شود. این نوع اهدا را مشروط‌الخدمت نامیده و فردی که این عمل را انجام داده واقف می‌نامند.

وقف خود از لحاظ لغوی به معنای حبس و ممنوعیت یا متوقف کردن یک چیز است. اما معنای حقوقی آن عبارت است از اهدای یک دارایی به عنوان وقف و تخصیص منافع یا محصولات آن در راه فقرا با اهداف متعالی دیگر. قوانین اسلامی شرایط حقوقی متعددی را برای فرآیند ایجاد وقف قرار داده است که عبارت‌اند از:

وقف یک قرارداد است بنابراین مؤسس آن (که واقف نامیده می‌شود) باید شرایط عقد قرارداد را داشته باشد. این شرایط عبارت‌اند از:

– بالغ باشد.

- عاقل باشد.
- توانایی اداره امور مالی را داشته باشد.
- تحت ممنوعیت کار مالی یا ورشکسته نباشد.
- اگرچه وقف یک عمل اسلامی است اما واقف نباید حتماً مسلمان باشد و نهایتاً اگر فرد بیمار باشد و اراده نداشته باشد طبق اسلام نمی‌تواند وقف کند.
- دارایی وقف (که موقوف نامیده می‌شود) باید طبق یک قرارداد معتبر منتقل شود.
- موقوف نباید در اسلام حرام باشد مثل خوک یا شراب. نهایتاً موقوف نباید قبلاً جزو دارایی‌های همگانی بوده باشد. همچنین واقف نباید قبلاً موقوف را به فرد دیگری داده باشد. این شرایط معمولاً برای عقود اسلامی صحیح و برقرار هستند.
- موقوف معمولاً غیرمنقول است مانند زمین و مالکیت. همچنین طبق نظر اکثر علما تمام دارایی‌های منقول می‌توانند وقف شوند.
- ذی نفعان وقف می‌توانند اشخاص یا نهادهای اجتماعی باشند. واقف می‌تواند مشخص کند که چه اشخاصی واجد شرایط انتفاع از دارایی وقف هستند (مانند خانواده واقف، تمام جامعه، فقط فقرا، مسافران و...). نهادهای اجتماعی مانند مساجد، مدارس، پل‌ها، آرامگاه‌ها و... می‌توانند ذی نفعان وقف باشند.
- هم چنین وقف می‌تواند ذی نفعان چندگانه داشته باشد برای مثال نیمی از منافع به فقرا و نیمی دیگر به خانواده واقف تعلق پیدا کند.
- ذی نفعان باید شرایط زیر را داشته باشند:
 - قابل شناسایی باشند.
 - در جنگ با مسلمانان نباشند.
 - موقوفه را در خلاف جهت اهداف اسلام به کار نبرند.
- صیغه یا سند وقف معمولاً یک سند نوشته شده به همراه یک اظهار زبانی است که طبق نظر اکثر علما از شرایط صحیح بودن وقف است.
- معمولاً هر موقوفه گستره‌ای از ذی نفعان را شامل می‌شود. بنابراین واقف برای مدیریت دارایی وقفی یک مدیر یا سرپرست (که متولی نامیده می‌شود) انتخاب می‌کند؛

و قوانینی را برای انتخاب مدیران بعدی وضع می‌کند. واقف ممکن است خود مدیریت دارایی وقفی را در طول عمرش به عهده بگیرد. در مواقعی که تعداد ذی‌نفعان محدود است نیازی به مدیر برای دارایی وقفی نیست و خود ذی‌نفعان می‌توانند از دارایی وقفی مراقبت کنند.

مدیر وقف باید همانند سایر افراد مسئول تحت قوانین اسلامی توانایی اقدام و بستن قرارداد را داشته باشد. مدیر وقفی بر طبق عقیده اکثر علما نیازی نیست که مسلمان باشد.

۲-۲- وقف در هند

از تاریخ تصویب قانون ۱۹۵۴ وقف توسط دولت هند، وقف به سه دسته زیر تقسیم شد:

بعد از تصویب قانون ۱۹۵۴ وقف، دولت مرکزی به تمام دولت‌های ایالتی ابلاغ کرد که قانون ۱۹۵۴ را برای اداره مؤسسات وقفی مانند مساجد، درگاه‌ها، آشورخانه‌ها، آرامگاه‌ها، امام‌زاده‌ها و مؤسسات گوناگون مذهبی و خیریه اجرا کنند. به همین دلیل یک بدنه قانونی تحت دولت هند تحت عنوان شورای مرکزی وقف تشکیل شد که بر هیئت‌های وقف ایالتی نظارت می‌کند. این هیئت‌ها در جهت مدیریت، قانون‌گذاری و مراقبت از دارایی‌های وقفی با تشکیل کمیته‌های مختلف تلاش می‌کنند. (۲)

بر طبق تعریف الحاقیه قانون وقف سال ۲۰۱۳، وقف عبارت است از:

– تصمیمی پایدار توسط هر شخص درباره هرگونه دارایی منقول یا غیرمنقول در جهت هرگونه هدفی که توسط قانون اسلامی تصدیق شده است مانند پرهیزگاری، مذهبی یا خیریه

و شامل بخش‌های زیر می‌شود:

- وقف توسط شخص برای رفاه عمومی مانند آرامگاه‌ها، مسافرخانه‌ها و...
- زمین‌های وقفی در روستاها که برای استفاده در جهت اهداف رایج کنار گذاشته می‌شوند و از عواید حاصل از این زمین‌ها برای توسعه روستا استفاده می‌شود. تقسیم، توزیع و فروش این زمین‌ها ممنوع است.
- کمک‌های مالی شامل وقف انعام خدمت در جهت هرگونه هدفی که توسط قانون

اسلامی تصدیق شده است مانند پرهیزگاری، مذهبی یا خیریه
– وقف برای خانواده که دارایی در جهت هرگونه هدفی که توسط قانون اسلامی تصدیق شده است مانند پرهیزگاری، مذهبی یا خیریه برای خانواده واقف استفاده می شود و زمانی که وراثت قطع شد درآمد وقف باید برای آموزش، توسعه، رفاه و هرگونه هدفی که توسط قانون اسلامی و اهداف وقف تصدیق شده است صرف شود.

۲-۲-۱- اتمام دارایی وقف

وقف فرض می شود که دائمی و همیشگی است با وجود این قوانین اسلامی شرایطی را که بر اساس آن وقف ممکن است به پایان برسد پیش بینی کرده است:
– اگر دارایی وقف تخریب شود یا صدمه ببیند و قابل استفاده نباشد.
– وقف می تواند توسط دادگاه باطل شود اگر برخلاف قانون اسلامی باشد. (۶)

۲-۲-۲- ملزومات وقف

ملزومات وقف عبارت اند از:
– وقف باید یک کمک ابدی و جاودانه باشد.
– نباید مشروط و قابل فسخ باشد.
– هیچ سندی برای ایجاد وقف لازم نیست. حتی از طریق لفظی نیز می توان وقف را ایجاد کرد.
– تحویل مالکیت یا انتصاب متولی لازم نیست اما موقوفه باید به روشنی مشخص شود.
– وقف می تواند توسط یک وصیتنامه ایجاد شود.
– هر مسلمانی که به سن بلوغ رسیده و عاقل است می تواند وقف کند. نمی توان برای یک هدف غیرقانونی وقف کرد.
– هر وقتنامه یک دارایی غیرمنقول با ارزش بیشتر از ۱۰۰ روپیه باید ثبت شود.
– هر دارایی که توانایی مصرف شدن بدون به اتمام رسیدن یا قابل مصرف با توانایی تبدیل به یک دارایی با طبیعت پایدار را داشته باشد می تواند موضوع وقف باشد.
– وقف می تواند برای هرگونه هدف خیریه، مذهبی یا پرهیزگاری ایجاد شود.

- معنای هدف پرهیزگاری عبارت از بهره بردن از وقف در آخرت است.
- مثال هایی برای هدف های مذهبی و پرهیزگاری می توانند عبارت باشند از: کمک به مساجد، تدارکات امام جماعت، دانشگاه ها، پل ها، کمک به فقرا برای سفر حج و توزیع خیرات بین فقرا.
- تمام افراد بدون در نظر گرفتن وضعیت مالی شان می توانند ذی نفعان وقف باشند.
- حتی خانواده واقف می توانند ذی نفع وقف باشند. بر طبق قوانین هندوها حتی خود واقف نیز می تواند ذی نفع وقف باشد.

۲-۲-۳- قوانین وقف

قوانین وقف موجود در هند در طول عبارت اند از:

- قانون وقف مسلمانان سال ۱۹۲۳
 - قانون اعتبارسنجی وقف مسلمانان سال ۱۹۱۳
 - قانون اعتبارسنجی وقف مسلمانان سال ۱۹۳۰
 - قانون وقف سال ۱۹۹۵
 - الحاقیه قانون وقف سال ۲۰۱۳
- قانون وقف سال ۱۹۹۵ که از تاریخ ۱ ژانویه سال ۱۹۹۶ اجرایی شد در جهت بهبود اداره اوقاف در سرتاسر هند به جز ایالت جاموآ و کشمیر تعمیم یافت. الحاقیه به قانون در سال ۲۰۱۳ اضافه شد تا انگیزه بیشتری برای اداره مؤثر اوقاف (دارایی ها / اموال وقفی) و محافظت، مدیریت و توسعه بهتر اوقاف ایجاد کند. مواد الحاقیه از تاریخ ۱ نوامبر سال ۲۰۱۳ اجرایی شدند. شورای مرکزی وقف قابلیت های بیشتری برای کنترل / نظارت بر فعالیت های هیئت های وقف ایالتی ایجاد کرده است. مجازات تصاحب اموال وقفی منقول و غیرمنقول بدون مجوز قبلی هیئت ایالتی وقف شدیدتر شده است. جرم آن به جرم قابل تفهیم و غیرقابل ضمانت بردار تبدیل شده است. فروش، هدیه، تبادل و انتقال دارایی وقف ممنوع شده است تا انتقال مالکیت دارایی وقف را محدود کند. اجاره دارایی وقف برای مدت حداکثر سی سال برای فعالیت های تجاری، آموزشی یا اهداف درمانی با کسب مجوز از دولت محلی اجازه داده شده است.

۲-۳- کمک‌های مذهبی و خیریه هندوها

از زمان‌های قدیم هندوها دارایی‌هایشان را برای اهداف خیریه و مذهبی اختصاص می‌دادند؛ که تحت دو عنوان اصلی بود: ایشتا و پوشتا^۱. اولی به معنای هدایا و قربانی در راه خیر است و دومی به تمام فعالیت‌های خیریه و مذهبی دیگر و اهداف غیر مرتبط با قربانی کردن است. این دو مقوله به عنوان وسیله‌ای برای رفتن به بهشت مطرح بوده‌اند. زمانی وقف خیریه یا مذهبی پدید می‌آمد که تعدادی دارایی یا سرمایه برای اهداف مذهبی یا خیریه تخصیص داده می‌شدند.

در اینجا باید گفت که عبارت اهداف خیریه معنایی گسترده‌تر از عبارت اهداف مذهبی دارد؛ اما گاهی اوقات این دو همپوشانی دارند. به این معنا که اهداف عناصر خیریه و مذهبی را باهم دارند. در سیستم هندوها بین خیریه و مذهب خط تمایزی وجود ندارد زیرا خیریه بخشی از مذهب است.

۲-۴- مفهوم امور خیریه

خیریه و خیرات عبارت است از بخشش داوطلبانه به نیازمندان. این مفهوم هر دو حالت پول و خدمات شخصی به نیازمندان را پوشش می‌دهد. کار خیر به صورت تسکین فقرا، آموزش، تسکین‌های درمانی و توسعه هرگونه هدف رفاه و بهره‌مندی اجتماعی که شامل فعالیت‌هایی تعریف می‌شود که برای کسب سود انجام نمی‌گیرند. این کلمه همچنین به مؤسسات و سازمان‌هایی اطلاق می‌شود که به نیازمندان کمک می‌رسانند.

۲-۴-۱- مفهوم اهداف خیریه

تراست‌های خیریه عمومی، در تعریف، باید برای منافع عمومی ایجاد شوند. انجمن‌ها نیز ممکن است برای اهداف خیریه ثبت نام شوند. شرکت‌های بند ۲۵ نیز برای مقاصد محدود (ترویج تجارت، هنر، دانش، خیریه یا هرهدف سودمند دیگری) تشکیل می‌شوند.

در قانون مفهوم اهداف خیریه، معنی‌ای دارد که با آنچه در زبان معمولی است

تفاوت می‌کند.

بنا بر قانون مالیات بر درآمد سال ۱۹۶۱، اهداف خیریه شامل:

– کمک به فقرا، آموزش

– کمک‌های درمانی

– و توسعه هرگونه هدفی در جهت استفاده عموم مردم می‌شود.

قانون داریبی شماره ۲ سال ۲۰۰۹ موارد:

– محافظت از محیط زیست (شامل دریاچه‌ها، جنگل‌ها و حیات وحش)

– و محافظت از مقبره‌ها، کاخ‌ها یا اشیاء هنری یا تاریخی

را به لیست بالا اضافه می‌کند. قانون داریبی سال ۲۰۰۸ باین بیان اینک:

– توسعه هرگونه هدفی در جهت استفاده عموم مردم شامل برعهده گرفتن هرگونه

فعالیت تجاری، بازرگانی یا کسب و کار یا ارائه هرگونه خدمت مرتبط برای یک مزد یا

هرگونه شرایط (صرف نظر از استفاده، کاربرد یا حفظ درآمد حاصل از این‌گونه

فعالیت‌ها) به عنوان اهداف خیریه شناخته نمی‌شود تعریف اهداف خیریه را محدود

می‌کند. قانون داریبی سال ۲۰۱۰ که از تاریخ ۱ آوریل ۲۰۰۹ اجرایی شد با تسهیلاتی که

توسط معافیت‌ها ایجاد کرد مقدار مجموع ارزش این فعالیت‌ها را به یک میلیون روپیه

رساند. سازمان‌های تأسیس شده برای اجرای برنامه‌های کمک به فقرا، آموزش و

کمک‌های درمانی تحت تأثیر الحاقیه‌های ۲۰۰۹ و ۲۰۱۰ قرار نمی‌گیرند.

بر طبق قانون ۱۹۵۰ تراست‌های عمومی بمبئی، اهداف خیریه عبارت‌اند از:

– کمک به فقرا و تنگدستان

– آموزش

– کمک‌های درمانی

– پیش‌بینی امکانات برای سرگرمی یا مشغولیات دیگر اوقات فراغت (شامل همکاری

برای فراهم کردن این امکانات) اگر تسهیلات برای استفاده در جهت رفاه اجتماعی و

انتفاع عمومی ایجاد شوند

– و توسعه هرگونه هدف دیگری در جهت استفاده عموم مردم (مانند ارتقا و محافظت

از هنر)

اما شامل اهدافی نمی‌شود که منحصرأً به آموزش‌های مذهبی یا عبادت مربوط می‌شود.

۲-۴-۲- مفهوم سازمان خیریه

سازمان خیریه سازمانی است که یکی از اهداف خیریه را دنبال می‌کند. تراست‌ها، بنیادها، انجمن‌های ثبت‌نشده و در برخی حوزه‌های قضایی انواع خاصی از شرکت‌ها، ممکن است برای یک هدف خیرتأسیس شوند یا بعد از تأسیس به این هدف متمایل شوند. سازمان‌های خیریه سازمان‌های غیرانتفاعی هستند با وجود این تمام سازمان‌های غیرانتفاعی خیریه نیستند. تعدادی از سازمان‌های خیریه نیز ممکن است توسط شرکت‌ها به عنوان قسمتی از برنامه‌ریزی استراتژی مالیاتی آن‌ها تأسیس شوند.

عملکرد ابتدایی یک سازمان خیریه منفعت‌رسانی به جامعه توسط اهداف ارزشمندی می‌باشد که به جامعه کمک می‌رساند. همچنین تمام کارهایی که توسط این سازمان‌ها انجام می‌شود قانونی بوده و سیاست‌های خود را در هماهنگی با سیاست‌های عمومی پیش می‌برند.

سازمان‌های خیریه معمولاً یک راه فعال برای افزایش سرمایه‌ها از طریق یک کمپین یا اجرای برنامه‌ها دارند. عملکرد آن‌ها می‌تواند در محدوده کمک به دیگران در زمان بلایا، اهدای کمک‌های مالی، خدمات درمانی، کارهای اجتماعی و انجام فعالیت‌های حقوق بشری تغییر کند. آن‌ها عموماً به عنوان یک سازمان رفاهی عمل می‌کنند و برای بهبود جامعه از طریق فعالیت‌های خیریه کار می‌کنند.

۲-۴-۲-۱- ویژگی‌های یک سازمان خیریه

الف) رسمی

یک سازمان خیریه باید رسمی شده و ثبت‌گردد و برنامه‌های مناسب تعریف شده در جهت اهداف با توجه به قوانین و مقررات حکومت داشته باشد.

ب) خصوصی

مهم است که یک سازمان خیریه نهادی جدا از دولت باشد.

ج) خودگردان

یک سازمان خیریه عموماً توسط هیئت مدیره یا شورای رهبری اداره می‌شود و از بیرون کنترل نمی‌شود. تصمیم‌گیرندگان کلیدی در مدیریت یک سازمان خیریه باید طبق امانت‌داری عمل کنند.

د) نه برای سودآوری

یک سازمان خیریه نمی‌تواند عواید را توزیع کند. تنها می‌تواند سود مازاد را به دست آورد و نگه‌داری کند.

ن) داوطلبانه

تعدادی از مشارکت‌های داوطلبانه معنادار در فعالیت و مدیریت یک سازمان در دسته‌بندی آن به عنوان یک سازمان خیریه مهم است.

و) غیرمذهبی

یک سازمان خیریه نباید در راستای ارتقای آموزش و عبادت‌های مذهبی فعالیت کند با وجود این خدمات سازمانی خالص به سازمان‌های مذهبی می‌تواند پوشش داده شود.

ه) غیرسیاسی

یک سازمان خیریه نمی‌تواند به احزاب سیاسی متصل باشد.

ی) تلاش برای منافع عمومی

یک سازمان خیریه نباید در جهت اهداف خصوصی سرویس دهد.

۲-۲-۴-۲- نکات مهم برای یادآوری

نام‌های دیگری برای اشاره به خیریه در هند استفاده می‌شود:

– NPO: سازمان غیرانتفاعی

– NGO: سازمان غیردولتی

– VO: سازمان داوطلبانه

– CSO: سازمان جامعه مدنی

– CBO: سازمان مبتنی بر جامعه

– CO: سازمان خیریه

– TSO: سازمان بخش سوم

با وجود این وقتی جمله‌ای برای تشریح یک سازمان خیریه استفاده می‌شود باید تعدادی نکات مهم با توجه به بخش خیریه یادآوری شود:

– قانون منحصربه‌فرد که تمام بخش خیریه را به طور فراگیر حکومت کند وجود ندارد و همچنین برخلاف بقیه کشورها که یک کمیسیون خیریه سازمان‌ها را در سراسر کشور کنترل می‌کند قانون‌گذار منحصربه‌فردی در این زمینه در هند نیست.

– خیریه‌ها ممکن است در روش‌های مختلف شکل بگیرند و شامل قوانین مختلفی شوند. این بسته به نظر مؤسس است که کدام شکل تأسیس را انتخاب کند.

– مقررات قانونی متفاوتی در سطوح ملی و ایالتی وجود دارد. تعدادی از ایالت‌های هند قانون‌های خود را برای کنترل شکل‌های معینی از خیریه‌ها اجرا می‌کنند.

– سازمان‌های غیرانتفاعی اجازه ندارند در فعالیت‌های سیاسی شرکت کنند. قانون تراست‌های عمومی بمبئی حتی آموزش سیاسی را در خارج از محدوده اهداف خیریه قرار می‌دهد. با وجود این بند ۲۰ قانون ثبت انجمن‌ها در سال ۱۸۶۰ اجازه ثبت نام از انجمن‌هایی را داده است که ممکن است هدفشان انتشار آموزش‌های سیاسی باشد.

– هند اجازه تفکیک طبقه، رنگ و مذهب را در تشکیل یک خیریه نمی‌دهد. با وجود این می‌توان یک تراست معتبر برای انتفاع قسمت خاصی از جامعه تشکیل داد اگرچه این نوع از تراست‌ها شامل معافیت‌های مالیاتی نخواهند شد.

– تراست‌های مذهبی نیز که برای انتفاع بخش خاصی از جامعه تشکیل می‌شوند مشمول معافیت مالیاتی نخواهند شد.

۲-۴-۲-۳- اشکال فعالیت‌های خیریه

سازمان‌های غیرانتفاعی در هند محدوده بزرگی از فعالیت‌ها را در بر می‌گیرند شامل طراحی و اجرای برنامه‌های خلاقانه در بخش‌های مختلف توسعه، تحقیقات، مستندسازی و آموزش و حمایت آن‌ها در محدوده سازمان‌های بسیار کوچک مردمی تا مؤسسات سطح بالا و تکنولوژیکی تحقیقات پیشرفته و مراقبت‌های درمانی و آموزشی.

تعدادی از اشکال فعالیت‌های سازمان‌های خیریه عبارت‌اند از:

۱. حمایت: سازمان‌های خیریه که در حمایت یا کمپین‌سازی در موضوعات و اهداف مختلف فعالیت می‌کنند و برنامه‌ای اجرا نمی‌کنند.

۲. سازمان‌های تحقیقاتی / مشاوره‌ای: سازمان‌های خیریه‌ای که در تحقیقات اجتماعی و توسعه‌ای و مشاوره فعالیت می‌کنند.

۳. سازمان‌های آموزشی / ظرفیت‌سازی: سازمان‌های خیریه‌ای که دیگر سازمان‌های خیریه را در زمینه آموزش و ظرفیت‌سازی کمک می‌کنند.

۴. سازمان‌های شبکه‌ای: سازمان‌های خیریه‌ای که فرصت‌های شبکه‌ای را در یک زمینه خاص فراهم می‌کنند.

۵. NGOهای مادر: این سازمان‌های خیریه یک تمرکز کاری دارند اما به جای اجرای پروژه‌ها، آن‌ها را شناسایی کرده و نظارت، ارزیابی و ایجاد ظرفیت مشارکت NGOها را برعهده دارند.

۶. سازمان‌های ریشه‌ای: سازمان‌های خیریه‌ای که مستقیماً با جامعه کار می‌کنند.

۷. سازمان‌های شهری: سازمان‌های خیریه‌ای که تمرکزشان بر شهرها معطوف شده است.

۸. سازمان‌های ملی: سازمان‌های خیریه در سطوح ملی

۹. گروه‌های خود کمک: توسط جوامع ذی‌نفع تشکیل می‌شوند که معمولاً زن‌هایی هستند که گرد هم جمع می‌شوند و از ده نفر بیشتر جمعیت دارند.

۱۰. NGOهای مذهبی

۲-۵- قوانین حاکم بر سازمان‌های خیریه در هند

ساختار حقوقی برای بخش خیریه در هند بسیار پیچیده است که تعداد متفاوتی قانون آن را اعمال می‌کنند. سه شکل پایه برای نهادهای خیریه تحت قانون هند وجود دارد:

– تراست

– انجمن

– شرکت بند ۸

ساختار حقوقی که بر مؤسسات خیریه نظارت می‌کند بستگی به سازمان تجارتهای دارد که مؤسسه خیریه طبق آن عمل می‌کند. قانون مرکزی فراگیری برای تبدیل حقوقی سازمان‌های غیرانتفاعی به تراست، انجمن ثبت شده یا شرکت بند ۸ وجود ندارد.

اگر مؤسسه خیریه به عنوان یک تراست عمومی تشکیل شود توسط قانون تراست عمومی در هر ایالت بر آن نظارت می‌شود. با این وجود اگر هیچ قانون تراست عمومی در ایالت وجود نداشته باشد قانون قابل اجرا قانون تراست‌های هندی سال ۱۸۸۲ است.

اگر مؤسسه خیریه به عنوان یک انجمن تشکیل شود توسط قانون ثبت انجمن‌های سال ۱۸۶۰ بر آن نظارت می‌گردد. مؤسسات خیریه همچنین می‌توانند به عنوان یک شرکت غیرانتفاعی تحت قانون شرکت بند ۲۵ سال ۱۹۵۶ تشکیل شوند.

جدا از قانون‌های بالا قانون مالیات بر درآمد سال ۱۹۶۱ برای مؤسسات خیریه قابل اجراست؛ و درباره کمک‌های خارجی به این مؤسسات قانون کمک‌های خارجی سال ۲۰۱۰ اجرا می‌شود. علاوه بر موارد بالا قوانین مختلفی برای تراست‌ها، انجمن‌ها و اوقاف برقرار است.

همچنین قوانین متعدد ایالتی برای مؤسسات خیریه اجرا می‌شود. برای مثال تمام تراست‌های عمومی در ایالت ماهاراشترارا توسط قانون تراست عمومی بمبئی سال ۱۹۵۰ اداره می‌شوند. همین قانون با تغییرات اندک در ایالت گجرات اجرا می‌شود. راجستان نیز یک قانون تراست سال ۱۹۵۹ دارد در حالی که ماده‌ایا پرادش قانون سال ۱۹۵۱ خود

را اجرا می‌کند. در ایالت‌های جنوبی مانند آندراپرادش قوانین کمک وجود دارد در حالی که در تعدادی از ایالت‌های شمالی و شمال شرقی قانونی برای تراست‌ها اجرا نمی‌شود. حتی پایتخت هند - دهلی نو قانون تراست ندارد.

علاوه بر این تعدادی از نهادهای ایالتی و مرکزی حکومتی برای این نهادهای غیرانتفاعی اختیارات نظارتی دارند. برای مثال تمام سازمان‌های غیرانتفاعی ملزم هستند که اظهارنامه مالیاتی سالانه و اظهارات حسابداری سالانه را برای نهادهای متعددی بفرستند. در سطح ایالتی این نهادها شامل کمیساریای خیریه (برای تراست‌ها)، ثبت نام‌کننده انجمن‌ها (در تعدادی از ایالت‌ها نام دیگری دارد؛ شامل ثبت نام‌کننده شرکت‌های سهامی) و ثبت نام‌کننده شرکت‌ها (برای شرکت‌های بند ۲۵). در سطح ملی یا فدرال نهادهای نظارتی شامل دپارتمان مالیات و درآمد و وزارت امور خارجه (تنها برای سازمان‌های غیرانتفاعی دریافت‌کننده کمک‌های خارجی)

قوانین اصلی حاکم بر بخش امور خیریه در هند عبارتند از:

۱. قانون تراست‌های هندی (۱۸۸۲) (اجرائی برای تراست‌های خصوصی)
۲. قوانین تراست‌های عمومی ایالت‌های مختلف هند
۳. قانون ثبت انجمن‌ها سال ۱۸۶۰
۴. قانون شرکت‌ها سال ۱۹۵۶
۵. قانون مالیات بر درآمد سال ۱۹۶۱
۶. مقررات کمک‌های خارجی سال ۲۰۱۰
۷. قانون انجمن‌های مذهبی سال ۱۸۸۰
۸. قانون مؤسسات مذهبی (پیشگیری از سوء استفاده) سال ۱۹۸۸
۹. قانون تراست‌های مذهبی و خیریه سال ۱۹۲۰
۱۰. قانون کمک‌های مذهبی سال ۱۸۶۳
۱۱. قانون کمک‌های خیریه سال ۱۸۹۰
۱۲. قانون کمک‌های مذهبی و خیریه هندوها سال ۱۹۵۱
۱۳. قانون تراست‌های رسمی سال ۱۹۱۳

۱۴. آیین دادرسی سال ۱۹۰۸

۱۵. قانون ثبت سال ۱۹۰۸

۱۶. قانون تمبهرندی سال ۱۸۹۹

از آنجا که تأسیس یک انجمن یکی از حقوق تعریف شده در قانون اساسی هند ماده ۱۹(۱) است کاملاً امکان پذیر است که یک سازمان غیرانتفاعی / داوطلبانه بدون هیچ گونه ثبت نام یا رسمی شدنی تأسیس شود. در حقیقت تعدادی از سازمان هایی که پایه اجتماعی دارند مانند جوامع روستایی، گروه های کوچک مذهبی و تعداد زیادی از انجمن های کوچک رفاهی در این حالت فعالیت می کنند. با وجود این هنگامی که آن ها درخواست معافیت مالیاتی تحت قانون مالیات بردرآمد سال ۱۹۶۱ می کنند، همچنین برای بهره بردن از مزایای دیگر آن از دولت باید به صورت رسمی ثبت نام کنند.

تأسیس و ثبت اشکال متعدد سازمان های خیریه

۲-۵-۱- تراست

تراست یک تعهد ضمیمه شده به مالکیت دارایی است که برای انتفاع فرد دیگری یا فرد دیگری و خود مالک توسط مالک پذیرفته شده یا توسط او اظهار گردیده و پذیرفته شده است. (بند ۳ پاراگراف ۱ قانون تراست های هندی سال ۱۸۸۲)

فردی که تعهد را می گذارد بانی تراست، کسی که تعهد را قبول می کند متولی و فردی که از تعهد منتفع می شود ذی نفع نام دارد. موضوع اصلی در تراست (دارایی تراست یا پول تراست) نامیده می شود. بهره مفید یا بهره ذی نفع عبارت است از حق ذی نفع در برابر متولی به عنوان مالک دارایی تراست. سندی که تراست توسط آن اعلام و اظهار و شناسایی می گردد سند تراست نام دارد. (بند ۳ پاراگراف ۲ قانون تراست های هندی سال ۱۸۸۲)

ابزار اصلی اعلام یک تراست، سند تراست است که باید در برگیرنده های غیر قضایی تمبردار ایجاد شوند و توسط متولی یا متولیان برای ارائه جهت ثبت نام امضا گردد. درباره تراست، ثبت نام کننده اختیار ثبت دارایی ها را در سند تراست دارد.

سند تراست باید شامل نام (های) نویسنده، ثبت‌کننده تراست، نام متولیان، نام هرکدام از ذی‌نفعان یا اینکه در سطح عمومی است، نام تراست، آدرس تراست، هدف تراست، رویه انتصاب، عزل یا جایگزینی متولی، حقوق آن‌ها، وظایف و اختیاراتشان و... حالات و متدهای محدود کردن تراست و... باشد

تراست نوع خاصی از سازمان است که از یک وصیتنامه ظهور پیدا می‌کند. صاحب وصیت منحصراً مالکیت یک دارایی را برای هدف خاصی انتقال می‌دهد. اگر هدف انتفاع اشخاص خاصی باشد این یک تراست خصوصی خواهد بود و اگر با تعدادی از اهداف اجتماعی در سطوح بالا مرتبط باشد یک تراست عمومی نامیده می‌شود. اولین قانون مربوط به تراست‌ها در هند که برای مدیریت تراست‌های خصوصی شکل گرفت قانون تراست‌های هندی سال ۱۸۸۲ نام دارد.

مؤسسات خیریه و تراست‌ها تحت قانون‌های تراست‌های هندی سال ۱۸۸۲، کمک‌های خیریه سال ۱۸۹۰، تراست‌های عمومی بمبئی سال ۱۹۵۰ و دیگر قوانین مشابه ایالتی ایجاد می‌شوند.

تراست‌های خیریه عمومی طبق تعریف باید در جهت منافع عمومی ایجاد شوند. (ورودی ۱۰ لیست سوم برنامه هفتم قانون اساسی) بنابراین قانون تراست‌های هندی سال ۱۸۸۲ در تمام هند قابل اجراست به‌جز زمانی که به‌صورت خاص توسط دولت‌های ایالتی اصلاح گردد / تغییر کند. این قانون برای تعریف قوانین مربوط به تراست‌های خصوصی و متولیان در سال ۱۸۸۲ تصویب شده است.

اصلاحیه قانون دادرسی مدنی سال ۱۹۰۸ به‌صورت ضمنی ظهور سناریوهای خیریه را از طریق بندهای ۹۲ و ۹۳ تصدیق کرد. برطبق این قانون اگر نقض یکی از شرایط اصلی تراست اتفاق بیفتد دخالت دادگاه‌های مدنی برای ایجاد طرح‌هایی برای اداره یک تراست می‌تواند درخواست شود. این کار می‌تواند توسط مدافع کل یا دو نفر یا بیشتر که در تراست ذی‌نفع هستند اتفاق بیفتد. برطبق این شرایط، دادگاه قدرت دارد تا اهداف اصلی تراست را تغییر دهد و اجازه دهد که دارایی‌ها و درآمد این تراست نزد شخص یا متولی دیگری برای استفاده مؤثر در حالتی که ذخیره شود دادگاه مشخص

می‌کند.

الف: تراست خصوصی

یک تراست خصوصی می‌تواند توسط یک وصیت یا پس از مرگ ایجاد شود. اگر یک تراست توسط وصیت ایجاد شود طبق مفاد قانون وراثت سال ۱۹۲۵ با آن برخورد می‌شود. موارد متعاقب ملزومات ایجاد یک تراست خصوصی است:

– وجود بانی تراست یا کسی که شاهد به وجود آمدن تراست باشد و ایجاد یک اعلان صریح و بی‌ابهام که الزام‌آور باشد.

– باید یک واگذاری مالکیت توسط بانی تراست به متولی در جهت برخورداری سودمند ذی نفع ایجاد شود.

– یک دارایی تراست

– اهداف تراست باید دقیق بوده و به صورت واضح بیان گردد.

– ذی نفع که ممکن است یک فرد یا افراد به خصوصی باشند.

قبل از اینکه تمام ملزومات بالا انجام نشوند نمی‌توان گفت یک تراست ایجاد شده است.

یک تراست می‌تواند برای هر هدف قانونی ایجاد شود (بند ۴ قانون تراست‌های هندی سال ۱۸۸۲) یک تراست می‌تواند توسط یک سند، وصیت یا حتی کلمات زبانی ایجاد شود. با وجود این تراست دارایی‌های غیرمنقول تنها توسط ابزارهای غیروصیتی امضا شده توسط بانی تراست یا وصیت‌نامه نویسنده ایجاد شده و ثبت شود. (بند ۵) بنابراین وصیت نیازی به ثبت نام ندارد حتی اگر مربوط به دارایی‌های غیرمنقول باشد.

حقوق متولی تراست عبارت است از:

– حق تسلط بردارایی تراست

– دریافت بازپرداخت هزینه‌های متحمل شده در حفظ اموال تراست

– درخواست برقراری دادگاه برای پیشنهادها، توصیه‌ها یا هدایت مدیریت دارایی‌های تراست

– تسویه و بازرسی حساب‌های دارایی تراست به صورت کامل طبق وظایف

– تأییدیه نوشته شده از ذی نفعان که تأیید کند در قبال آن‌ها هیچ تعهد باقی مانده‌ای ندارد.

به متولی در جهت اقدام برای سامان دادن به دارایی تراست اختیارات زير داده شده است:

– فروش دارایی‌های تراست یکجا یا به صورت سهامی توسط حراج عمومی یا قرارداد خصوصی که می‌تواند یکجا به فروش برسد یا در زمان‌های مختلف.

– انجام کار بالا در زمان منطقی

– فروش دارایی و سرمایه‌گذاری پول تراست برای خرید دارایی دیگر

– انتقال دارایی تراست از طریق یک سند معتبر و ثبت شده فروش

– سرمایه‌گذاری پول تراست و نظارت بر این سرمایه‌گذاری

– استفاده از دارایی تراست برای مراقبت، آموزش یا پیشرفت برای یک ذی نفع پایین رتبه

– ارائه یک رسید نوشته شده برای هر پول، اوراق بهادار یا دیگر دارایی‌های منقول که به

او پرداخت، انتقال یا تحویل می‌شوند.

– زمانی که دو متولی وجود دارد یا بیشتر هر کدام ممکن است اختیار به اجرای تراست را داشته باشند.

در این مورد متولی اختیار داده شده می‌تواند:

الف) یک اوراق بهادار را برای بدهی قبول کند.

ب) اجازه زمان برای پرداخت بدهی را بدهد.

ج) مصالحه، رها کردن، ارسال به داور یا حل و فصل هرگونه بدهی مربوط به تراست

را انجام دهد.

محدودیت‌های متولیان عبارت‌اند از:

– هنگامی که تراست را پذیرفت نمی‌تواند از عمل به عنوان یک متولی خودداری کند.

– یک متولی نمی‌تواند وظایف خود را توسط وکالت به فرد دیگری یا یک متولی شریک

بدهد.

– یک متولی نباید دارایی تراست را برای منفعت شخصی یا هر هدف غیر مرتبط با

تراست به کار ببرد.

– یک متولی نمی تواند دارایی تراست را توسط حساب خود یا به عنوان نماینده یک شخص سوم بخرد.

– یک متولی نمی تواند به صورت یک جانبه عمل کند و باید با متولی شریک خود مشورت کند.

– شریکان متولی نباید دارایی تراست را به همدیگروام یا قرض بدهند.

ب) تراست های خیریه عمومی

تراست های خیریه عمومی – که از تراست های خصوصی متمایز می شوند- طراحی شده اند تا اعضای نامعین و متغیری از یک جامعه را منتفع سازند. در تعیین اینکه یک تراست عمومی یا خصوصی است، سؤال کلیدی عبارت است از اینکه طبقه ای که منتفع می شود شامل یک قسمت قابل توجه از اجتماع باشد. گروه ذی نفعان باید به صورت قابل ملاحظه ای عمومی باشند و اگر تراست برای انتفاع گروه انتخاب شده ای تشکیل شده باشد نمی تواند در دسته بندی تراست های خیریه عمومی قرار بگیرد. به طور مشابه درباره یک تراست که برای اهداف آموزشی تشکیل شده باشد باید همچنین اصل اجتماعی بودن را برآورده کند. در حالی که یک دانشگاه یا دانشکده تحت تعریف تراست خیریه عمومی قرار می گیرد، تراست های تشکیل شده برای آموزش شخصی خانواده تشکیل می شود به عنوان یک تراست خیریه عمومی در نظر گرفته نمی شود. قانون مرکزی برای اداره تراست های خیریه عمومی وجود ندارد اگرچه بیشتر ایالت ها قوانین تراست عمومی دارند. در غیاب هرگونه قانون ایالتی یا ناحیه ای اصول عمومی تراست های هندی سال ۱۸۸۲ برقرار است.

معمولاً یک تراست خیریه عمومی باید توسط اداره کمیساریای خیریه که دارای صلاحیت بر تراست ها است (معمولاً کمیساریای خیریه ایالت که متولیان تراست را در آن ثبت نام می کنند) واجد شرایط برای دریافت معافیت مالیاتی شناخته شود.

همانند تراست خصوصی، تراست عمومی ممکن است توسط وصیت یا پس از مرگ ایجاد شود. اگرچه قانون تراست های هندی سال ۱۸۸۲ به طور ویژه تراست های خیریه

عمومی را نام نمی برد برای ایجاد یک تراست خیریه سه امر مسلم وجود دارد که عبارت اند از:
- سند تراست که الزام آور است.

- دارایی های قطعی را مشخصاً معلوم کرده و فرد خود را از مالکیت آن ها محروم کند.
- بیانیه از اهدافی که دارایی ها در آن جهت استفاده می شوند برای مثال ذی نفعان
- ضروری است که انتقال دهنده دارایی ها یعنی نویسنده تراست باید شرایط عقد قرارداد را داشته باشد. به طور مشابه متولیان باید افرادی باشند که شرایط عقد قرارداد را داشته باشند. همچنین ضروری است که متولیان رضایت خود را برای عمل به عنوان متولی اعلام کنند تا تراست معتبر شود.

در حالت کلی تراست ها باید برای یک یا بیشتری از اهداف متعاقب ثبت شود:

- کمک به رفع فقر یا تنگدستی و سختی

- آموزش

- کمک های درمانی

- تدارک برای تسهیلات جهت تفریح یا دیگر اوقات فراغت (شامل همکاری برای این تدارکات)، اگر تسهیلات برای بهره مندی رفاه عمومی و منافع اجتماعی ایجاد شوند.
- توسعه هرگونه هدفی برای استفاده عموم جامعه به استثنای اهدافی که منحصراً به آموزش های مذهبی و عبادی مربوط هستند.

زمانی که یک تراست معتبر ایجاد می شود و دارایی به تراست منتقل می شود نمی تواند لغو شود - اگر سند تراست شامل هرگونه مقرراتی برای لغو باشد - مقررات بندهای ۶۰ تا ۶۳ قانون مالیات بر درآمد سال ۱۹۶۱ اجرا خواهد شد و درآمد تراست در دستان امضاکننده تراست به عنوان درآمد شخصی اش مشمول مالیات خواهد شد.

تراست های عمومی می توانند توسط هر شخصی تحت قانون عمومی تشکیل شوند. تحت قانون هندوها هر هندویی می تواند یک وقف هندو ایجاد کند و تحت قانون مسلمانان هر مسلمانی می تواند یک وقف عمومی ایجاد کند. تراست های عمومی اساساً از طبیعت خیریه یا مذهبی هستند و می توانند توسط هر شخصی تشکیل شوند. به عنوان یک قانون عمومی هر فردی که بروضع یک ملک مسلط است ظرفیت ایجاد

یک تراست برای آن دارایی را دارد. بنا بر بند ۷ قانون انتقال دارایی سال ۱۸۸۲ هرفردی که شرایط عقد قرارداد را دارد و محق به انتقال دارایی است یا اختیار مرتب کردن دارایی‌های منقول را دارد که متعلق به خودش نیست هم به صورت کامل یا در قسمتی و هم به صورت مطلق یا مشروط، قدرت مرتب کردن دارایی‌ها را دارد؛ بنابراین دو مورد پایه‌ای برای داشتن قابلیت تشکیل یک تراست الزام دارد - قدرت تسلط بردارایی و شرایط داشتن برای عقد قرارداد.

هرفردی که توانایی نگهداری دارایی را داشته باشد می‌تواند یک متولی باشد. با وجود این وقتی سخن از صلاح‌دید به میان می‌آید او تنها زمانی می‌تواند به عنوان یک متولی عمل کند که شرایط بستن قرارداد را داشته باشد. هیچ‌کس موظف به قبول مسئولیت تولیت نیست. هر تعدادی از افراد ممکن است به عنوان متولی منصوب شوند. با وجود این هیچ تراستی بدون متولی باقی نمی‌ماند. زمانی که متولی وجود ندارد ممکن است یک متولی رسمی توسط دادگاه منصوب شود و تراست اداره شود. اجراکننده یک وصیت ممکن است خود به عنوان یک متولی شود و با دارایی‌ها طبق مقررات سند برخورد کند.

در یک تراست خصوصی ذی نفعان عبارت‌اند از یکی از افراد حقیقی یا بیشتر در یک تراست عمومی ذی نفعان یک مجموعه‌ای از اشخاص نامعین و متغیر هستند و ممکن است شامل یک طبقه از اجتماع یا کل جامعه باشند. معمولاً یک تراست خصوصی پایدار و دائمی نیست؛ اما یک تراست عمومی دارای یک طبیعت دائمی است. اگر دارایی‌ها به معابد یا مساجد اختصاص داده شوند یا هدایایی به مؤسسات خیریه یا مذهبی اهدا شوند ایجاد یک تراست می‌کنند.

حقوق ذی نفعان عبارت است از:

- برخورداری از اجاره و منافع دارایی تراست
- انتظار از اینکه متولی دارایی تراست را به یک یا تعداد بیشتری از ذی نفعان انتقال دهد.

- بازرسی و نسخه برداری از ابزارهای تراست، اسناد مربوط به دارایی‌های تراست و

حساب‌های دارایی‌های تراست.

– اگر به هر دلیلی اجرای تراست برای متولی غیرممکن شود ذی نفعان ممکن است یک‌رویه برای اجرای تراست پیشنهاد دهند.
– انتظار از اینکه متولی به صورت مناسب از دارایی تراست مراقبت کرده و آن را اداره کند.

– وادار کردن متولی به اجرای وظایفش به نحو مناسب
– انتقال منافع حاصل از تراست به هر فرد دیگری بعد از اینکه ذی نفع به سن قانونی رسید.

الزامات یک تراست عمومی به شرح زیر است:

- وجود بانی تراست یا فردی که موجب تشکیل شدن تراست شود.
- قصد روشن بانی برای ایجاد تراست
- هدف تراست
- دارایی تراست
- ذی نفعان تراست
- باید یک انتقال مالکیت توسط بانی تراست در جهت نفع ذی نفع یا تراست وجود داشته باشد.
- سند اصلی هر تراست خیریه عمومی که در آن اهداف و شیوه مدیریت تراست تشریح می‌شود.
- تا زمانی که تمام این ملزومات ایجاد نشوند نمی‌شود گفت تراست تشکیل شده است.

عناصر اصلی یک تراست خیریه عمومی عبارت‌اند از:

- هدف تراست باید یک هدف معتبر مذهبی یا خیریه بر طبق قانون باشد.
- بانی تراست باید قادر به ایجاد یک تراست و تخصیص دارایی‌اش به تراست باشد.
- بانی تراست باید هدف تراست را به وضوح مشخص کرده دارایی تراست را کاملاً تعیین نماید. دارایی کاملاً باید به تراست اختصاص یابد و صاحب آن حق مالکیت را به طور

کامل انتقال دهد.

– تراست و اهداف آن نباید در تناقض با هیچ قانون در حال اجرایی در زمان خودش باشد.

برنامه برای ثبت نام باید در یک دفتر رسمی انجام شود که در منطقه قضایی وجود دارد. در ایالت‌ها یا اتحادیه‌های منطقه‌ای که قانونی برای تراست وجود ندارد اصول کلی قانون تراست‌های هندی سال ۱۸۸۲ اجرا خواهد شد.

تراست‌های عمومی می‌توانند برای ثبت نام به معاونت / دستیار کمیساریای خیریه دارای قدرت قضایی در ناحیه / زیرناحیه مراجعه کنند. دفتر کمیساریای خیریه برای بمبئی و ماهاراشترا در بمبئی و در یک دفتر ثبت نام در کلان شهرها (شامل دهلی، چنای و کلکته) واقع شده است.

در حالی که ایالت‌هایی مانند ماهاراشترا و گجرات یک کمیساریای خیریه دارند بیشتر ایالت‌های شمالی و شمال شرقی کمیساریای خیریه ندارند. قانون تراست‌های عمومی بمبئی سال ۱۹۵۰ تنها در ایالت‌های ماهاراشترا و گجرات اجرایی هستند. راجستان و تامیل نادو قانون‌های تراست خودشان را دارند. بیشتر خیریه‌ها مجبورند به عنوان تراست خیریه ثبت شوند. تنها ایالت ماهاراشترا یک کمیساریای خیریه دارد و یک صندوق اداره کمک‌های خیریه اداره کمیساریای خیریه را حمایت می‌کند.

یک تراست خیریه عمومی می‌تواند به صورت قانونی توسط یک سند تراست در برهه تمبری و امضای تمام بانیان و متولیان ایجاد شود. بعد از آن تراست ممکن است برای معافیت مالیاتی با مقامات مالیاتی مطرح شود.

۲-۵-۱-۱- انجمن‌های تحت قانون ثبت انجمن‌ها در سال ۱۸۶۰

یک انجمن ممکن است به عنوان یک شرکت یا تجمع افراد به صورت متحد با رضایت متقابل برای اندیشیدن، مشخص کردن و عمل کردن به طور مشترک برای تعدادی از اهداف رایج تعریف شود.

حداقل هفت نفر – واجد شرایط برای عقد قرارداد – می‌توانند یک انجمن تشکیل دهند. زمانی که یک سازمان خیریه قصد داشتن مشارکت آزاد تعداد زیادی از مردم را در

انجام وظایف و تصمیم‌گیری‌هایش داشته باشد باید به عنوان یک انجمن تأسیس شود. انجمن‌ها به عنوان ائتلاف‌های خیریه و رفاهی مردم در نظر گرفته می‌شوند که یک پایه وسیع عضویت دارند و راه‌اندازی‌شان در مقایسه با تراست‌های خیریه عمومی دموکراتیک‌تر و شفاف‌تر است.

بر طبق بند ۲۰ قانون ثبت انجمن‌ها سال ۱۸۶۰ انجمن‌هایی که در ادامه آورده شده‌اند می‌توانند تحت این قانون ثبت شوند:

- انجمن‌های خیریه
- صندوق یتیمان نظامی یا انجمن‌هایی که در ریاست جمهوری هند تأسیس می‌شوند
- انجمن‌هایی که برای ارتقای دانش، ادبیات یا هنرهای زیبا تأسیس می‌شوند
- برای آموزش، انتشار دانش‌های سودمند، انتشار آموزش‌های سیاسی
- برای تأسیس یا تعمیر کتابخانه‌ها یا سالن‌های مطالعه برای استفاده عموم در بین اعضا یا باز برای تمام افراد جامعه،
- موزه‌های عمومی و گالری‌های نقاشی و دیگر کارهای هنری
- جمع‌آوری تاریخ طبیعی
- نوآوری‌های فیزیکی و متافیزیکی
- ابزارها و طراحی آن‌ها.

مزیت اصلی تشکیل یک انجمن عبارت است از این که یک ظاهر مشارکتی به سازمان می‌دهد و انعطاف بیشتری را فراهم می‌کند. با وجود این تشکیل یک انجمن رویه‌های رسمی بیشتری را در مقایسه با یک تراست نیاز دارد.

سند اصلی هر انجمن اساسنامه و قوانین و مقررات آن است (بدون نیاز به برگه تمبری). اساسنامه باید شامل نام، دفتر ثبت، محدوده فعالیت، اهداف، اسامی اعضای هیئت مدیره باشد. قوانین و مقررات باید شامل تمام الزاماتی باشد که عملکرد انجمن پیشنهادی را تنظیم می‌کند. باید در بردارنده اعضا، اختیارات و مسئولیت‌های صاحب منصبان، جلسات، حدنصاب جلسات، خاتمه عضویت، کارکرد حساب بانکی و سال مالی، رویه انحلال یا ادغام انجمن در صورت نیاز و دیگر قوانین عمومی که

برای اداره انجمن نیاز است.

بنا بر مقررات قانون ثبت انجمن‌ها سال ۱۸۶۰ حداقل تعداد هفت نفر یا بیشتر از افراد بالغ برای تشکیل یک انجمن نیاز است. برای یک انجمن در سطح ملی هشت نفر از هفت ایالت مختلف به عنوان صاحب منصب نیاز است. اشخاص حقیقی (به استثنای افراد زیر سن بلوغ اما شامل خارجی‌ها)، شرکت‌های مشارکتی و شرکت‌ها می‌توانند یک انجمن تشکیل دهند.

ثبت نام هم می‌تواند در سطح ایالتی (برای مثال در دفتر ثبت نام انجمن‌ها) یا در سطوح ناحیه‌ای (دفتر محلی ثبت انجمن‌ها) انجام شود.

انجمن‌ها تحت قانون ثبت انجمن‌ها سال ۱۸۶۰ که یک قانون فدرالی است ثبت می‌شوند. در ایالت‌های معینی که دارای کمیساریای خیریه هستند، انجمن تنها نباید تحت قانون ثبت انجمن‌ها ثبت شود بلکه علاوه بر آن تحت قانون تراست‌های عمومی بمبئی نیز باید ثبت گردند. رویه‌ها در ایالت‌های مختلف متفاوت است.

یک انجمن ثبت شده تحت قانون باید فعالیت‌هایش را در حوزه‌ای محدود کند که اهدافش را در برمی‌گیرد. یک انجمن ثبت نشده نمی‌تواند درخواست معافیت مالیاتی بدهد. تمام انجمن‌ها در هند باید تحت قانون ثبت انجمن‌ها سال ۱۸۶۰ ثبت گردند. ممکن است یک انجمن در دهلی‌نو تحت قانون یا در هر مرکز ایالتی یا اتحادیه ناحیه‌ای توسط ثبت نام کننده محلی انجمن‌های مرکزی ثبت نام شود. در ایالت گجرات و ماهاراشترا تحت مقررات قانون تراست‌های عمومی بمبئی سال ۱۹۵۰ تمام انجمن‌هایی که هدف خیریه دارند باید توسط کمیساریای خیریه ثبت نام شوند. اگرچه انجمن‌هایی که توسط کمیساریای خیریه به عنوان تراست ثبت نام می‌شوند دو کد ثبت نام دریافت می‌کنند: یکی تحت قانون تراست‌های عمومی بمبئی و دیگری تحت قانون ثبت انجمن‌ها.

تحت قانون ثبت انجمن‌ها (اوتار پرادش) سال ۱۹۷۴ یک شرط ضمن عقد قرارداد برای تجدید بعد از دو سال وجود دارد و در قانون ثبت انجمن‌ها (کرلا) ثبت نام برای ۱۸ ماه معتبر است و بعد از آن باید تجدید شود. در ایالت تامیل نادو بر طبق قانون ثبت

انجمن‌های تامیل نادو سال ۱۹۷۵، انجمن‌ها باید ثبت نامشان را هر ۵ سال تجدید کنند. تجدید ثبت نام تحت قانون ثبت انجمن‌ها سال ۱۸۶۰ پیش بینی نشده است.

۲-۱-۵-۲- شرکت‌های بند ۸ تحت قانون شرکت‌ها سال ۱۹۵۶

بنا بر بند ۸(۱)(a) و (b) قانون شرکت‌ها در سال ۱۹۵۶، یک شرکت بند ۸ می‌تواند برای ارتقای تجارت، هنر، دانش، مذهب، خیریه یا هرگونه هدف سودمند دیگری تأسیس شود و منافع حاصله یا درآمدهای دیگر تنها برای ارتقای اهداف شرکت مصرف شوند و هیچ سهمی به اعضا پرداخت نشود. حداقل ۳ نفر برای به وجود آمدن یک شرکت بند ۸ نیاز است. مدیریت داخلی یک شرکت بند ۸ مشابه یک انجمن است. شرکت معمولاً اعضایی دارد و توسط مدیران یا یک کمیته مدیریت یا یک شورای راهبری که توسط اعضا انتخاب می‌شوند کنترل می‌شود.

الف) مزیت‌های شرکت بند ۸

یک شرکت بند ۸ از تمام مزایایی که هرگونه شرکت ثبت شده با مسئولیت محدود تحت قانون شرکت‌ها بهره می‌برد استفاده می‌کند؛ اما جدا از این مزایا تعدادی امتیازات مخصوص شامل آن‌ها می‌شود که آن‌ها را از دیگر شرکت‌ها متمایز می‌کند. این امتیازات در طبیعت معافیت از تعدادی از مقررات قانون شرکت‌ها یا کاربرد مقررات با تعدادی از اصلاحات و تعدیل‌ها برای یک شرکت بند ۲۵ است.

– شرکت‌های بند ۸ از الزامات مربوط به حداقل سرمایه معاف شده‌اند. به همین دلیل آن‌ها می‌توانند با مقدار کم‌تر از مینیموم حداقل سرمایه قانونی ثبت شوند.

– یک شرکت بند ۸ از مقررات بند ۱۴۷ قانون شرکت‌ها سال ۱۹۵۶ معاف شده‌اند و نیازی نیست که اسم و آدرس آن‌ها به مانند شرکت‌های دیگر یادآوری شوند.

– شرکت بند ۸ از مقررات مربوط به زمان، مکان و تاریخ مجمع عمومی سالانه معاف شده‌اند. به همین دلیل آن‌ها آزادند که تاریخ، زمان و مکان مجمع عمومی سالانه اشان را با توجه به راحتی و امکان سنجی خودشان برگزار کنند.

– شرکت بند ۸ مجمع عمومی سالانه خود را به جای ۱۴ روز بعد از اطلاعیه می‌توانند ۲۱ روز بعد از اطلاعیه با توجه به ملزومات بند ۱۷۱(۱) قانون شرکت‌ها سال ۱۹۵۶ برگزار

کنند.

– هر شرکت با توجه به بند ۲۰۹ قانون شرکت‌ها در سال ۱۹۵۶ ملزم است کتاب حساب‌های مربوط به یک دوره ۸ ساله‌اش را بلافاصله در سال جاری با اسنادش نگه‌داری کند. با وجود این یک شرکت بند ۸ باید کتاب حساب‌های مربوط به یک دوره ۴ ساله را نگه‌داری کند.

– یک شرکت بند ۸ اجازه دارد تا اسناد موردنیاز را حداقل ۱۴ روز به جای ۲۱ روز قبل از تاریخ مجمع ارسال کند.

– شرکت‌های بند ۸ از بند ۲۵۹ قانون شرکت‌ها سال ۱۹۵۶ معاف هستند. بنابراین آزادند تا تعداد مدیران خود را بدون نیاز به تأیید دولت مرکزی افزایش دهند.

– شرکت‌های بند ۸ از کاربرد دستورگزارش ممیزی شرکت‌ها سال ۲۰۰۳ معاف هستند.

(ب) تعهدات / وظایف

تعهدات و وظایف شرکت‌های بند ۸ عبارت است از:

– یک شرکت بند ۸ باید اطمینان دهد که تمام منافع و درآمدهایش تنها در راه ارتقای اهدافش و نه در راه‌های دیگر استفاده می‌شود.

– همچنین باید اطمینان دهد که منافع شرکت بین اعضا پخش نمی‌شود.

– شرکت بند ۸ نمی‌تواند بند هدف خود را در اساسنامه‌اش بدون دریافت موافقت نامه از دولت مرکزی تغییر دهد.

– اگر دولت مرکزی برای دریافت یک گواهی‌نامه تحت بند ۸ شرایط و مقرراتی را به شرکت‌ها تحمیل کند به همین جهت شرکت با آن شرایط محدود می‌شود و مجبور است تطبیق کافی با آن‌ها را فراهم آورد.

– شرکت بند ۸ به عنوان یک شرکت در محدوده معنای قانون درآمد سال ۱۹۶۱ ملاحظه می‌شود و بنابراین درآمدش بر طبق نرخ‌های کاربردی مشابه استفاده آن برای دیگر شرکت‌ها مشمول مالیات است.

– اگر یک شرکت موجود یک گواهینامه تحت بند ۸ کسب کند باید اطمینان دهد که اهدافش با اهداف ذکرشده در بند ۸ منطبق است و اگر نیست باید تغییرات مناسب را در اساسنامه اش بدهد.

۲-۵-۱-۳- مقایسه بین تراست، انجمن و شرکت های غیرانتفاعی

در جدول زیر به بیان مقایسه بین تراست، انجمن و شرکت های غیرانتفاعی پرداخته شده است. در حوزه قوانین، قانون تراست ایالتی مرتبط با قانون تراست های عمومی بمبئی سال ۱۹۵۰ برای تراست ها می باشد و در خصوص انجمن ها قانون ثبت نام انجمن ها سال ۱۸۶۰ وجود دارد. همچنین در خصوص شرکت های بند ۲۵ قانون شرکت ها سال ۱۹۵۶ نوشته شده است. در جدول زیر سایر موارد از جمله محدوده فعالیت ها، نحوه سرمایه گذاری، هیأت مدیره و... بیان شده اند.

جدول ۱-۲: مقایسه بین تراست، انجمن و شرکت های غیرانتفاعی

شرکت بند ۲۵	انجمن	تراست	
قانون شرکت ها سال ۱۹۵۶	قانون ثبت نام انجمن ها سال ۱۸۶۰	قانون تراست ایالتی مرتبط با قانون تراست های عمومی بمبئی سال ۱۹۵۰	اساسنامه / قانون
ثبت نام کننده شرکت ها	ثبت نام کننده انجمن ها (کمیساریای خیریه در ماهاراشترا)	نماینده ثبت نام کننده / کمیساریای خیریه	تأیید صلاحیت
به عنوان یک شرکت تحت بند ۲۵ قانون شرکت ها	به عنوان انجمن (در ماهاراشترا هم به عنوان یک انجمن و یک تراست)	به عنوان تراست	ثبت
اساسنامه شرکت و آیین نامه ها	اساسنامه انجمن و قوانین و مقررات	سند تراست	اسناد ثبت

شرکت بند ۲۵	انجمن	تراست	
برگه تمبری برای اساسنامه شرکت و آیین نامه ها نیازی نیست	برگه تمبری برای اساسنامه انجمن و قوانین نیازی نیست	سند تراست بر روی برگه تمبری غیر قضایی نوشته می شود که در ایالت ها متفاوت است.	تمبر مالیاتی
۳ تا ۶ ماه	۱ تا ۲ ماه	۲ روز تا یک هفته	زمان لازم برای تشکیل
حداقل سه متولی - بدون حد بالا	حداقل هفت نفر برای کمیته مدیریت - بدون حد بالا	حداقل دو متولی - بدون حد بالا	اعضای مورد نیاز
هیئت مدیره / کمیته مدیریت	شورا یا نهاد مدیریتی / کمیته مدیریتی یا اجرایی	متولیان / هیئت مدیره متولیان	هیئت مدیره
انتخاب توسط اعضای هیئت مدیره	انتصاب یا انتخاب توسط اعضای هیئت مدیره	انتصاب یا انتخابات	حالت جانشینی در هیئت مدیره
هرکسی می تواند رئیس شرکت باشد؛ اما تعدادی از وزارتخانه ها / دپارتمان ها و آژانس های سرمایه گذاری از سرمایه گذاری برای شرکتی که اعضای یک خانواده در هیئت مدیره اش هستند خودداری می کنند.	اعضای یک خانواده نمی توانند در هیئت مدیره عضو باشند.	محدودیتی وجود ندارد اما تعدادی از وزارتخانه ها / دپارتمان ها و آژانس های سرمایه گذاری از سرمایه گذاری برای شرکتی که اعضای یک خانواده در هیئت مدیره اش هستند خودداری می کنند.	واجد شرایط بودن اعضای خانواده برای عضویت در سازمان
شرکت می تواند در تمام هند فعالیت کند اگر توسط دولت مرکزی ثبت شود.	انجمن می تواند در تمام هند فعالیت کند اگر در سطح ملی ثبت شده باشد؛ اما اگر در یک ایالت ثبت شده باشد فقط در همان جا می تواند فعالیت کند.	در تمام هند می تواند فعالیت کند.	محدوده فعالیت

شرکت بند ۲۵	انجمن	تراست	
بله	بله بر طبق قوانین	بله	آیا می تواند سرمایه جذب کند؟
خارجیان می توانند رئیس باشند.	یک خارجی می تواند عضو باشد.	محدودیتی برای عضویت آن ها وجود ندارد.	آیا یک خارجی می تواند رئیس یا عضو آن باشد؟
ممکن است با مشکلاتی برای دریافت کمک های خارجی مواجه شود.	برای دریافت کمک های خارجی با سختی مواجه خواهد بود.	ممکن است امکان دریافت کمک خارجی با مشکلاتی روبرو شود.	اگر یک فرد خارجی در سازمان باشد
اعضای هیئت مدیره در صورت تصویب می توانند دریافت کنند.	اعضای هیئت مدیره در صورت تصویب می توانند دریافت کنند.	متولی نمی تواند دریافتی داشته باشد اما اگر سرمایه برای پروژه دریافت شود می تواند پول خدمات مشاوره ای دریافت کند.	آیا اعضای سازمان می توانند پول دریافت کنند؟

افصل سوم |

روند توسعه و وضعیت موجود وقف
و امور خیریه در کشور هند

۳- روند توسعه و وضعیت موجود وقف و امور خیریه در کشور هند

۳-۱- مقدمه

پس از بررسی وضعیت عمومی کشور هند و آشکار شدن مفهوم وقف و امور خیریه، در این فصل به بررسی روند تاریخی توسعه و تکامل وقف و امور خیریه در کشور هند پرداخته می‌شود و اطلاعات به دست آمده مربوط به اموال و دارایی‌های وقف را ارائه می‌کنیم.

۳-۲- روند توسعه سازمان‌های خیریه در هند

اگرچه ریشه‌های خیریه در اعتقادات و اعمال مذهبی مردم هند یافت می‌شود، تراست‌های خیریه و سازمان‌های داوطلبانه نمادهای سکولاری و نهادی در هند هستند. هند تاریخ طولانی در جامعه مدنی دارد. سازمان‌های داوطلبانه در ارتقای فرهنگی، آموزش، سلامت و بلاایای طبیعی در زمان‌های گذشته فعال بوده‌اند. سازمان‌های مذهبی نیز در کمک به نیازمندان در جهت بهبود شرایطشان تلاش کرده‌اند. در اواخر قرن نوزدهم شرکت‌های بزرگ شروع به تأسیس سازمان‌های مختص به رفاه و توسعه زندگی فقرا کردند و تعداد زیادی از تراست‌های شرکتی و انجمن‌ها به وجود آمدند. طی قرن نوزدهم و اوایل قرن بیستم این سازمان‌های داوطلبانه به رسمیت شناخته شدند زیرا دولت قوانین متعددی را به تصویب رساند مانند قانون ثبت انجمن‌ها سال ۱۸۶۰، قانون وقف مذهبی سال ۱۸۶۳، قانون تراست‌های هندی سال ۱۸۸۲ و قانون وقف‌های خیریه سال ۱۸۹۰. این قوانین آگاهی عمومی نسبت به اهداف مؤسسان را بالا

برد و حمایت قانونی از درآمدها و دارایی‌های آن‌ها گسترش پیدا کرد با وجود این این مصوبات خفیف و ضعیف بودند و قدرت کنترل نظارتی قوی نداشتند. حکومت بریتانیا بعداً دو قانون دیگر نیز اضافه کرد که عبارت‌اند از: قوانین تراست‌های مذهبی و خیریه سال ۱۹۲۰ و قانون اتحادیه‌های تجاری سال ۱۹۲۶.

مالیات بردرآمد از سال ۱۸۶۰ آغاز شد و در سال ۱۹۹۲، دولت مقدار ۵۰ درصد معافیت مالیاتی برای اشخاصی در نظر گرفت که در جهت اهداف خیریه اهدا می‌کنند. دولت مستقل هند امتیازات مالیاتی را که قبلاً به اشخاص داده می‌شد، ادامه داد و آن را به شرکت‌هایی که مشارکت‌های خیریه می‌کنند نیز گسترش داد. قانون مالیات بر درآمد سال ۱۹۶۱ تعریف اهداف خیریه را گسترش داد. بند ۲(۱۵) قانون اصطلاح اهداف خیریه را توضیح می‌دهد.

۳-۳- وضعیت موجود وقف و امور خیریه کشور هند

این کشور در سال ۲۰۱۵ در میزان بخشندگی با ۲۵٪ افت در رتبه ۱۰۶ ایستاده است و در میزان بخشندگی توسط افراد براساس درصدی از تولید ناخالص داخلی این کشور با مقدار ۰٫۳۷٪ در رتبه هفتم قرار گرفته است.^۱

هند در شاخص کمک مالی به خیریه در بخش تعداد افراد اهداکننده پول به خیریه با ۱۸۴ میلیون نفر در رتبه اول قرار دارد؛ اما در شاخص اصلی کمک مالی به خیریه با ۲۰ درصد کاهش در رتبه ۹۶ دنیا قرار دارد.

این کشور در شاخص کمک به خارجی‌ان در رتبه ۱۱۶ ام قرار دارد؛ و در شاخص کار داوطلبانه با ۱۷ درصد کاهش در رتبه ۸۲ ایستاده است. (۵)

۳-۳-۱- وضعیت موجود

در ادامه جداول مربوط به مجموع کل ایالت‌های هند که در این سیستم موجود است آورده شده است. (۴)

۱. در زمینه‌ی وضعیت موجود وقف و امور خیریه کشور هند علیرغم جستجوهای که در اینترنت صورت پذیرفت، به دلیل محدودیت‌های دسترسی منابع و همچنین عدم انتشار اطلاعات مفید از طرف کشور مورد مطالعه، مطالبی یافت نگردید و تکمیل اطلاعات موجود، نیاز به انجام تحقیقات میدانی و مطالعات تکمیلی در این زمینه دارد.

جدول ۳-۱: اطلاعات به دست آمده از سیستم مدیریت وقف هند

ردیف	هیئت وقف ایالتی	وقف (اعلام شده / ثبت شده توسط هیئت وقف)	کار پیش دیجیتالی (اطلاعات فراهم شده توسط شورای مرکزی وقف)
۱	جزایر آندامان و نیکوبار	۸۴	
۲	آندرا پرادش	۳۵۴۶	۳۴۵۰
۳	آسام	۹۸۷	۹۴۱
۴	بیمهار (شیعه)	۲۲۷	۲۱۹
۵	بیمهار (سنی)	۲۴۵۸	۲۴۵۸
۶	چندیگر	۳۳	۳۳
۷	چاتیسگر	۸۰۰	۷۹۴
۸	دادرا و ناگار هاولی	۱۷	
۹	دهلی	۱۹۶۴	۱۹۳۰
۱۰	گجرات	۱۱۶۸۱	۱۰۹۵۶
۱۱	هارینا	۱۲۹۷۵	۱۲۶۳۳
۱۲	هیماچال پرادش	۱۰۹۹	۷۰
۱۳	جامو و کشمیر	۲۱۴	
۱۴	جارجاند	۱۴۵	۱۴۴
۱۵	کارناتاكا	۳۰۴۵۵	۱۴۰۰۰
۱۶	کرالا	۹۰۳۰	۹۰۳۰
۱۷	لاکشادویپ	۳۳۸	۳۳۸
۱۸	مادایا پرادش	۱۴۸۷۱	۱۴۸۷۱
۱۹	ماهاراشترا	۸۲۸۴	۸۰۹۰

شماره	هیئت وقف ایالتی	وقف (اعلام شده / ثبت شده توسط هیئت وقف)	کارپیش دیجیتالی (اطلاعات فراهم شده توسط شورای مرکزی وقف)
۲۰	مانی پور	۹۵۳	۷۱۰
۲۱	مگالایا	۶۱	۱۸
۲۲	اوریسا	۳۷۲۹	۲۹۶۸
۲۳	پودوچری	۴۵	۴۵
۲۴	پنجاب	۲۴۵۴۰	۲۱۳۸۵
۲۵	راجستان	۱۸۹۵۰	۱۸۰۹۶
۲۶	تامیل نادو	۷۴۵۳	۷۴۵۳
۲۷	تلنگانا	۳۲۱۵۷	۳۰۲۴۰
۲۸	تریپورا	۱۸۶۹	۱۸۶۹
۲۹	اوتارانچاند	۲۰۵۴	۲۰۲۰
۳۰	اوتار پرادش (شیعه)	۱۰۵۰۰	۵۳۱۷
۳۱	اوتار پرادش (سنی)	۱۲۳۱۱۵	۹۶۴۸۸
۳۲	بنگال غربی	۶۷۷۰	۶۷۴۴
	مجموع کل	۳۳۱۴۰۴	۲۷۳۳۱۰

جدول ۳-۲: اطلاعات مازول ثبت سوابق سیستم آنلاین مدیریت وقف هند

ردیف	هیئت وقف ایالتی	املاک وقف	دارایی های غیرمنقول	دارایی های منقول
۱	جزایر آندامان و نیکوبار	۴۹	۸۳	
۲	آندرا پرادش	۳۵۳۳	۶۳۱۹	
۳	آسام	۹۴۱	۹۸۷	
۴	بیهار (شیعه)	۲۲۰	۵۴۷	۱۶
۵	بیهار (سنی)	۲۴۵۵	۳۸۸۵	۱۸
۶	چندیگر	۳۳	۳۴	
۷	چاتیسگر	۸۰۰	۲۰۰۶	
۸	دادرا و ناگار هاولی			
۹	دهلی	۱۹۶۴	۸۵۴	
۱۰	گجرات	۱۰۹۵۷	۲۰۱۲۵	۴۹۸۶
۱۱	هارینا	۱۲۶۰۲	۲۰۵۵۲	
۱۲	هیماچال پرادش	۹۴۵	۲۰۲۵	
۱۳	جامو و کشمیر	۱	۱	
۱۴	جارجاند	۵۵	۵۴	
۱۵	کارناتاکا	۳۰۴۵۵	۴۴۸۰۹	۱۹
۱۶	کرالا	۹۰۳۰	۳۷۷۴۲	
۱۷	لاکشادویپ	۳۳۸	۸۹۲	
۱۸	مادایا پرادش	۱۴۸۶۴	۲۳۱۱۸	۲۳۷
۱۹	ماهاراشترا	۸۲۸۴	۲۰۶۴۱	۱۱۲
۲۰	مانی پور	۷۵۸	۷۷۷	
۲۱	مگالایا	۴۳	۵۸	۵۱

ردیف	هیئت وقف ایالتی	املاک وقف	دارایی های غیرمنقول	دارایی های منقول
۲۲	اوریسا	۳۵۰۲	۶۴۱۳	
۲۳	پودوچری	۴۵	۶۷۱	۲۵۴
۲۴	پنجاب	۲۴۵۴۰	۳۴۱۳۵	
۲۵	راجستان	۱۸۷۳۷	۲۳۵۸۹	
۲۶	تامیل نادو	۷۴۵۳	۵۳۳۶۹	۸۶۰۴
۲۷	تلنگانا	۳۰۵۰۸	۲۶۳۰۱	
۲۸	تریپورا	۱۸۱۸	۲۵۱۶	۶۲
۲۹	اوتارانچاند	۲۰۵۱	۴۳۱۸	
۳۰	اوتار پرادش (شیعه)	۱۲۷۰	۱۲۶۱	
۳۱	اوتار پرادش (سنی)	۷۸۳۷۷	۸۵۴۴۱	۳
۳۲	بنگال غربی	۶۷۶۰	۷۸۵۹۵	۱
	مجموع کل	۲۷۳۳۸۸	۵۰۲۱۴۵	۱۴۳۶۳

جدول ۳-۳: اطلاعات ماژول های گوناگون سوابق سیستم آنلاین مدیریت وقف هند

ردیف	هیئت وقف ایالتی	سوابق در ماژول مراجعه سیستم مدیریت وقف هند	سوابق در ماژول اجاره سیستم مدیریت وقف هند	سوابق در ماژول دعوی قضایی سیستم مدیریت وقف هند (موارد خارجی)	سوابق در ماژول دعوی قضایی سیستم مدیریت وقف هند (موارد داخلی)
۱	جزایر آندامان و نیکوبار				
۲	آندرا پرادش				
۳	آسام	۳۹۴	۱۱	۷	
۴	بیهار (شیعه)	۲۰		۱۹	۱
۵	بیهار (سنی)	۴۱	۷	۶۰	۱۵
۶	چندیگر				
۷	چاتیسگر	۳۱		۸۷	۲۷۶
۸	دادرا و ناگار هاولی				
۹	دهلی				
۱۰	گجرات	۲۲۸۴		۱۱	۶
۱۱	هارینا		۷۶۸۸		
۱۲	هیماچال پرادش				
۱۳	جامو و کشمیر				
۱۴	جارجاند				
۱۵	کارناتاكا				
۱۶	کرالا	۱۱۷۴		۱۱۷۸	۷۶۳
۱۷	لاکشادویپ	۸۰۵		۴	۳۷
۱۸	مادایا پرادش	۷۴۱	۱۳۴	۴۲۶	۲۹۰۴

ردیف	هیئت وقف ایالتی	سوابق در ماژول مراجعه سیستم مدیریت وقف هند	سوابق در ماژول اجاره سیستم مدیریت وقف هند	سوابق در ماژول دعوی قضایی سیستم مدیریت وقف هند (موارد خارجی)	سوابق در ماژول دعوی قضایی سیستم مدیریت وقف هند (موارد داخلی)
۱۹	ماهاراشترا	۵۲۲۴		۷	
۲۰	مانی پور				
۲۱	مگالایا	۵۶			
۲۲	اوريسا				
۲۳	پودوچری	۲۰۱	۹۰	۱	
۲۴	پنجاب		۴۶۷	۴	
۲۵	راجستان	۲۱۸			۱۹
۲۶	تامیل نادو	۸۷۱۲	۱۵۹۷	۵۴۹	۳۲۰
۲۷	تلنگانا		۱		
۲۸	تریپورا	۱۴	۱	۲	
۲۹	اوتارانچاند	۲۵۰		۳	
۳۰	اوتار پردیش (شیعه)				
۳۱	اوتار پردیش (سنی)				
۳۲	بنگال غربی		۶	۲	
	مجموع کل	۲۰۱۶۵	۱۰۰۰۲	۲۳۶۰	۴۳۴۱

۳-۳-۲- اطلاعات به دست آمده از وزارت امور شرکت ها

مجموع تمام شرکت هایی که تا آخر فوریه ۲۰۱۶ ثبت شده اند ۱۵۳۵۸۴۸ عدد هستند که از این تعداد ۲۸۴۶۹۰ عدد بسته شده اند، ۵۵۶ عدد بر طبق قانون شرکت ها سال ۲۰۱۳ در حالت تعلیق هستند، ۱۳۸۷۴۷ عدد گزارش سالانه خود را برای ۳ سال متوالی

ارائه نکرده‌اند، ۵۴۷۱ عدد از آن‌ها در حال انحلال هستند، ۲۳۰۶۱ عدد در رویهٔ اعتصاب هستند و ۱۷۱ عدد در رویهٔ فعال‌سازی دوباره قرار دارند. بر طبق موارد بالا ۱۰۸۳۱۵۲ شرکت در آخرفوریه ۲۰۱۶ فعال بوده‌اند. هم‌اکنون ۶۲۷۳ شرکت بند ۲۵ با اهداف خیریه در سراسر هند مشغول فعالیت هستند.

از ۲۸۴۶۹۰ شرکت بسته شده، نزدیک ۱۰۳۵۲ شرکت منحل شده‌اند، ۲۵۱۱۱۲ عدد از بین رفته‌اند، ۱۶۸۷۵ عدد با شرکت‌های دیگر ادغام شده‌اند، ۶۳۵۱ شرکت به شرکت تضامنی با مسئولیت محدود تبدیل شده‌اند.

از ۱۰۷۶۴۲۷ شرکت سهامی فعال تا آخرفوریه ۲۰۱۶، ۱۰۱۲۹۶۵ عدد خصوصی و ۶۳۴۶۲ عدد عمومی بوده‌اند.

بر طبق آمار ۶۶٫۶۲٪ از شرکت‌ها سرمایه مجاز مساوی یا کمتر از ده هزار روپیه و ۲٫۱۳٪ از شرکت‌ها سرمایه مجاز بیشتر از ده هزار روپیه داشته‌اند.

به ترتیب ایالت‌های ماهاراشترا، دهلی و بنگال غربی دارای بیشترین تعداد شرکت بوده‌اند و دربارهٔ تعداد شرکت‌های فعال نیز همین آمار صدق می‌کند.

بر طبق آمار بیشتر شرکت‌های فعال به ترتیب در زمینه‌های خدمات تجاری، تولید، بازرگانی و ساخت‌وساز فعال هستند. خدمات تجاری شامل تکنولوژی اطلاعات، تحقیق و توسعه و دیگر فعالیت‌های تجاری مانند (وکالت، حسابداری و ممیزی و مشاوره) هستند. (۱۸)

۳-۳-۳- اطلاعات به دست آمده از دپارتمان مالیات بر درآمد

بر طبق اطلاعات دپارتمان مالیات بر درآمد تعداد پرداخت‌کنندگان مالیات در سال ۲۰۱۴-۲۰۱۵ در بخش شرکتی برابر با ۷۱۴۴۱۹ و در بخش تراست ۱۹۲۰۵۶ عدد بوده‌اند. (۲۰)

جدول ۳-۴ تعداد مالیات‌دهندگان مؤثر نشان می‌دهد: (۲۲)

جدول ۳-۴: تعداد مالیات دهندگان مؤثر در سال ۲۰۱۴-۲۰۱۵

تعداد	دسته بندی
۱۴۲۱۹۵	انجمن های فردی
۶۲۲۱	نهاد متشکل از اشخاص حقیقی
۷۱۴۴۱۹	شرکت ها
۱۰۳۱۴۵۷	کارخانه ها
۲۹۴	دولت
۹۰۷۰۴۷	خانواده های تقسیم نشده هندو
۹۶۴۹	اشخاص حقوقی
۶۸۰۷	مقامات محلی
۴۸۶۶۳۶۸۰	فردی
۱۹۲۰۵۶	تراست
۵۱۶۷۳۸۲۲	مجموع

جدول ۳-۵: تعداد شماره حساب های پایدار تخصیص داده شده به مالیات دهندگان را نشان می دهد: (۲۳)

جدول ۳-۵: تعداد شماره حساب های پایدار تخصیص داده شده به مالیات دهندگان

تعداد	دسته بندی
۷۰۹۷۰	انجمن های فردی
۴۳۰۶	نهاد متشکل از اشخاص حقیقی
۱۰۱۹۷۳	شرکت ها
۲۴۳۷۸۹	کارخانه ها

تعداد	دسته بندی
۸۷۶	دولت
۷۰۱۹۶	خانواده های تقسیم نشده هندو
۱۴۴۴	اشخاص حقوقی
۴۳۳۳	مقامات محلی
۲۷۶۴۵۲۵۷	فردی
۴۶۳۰۸	تراست
۲۸۱۸۹۴۵۲	مجموع

۳-۴- وضعیت ایرانیان و شیعیان در هند

هند کشوری در جنوب آسیا که جمعیت مسلمانان آن ۱۷۴ میلیون نفر و جمعیت شیعیان آن ۲۴ میلیون نفر است. برخی از مناطق هند مانند دکن در جنوب این کشور و مناطق اوده و کشمیر در شمال، در تشیع سابقه دیرینه ای داشته اند. از ویژگی های فرهنگی بارز در تاریخ هند، ارتباط گسترده حکومت های شیعی و مردم قلمرو آن با ایرانیان است که به مهاجرت تعداد زیادی از ایرانیان از جمله علما، صوفیان و شاعران به هند و در نتیجه، همسانی فرهنگی و مذهبی این دو سرزمین انجامیده است.

پراکندگی شیعیان در کشور هند به طور کامل با جغرافیای مراکز تاریخی شیعه در این کشور مطابق نیست؛ چنانکه بیشترین شیعیان در شهرهای پنجاب و دهلی ساکن اند و شهرهای حیدرآباد، لکنهو جونیپور در رتبه های بعدی هستند.

شهرهای پرجمعیت شیعه عبارتند از:

– لکنهو: درگذشته محل استقرار حکومت مسلمانان بوده و عظیم ترین بناهای تاریخی شیعیان هند را در خود جای داده است. همچنین بزرگ ترین حسینیه شیعیان جهان در این شهر، نمونه بارز آن است.

– علی پور: ۹۹٪ جمعیت آن را شیعیان تشکیل می دهند.

- بمبئی: ده‌ها هزار شیعه در آن ساکن‌اند.
- دهلی: شیعیان در آنجا حضور چشمگیری دارند
- چونپور: هزاران شیعه در آن سکونت دارند و از ویژگی‌های مردم این شهر، علاقه‌مندی و شیفتگی آنان نسبت به انقلاب اسلامی ایران است.
- مبارک پور: محل سکونت بسیاری از شیعیان است.
- بنگلور: صدها خانوار مسلمان اثنی‌عشری در آن ساکن‌اند. در ایالت تامیل نادو، بیش از ۲۰۰ هزار شیعه زندگی می‌کنند.
- علیگره: محل استقرار بسیاری از شیعیان است. ساکنان این شهر عموماً اهل علم و دانش هستند؛ به‌گونه‌ای که اغلب آنان به مشاغل علمی همچون تعلیم و تدریس اشتغال دارند.
- نوگانوه سادات: درصد زیادی از ساکنان آن شیعیان هستند و غالب ایشان از سادات هستند.

مراکز مهم شیعیان عبارتند از:

- بنیاد امام حسین
- کمیته امداد العباسی
- کمیته یادبود امام خمینی

۳-۵- وضعیت موقوفات ایرانیان در هند

۳-۵-۱- مقدمه

سابقه مهاجرت ایرانیان به هند را از چند صد سال پیش می‌توان جستجو کرد. بر اساس شواهد و زمینه‌های تاریخی، همبستگی دیرینه رفت و آمدهای بین هند و ایران در سفرهای تاجران، مداحان، شاعران، عارفان، عالمان، جهانگردان، جنگجویان و بالاخره در مهاجران وجود داشته است.

حدود یک قرن پیش بر اثر شدت خشکسالی در استان یزد و بخصوص در روستاهای تفت گروهی از یزدیان مسلمان و زرتشتی تصمیم گرفتند از چهار جهت به سوی

کشورهای دیگر مهاجرت کنند در این میان برخی شرق را انتخاب کردند و با تحمل رنج فراوان به وسیله شتر از طریق خشکی یا کشتی از طریق دریا به هند کوچ کردند و در شهرهای بمبئی، پونا، حیدرآباد، کلکته و سایر شهرهای هند مستقر شدند و به مشاغل چای فروشی، مغازه داری، رستوران داری مشغول و با فعالیت، به کسب و پیشه خود رونق بخشیدند. برخی نیز طی مدارج عالی تحصیلی به مشاغل علمی دست یافتند. به غیر از زرتشتیان و یزدیان که غالب جمعیت ایرانیان مقیم هند را تشکیل می دهند تعدادی خانواده های شیرازی، بوشهری، شوشتری، لاری، کولی، ارمنی و یهودی از دیرباز در بمبئی سکونت کرده اند که آثار ابنیه و اماکن موقوفات از قبیل قبرستان ها، مساجد، حسینیه ها، مستقلات تجاری و مسکونی حاصل همت و تلاش آنهاست. در هشتاد سال اخیر گروهی از ایرانیان مقیم هند وقتی می دیدند ایرانیانی که در هند فوت می کنند اموال آنان بلا تکلیف می ماند به ویژه این موضوع درباره اموال بلا وارث بیشتر حس می شد بدین جهت تصمیم گرفتند برای حفظ و بقای املاک و موقوفات ایرانیان و امکان اجرای نیات خیرخواهانه صاحب موقوفات در هر شهر انجمن هایی را تشکیل دهند تا متولی این گونه موقوفات بوده و در راستای نظر واقف به امور موقوفه ها بپردازند. این انجمن ها در بدو تأسیس هر یک دارای اساسنامه مدون و ثبت شده است و اعضای آن از طرف ایرانیان مقیم آن شهر انتخاب می شوند و امور موقوفات و عواید و مخارج آن ها را به عهده دارند. لازم به ذکر است که در بدو تأسیس این گونه انجمن ها اعضای آنان کلاً ایرانی بوده و تابعیت ایران و گذرنامه ایرانی داشتند ولی به مرور زمان به علت طولانی بودن اقامت و به منظور امکان برخورداری از مزایای اجتماعی هند عملاً بعضی از آنان صرفاً ملیت ایرانی خود را حفظ کردند و بعضی دیگر کماکان ایرانی بوده و به عنوان یک ایرانی مقیم در هند سکونت دارند.

اینک آخرین وضعیت ابنیه و اماکن و موقوفات ایرانیان در شهرهای مختلف اجمالاً به این شرح بیان می شود.

املاک ایرانیان در هند به چهار دسته تقسیم می شوند:

۱. املاک جمهوری اسلامی ایران؛

۲. املاک استیجاری بلندمدت (۹۰ ساله) جمهوری اسلامی ایران؛

۳. موقوفات، ابنیه و اماکن ایرانیان؛

۴. تأسیسات مذهبی مراجع و ارگان‌های جمهوری اسلامی ایران.

هدف ما در این بررسی تنها مورد سوم یعنی موقوفات است و لذا بحث را در همین مورد مطرح می‌کنیم.

۳-۵-۲- موقوفات و ابنیه ایرانیان در هند

بر اساس شواهد و قراین موجود و اظهارات مطلعان در اکثر شهرهای هند، ایرانیان دارای موقوفات و ابنیه می‌باشند. در شهرهایی که ایرانیان هنوز در آن‌ها زندگی می‌کنند تا آنجا که مقدرات آنان اجازه داده در نگهداری موقوفات کوشیده‌اند.

اگرچه در این راه تشکیلاتی به نام انجمن ایرانیان برای خود به پا کرده و منافعی از این طریق در ظاهر به عنوان عواید از موقوفات برای صرف امور خیرات کسب کرده‌اند ولی به هر حال در حفظ و بقای این ابنیه و اماکن همت گمارده‌اند؛ ولی در شهرهایی که به تدریج ایرانیان از آن‌ها کوچ کرده‌اند اکثر موقوفات دچار مشکلات شده بدین صورت که یا به دست شیعیان هندی افتاده یا تحت نظر اوقاف استان مربوطه قرار گرفته است.

۳-۵-۲-۱- اماکن و موقوفات واقع در بمبئی (ایالت مهاراشترا)

۱. موقوفات حاجی زین العابدین شیرازی

این موقوفه در سال ۱۹۱۴ میلادی توسط مرحوم حاجی زین العابدین شیرازی به منظور کمک به ایرانیان و برگزاری مراسم مذهبی وقف امور خیریه شد و در سوم اکتبر ۱۹۵۲ در اداره اوقاف شهر بمبئی تحت شماره B.۶۸۱ به ثبت رسیده است. موقوفه یادشده دارای چهار مجموعه عرصه و اعیان مسکونی و تجاری جمعاً به مساحت ۲۲,۴۹۳ یارد مربع شامل حسینیه و مدرسه و مستغلات تجاری و مسکونی بوده که توسط متولیان آن اداره می‌شود.

مجموعه موقوفات مرحوم زین العابدین شیرازی به این شرح است:

الف) مدرسه و حسینیه امین در منطقه دونگری (معروف به منطقه امام باره). این

حسینیه دوطبقه است و ۵۰۰ مترمربع مساحت دارد.

ب) مستغلات تجاری و مسکونی شامل پنج طبقه و دارای ۳۰ واحد آپارتمان و ۱۲ باب مغازه واقع در خیابان ابراهیم رحمة الله که همه آن‌ها در اجاره افراد و خانواده‌ها قرار دارد و به علت اقامت طولانی آنان و همچنین سابقه طولانی مستأجران مغازه‌ها، ماهانه مبلغ بسیار ناچیزی دریافت می‌شود. تمثال مبارک حضرت امام خمینی (ره) و مقام معظم رهبری در داخل و دفتر حسینیه نصب شده بود.

ج) مستغلات تجاری واقع در خیابان ابراهیم رحمة الله با ۱۲ باب مغازه در اجاره افراد قرار دارد که آن‌هم به علت قدمت اشتغال جنبه سرفقلی پیدا کرده و اجاره بسیار کمی دریافت می‌شود.

د) یک مجتمع مسکونی در منطقه بایکلا به مساحت ۸۰۰۰ مترمربع دارای چندین واحد آپارتمان به صورت سوئیت با اجاره بسیار کم در اختیار خانواده‌های مختلف هندی اعم از مسلمان و غیرمسلمان قرار دارد.

این موقوفات تحت نظارت اعضای تولیت اداره می‌شود. اعضای تولیت عبارت‌اند از دکتر زمانی، سید جلال جلالی و سید مهدی جلالی. بنا به اظهار اعضای تولیت، عایدات موقوفات همان‌طور که اشاره شد به علت اقامت طولانی و اشتغال به کار بسیار ناچیز است ولی در عین حال درآمد آن صرف امور خیریه، حسینیه و مدرسه علوم دینی موقوفه تحت نظارت می‌شود.

۲. موقوفات حاج محمدحسن شیرازی

موقوفه یادشده توسط مرحوم حاج محمدحسن شیرازی وقف شده و دارای عماراتی به این شرح است:

الف) عمارت مسجد ایرانیان و مستغلات آن‌ها (معروف به مغول مسجد) با دو مجموعه تجاری و مسکونی.

این مسجد که تنها مسجد ایرانیان در بمبئی است و در منطقه امام باره قرار دارد بسیار دیدنی است و با کاشی‌کاری اصفهان جدیداً بازسازی شده است و ۸ باب مغازه و ۱۰ اتاق ملحق به آن دارد که مغازه‌ها و اتاق‌ها در اجاره مستأجران است و به علت قدمت اقامت آنان اجاره کمی دریافت می‌شود.

ب) مجموعه ساختمانی سهراب و کریم؛ این مجموعه ۱ قطعه زمین و ۲ عمارت واقع در منطقه گراندرود بمبئی دارد و مساحت آن ۷۷۱ یارد مربع بوده و در اجاره مستأجران است.

ج) قطعه زمینی به نام مونت پروپرتی به مساحت ۲۲,۴۰۲ یارد مربع با دو واحد ساختمانی موجود در آن که کلاً در اختیار مستأجران قرار دارد که این مجموعه نیز به علت قدمت اقامت مستأجران از اجاره بهای کمی برخوردار است. اعضای تولیت موقوفات حاج محمدحسن شیرازی عبارت‌اند از خانم پروین نمازی، آقای رضا صابونچی و خانم فریده جیشی. بنا به اظهار متولیان کلیه عایدات اماکن مسکونی - تجاری موقوفه تحت نظارت، صرف امور خیریه و مسجد می‌شود.

۳. موقوفات شوشتری‌ها

این موقوفه که در منطقه امام باره بمبئی قرار دارد یک باب حسینیه و ۴ واحد تجاری و ۱۴ واحد مسکونی ملحق به حسینیه دارد و از طرف شوشتری‌های مقیم بمبئی وقف شده است. کلیه مستأجران مغازه‌ها و واحدهای مسکونی قدیمی بوده و اجاره بسیار کمی پرداخت می‌کنند.

اعضای تولیت عبارت‌اند از خانم پاشا بیگم، آقای ابوالقاسم نجفی کاشانی و آقای صابونچی.

۴. موقوفات انجمن فتوت (یزدی‌ها)

مجموعه موقوفات انجمن فتوت یزدی‌های مقیم بمبئی با کمک مالی ایرانیان یزدی مقیم بمبئی خریده شده و اماکن مذهبی و واحدهای مسکونی و تجاری دارد و عایدات آن از طرف اعضای انجمن جمع‌آوری و خرج امور خیرات و حسینیه می‌شود. این مجموعه که در منطقه امام باره بمبئی واقع شده است شامل دفتر انجمن، حسینیه، مدرسه، نانویی، کتابخانه و مستغلات مشتمل بر ۵۵ واحد ملحق به حسینیه اعم از مسکونی و تجاری است. کل مساحت آن ۲۰,۰۰۰ مترمربع بوده و ۷۵ سال پیش تأسیس شده است.

اعضای انجمن عبارت‌اند از پروفیسور سید محمدحسین، غلامعلی پاینده،

محمد رضا پاک نژاد، سید مصطفی میر کریم زاده، میرزا عباس شهبازیان، عباس رضوان و سید حسین نجفی. تمثال حضرت امام خمینی (ره) و مقام معظم رهبری در دفتر این حسینیه نصب بود.

۵. موقوفات حضرت ابوالفضل العباس

این موقوفه روبه روی ساختمان انجمن فتوت در بمبئی قرار دارد که به نام موقوفات حضرت ابوالفضل العباس (ع) معروف است شامل سه طبقه مستغلات مسکونی و تجاری است که در اجاره مستأجران بوده و بنا به اظهار متولیان آن، اجاره بسیار کمی از بابت آن دریافت می شود. اعضای تولیت عبارت اند از پروفیسور سید محمد حسینی، محمد حسین شخصی، علی اکبر مهربان و محمد رضا پاک نژاد.

۶. قبرستان کهنه ایرانیان

مساحت زمین این قبرستان ۸۰۰ مترمربع است و از حدود ۱۵۰ سال پیش از سوی شهرداری بمبئی به منظور دفن اموات ایرانیان و شیعیان اهدا شده است. این قبرستان در منطقه مرین لاین - یکی از مناطق بسیار معروف بمبئی - و در وسط این شهر واقع شده و یک مسجد کوچک دارد؛ ولی در حال حاضر به علت تکمیل شدن قبرستان از آن استفاده نمی شود و متروکه باقی مانده است.

بنا به اظهار متولیان ۱۶ سال پیش شهرداری اخطاریه داده بود که قبرستان را جمع آوری کنند که با تلاش متولیان آن موضوع منتفی شد. به هیئت امنا توصیه شد قبرستان را مجدداً احیا کنند و مورد استفاده قرار دهند تا چنین مشکلاتی پیش نیاید که این پیشنهاد مورد پذیرش قرار گرفت. اعضای تولیت قبرستان عبارت اند از: پروفیسور حسینی، سید جلال جلالی و ابوالقاسم کاشانی.

۷. قبرستان رحمت آباد

این قبرستان به مساحت ۸,۰۰۰ مترمربع در جنوب شهر بمبئی قرار دارد و ۹۰ سال از سوی شهرداری بمبئی به لحاظ تکمیل شدن قبرستان کهنه جهت دفن اموات ایرانیان و شیعیان مقیم بمبئی اهدا شده است. حجت الاسلام والمسلمین رجیبی یکی از

روحانیون وقت در ۲۲ فوریه ۱۹۸۸ در آن قبرستان دفن شده است که اکثر ایرانیان به هنگام ورود به قبرستان از مقبره آن مرحوم دیدار می‌کنند و برای روح او فاتحه می‌خوانند و شدیداً مورد احترام ایرانیان مقیم بمبئی است. اعضای تولیت قبرستان عبارت‌اند از پروفسور حسینی، محمد آقا شیرازی، باقر شیرازی، سید حسین سوداگران، مهدی مندیل و سید جلال جلالی.

شایان ذکر است جنب قبرستان رحمت‌آباد ایرانیان در بمبئی قبرستان اسرائیلی‌ها قرار دارد که متروکه است و قرار است شهرداری بمبئی آن را به پارک تبدیل کند و به لحاظ وسعت مناسب قبرستان ایرانیان احتمال استفاده شهرداری از بخشی از زمین قبرستان ایرانیان بعید به نظر نمی‌رسد. البته در این رابطه متولیان قبرستان پیش‌بینی لازم را انجام داده و اطراف قبرستان را دیوار و حصارکشی کرده‌اند.

۸. قبرستان مغول

این قبرستان در منطقه پانوا قرار دارد و ۵۰۰ مترمربع مساحت دارد و زمین آن حدود ۱۵۰ سال پیش از سوی شهرداری جهت دفن اموات ایرانیان و شیعیان مقیم بمبئی اهدا شده است. آخرین متولی آن فردی به نام ابراهیم بوشهری بوده که اخیراً فوت کرده و قبرستان فعلاً بلا تصدی و بلا استفاده است. آقای پروفسور حسینی رئیس انجمن فتوت بر این قبرستان نظارت غیرمستقیم دارد.

۹. قبرستان بزرگ پارسیان

در مرکز شهر بمبئی قبرستان بسیار بزرگی مشرف به دریا قرار دارد که متعلق به پارسیان است. این قبرستان حدود ۲۰,۰۰۰ مترمربع است. شایان ذکر است پارسیان مقیم بمبئی که از دیرباز در بمبئی اقامت دارند از افراد متمول و سرمایه‌دار بزرگ بمبئی محسوب می‌شوند. این گروه از ایرانی تبارها همزمان با ورود سپاه اسلام به ایران در قرن اول هجری به هند آمدند.

۱۰. زینبیه بربر علی

این زینبیه در منطقه بوری محله بمبئی قرار دارد که مساحت آن ۳,۰۰۰ مترمربع است

۴ طبقه دارد و از ۱۵۰ سال پیش توسط ایرانیان مقیم آن زمان ساخته شده و تا چندی پیش خانواده‌ای به نام نمازی متولی آن بوده‌اند ولی پس از فوت آن‌ها مدتی بلا متولی بوده و اخیراً نیز به نظارت اوقاف بمبئی در آمده است.

۱۱. حسینیه شیعیان واقع در احمدآباد

در شهرستان احمدآباد در فاصله تقریباً ۴۰۰ کیلومتری بمبئی، حدود ۸۰ سال پیش حسینیه‌ای از ایرانیان مقیم آن شهر احداث شد. قبلاً در طول اقامت ایرانیان تولیت آن حسینیه را ایرانیان بر عهده داشتند ولی در اثر مهاجرت در حال حاضر هیچ ایرانی‌ای در آن شهر زندگی نمی‌کند و حسینیه به دست شیعیان مقیم این شهر اداره می‌شود.

۳-۵-۲-۲- اماکن و موقوفات واقع در پونا (ایالت ماهاراشترا)

کلیه اماکن و موقوفات متعلق به ایرانیان مقیم شهر پونا بر اساس شرح وظایف مندرج در اساسنامه انجمن هیئت ایرانیان اثنی عشری پونا تحت نظارت اعضای تولیت موقوفات قرار دارد که برابر مقررات مندرج در اساسنامه با نظارت اعضای تولیت و اعضای انجمن ایرانیان مقیم پونا عواید آن جمع‌آوری و صرف حسینیه و امور خیرات می‌شود.

انجمن ایرانیان مقیم پونا در سال ۱۹۰۰ تأسیس شده و در سال ۱۹۵۱ به ثبت رسیده است. اعضای این انجمن عبارت‌اند از ۱- حاج عبدالحمید جعفری (حاج آقا طاهر) رئیس انجمن؛ ۲- حاج سید اکبر اعرابیان نائب رئیس انجمن؛ ۳- حاج محمد حسین مستان دبیر انجمن؛ ۴- ماشاء الله اسماعیلی عضوانجمن؛ ۵- حسنعلی خلیلی عضو انجمن، ۶- محمد صالح جعفری؛ ۷- محمد پاداش عضوانجمن؛ ۸- عباس نعیم‌آبادی عضوانجمن؛ ۹- احمد بابائی عضوانجمن.

اعضای تولیت موقوفات ایرانیان مقیم پونا عبارت‌اند از ۱- محمد حسین شفیع‌زاده؛ ۲- محمد حسین مستان؛ ۳- محمد پاداش؛ ۴- عبدالحمید جعفری؛ ۵- محمد جواد بایگان.

شایان ذکر است هر سه سال یک بار با حضور ایرانیان مقیم پونا و با نظارت نماینده نمایندگی جمهوری اسلامی ایران در بمبئی انتخابات انجمن برای عضویت انجمن

انجام می‌گیرد. بانی مؤسس انجمن ایرانیان پونا مرحوم حاج آقا فاریا و بانی مؤسس تولید موقوفات پونا مرحوم حاج آقا بوشهری بوده است. تمثال مبارک حضرت امام خمینی (ره) و مقام معظم رهبری در دفتر حسینیه نصب بود.

۱. موقوفه حاج محمدجواد اصفهانی

این موقوفه به وسعت ۸,۱۰۷ یارد مربع واقع در خیابان کلیسا در مرکز شهر پونا شامل حسینیه، دفتر انجمن، کلینیک بیماران، مدرسه، اتاق مراجعان، ۶ واحد آپارتمان مسکونی و یک واحد آپارتمان جهت اقامت امام جماعت حسینیه است که در تاریخ ۲۶ آوریل ۱۹۱۳ توسط مرحوم حاج محمدجواد اصفهانی وقف شده است. این موقوفه در سال ۱۹۵۰ تحت شماره B۰۱۱۲ در اداره ثبت پونا به ثبت رسیده است.

کلیه واحدهای آپارتمانی این موقوفه در اختیار مستأجران قرار دارد که به علت اقامت طولانی اجاره‌بهای بسیار کمی پرداخت می‌کنند. در هر صورت عواید این موقوفه تحت نظر اعضای تولید جمع‌آوری با هماهنگی اعضای انجمن صرف امور خیرات می‌شود.

۲. ساختمان بابانی پت

این ساختمان به مساحت ۱,۰۰۰ مترمربع واقع در منطقه بابانی پت پونا از بودجه انجمن خریداری شده و در اختیار مستأجران است. با توجه به اینکه این ساختمان با مستأجر خریداری شده مستأجران آن به علت اقامت طولانی اجاره کمی پرداخت می‌کنند و درآمد حاصل از این مجتمع صرف هزینه‌های حسینیه می‌شود.

۳. آپارتمان گورگان

این آپارتمان نیز که در منطقه گورگان شهر پونا قرار دارد و مساحت آن ۳۵ مترمربع است از سوی متولیان موقوفات از درآمد موقوفات خریداری شده و در اجاره بوده و درآمد ناچیز حاصل از اجاره آن به حساب موقوفات واریز می‌شود.

۴. آپارتمان دویکا

این آپارتمان در سال ۱۹۹۸ از سوی مرحوم محمدکاظم معمار وقف حسینیه شده است مساحت این آپارتمان ۷۰ مترمربع واقع در منطقه دویکای شهر پونا بوده و در حال حاضر در اجاره مستأجران است و درآمد آن که باز به علت قدمت سکونت مستأجران اجاره ناچیزی دارد صرف امور خیریه حسینیه می شود.

۵. مستغلات مرحوم حاج غلامرضا عابد یزدی

این مستغلات در سال ۱۹۹۰ از سوی مرحوم حاج غلامرضا عابد یزدی به حسینیه وقف شده است. مستغلات یادشده در منطقه وان دری پونا قرار دارد و متراژ آن ۲۰۰ مترمربع است و کل ساختمان در اجاره مستأجران قرار دارد.

۶. ساختمان مرحوم حسن خلیلی رحمت آبادی

مرحوم حسن خلیلی رحمت آبادی یکی از اعضای سابق انجمن ایرانیان مقیم پونا ساختمانی را به متراژ ۸۰۰ مترمربع بر حسینیه وقف کرده است. این ساختمان در جاده مهاتما گاندی قرار دارد و دو طبقه است و ۸ مستأجر دارد. کرایه آن توسط پسر مرحوم حسن خلیلی جمع آوری می شود ولی به رغم وجود وقفنامه، خانواده آن مرحوم از تسلیم ساختمان به انجمن یا متولیان موقوفات خودداری کرده و تاکنون از تسلیم عواید ساختمان امتناع ورزیده اند.

۷. واحد مسکونی در منطقه ناناپت

دو اتاق در یک واحد مسکونی در منطقه ناناپت شهر پونا از بودجه انجمن ایرانیان مقیم پونا خریداری شده و در اختیار مستأجران قرار دارد و درآمد حاصل از آن صرف حسینیه می شود.

۸. قبرستان جنت آباد

مساحت این قبرستان ۰۰۰ / ۲۲۰ فوت مربع است. در سال ۱۹۰۹ مرحوم حاج محمدحسن کاشانی ۰۰۰ / ۴۰ فوت مربع زمین به عنوان قبرستان ایرانیان خریداری و

وقف دفن اموات ایرانیان مقیم پونا کرده و به شماره ثبت ۲۱۱-F در سال ۱۹۵۲ در دفتر اوقاف شهر پونا ثبت شده است. ۴۵ سال پیش انجمن ایرانیان مقیم پونا با جمع‌آوری کمک مالی از ایرانیان ۱۸۰ / ۰۰۰ فوت مربع زمین کنار قبرستان را از دولت مهاراجه وقت پونا خریداری و به قبرستان اضافه می‌کنند. قبرستان محصور در پادگان ارتش پونا است و با دو قبرستان دیگر یکی قبرستان مسیحیان و دیگری قبرستان بهاییان به ترتیب هم‌جواری است. این قبرستان در جاده شولاپور (جاده حیدرآباد) قرار دارد که یکی از مناطق معروف شهر پونا است. حدود ۴۰ سال پیش ارتش هند به بهانه گسترش پادگان درخواست خرید قسمتی از قبرستان را برای الحاق به پادگان کرد که انجمن موافقت نکرد و ارتش به دادگستری پونا شکایت کرد که در نتیجه فعالیت انجمن و به همت مؤمنان اهل تسنن پونا دادگاه به نفع انجمن رأی داد.

سال گذشته عده‌ای هندی به پشتیبانی یکی از سرکرده‌های پونا خواستند قسمتی از زمین قبرستان را تصرف کنند و همزمان این کار را درباره قبرستان مسیحیان نیز انجام دادند که با تلاش انجمن و شکایت به دادگاه پونا رأی به خلع ید از متصرفان صادر شد و دادگاه آنان را محکوم کرد ولی بخشی از زمین قبرستان مسیحیان به دلیل عدم مقابله و پیگیری از سوی متولیان آن قبرستان به تصرف گروهی از هندویان درآمد سال گذشته انجمن ایرانیان مقیم پونا اقدام به حصارکشی کامل اطراف قبرستان کردند.

شایان ذکر است قبرستان مسیحیان پونا که در کنار قبرستان ایرانیان قرار دارد حدود ۲۰۰ سال قدمت تاریخی دارد. ضمناً آرامگاه فرزندان مرحوم کاشانی و همسر ایشان در قبرستان جنت‌آباد پونا قرار دارد.

۳-۵-۲-۳- اماکن و موقوفات واقع در حومه دهلی

تا آنجا که نگارنده اطلاع دارد در دهلی موقوفاتی به نام ایرانیان وجود ندارد ولی بنا به اظهار معتمدان محل در شهرهای حومه دهلی موقوفاتی از ایرانیان از زمان‌های قدیم به صورت حسینییه و مسجد باقی مانده است که به تدریج به دلیل مهاجرت ایرانیان از آن شهرها این اماکن یا به دست شیعیان هندی افتاده یا اینکه با نظارت اوقاف محل اداره

می‌شود از آن جمله می‌توان به بزرگ‌ترین مجموعه معروف به بارگاه ائمه اطهار در شهر لکنهونزدیک دهلی به نام حسینیه آصفیه اشاره کرد که از موقوفات نیشابوری‌های قدیم مقیم آن شهر است که حال حاضر توسط اوقاف محل اداره می‌شود. همچنین مدرسه علوم دینی علی بن ابی طالب (ع) در شهر بوپال هند نزدیک دهلی که ملحق به حسینیه شیعیان آن شهر است و از موقوفات قدیم ایرانیان محسوب می‌شود و متولی فعلی آن فردی به نام حاج آقا مقصد موسوی است. همچنین در ۲۰۰ کیلومتری دهلی در شهر بندیشور موقوفه‌ای از شیعیان ایرانی وجود دارد که در حال حاضر به دلیل عدم سکونت ایرانیان در آن شهر در اختیار شیعیان هندی قرار گرفته است.

۳-۵-۲-۴- اماکن و موقوفات واقع در کلکته (ایالت بنگال غربی)

۱. موقوفه مرحومه بی بی فضل النساء حسینیه بی بی انارو

حسینیه بی بی انارو به مساحت ۷۵ هزار فوت مربع موقوفه مرحومه بی بی فضل النساء است. این حسینیه در سال ۱۸۳۳ میلادی در میدان پارک شهر کلکته تأسیس شده است. مرحومه بی بی فضل النساء از شیعیان ایرانی الاصل بود. اعضای تولیت حسینیه بی بی انارو عبارت‌اند از ۱- حاج محسن علی شیرازی و ۲- حاج فاضل اما رضوی. این حسینیه ملحقاتی ندارد و هزینه‌های آن از سوی مردم تأمین می‌شود.

۲. موقوفه مدرسه آرامنه ایرانی مقیم کلکته

این مجتمع آموزشی حدود ۸۰ سال پیش از سوی ایرانیان ارمنی مقیم کلکته وقف مدرسه شده است و از موقعیت محلی خوبی به لحاظ قرار گرفتن در مرکز شهر برخوردار است.

۳. حسینیه گل‌گوتی

۱۵۰ سال پیش مرحوم سید علی خان ایرانی مقیم کلکته، ملکی را در منطقه گل تولای به عنوان حسینیه وقف کرد. این ملک ۵۰۰ مترمربع مساحت دارد و دارای ۱۰ مغازه است. عایدات مغازه‌ها که به علت قدمت اشتغال مستأجران بسیار کم و ارزش سرقفلی

پیدا کرده است به هر حال صرف امور خیریه و حسینیہ می شود. متولی فعلی آن محمد عقیل حسین شیعه هندی می باشد.

۴. حسینیہ حاج محسن

این حسینیہ که یک مدرسه علوم دینی نیز به آن ملحق است در منطقه گل تولای (منطقه امام باره) قرار دارد از جانب مرحوم حاج محسن یکی از اتباع ایرانی مقیم کلکته وقف حسینیہ شده است.

شایان ذکر است مرحوم حاج محسن فاقد اولاد بوده و لذا حسینیہ مدتی توسط متولیان ایرانی اداره می شد ولی بر اثر اختلاف درباره اداره حسینیہ فعلاً اوقاف کلکته نظارت آن را به عهده گرفته است.

۵. حسینیہ کربلایی محمدخان

حسینیہ کربلایی محمدخان بزرگترین حسینیہ کلکته است. این حسینیہ در منطقه گل تولای (امام باره) واقع است و ۱۵۰ سال پیش توسط مرحوم حاج کربلایی محمدخان یکی از شیرازی های مقیم کلکته به عنوان حسینیہ وقف ایرانیان شده است. مساحت آن حدود ۱,۵۰۰ مترمربع و دارای ۵۰ باب مغازه است که در دست مستأجران قدیمی قرار دارد و بدین جهت اجاره بسیار کمی دریافت می شود. در حال حاضر متولی این موقوفه حاج حسن شیرازی است.

۶. حسینیہ باگوالی گوتی

این ملک موقوفه مرحوم حاج محمدحسین اصفهانی است که سه طبقه دارد و در منطقه گل تولای (امام باره) کلکته قرار دارد. این حسینیہ در سال ۱۸۹۰ ساخته شده و وقف ایرانیان شده است و حدود ۵۰ مغازه ملحق به آن است و ۱,۰۰۰ مترمربع مساحت دارد. عایدات مغازه ها اگرچه به لحاظ قدمت مستأجران آن کم است در عین حال وصول و هزینه امور خیرات و حسینیہ می شود. متولی فعلی این حسینیہ حاج علی عباس شیرازی است.

۷. حسینیه نظر علی خان

این حسینیه از سوی مرحوم نظر علی خان از ایرانیان معتمد در حدود ۱۵۰ سال پیش وقف شده است. مرحوم نظر علی خان یکی از شیرازی‌های معروف مقیم کلکته بوده و حسینیه موقوفه ۴۰ مغازه دارد و تحت نظر کمیته‌ای متشکل از دکتر اسد احمد و سید صفدر میرزا - از شیعیان هندی - اداره می‌شود. عایدات مغازه‌ها به لحاظ قدمت اشتغال مستأجران بسیار ناچیز است ولی در عین حال جمع‌آوری و خرج حسینیه و امور خیرات می‌شود.

۸. قبرستان ایرانیان

قبرستان ایرانیان که از سوی مرحوم نظر علی خان در ۱۵۰ سال پیش وقف ایرانیان شده اکنون به قبرستان عمومی شیعیان مبدل شده و تحت نظارت اوقاف کلکته اداره می‌شود.

۹. مسجد بصروی

مسجد بصروی کلکته تنها مسجدی بوده که به دست ایرانیان در سال ۱۸۳۰ در منطقه امام‌باره کلکته ساخته شده است. این مسجد حدود ۴۵ مغازه دارد و مساحت کل آن ۵,۰۰۰ فوت مربع است. این مجموعه موقوفه مرحوم حاج محمود بصروی یکی از ایرانیان آن زمان بوده و بر اساس وقفنامه، متولیان آن سلسله نسل‌های آینده آن مرحوم است و در حال حاضر متولی این موقوفه میرزا علی عقیل بصروی است.

۱۰. حسینیه شهر بارداوان (حومه کلکته)

در شهر بارداوان در ۱۰۰ کیلومتری کلکته یک حسینیه بوده که اکنون خراب شده است و فقط قسمتی از آن به عنوان آثار تاریخی باقی مانده است. مسجد کوچکی در کنار حسینیه وجود دارد که توسط انور شهید بیک بنا شده است. انور شهید بیک از ایرانیان معروف و متمول مقیم شهر بارداوان در زمان خویش بود و حدود ۵۰۰ سال پیش فوت کرده است. حسینیه و مسجد از جانب ایشان وقف نسل‌های بعدی آن مرحوم است. در حال حاضر نواده آن مرحوم به نام سید محمد حسین تولیت مسجد را در

اختیار دارد. قبر مرحوم انور شهید بیک در کنار مسجد واقع است. مساحت این مسجد با محوطه آن حدود ۳۰۰ مترمربع است که در وسط آن یک استخر وجود دارد. این مسجد زمینی زراعی به مساحت ۹۰,۰۰۰ مترمربع دارد که در آن برنج کشت و درآمد آن صرف مسجد و امور خیریه می شود.

۳-۵-۲-۵- اماکن و موقوفات تاریخی شهر هوگلی

شهر تاریخی هوگلی در ۴۰ کیلومتری کلکته قرار دارد. این شهر در زمان سلطه انگلیس ها در هند بندر مهم تجاری کلکته پایتخت آن زمان هند بوده است. آثار باستانی هوگلی و همچنین تأسیسات حادثی در آن شهر از زمان انگلیسی ها و از طرفی اماکن و ابنیه تاریخی و مذهبی شهر جلوه خاصی به شهر کوچک هوگلی داده است و موقعیت جغرافیایی آن بر این زیبایی افزوده است. هوگلی در واقع یک شهر تاریخی دیدنی بی نظیر در هند محسوب می شود. از سویی دیگر کم و کیف وضعیت موقوفات شهر هوگلی که توسط مرحوم حاج محمد محسن اصفهانی قریب به ۱۵۰ سال پیش وقف شده است به قدری مفصل و بااهمیت است که یک انگلیسی در زمان سلطه انگلیسی ها در هند در طول ۵ سال اقامت در آن شهر یک کتاب ۸۰۰ صفحه ای درباره تاریخ و سرگذشت هوگلی نوشته است؛ که این کتاب در حال حاضر بسیار کمیاب است. این شهر در حال حاضر به یک دهکده تاریخی و زیبا مبدل شده است که در حد خود بی نظیر است. به جرأت می توان گفت که گنجینه ای عظیم و بی کران تحت عنوان موقوفه یادگار مرحوم حاج محمد محسن اصفهانی در هوگلی نهفته است.

۱. موقوفات مرحوم حاج محمد محسن اصفهانی

در خصوص دارایی ها و موقوفات حاج محمد محسن اصفهانی در شهر هوگلی داستان های زیادی نقل شده است. گفته می شود جواهرات آن مرحوم در موزه بانک مرکزی ایالت بنگال غربی و پول های نقدی ایشان در نزد بانک مرکزی آن ایالت نگهداری می شود و بانک مرکزی در قبال ادعاهای شیعیان نسبت به اموال نقدی مرحوم اصفهانی آن را امانت اعلام کرده است. در عین حال هیچ کس حتی معتمدان محل از سودهای

حاصل از اموال نقدی آن مرحوم خبری ندارند. به نقل از یکی از معتمدان محل فردی به نام حاج صدر اصفهانی که در حال حاضر مقیم دمشق است طبق اقامه دعوی در دادگاه ایالت بنگال غربی خود را حافظ منافع اموال مرحوم حاج محمد حُسن اصفهانی اعلام و درخواست استرداد اموال آن مرحوم را کرده است.

۲. حسینیه هوگلی

هوگلی دو حسینیه دارد؛ یکی حسینیه کوچک و دیگر حسینیه بزرگ. حسینیه کوچک را خود حاج محمد حُسن اصفهانی در سال ۱۸۰۶ میلادی بنا کرده است و خود وی در آنجا به عبادت مشغول بود.

دیگری حسینیه بزرگ که در سال ۱۸۴۷ میلادی پس از فوت مرحوم حاج محمد حُسن اصفهانی (۱۸۱۲ میلادی) ساخته شد. بدین ترتیب که بعد از فوت مرحوم حاج محمد حُسن اصفهانی فردی به نام مولوی سید محمد کرامت علی از طرف دولت وقت انگلیس مسئول حفاظت از دارایی‌های مرحوم حاج محمد حُسن اصفهانی می‌شود و این شخص در سال ۱۸۴۷ از درآمد حاصله از دارایی‌های آن مرحوم حسینیه بزرگ هوگلی را بنا می‌کند. در اینجا ذکر این نکته قابل توجه است که درآمد حاصله از دارایی‌های آن مرحوم به قدری از نظر ارزشی بالا بود که حسینیه‌ای به آن عظمت بنا شده است؛ بنابراین می‌توان حدس زد که دارایی‌های نقدی ایشان بی حساب بوده است. بر سر در این حسینیه برج بسیار بلندی قرار دارد و ساعتی بر روی آن برج نصب شده است که از این ساعت در دنیا فقط دو نمونه وجود دارد؛ یکی ساعت BIG BEN لندن و دیگری ساعت حسینیه هوگلی.

در خصوص علت نصب این ساعت داستان‌های زیادی نقل شده است ولی آنچه مسلم است این است که ساعت، اهدایی ویکتوریا ملکه انگلیس به این حسینیه است و به هنگام دیدار ملکه ویکتوریا از هوگلی، وی آن چنان تحت تأثیر زیبایی هنری معماری حسینیه قرار گرفته که ساعت یادشده را به این حسینیه اهدا کرده است.

ساعت بزرگ حسینیه سه زنگوله دارد که زنگوله کوچک ۴۰۰ کیلوگرم وزن دارد و هر یک ربع ساعت زنگ می‌زند و زنگوله متوسط ۶۰۰ کیلوگرم وزن دارد و هر نیم ساعت زنگ

می‌زند و زنگوله بزرگ ۸۰۰ کیلوگرم وزن دارد و هر ساعت زنگ می‌زند. سه چکش زنگوله‌ها هر یک به ترتیب ۳۵، ۲۵ و ۴۰ کیلوگرم وزن دارند و دستگاه ساعت ۲،۵۰۰ کیلوگرم وزن دارد به این ترتیب کل وزن ساعت ۴،۴۰۰ کیلوگرم است. این ساعت هفته‌ای یک بار کوک می‌شود.

مرحوم حاج محمد حُسن اصفهانی تا آخر عمر ازدواج نکرد و لذا وارثی نداشت و مسلک درویشی را پیش گرفت و زندگی خود را وقف عبادت و خدمت به مردم کرد. پدر حاج محمد حُسن اصفهانی تاجر بسیار معروفی بود و بین ایران و هند تجارت می‌کرد. این حسینی به قدری زیبا و بی نظیر ساخته شده است که در نگاه اول هر بیننده‌ای را به حیرت می‌اندازد. این حسینی دارای حیاط بسیار بزرگ و در وسط آن یک حوض بزرگ و سه حیاط اندرون - بیرونی دارد. ساختمان آن دوطبقه با اتاق‌های متعدد و دو برج بلند دارد و با سنگ‌کاری سنتی بنا شده است. در حاشیه آن املاک سرسبز و خرم به وسعت بیش از ۴،۰۰۰ هکتار و یک آبگیر اختصاصی جهت پرورش ماهی وجود دارد.

آرامگاه خانوادگی حاج محمد حُسن اصفهانی در کنار حسینیۀ هوگلی در یک قبرستان کوچک اختصاصی قرار دارد که شامل قبر آن مرحوم، مادرش، خواهر بزرگش و استاد وی است. ایرانی‌هایی که در قدیم در هوگلی زندگی می‌کردند بعد از جدا شدن پاکستان از هند از هوگلی به بنگلادش و پاکستان مهاجرت کرده‌اند. بعد از فوت حاج محمد حُسن اصفهانی تولیت حسینیۀ بزرگ و حسینیۀ کوچک به فردی به نام سید محمد کرامت علی سپرده شد و آخرین متولیان حسینیۀ آقایان سید الطاف حسینی و دکتر اعجاز حسین جعفری بودند؛ ولی بعد از فوت آن‌ها به علت اختلاف شدید بین متولیان دولت ایالتی بنگال غربی دو نفر را برای اداره حسینیۀ تعیین کرد که هر دو از اهل تسنن می‌باشند از آن تاریخ تا به حال کشمش و شکایت در دادگاه برای تسلط شیعیان جهت اداره حسینیۀ همچنان ادامه دارد. در عین حال بخش کوچکی از حسینیۀ به همت آقای سید محسن رضا موسوی عابدی به عنوان حوزه علمیه‌ای به نام اهل بیت اداره می‌شود و آقای محمد زین العابدین بنگالی اعزامی از سازمان مدارس دینی خارج از کشور در حوزه علمیه تدریس می‌کند. این حوزه در حال حاضر ۳۰ طلبه دارد در صورتی که

تا ۱۰ سال پیش ۸۵ طلبه در آن به تحصیل اشتغال داشتند. یکی از عوامل تقلیل متقاضیان تحصیل فقیر بودن اهالی آن شهر و دومی بلا تکلیف بودن وضعیت حسینیّه است. در ضلع جنوب دیوار حسینیّه بزرگ وقفنامه مرحوم حاج محمد حُسن اصفهانی به صورت سنگ نوشته روی دیوار به طول ۲۰ متر حک شده است. این حسینیّه دارای مغازه‌های بی شماری (حدود ۶۰۰ باب) است که چون از سال‌ها پیش به اجاره واگذار شده درآمد چندانی ندارد که آن هم گوشه‌ای از مخارج حسینیّه را تأمین می‌کند. یک قبرستان کوچک برای دفن اموات شیعیان، یک کالج به نام محسن کالج، یک بیمارستان، یک مدرسه به نام هوگلی اسکول متعلق به حسینیّه است که در حال حاضر از طرف اوقاف اداره می‌شود. یک باب مدرسه دیگر که قبلاً زائرسرای حسینیّه بود و فعلاً به مدرسه تبدیل شده دایر است که متولی آن حاج محسن علی شیرازی از مؤمنان کلکته است و از درآمد آن مخارج بخشی از امور خیریه حسینیّه تأمین می‌شود.

با توجه به زمینه‌های بسیار مساعد در اهالی شهر که قریب به اتفاق آن‌ها مسلمان و شیعه می‌باشند و از طرفداران انقلاب اسلامی ایران هستند در صورت انجام یک برنامه ریزی دقیق و در نتیجه، تسلط کامل شیعیان بر حسینیّه و ابنیه و املاک آن که تقریباً به جز منازل ساکنان، تمام ابنیه و املاک هوگلی را در بر می‌گیرد و با اضافه کردن ۲۴ دهکده اطراف آن که اهالی آن نیز اکثراً مسلمان و شیعه می‌باشند می‌توان موقعیت خوبی را برای ایجاد یک پایگاه اسلامی شیعه در هوگلی و حومه آن به دست آورد. از طرف دیگر از تصرف املاک و موقوفات هوگلی توسط هندوها که به نقل از معتمدان محل تاکنون به لحاظ قدمت و عظمت بنای آن قیمتی برای آن تعیین نشده است جلوگیری کرد.

۳. حسینیّه مرشد آباد (نزدیک هوگلی و کلکته)

در مرشد آباد یک حسینیّه وجود دارد که به نام حسینیّه مرشد آباد معروف است. این حسینیّه در تاریخ ۱۷۵۰ میلادی توسط سراج الدوله بنا شده است. این فرد از ایرانیان معروف آن زمان بود و چون سراج الدوله مخالف حکومت انگلیسی‌ها بود و با آن‌ها مبارزه می‌کرد توسط دولت انگلیس اعدام شد. حدود ۱۵ سال پیش به خاطر اختلاف

بین وارثان و متولیان حسینیه، دولت ایالتی بنگال غربی از طریق اداره باستان‌شناسی اداره این حسینیه را به دست گرفت. این حسینیه حدود ۱۰۰ باب مغازه دارد که درآمد آن توسط مأموران اوقاف جمع‌آوری می‌شود و صرف بازسازی و نگهداری آن می‌شود. مساحت این حسینیه ۴۰۰ مترمربع است و قبرستان کوچکی در کنار حسینیه قرار دارد که آرامگاه خانوادگی سراج الدوله و قبر آن مرحوم در آن واقع است. در حال حاضر حدود ۴۰ خانوار ایرانی در مرشد آباد زندگی می‌کنند. شایان ذکر است مرشد آباد ۱۷۰ کیلومتر با کلکته فاصله دارد.

۳-۵-۲-۶- اماکن و موقوفات حیدرآباد (ایالت آندراپرادش)

حیدرآباد بر فراز فلات دکن در جنوب شرقی هند واقع شده است و حدود ۵ میلیون نفر جمعیت دارد و ۵۰٪ آن را مسلمانان تشکیل می‌دهند. حدود ۵۰۰ سال پیش قطب شاه از قبیله قراقریونلوی همدان به جنوب هند آمد و حاکمیت منطقه دکن را به دست گرفت. شهر حیدرآباد ۴۰۰ سال پیش توسط سلطان محمدقلی قطب شاه چهارمین سلسله قطب شاهیان تأسیس شد (تا این زمان قلعه گلنکده پایتخت بود) و بنا به ارادت قطب شاهیان به امیر مؤمنان حضرت علی (ع) (حیدر کرار) این شهر حیدرآباد نامیده شد. وی با احداث بناهای معروف و تاریخی - اسلامی با استفاده از خدمات هنرمندان ایرانی همچون میر مؤمن استرآبادی که مردی فاضل، مدیر و مدیر بود پیشرفت بسیار خوبی کرد و با ایران نیز دوستی استوار بنا نهاد و لذا زمان سلطنت محمدقلی قطب شاه به عصر طلایی دکن معروف است. اکثر عمارت‌ها و بناهایی که در زمان قطب شاهیان ساخته شد کتیبه‌های فارسی دارد البته در منطقه دکن سه سلسله مسلمان به ترتیب سلاطین بهمن، سلسله قطب شاهیان و سلسله آصف جاهیان حکومت کردند. ظهور این سلسله مقارن با حضور انگلیسی‌ها و فرانسوی‌ها در شبه‌قاره هند بود. این سلسله به هفت نظام تقسیم شد و آخرین نظام میر عثمان علی خان بود که تا زمان استقلال هند در سال ۱۹۴۷ میلادی ادامه داشت.

۱. حسینیه حضرت زهرا

این حسینیه در زمان عثمان علی خان حاکم هفتم حیدرآباد در سال ۹۵۰ هـ- ق ساخته شد. وی این حسینیه را به عنوان مادرش وقف شیعیان کرد. از آن تاریخ به بعد همه ساله در ماه های محرم روضه خوانی می شود و تولیت آن با خاندان و نوادگان عثمان علی خان است. عمارت از آثار تاریخی و اسلامی است.

۲. مجتمع انجمن ایرانیان

این مجتمع شامل حسینیه، دفتر انجمن، کتابخانه و ساختمان حضرت ابوالفضل العباس (ع) (واحد مسکونی) است. این مجتمع زیر نظر اعضای انجمن اداره می شود.

۳. انجمن اتحاد ایرانیان مقیم حیدرآباد

این انجمن ۵۰ سال پیش به منظور حفظ سنت ها و ارزش های ایرانی و کمک به ایرانیان مقیم حیدرآباد تأسیس شد و هر سه سال یک بار انتخابات آن انجام می گیرد. اعضای این انجمن عبارت اند از محمدرضا کاظمی، غلامعلی رشتی و محمدباقر دهقانی.

انجمن اتحاد ایرانیان مقیم حیدرآباد ۴۳ سال پیش هزار مترمربع زمین (با جمع آوری پول از ایرانیان مقیم) خریداری و یک حسینیه و کتابخانه به نام حسینیه ایرانیان مقیم حیدرآباد احداث کردند و سند آن به نام حسینیه ثبت شد و ۱۸ سال پیش نیز ۷۰۰ مترمربع زمین جنب حسینیه را خریدند و به حسینیه ملحق کردند و در آن ۸ واحد مسکونی ساختند و اجاره دادند و عایدات آن را صرف امور خیریه و حسینیه می کنند.

۴. قبرستان ایرانیان

این قبرستان در منطقه سلطان شاهی حیدرآباد قرار دارد ۴۰۰ سال پیش از طرف مرحوم حاج میر محمد مؤمن استرآبادی وقف شده است. به هنگام وقف، قبرستان وسعت بسیار زیادی داشت ولی به مرور زمان هندوها زمین های آن را تصرف کردند به نحوی که در حال حاضر ۲۰,۰۰۰ مترمربع باقی مانده است. اعضای تولیت این قبرستان عبارت اند از سید رضا حسن آزاد، سید علی موسوی، میرعنایت باقری و سید حامد

حسینی جعفری.

۵. حسینیه حضرت ابوالفضل العباس

این حسینیه در منطقه گالی خبر حیدرآباد واقع و موقوفه مرحوم صمصام شیرازی صاحب امتیاز روزنامه شیراز است که در آن زمان به زبان اردو و فارسی در حیدرآباد منتشر می شد. مساحت آن ۱۵۰ مترمربع و متولی فعلی آن محمد جمال درویش است. شایان ذکر است همان طور که ملاحظه می شود ایرانیان از ۵۰۰ سال قبل از زمان قطب شاهیان و آصف جاهیان تا ۹۰ سال پیش (پایان حکومت میر عثمان علی) دارای اموال و املاک موقوفات زیادی بودند که به مرور زمان از دست ایرانیان خارج شده و به تسلط حکومت هند یا به تصرف هندی های شیعه و غیر شیعه در آمده است.

۳-۵-۲-۷- املاک موقوفات واقع در بنگلور (ایالت کارناتاكا)

۱. حسینیه شیرازی

این حسینیه به مساحت ۳۵۰ مترمربع در منطقه ریچ من تون بنگلور قرار دارد و زمین آن ۱۱۰ سال پیش از جانب همسر مرحوم حاج میرزا علی عسگر شیرازی به نام مرحومه بی بی شهربانو وقف حسینیه شد. متولی فعلی حسینیه حاج میرزا محمد مهدی است.

۲. هتل وینسرمیز

مرحوم حاج میرزا علی عسگر شیرازی مجتبع بزرگی را که در آن زمان به عنوان میهمان سرای شیعیان استفاده می شد برای استفاده عموم وقف و درآمد آن را صرف امور خیریه و حسینیه ایرانیان می کند. این مجتبع در منطقه شانکی رود بنگلور قرار دارد. ولی به دلیل بروز اختلاف بین بازماندگان مرحوم و متولیان موقوفات آن مرحوم بر سر اجرای وقفنامه متأسفانه وراثت مرحوم چندین سال قبل ساختمان را به فردی هتلدار به مدت ۹۰ سال ماهانه ۴,۰۰۰ روپیه (معادل ۱۰۰ دلار) اجاره می دهند. در صورتی که حداقل اجاره ماهانه این هتل در حال حاضر ۲۰,۰۰۰ دلار است. مساحت زمین ۱۶,۵۰۰ مترمربع و دارای فضای بسیار وسیع، ساختمان های چند طبقه با اتاق های متعدد است که در حال حاضر به عنوان هتل پنج ستاره استفاده می شود.

موضوع اختلاف و نحوه اجرای وقفنامه درباره تولید و عایدات هتل با شکایت عده‌ای از شیعیان و معتمدان بنگلور در دادگاه مطرح شده ولی بنا به اظهار آقای حاج میرزا محمد مهدی به دلیل عدم آشنایی مراجع قضایی بنگلور با مسائل وقف شیعیان، مورد اختلاف حل نشده و حتی مراتب این اختلاف به دفتر مقام معظم رهبری اعلام و استفسار شده است ولی تاکنون همچنان موضوع لاینحل مانده است. با آقای حاج حبیب شیرازی نوه واقف مذاکره شد ایشان اظهار داشتند وقفنامه مبهم است. بازماندگان استنباط می‌کنند که موقوفات مرحوم حاج میرزاعلی عسگر شیرازی و فرزند وی باید توسط وارثان اداره شود ولی متولیان و معتمدان موقوفات معتقدند باید توسط آنان اداره شوند. ایشان اضافه کردند مخالفتی با حل موضوع نیست مشروط بر اینکه نماینده‌ای تام‌الاختیار از سوی مقام معظم رهبری در بنگلور حضور داشته باشند و مشکل شرعی موقوفه را حل کنند. هر حکمی ایشان بدهند لازم‌الاجرا خواهد بود. توضیح اینکه موضوع از سوی دفتر مقام معظم رهبری در حال رسیدگی و پیگیری است.

۳. مسجد عسگری (شیرازی)

این مسجد در منطقه ریچ من تون بنگلور قرار دارد و مساحت آن ۷۰۰ مترمربع است زمین آن از طرف دولت ایالتی وقت اهداشده و با تأمین هزینه آن از سوی مرحوم میرزاعلی عسگر شیرازی ساخته شده است. متولی آن حاج میرزا محمدعلی صدری است. این مجتمع اسلامی شامل مسجد، دفتر انجمن و کلینیک بیماران است.

۴. قبرستان ایرانیان

زمین این قبرستان ۱۰۰ سال پیش از طرف مرحوم حاجی میرزاعلی عسگر شیرازی جهت دفن اموات ایرانیان و شیعیان مقیم بنگلور وقف شده و در منطقه ریچ من تون واقع است و ۱۵،۰۰۰ مترمربع مساحت دارد. این قبرستان زیر نظر حاج میرزا محمد مهدی (رئیس مؤسسه انتشارات اسلامی امامی‌ها) اداره می‌شود و اوقاف بنگلور نیز بر آن نظارت می‌کند. آرامگاه مرحوم حاج میرزاعلی عسگر شیرازی در این قبرستان قرار دارد.

۵. حسینیه عبدالحسین شیرازی

این حسینیه ۸۰ سال پیش از طرف مرحوم حاج عبدالحسین شیرازی وقف شده و مساحت آن ۶۰۰ مترمربع است. متولی حسینیه نوه پسر مرحوم به نام حاج حبیب آقا شیرازی است.

۶. موقوفه مرحوم حاج علی رضا شیرازی

این موقوفه عبارت است از یک مجتمع که زمین آن ۹,۵۰۰ مترمربع است و در منطقه ریچ من تون بنگلور قرار دارد. حدود ۵۰ سال پیش مرحوم حاج علی رضا شیرازی فرزند مرحوم حاج عبدالحسین شیرازی وقف شیعیان و ایرانیان مقیم بنگلور کرده است. این مجتمع شامل مدرسه، آپارتمان‌های متعدد و محوطه بسیار بزرگی است. اعضای تولیت آن ۵ نفر هستند که دو نفر آن به ترتیب حاج میرزا محمد مهدی و حاج حبیب شیرازی هستند. این ملک نیز مشکل وقفنامه دارد و اماکن مسکونی آن با اجاره بسیار کم در اجاره افراد است و به لحاظ مشکل بین وراثت و متولیان در اداره این موقوفه، مستأجران نیز از این فرصت سوءاستفاده کرده و تقریباً به صورت رایگان در آن سکونت دارند. اعضای تولیت که دو تن از آنان همان افراد اعضای تولیت هتل وینسرمیز هستند اظهار داشتند آمادگی کامل وجود دارد مشکل این مجتمع و هتل، هر دو با هم ان شاء الله از سوی نماینده مقام معظم رهبری بررسی و حکم شرعی جهت اجرا و اداره موقوفات صادر شود تا بیش از این بلا تکلیف نماند زیرا این احتمال وجود دارد اوقاف بنگلور از این فرصت استفاده کرده و هر دو موقوفه را از دست متولیان یا وارثان خارج کند.

۳-۵-۲-۸- اماکن و موقوفات شهرستان علی پور

شهرستان علی پور در ۷۰ کیلومتری بنگلور قرار دارد. این شهر ۱۲,۰۰۰ نفر جمعیت دارد که ۱۰٪ آن مسلمان و ۹۰٪ شیعه و ۸۰٪ سید می باشند. این شهرستان به لحاظ شرایط خاص خود مراکز علوم دینی متعددی را در خود جای داده است و لذا علی پور یک شهر کاملاً مذهبی است و مسلمانان به ویژه شیعیان توجه خاصی نسبت به این شهرستان دارند و در عزاداری‌ها و مراسم مذهبی در آن شهرستان از تمام نقاط بنگلور شرکت می کنند. اجمالاً به تعدادی از مراکز علوم دینی و یک بیمارستان اهدایی از سوی

مقام معظم رهبری اشاره می‌شود:

۱. بیمارستان امام خمینی

در سال ۱۹۸۲ به هنگام دیدار حضرت آیت‌الله خامنه‌ای از شهرستان علی پور هند به دلیل عدم وجود بیمارستان در آن شهرستان ایشان دستور ساخت بیمارستان را صادر فرمودند. این بیمارستان در زمینی به مساحت ۸ هکتار که از سوی اهالی آن شهرستان اهدا شده به زیربنای ۸۰۰ مترمربع احداث شده است. در سال ۱۹۸۷ ساخت بیمارستان آغاز و در سال ۱۹۹۲ ساختمان آن پایان یافت و افتتاح شد. این بیمارستان با هیئت امنای ۱۲ نفره اداره می‌شود. سرپرست بیمارستان آقای مهندس افحم یکی از شیعیان اهل آن شهرستان و ناظر امور هیئت امنای آقای میرزا محمد مهدی رئیس مؤسسه انتشارات اسلامی امامی‌ها است و به نقل از مسئول بیمارستان بخشی از تجهیزات بیمارستان از سوی این مؤسسه اهدا شده است. در بازدیدی که از بیمارستان به عمل آمد مشاهده شد بیمارستان نیاز به بازسازی دارد و وسایل پزشکی آن مجهز نیست و در عین حال تنها بیمارستان شهرستان علی پور بوده و از هر مریض برای معاینه ۲ روپیه دریافت می‌شود. به نقل از سرپرست بیمارستان به دلیل کم بودن جمعیت شهر و عدم امکان توانایی مالی اهالی، درآمد بیمارستان حدود یک چهارم هزینه خود را تأمین می‌کند و بقیه هزینه‌های آن از سوی دفتر مقام معظم رهبری، مؤمنان و معتمدان بنگلور و آقای حاج میرزا محمد مهدی تأمین می‌شود. در این بیمارستان در حال حاضر ۳ دکتر و ۷ پرستار و ۵ کارمند مشغول کار می‌باشند.

۲. حوزه علمیه باقرالعلوم

این حوزه دو سال پیش از سوی مقام معظم رهبری در علی پور ساخته شد و در سال ۱۹۹۸ افتتاح شد. ۲۵ محصل علوم دینی به طور شبانه‌روزی و ۴۰ محصل به طور نیمه‌وقت در آن مشغول تحصیل هستند. این حوزه را ۳ مدرس و یک مدیر اداره می‌کنند. مدیریت آن با حجت‌الاسلام محمد علی عابدی (اهل هند) است که در حوزه علمیه قم تحصیل کرده است. زمین این حوزه ۵,۰۰۰ مترمربع است و کلیه بودجه آن از طرف

مقام معظم رهبری تأمین می‌شود.

۳. مدرسه زینبیه (وابسته به مؤسسه اسلامی امامی‌ها)

در سال ۱۹۹۴ از سوی مؤسسه انتشارات اسلامی امامی‌ها در بنگلور مدرسه‌ای اسلامی در سطح دبیرستان (دخترانه) و ابتدایی (پسرانه) در شهرستان علی پور تأسیس شد که مورد توجه خاص اهالی قرار دارد. این مدرسه زیر نظر حاج میرزا محمد مهدی رئیس این مؤسسه اداره می‌شود. شایان ذکر است این مدرسه از نظر تجهیزات بسیار مجهز است و کلیه تجهیزات علمی و آزمایشگاهی را دارد و علاوه بر دروس دوره تحصیلی، دروس اسلامی نیز در آن تدریس می‌شود. محصلان آن همگی شیعه می‌باشند. تمثال مبارک حضرت امام خمینی (ره) در دفتر مدرسه و کلاس‌ها نصب شده بود.

۴. بیت الزهراء

این مجتمع علوم دینی به مساحت ۱,۸۰۰ مترمربع در شهرستان علی پور از سوی یکی از افراد بانفوذ بنگلور به نام حاج آقا زکی باقری در حال احداث است که به دلیل پرهزینه بودن، ساختمان آن فعلاً نیمه‌کاره مانده است. به هنگام بازدید از شهرستان علی پور مسئولان و مؤمنان آن شهرستان از جمهوری اسلامی ایران انتظار کمک مالی برای تکمیل این مجتمع علوم دینی داشتند.

۳-۵-۲-۹- موقوفات و اماکن مذهبی شهرستان مدرس (ایالت تامیل نادو)

شایان ذکر است حسینیه هزار چراغ و مسجد شیعیان مدرس، موقوفه حاج آقا خلیل شیرازی و مدرسه علمیه امام مهدی (عج) تحت تولیت حاج غلام احمد عسگری و حاج علی محمد شیرازی اداره می‌شود. علاوه بر مدرسه شهرهای دیگری نیز که شیعه‌نشین هستند آثار و موقوفاتی از ایرانیان دور در آن‌ها وجود دارد که باید در فرصت‌های بعدی مورد بازدید و تحقیق قرار گیرند.

۳-۵-۲-۱۰- نتیجه

آنچه در این قسمت بیش از هر مطلبی مورد توجه قرار گرفته است وجه اشتراک درآمد ناچیز اکثر مستغلات موقوفات و املاک ایرانیان متوفی و همچنین پراکندگی این

موقوفات در شهرهای مختلف هند است که متأسفانه به علت عدم پیشگیری افزایش اجاره‌بهای آن‌ها از سوی متولیان و همچنین عدم توجه به نگهداری اماکن استیجاری موقوفات روزبه‌روز در حال نابودی هستند. بعضی از این موقوفات به‌ویژه موقوفات مرحوم حاج محمد محسن اصفهانی در شهر هوگلی که به علت قدمت تاریخی و عظمت هنری ساختمان، ارزش آن قابل تخمین نیست به دلیل عدم وجود متولی و در نتیجه عدم دلسوزی در حفظ بناها و بی‌توجهی نسبت به پیگیری درآمدهای مستغلات آن با گذشت زمان یا از بین خواهند رفت یا اینکه همانند بعضی از موقوفات که به نظارت ادارات اوقاف محل درآمده است از تسلط ایرانیان و حتی شیعیان خارج خواهد شد. بدیهی است چنانچه برای اداره موقوفات و املاک ایرانیان متوفی و بلا وارث برنامه‌ریزی دقیقی صورت گیرد و با هماهنگی نمایندگی‌های جمهوری اسلامی ایران و انجمن‌های ایرانی مقیم محل و یا متولیان موقوفات، مدیریت سازمان یافته‌ای اعمال شود مستغلات این موقوفات به درآمدهای قابل توجهی خواهد رسید. قطعاً از این رهگذر علاوه بر امکان حفظ و نگهداری هر چه بهتر از موقوفات و تأمین هزینه‌های اماکن مذهبی از درآمد حاصله می‌توان هزینه‌های حوزه‌های علمیه و مدارس علوم دینی و مؤسسات انتشارات اسلامی مستقر در محل را که از سوی جمهوری اسلامی ایران اداره یا نظارت می‌شوند و برای ادامه کارشان نیازمند منابع مالی هستند تأمین کرد و آن‌ها را یاری بخشید. (۳۸)

افصل چهارم |

نگاشت نهادی نظام مدیریت وقف
و امور خیریه در کشور هند

۴- نگاشت نهادی نظام مدیریت وقف و امور خیریه در کشور هند

۴-۱- مقدمه

یکی از موضوعات مهم برای شناخت وضعیت وقف و امور خیریه در کشورهای مختلف شناخت ساختار و بازیگران فعال در این حوزه است. این موضوع از آن جهت مورد اهمیت است که با شناخت انواع بازیگران فعال در زمینه‌های مختلف و بررسی و تحلیل نوع فعالیت‌هایی که انجام می‌دهند، می‌توان از دستاوردهای هر یک از این بازیگران استفاده کرد و از تجربیات ناموفق آن‌ها دوری جست.

در این فصل پس از معرفی انواع کنشگران فعال در حوزه وقف و امور خیریه، به شناسایی و تحلیل بازیگران مختلف با توجه به نقشی که در وقف و امور خیریه کشور هند ایفا می‌کنند، پرداخته شده است. سپس نگاشت نهادی تمامی این بازیگران به همراه نوع ارتباطات آن ترسیم شده است و پس از آن، هر یک از این بازیگران و مجموعه فعالیت‌ها، اهداف، مأموریت، چشم‌انداز، ساختار و... آن‌ها مورد تحلیل قرار می‌گیرد.

۴-۲- انواع کنشگران فعال در حوزه وقف و امور خیریه

کنشگر، عبارت است از فرد، گروه و یا سازمانی که می‌تواند بر ورودی‌ها (منابع) و یا بروندادهای یک سیستم تأثیر بگذارد و یا از خروجی‌ها و بروندادهای آن (خدمات، محصولات، پیامدها و...) تأثیرپذیرد. در این گزارش کنشگران به چهار دسته اصلی تقسیم می‌شوند:

۴-۲-۱- سیاست‌گذار

سیاست‌گذار نهادی است که برنامه‌هایی را تعیین می‌کند که باید توسط دولت، کسب‌وکارها و غیره دنبال شود.

سیاست‌گذاری به صورت فرآیندی تعریف شده است که به واسطه آن دولت به منظور ارائه پیامد (تغییرات مطلوب در دنیای واقعی)، چشم‌انداز سیاسی خود را به برنامه و عمل تبدیل می‌کند. لذا سیاست‌گذاری، کارکرد اصلی هر دولت می‌باشد. به طور کل، سیاست می‌تواند شکل‌های مختلفی به خود بگیرد مانند سیاست‌های غیرمداخله‌ای، تنظیم، تشویق تغییرات داوطلبانه (مانند کمک‌های مالی) و ارائه خدمات عمومی.

۴-۲-۲- تنظیم‌گر

تنظیم مجموعه گوناگونی از ابزارهاست که به واسطه آن دولت نیازمندی‌های شرکت‌ها و مردم را تنظیم می‌کند. کارکردهای تنظیم‌گر بنا به دلایل گوناگونی به وجود آمده‌اند از جمله:

– تعیین حقوق و مسئولیت‌های هریک از موجودیت‌های جامعه به منظور تحقق اهداف توسعه پایدار

– تنظیم استانداردهای صنعتی

– جمع‌آوری مالیات‌ها و دیگر درآمدها و...

به منظور درک بهتر کارکردهای تنظیم‌گر، بررسی انواع روش‌های تنظیمی مفید خواهد بود. به صورت کلی انواع تنظیمات عبارت‌اند از:

– فرمان و کنترل^۱: هرگاه استانداردها سازگار نباشند تنظیم دستور و کنترل نوعاً وضع /

تحمیل استانداردهای حمایت‌شده توسط مصوبات قانونی است. بنابراین، قانون به

عنوان منع یا اجبار فعالیت‌های معینی به کار می‌رود. استانداردها می‌تواند از طریق

قانون‌گذاری یا تنظیم‌کنندگانی تنظیم شود که به واسطه فرآیند تنظیم برای تعریف

قانون مشروعیت دارند.

– خود-تنظیمی^۱: این رویکرد می‌تواند به عنوان نوعی از نسخه خود انجामी^۲ رویکرد دستور و کنترل تلقی شود. در این باره، اغلب انجمن‌های تجاری یا کسب و کار تشکیل شده که قوانین عملکرد را ایجاد، کنترل و اجرا می‌کنند. به عنوان یک قانون، خودتنظیمی اغلب به عنوان یک روش کسب و کار دیده می‌شود که اقدام انحصاری به منظور جلوگیری از مداخله دولت انجام می‌دهد. مزایای این رویکرد شامل سطح بالایی تعهد کسب و کارها و ماهیت جامع قوانین تنظیم شده می‌باشد. به علاوه، این رویکرد منعطف‌تر از رویکرد دستور و کنترل بوده چراکه به قانون‌گذاری نیازی ندارد. از سویی دیگر، خودتنظیمی می‌تواند به صورت یک رویکرد غیردموکراتیک، محدود به بررسی دقیق بیرونی و در معرض سوءاستفاده توسط کسانی دیده شود که با اهداف مختلف قوانین را تنظیم می‌کنند. در کمترین سطح، خودتنظیمی همواره در معرض چالش‌های منتج شده از علاقه‌های بیرونی کسانی قرار دارد که فکر می‌کنند استانداردها و قوانین به سمت کاهش تأثیر فعالیت‌های غیرمطلوب تنظیم نشده است.

– تنظیم مبتنی بر تشویق^۳: یک تشویق، سیاست، قانون، مکانیسم قیمت، یا رویه‌ای است که به دنبال تعدیل رفتار افراد یا شرکت‌ها به واسطه تغییر در هزینه‌ها یا سودهای حاشیه‌ای مرتبط با تصمیم یا فعالیت خاص می‌باشد. از یک سو، می‌توان گفت که تمامی تنظیمات بر مبنای تشویق است چراکه تنظیم از طریق مفهوم پایه جریمه برای رفتارهای "بد" و پاداش برای رفتارهای "خوب" عمل می‌کند. تنظیم مبتنی بر تشویق سعی دارد به منظور کاهش هزینه‌ها و بهبود خدمات، برنامه سودمند با سودهای زیاد را پاداش دهد. هدف عمده این است که تنظیم شده فعالیت‌های غیرمطلوب خود را از طریق تحمیل / وضع مالیات و کمک‌های مالی محدود یا متوقف کند. برای به کارگیری این رویکرد، گام‌های اصلی شامل انتخاب واحدهای اندازه‌گیری، تعیین خط مبنا، انتخاب اهداف برای بهبود و / یا نگهداری و سپس اجرای تشویق‌ها و

1.. self-regulation

2.. do-it-yourself

3.. incentive-based regulation

جریمه‌ها می‌باشد. یکی از انواع تنظیمات مبتنی بر تشویق، تنظیم مبتنی بر عملکرد^۱ (PBR) است که تشویق‌ها ملزم به بهبود در عملکرد مطلوب، کاهش قیمت و بهبود در کیفیت خدمات می‌باشد. به علاوه، PBR بیشتر به استانداردهای عملکرد خارجی متکی است و کمتر به فعالیت‌های خاص شرکت حساس است. مزایای PBR این است که به بهبود در بهره‌برداری شرکت‌ها، کاهش هزینه‌های نگهداری و عملیات و بهبود در پایایی سیستم کمک می‌کند. طرح تنبیه و تشویق به صورت مکانیکی عمل می‌کند. بنابراین کاهش در حوزه صلاح‌دید تنظیمی، در مقابل امکان تسخیر در فرآیند تنظیم را کاهش می‌دهد. به علاوه این رویکرد، انعطاف‌پذیری در تصمیم‌گیری شرکت را فراهم می‌کند که آیا از قانون تبعیت کند یا جریمه بپردازد. اگرچه به عنوان یکی از معایب این روش، می‌توان به ایجاد قوانین بسیار پیچیده و غیر منعطف اشاره کرد که واقعیت‌های بازار در آن لحاظ نشده است. از مفروضات اصلی این رویکرد، عقلانیت اقتصادی است که لزوماً در همه موارد یافت نمی‌شود. همچنین، گاهی اوقات پیش‌بینی تأثیر این نوع رویکرد مشکل است. به عنوان مثال، اگر قوانین به طور صحیح تنظیم نشده باشند رفتار "بد"، مانند آلودگی، می‌تواند پاداش بگیرد.

۴-۲-۳- تسهیل‌گر

سازمان‌های محلی یا بین‌المللی هستند که معمولاً توسط دولت سرمایه‌گذاری می‌شوند و هدف آن توسعه و بهبود بازار خدمات می‌باشد. یک تسهیل‌گر، تأمین‌کنندگان خدمات را از طریق انجام فعالیت‌های خدماتی جدید، ارتقای تجارب مفید و ایجاد ظرفیت حمایت می‌کند. کارکردهای دیگری تسهیل‌گر شامل ارزیابی خارجی تأثیر تأمین‌کنندگان خدمات، تضمین خدمات و حمایت برای محیط سیاسی بهتر می‌باشد. عمل تسهیل، کارکردی است که به طور معمول توسط سازمان‌های توسعه‌گرا انجام شده و می‌تواند شامل سازمان‌های غیردولتی و کارفرمایان و عامل‌های دولتی باشد. علاوه بر موارد مذکور در حوزه وقف و امور خیریه فراهم آوردن اطلاعات پایه‌ای از مجموعه

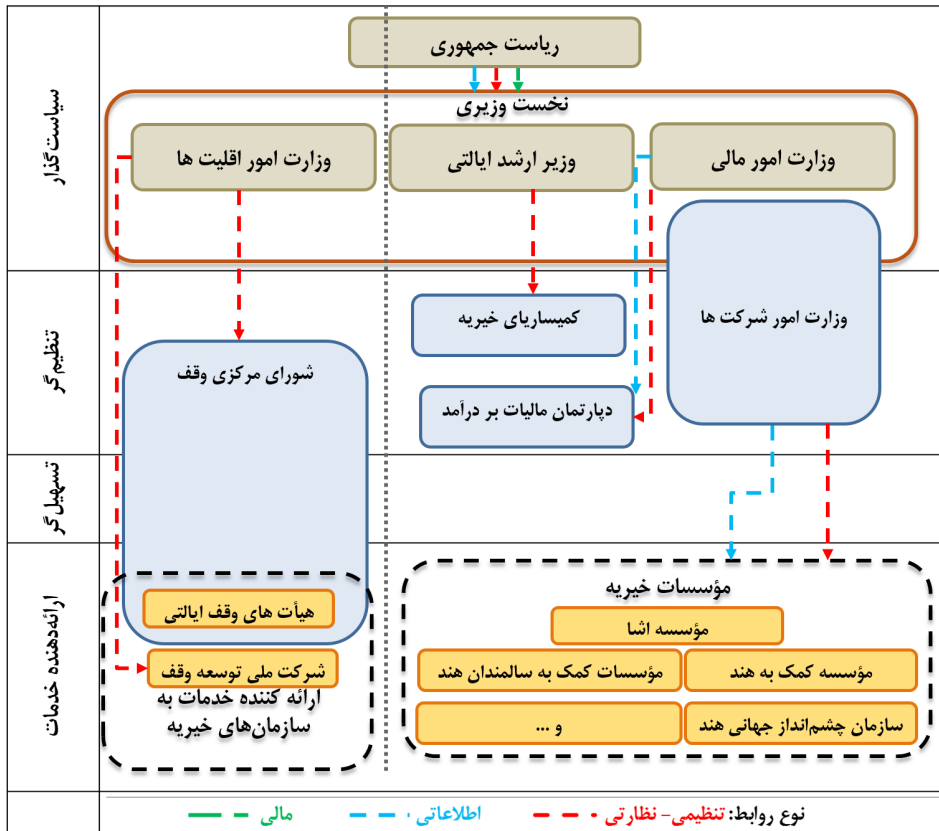
خیریه‌ها و یا انجام خدمات مشاوره‌ای را برای مؤسسات خیریه نیز می‌توان به عنوان کارکردهای تسهیل‌کنندگان در نظر گرفت.

۴-۲-۴- ارائه‌دهنده خدمات

تأمین‌کننده خدمات آموزشی و پژوهشی شامل دانشگاه‌ها، پژوهشگاه‌ها و مؤسساتی هستند که در زمینه آموزش و پژوهش در حوزه وقف و امور خیریه فعالیت می‌کنند. ضمناً مؤسسات خیریه‌ای که وظیفه جمع‌آوری کمک‌های مردمی و صرف این کمک‌ها در میان افراد هدف را دارند نیز به عنوان ارائه‌کنندگان خدمات شناخته می‌شوند. با توجه به ادبیاتی که درباره کنش‌گران مطرح شده است، بازیگران فعال در کشور هند در سه حوزه وقف و امور خیریه، مساجد و اماکن متبرکه، و قرآن و فعالیت‌های مذهبی ایفای نقش می‌نمایند که در ادامه، توضیح درباره هرکدام از این نهادها و نقش آن‌ها در این سه حوزه داده شده است.

۴-۳- نگاشت نهادی نظام مدیریت وقف و امور خیریه

همانطور که در بخش پیشین اشاره شد، نهادهای مختلفی با نقش‌های متفاوت در حوزه وقف و امور خیریه در کشور هند فعالیت می‌نمایند؛ در این بخش، ابتدا نگاشت نهادی مربوط به این کنشگران در شکل (۴-۱) نشان داده شده است و سپس نهادهای سیاست‌گذار، تنظیم‌گر، تسهیل‌گر و ارائه‌دهنده خدمات در موضوعات مختلف در حوزه وقف و امور خیریه، مورد تحلیل قرار گرفته‌اند.

شکل ۴-۱: نگاهت نهادی نظام مدیریت وقف و امور خیریه در کشور هند

۴-۳-۱- وزارت امور اقلیت ها

ابتدا به معرفی متولی اصلی حوزه وقف یعنی وزارت امور اقلیت ها می پردازیم. وزارت امور اقلیت ها از وزارت توانمندسازی و عدالت اجتماعی در ۲۹ ژانویه سال ۲۰۰۶ منشعب شد تا یک رویکرد با تمرکز بیشتر درباره مسائل مربوط به پنج جامعه اقلیت مشخص شده شامل مسلمانان، مسیحیان، بودایی ها، سیک ها، پارسیان و جین ها را - بر طبق اطلاعیه ۲۷ ام ژانویه سال ۲۰۱۴ - تضمین کند.

این وزارتخانه متعهد است بر: ساختار سازی سیاست های کلی و برنامه ریزی، هماهنگی، ارزیابی و بازنگری در قانون گذاری و برنامه های توسعه برای منتفع شدن

جامعه اقلیت ها.

۴-۳-۱- چشم انداز و مأموریت

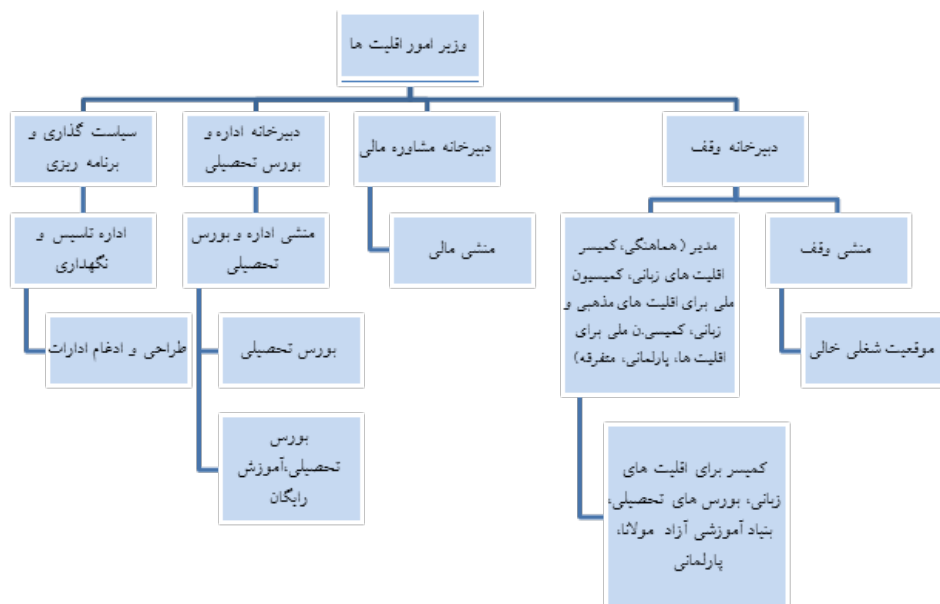
جدول زیر چشم انداز و مأموریت این وزارتخانه را نشان می دهد.

جدول ۴-۱: چشم انداز و مأموریت وزارت امور اقلیت ها

چشم انداز	توانمندسازی جامعه اقلیت ها و ایجاد یک فضای پرقدرت برای قدرتمند سازی شخصیت چند نژادی، چند قومیتی، چند فرهنگی، چند زبانی و چند مذهبی ملت
مأموریت	بهبود شرایط اجتماعی-اقتصادی جامعه اقلیت ها از طریق کارهای مثبت و توسعه فراگیر به نحوی که هر شهروند فرصتی برابر برای مشارکت فعال در ساختن یک جامعه پویا داشته باشد و سهمی برابر برای جامعه اقلیت ها در آموزش، استخدام، فعالیت های اقتصادی ایجاد شود و تعالی آن ها تضمین گردد.

۴-۳-۲- چارت اداری وزارت امور اقلیت ها

شکل زیر ساختار اداری این وزارتخانه را نشان می دهد.

شکل ۴-۲: چارت اداری وزارت امور اقلیت ها

۴-۳-۱-۳- تخصیص وظایف

- وظایف تخصیص شده به این وزارتخانه طبق قانون ۱۹۶۱ دولت هند عبارت اند از:
 - سیاست‌های کلی و برنامه‌ریزی، هماهنگی، ارزیابی و بازنگری در قانون‌گذاری و برنامه‌های توسعه برای منتفع شدن جامعه اقلیت‌ها.
 - تمام مسائل مرتبط با جامعه اقلیت‌ها به جز موارد قانونی و دستوری
 - طرح‌های سیاسی برای محافظت از اقلیت‌ها و امنیت آن‌ها از طریق رایزنی با دیگر وزارتخانه‌های دولت مرکزی و دولت‌های محلی
 - امور مربوط به اقلیت‌های زبانی و دفتر کمیساریای اقلیت‌های زبانی
 - امور مربوط به کمیسیون ملی قانون اقلیت
 - کارهای مربوط به دارایی‌های وقفی مهاجران تحت ادارهٔ مصوبه ۱۹۵۰ دارایی مهاجران
 - نمایندگی جامعه هندی‌های انگلیسی‌تبار
 - محافظت و نگهداری از اماکن متبرکه غیرمسلمانان در پاکستان و اماکن متبرکه مسلمانان در هند با توجه به توافقنامه سال ۱۹۹۵ پانت- میرزا^۱ در رایزنی با وزارت امور خارجه.
 - سؤالات و درخواست‌های مربوط به جامعه اقلیت‌ها در کشورهای همسایه در رایزنی با وزارت امور خارجه
- خیرات و مؤسسات خیریه، وقف‌های خیریه و مذهبی
- مسائل مرتبط با اوضاع اجتماعی- اقتصادی، فرهنگی و آموزشی اقلیت‌ها، سازمان‌های اقلیت‌ها شامل بنیاد آموزشی مولانا آزاد^۲
- مصوبه (الحاقی) وقف سال ۲۰۱۳
- مصوبه درگاه خواجه صاحب سال ۱۹۵۵
- سرمایه‌گذاری برنامه‌ها و پروژه‌ها در جهت رفاه اقلیت‌ها شامل شرکت ملی توسعه و سرمایه‌گذاری اقلیت‌ها

1. Pant-Mirza Agreement of 1955

2. Maulana Azad Education Foundation

– فرصت‌های استخدام برای اقلیت‌ها در بخش دولتی مرکزی و ایالتی به‌مانند بخش خصوصی

– فرمولاسیون معیارهای مرتبط با محافظت از اقلیت‌ها و امنیت آن‌ها در رایزنی با وزارتخانه‌های مرکزی مرتبط و دولت‌های ایالتی

– کمیسیون ملی برای بخش‌های اجتماعی و اقتصادی در میان اقلیت‌های زبانی و مذهبی

– برنامه ۱۵ نکته‌ای نخست‌وزیری برای اقلیت‌ها

– توسعه دارایی‌های وقفی از طریق شرکت ملی توسعه وقف

– هرگونه مسئله مرتبط دیگری با جامعه اقلیت‌ها

• **تخصیص وظایف مختص به بخش وقف طبق قانون**

این وظایف طبق قانون عبارت‌اند از:

الف) تمام مسائل مرتبط با:

– دارایی‌های وقفی مهاجران تحت اداره قانون دارایی‌های مهاجران سال

۱۹۵۰ (۳۱ از ۱۹۵۰) (تا زمان جایگزینی)

– اجرای قانون وقف سال ۱۹۹۵

– شورای مرکزی وقف

– مسائل مرتبط با حج

– مسائل مرتبط با بانکداری اسلامی

– شرکت ملی توسعه وقف

– اجرای قانون درگاه خواجه صاحب سال ۱۹۹۵

– اجرای قانون حق دسترسی به اطلاعات سال ۲۰۰۵

ب) اجرای طرح‌ها و مسائل متعاقب مرتبط که عبارت‌اند از:

– کارهای پارلمانی، هماهنگی، منشور شهروندی، جلسات نقد و بررسی، دستور

کار در اولویت، هماهنگی جلسات دادگاه‌ها، خطوط خدمت‌رسانی تلفنی

- کامپیوتری سازی سوابق هیئت‌های وقف ایالتی
- تقویت هیئت‌های وقف ایالتی
- اجرای قانون سال ۱۹۹۲ کمیسیون ملی برای اقلیت‌ها و اداره کمیسیون
- تمام مسائل مرتبط با جامعه اقلیت‌ها به جز موارد قانونی و دستوری
- فرمولاسیون معیارهای مرتبط با محافظت از اقلیت‌ها و امنیت آن‌ها در رایزنی با وزارتخانه‌های مرکزی مرتبط و دولت‌های ایالتی
- امور مربوط به اقلیت‌های زبانی و دفتر کمیساریای اقلیت‌های زبانی
- نمایندگی جامعه هندی‌های انگلیسی‌تبار
- محافظت و نگهداری از اماکن متبرکه غیرمسلمانان در پاکستان و اماکن متبرکه مسلمانان در هند با توجه به توافقنامه سال ۱۹۹۵ پانت - میرزا در رایزنی با وزارت امور خارجه.
- سؤالات و درخواست‌های مربوط به جامعه اقلیت‌ها در کشورهای همسایه در رایزنی با وزارت امور خارجه
- خیرات و مؤسسات خیریه، وقف‌های خیریه و مذهبی
- کمیسیون ملی برای بخش‌های اجتماعی و اقتصادی در میان اقلیت‌های زبانی و مذهبی
- هرگونه مسئله مرتبط دیگری با جامعه اقلیت‌ها
- فعالیت‌های تبلیغاتی برای اقلیت‌های زبانی (۱۲)

۴-۳-۱-۴ - سیستم مدیریت وقف هند

پایگاه داده‌ای^۲ به عنوان سیستم مدیریت وقف هند زیر نظر وزارت امور اقلیت‌های این کشور وجود دارد که با ورود به آن می‌توان اطلاعات مربوط به دارایی‌های وقفی اکثر ایالات هند را به تفکیک شهرهای کوچک تر مشاهده کرد. مدت زیادی از ایجاد این پایگاه نمی‌گذرد از این رو در حال به روزتر شدن است. اهداف ایجاد این پایگاه داده

1. Pant-Mirza Agreement of 1955

2. <http://wamsi.nic.in/>

عبارت اند از:

- نگهداری ساده تر سوابق
- ایجاد شفافیت
- کامپیوتری کردن وظایف و رویه های هیئت های وقف برای توسعه یک برنامه نرم افزاری مرکزی.

اهداف وسیع از کامپیوتری کردن سوابق هیئت های اوقاف عبارت اند از:

- مدیریت ثبت نام دارایی های وقف
 - ارزیابی بازده سالانه مدیریت دارایی های وقف
 - شفافیت در اجاره دارایی های وقف تحت مدیریت مستقیم هیئت های وقف
 - مدیریت پیگیری دعاوی قضایی (دادگاه های داخلی و خارجی)
 - ایجاد آرشیو خواص مالکیت دارایی های وقفی و مدیریت بازیابی
 - مدیریت سرمایه ها برای ایجاد مساجد، درگاه ها، آرامگاه ها، امام زاده ها، مؤذن ها، بیوه ها، ازدواج دختران، بورس تحصیلی مدرسه ها، بیمارستان ها، درمانگاه ها، مسافرخانه ها، مراکز توسعه مهارت ها و...
 - مدیریت وام ها برای توسعه دارایی های وقفی شهری (۳)
- شکل ۴-۳ تصویر ابتدایی سایت این پایگاه را نمایش می دهد.

WAQF MANAGEMENT SYSTEM OF INDIA
 An On-line System for Searching Waqf Properties in your Area & their Status
 A e-Governance Initiative under the aegis of Ministry of Minority Affairs, Govt. of India

English हिन्दी

Home | About | SteerComm | ManageComm | FAQs | Data Verify Form** | Feedback | Progress | Newswatch | Legislations | Sample Waqf Deeds

Dr. Najma A. Heptulla
 Hon'ble Union Minister of Minority Affairs

Shri Ikhhtar Abbas Naqvi
 Hon'ble Union Minister of State Minority Affairs

launched to get the Feedback of General Public on the data entered by SWBs pertaining to Waqf Properties in their Areas.

- Kindly help us in building a correct & upto-date inventory of Waqf Properties by sending **Data Verify Form**. Please mention **Waqf ID/Prop ID** and also include **Report Card** of each Waqf Property while sending Data Verify Form.
- In case of new Waqf Properties not listed in this

WAQF Data available for:

1. Andaman & Nicobar Islands
2. Andhra Pradesh
3. Assam
4. Bihar
5. Chandigarh
6. Chhattisgarh
7. Dadra & Nagar Haveli
8. NCT of Delhi
9. Gujarat
10. Haryana
11. Himachal Pradesh
12. Jammu & Kashmir
13. Jharkhand
14. Karnataka
15. Kerala
16. Lakshadweep
17. Madhya Pradesh
18. Maharashtra
19. Manipur
20. Meghalaya
21. Odisha
22. Puducherry
23. Punjab
24. Rajasthan
25. Tamil Nadu
26. Telangana State
27. Tripura
28. Uttarakhnad
29. Uttar Pradesh

You can also click on an interested State/UT portion of India Map given above to Search WAMSI On-line Data

شکل ۴-۳: صفحه ابتدایی سیستم مدیریت وقف هند

۴-۳-۲- شورای مرکزی وقف^۱

۴-۳-۱- تاریخچه و جایگاه

شورای مرکزی وقف یک نهاد قانونی تحت کنترل و اداره وزارت امور اقلیت ها است. این شورا در سال ۱۹۶۴ با توجه به قانون سال ۱۹۵۴ وقف به مانند یک نهاد مشورتی در سطح ملی به دولت مرکزی درباره مسائل مربوط به کار هیئت های وقف ایالتی و اداره وقف در سطح کشور تأسیس شد. شورا از یک رئیس که وزیر امور اقلیت ها و دیگر اعضا که تعدادشان از ۲۰ نفر تجاوز نمی کند و توسط دولت هند منصوب می شوند تشکیل شده است. دهمین شورا در تاریخ دوازدهم ماه مه سال ۲۰۱۱ آغاز به کار کرد.

۴-۳-۲- نقش شورای مرکزی وقف

مصوبه وقف سال ۱۹۹۵ که از تاریخ ۱ نوامبر سال ۲۰۱۳ در کشور اجرایی شد نقش شورای مرکزی وقف و هیئت های ایالتی وقف را گسترش داد. به شورا قدرت داده شد تا

1. CENTRAL WAQF COUNCIL (CWC)

به دولت مرکزی، دولت های ایالتی و هیئت های وقف ایالتی مشاوره دهد. علاوه بر گسترش نقش شورا در مشاوره، به شورا قدرت داده شد تا دستوراتی را به هیئت ها و دولت های محلی در جهت تهیه کردن اطلاعات عملکرد هیئت ها درباره وضعیت مالی، بررسی سوابق تجاوز به دارایی های وقف و گزارش های سالانه و ممیزی برای شورا، صادر کند. (۷)

۴-۳-۲-۳- کمیته های شورای مرکزی وقف

برای اطمینان از عملکرد موثر شورا چهار زیر کمیته از بین اعضای شورا تشکیل شده است. این کمیته ها به صورت دوره ای جلسه گذاشته و به بررسی اوضاع شورا می پردازند. وظایف این کمیته ها عبارتند از:

• کمیته برنامه ریزی و مشاوره

به بررسی موضوعات کارکنان شورا، مسائل مالی و اداری شورا می پردازد. این کمیته بعد از بررسی، بودجه سالانه برای برنامه های اداری و رفاهی شورا را پیشنهاد می دهد.

• کمیته توسعه وقف

که به نظارت بر اجرای برنامه توسعه دارایی های وقفی شهری که متمرکز بر افزایش منابع وقفی برای دستیابی بهتر به اهداف وقف است مشغول بوده بر اجرای پروژه ها و ارزیابی پیشرفت ساخت و سازها می پردازد و پول مورد نیاز را پیشنهاد می دهد. این کمیته همچنین بر بازگشت وام ها نظارت می کند.

• کمیته آموزش و رفاه زنان

یک بدنه ماهر برای ارزیابی، پیشنهاد و بررسی سیاست های جدید جامعه است که به نظارت بر اجرای درست برنامه های آموزشی و رفاهی زنان می پردازد.

شورای مرکزی وقف همچنین به صورت فعال در اجرای تعهدات اجتماعی و رفاهی جامعه با تقبل برنامه های حمایتی مالی متنوع مشارکت کرده است مانند تأسیس و تقویت مراکز آموزش رایانه ای و مراکز آموزش فنی و حرفه ای از طریق کمک های مالی به انجمن های مختلف و مؤسسات فنی.

در نتیجه صدها مؤسسه در سراسر کشور از این اقدامات منتفع شده‌اند. شورا هم‌اکنون نیز کتابخانه‌ها و ایجاد بانک کتاب‌ها را در مناطق با تمرکز مسلمانان در سراسر کشور حمایت و تقویت می‌کند. دانش‌آموزان مدارس نیز از کمک‌های مالی تحت برنامه کمک هزینه تطبیق هیئت‌های ایالتی وقف برای پرداخت کمک هزینه تحصیلی به دانش‌آموزان بهره می‌برند.

طی سال ۲۰۱۴ - ۲۰۱۵ شورا مقدار ۴۵,۱۴ هزار روپیه برای برنامه آموزش و رفاه زنان پرداخت کرده است که به شرح زیر است:

- ۱- کمک‌های مالی به مراکز آموزش رایانه‌ای: ۱۱۲۴۰۰۰ روپیه
- ۲- کمک‌های مالی به مراکز آموزش فنی و حرفه‌ای: ۳۳۹۰۰۰۰ روپیه (۷)

• کمیته نظارت

این کمیته مسائل مرتبط با وقفی را که در سه کمیته قبل پوشش داده نمی‌شود مراقبت می‌کند. همچنین بر پیشرفت مسائل مختلف و پیشنهاد شده برای تسریع در کار شورا نظارت می‌کند. همچنین وظیفه نظارت بر عملکرد کلی شورا و پیشنهاد جنبه‌های مختلف نظارت را بر عهده دارد.

۴-۳-۲-۴- وظایف اصلی شورای مرکزی وقف

- وظایف اصلی شورای مرکزی وقف عبارت است از:
- راهنمایی دولت مرکزی، دولت‌های ایالتی، هیئت‌های وقف ایالتی درباره عملکرد مؤسسات وقفی در سراسر کشور
 - نظارت بر اجرای قانون الحاقیه وقف سال ۲۰۱۳ در ایالت‌ها
 - ارائه مشاوره حقوقی درباره حفاظت و بازپس‌گیری دارایی‌های وقفی و از بین بردن تجاوز به این دارایی‌ها
 - اجرای طرح توسعه دارایی‌های وقفی شهری (پروژه‌های بزرگ و کوچک)
 - شناسایی پتانسیل زمین‌های وقفی برای توسعه توسط شرکت ملی توسعه وقف
 - اجرای طرح‌های آموزشی و رفاهی زنان مانند تأسیس / تقویت مراکز آموزش رایانه‌ای و فنی حرفه‌ای، حمایت کتابخانه‌ها و اهدای کمک به هیئت‌های ایالتی وقف برای

رفاه جامعه

- مشارکت در طرح کامپیوتری سازی سوابق هیئت های ایالتی وقف که توسط وزارت امور اقلیت ها تامین مالی می شود.
- مشارکت در طرح تقویت هیئت های ایالتی وقف که توسط وزارت امور اقلیت ها تامین مالی می شود.
- فراهم کردن اطلاعات ضروری از عملکرد هیئت های ایالتی وقف برای دولت های ایالتی
- در میان گذاشتن مسائل مربوط به وقف با دیپارتمان های متعدد دولت مرکزی و دولت های ایالتی مانند راه آهن، درآمد و جنگل.
- تعامل با هیئت های وقف ایالتی در جهت تعیین اوضاع اجرای مصوبات مختلف قانون
- اجرای برنامه های آگاهی بخش برای ترویج منافع شورا و حساس کردن مؤسسات وقفی درباره نقش و عملکردشان. (۱۱)

۴-۳-۲-۵- تامین مالی شورای مرکزی وقف

طبق بند ۱۰-۱ قانون وقف سال ۱۹۹۵، شورا درآمدش را از ۱٪ درآمد سالانه خالص حاصل از هیئت های متعدد وقف ایالتی به دست می آورد. همه مخارج اداره و دیگر هزینه های شورا از این درآمد تسویه می شود. مقدار ۲,۵۳ کرور روپیه طی سال ۲۰۱۳-۲۰۱۴ از عواید هیئت های ایالتی به شورا پرداخت شده است.

۴-۳-۲-۶- برنامه های شورای مرکزی وقف

• توسعه دارایی های وقف شهری

با یک دیدگاه در جهت بهبود موقعیت مالی اوقاف و هیئت های اوقاف و برای قادر ساختن آنها جهت توسعه منطقه فعالیت های خیرخواهانه اشان، دولت مرکزی از سال ۱۹۷۴-۷۵ کمک هایی را به شورای مرکزی وقف برای اهداف مشخصی چون حرفه ای سازی پشتیبانی های مالی به هیئت های وقف / مؤسسات وقفی در کشور برای

توسعه دارایی‌هایی وقفی شهری آن‌ها انجام داده است.

شورای مرکزی وقف وام‌هایی را به هیئت‌ها / مؤسسات وقفی مشخصاً برای پروژه‌های توسعه پایدار اقتصادی / تجاری قرار داده است که توسط شورا تأیید شوند. این پروژه‌ها ساخت یا بازسازی ساختمان‌های تجاری پایدار در زمین‌های وقفی را شامل می‌شود. درآمد جمع‌آوری شده در جهت قادر ساختن هیئت‌های اوقاف برای تقویت موقعیت مالی شان و گسترش فعالیت‌های خیرخواهانه و رفاهی شان استفاده می‌شود. هدف اصلی کمک به پیشرفت و توسعه کلی جامعه است.

دولت هند مقدار ۴۷,۰۴۴ کروڑ روپیه را از سال ۱۹۷۴-۷۵ به شورای مرکزی وقف تخصیص داده است که مقدار ۲۷۴,۵۵ هزار روپیه آن در طی سال ۲۰۱۴-۲۰۱۵ انجام شده است.

کمک‌های مالی تخصیص داده شده به شورای مرکزی وقف برای توسعه پروژه‌های سرمایه‌گذاری وقف در طی سال ۲۰۱۴-۲۰۱۵ به شرح زیر است. (۷)

جدول ۴-۲: کمک‌های مالی تخصیص داده شده به شورای مرکزی وقف برای توسعه پروژه‌های سرمایه‌گذاری وقف در طی سال ۲۰۱۴-۱۵

ردیف	نام ایالت	مقدار کمک
۱	پروژه توسعه جامعه آموزشی کارناتاکا میلا، چانگیری	۲۷,۰۰
۲	پروژه توسعه رفاه اجتماعی و جامعه آموزشی میلا، بتگری گاداگ	۴۷,۰۰
۳	پروژه توسعه انجمن دکتر ذاکر حسین، جماعت مسلمان، مالگاندا ناکا، گاداگ	۱۵,۰۰
۴	پروژه توسعه پوتوپالی شیخ فرید ولی الله مقام، مناچیل، اروتوپتا، کتایام	۵۶,۵۰
۵	پروژه توسعه کوتیاپوتیا جماعت پالی، تیور، مالاپورام	۵۶,۰۰
۶	پروژه توسعه نصرت الاسلام سنگام، کمیته ماهالو، شورانور، پالاکاد	۵۷,۰۵
۷	پروژه توسعه انجمن اصلاح المسلمین، مسجد چاوانی جاما، ایندور	۴۰,۰۰
	مجموع	۲۹۸,۵۵

• پروژه‌های کوچک از تنخواه‌گردان بودجه

تحت طرح برای توسعه دارایی‌های وقفی شهری وام پیشرفته با اقساط در ۲۰ قسمت سالانه قابل بازپرداخت وجود دارد. در نتیجه مقدار اصل بازپرداخت شده وام‌ها تنخواه‌گردان بودجه شورا را تشکیل می‌دهد که دوباره در جهت دادن وام‌های پیشرفته تا سقف ۵۰ هزار روپیه به پروژه‌های کوچک تحت همان ضوابط و قواعد پروژه‌های بزرگ پرداخت می‌گردد که از طریق دولت مرکزی کمک می‌شود.

تا حالا شورا به مقدار ۵,۹۲ کرو روپیه از تنخواه‌گردان بودجه به ۹۴ پروژه وام داده است که ۷۰ پروژه به اتمام رسیده است و مابقی در حال اجرا هستند. در طی این سال گزارش یک پروژه به نام مرکز بهداشت و درمانی روستایی در توبال مانی پوریک وام به مقدار ۲۵ هزار روپیه به عنوان دومین و آخرین قسط برای ساخت و ساز بیمارستان در زمین وقفی دریافت کرده است. پروژه دیگر برای نمونه پروژه توسعه مسجد جامع هنکانال وامی به مقدار ۳۷ هزار روپیه برای توسعه فضای تجاری موجود مسجد از طریق تنخواه‌گردان بودجه مسجد دریافت کرده است. در نتیجه طی سال این گزارش تا دسامبر ۲۰۱۴ مجموعاً ۶۲ هزار روپیه برای دو پروژه کوچک از تنخواه‌گردان بودجه وام پرداخت شده است.

• برنامه‌ریزی طرح کامپیوتری سازی سوابق هیئت‌های وقف ایالتی

برنامه‌ریزی طرح کامپیوتری سازی سوابق هیئت‌های وقف ایالتی از تاریخ دسامبر سال ۲۰۰۹ به اجرا درآمد. اهداف اصلی از این طرح عبارت است از:

– ساده و مؤثر کردن نگهداری سوابق

– ایجاد شفافیت

– کامپیوتری کردن عملکردها / رویه‌های هیئت‌های وقف ایالتی.

یک برنامه کاربردی نرم‌افزاری تحت وب برای مدیریت سیستم وقف هند (شامل ۱) مدیریت ثبت نام دارایی‌های وقف (۲) مدیریت بازگشت متولی (۳) مدیریت اجاره دارایی وقف (۴) ماژول‌های مدیریتی پیگیری دعاوی قضایی در دست ساخت تحت این برنامه است.

طرح کامپیوتری سازی به طور متحد در سراسر کشور در دسترس است. این پروژه همچنین یک حمایت دوساله با کمک های مالی اندک برای استخدام تعدادی پرسنل کامپیوتری توسط هیئت های وقف ایالتی برای تثبیت سیستم جدید و آموزش کارکنان هیئت های ایالتی را شامل می شود. مقدار ۱۹/۱۸ کرو روپیه به هیئت های ایالتی وقف، شورای مرکزی وقف و شرکت ملی توسعه وقف از تاریخ شروع طرح پرداخت شده است که ۳ کرو روپیه آن در سال ۲۰۱۴-۲۰۱۵ بوده است. تسهیل مرکزی محاسبه گر در نزدیک به ۲۷ هیئت ایالتی شروع به کار کرده است و اطلاعات در جریان هستند. نزدیک به ۳۵۶۲۳۷ دارایی وقف در اطلاعات پایه ای مرکزی ثبت شده اند و آماده سازی برای دیجیتالی شدن ۱۲۵۸۵۷ سابقه وقفی به اتمام رسیده است. شورای مرکزی وقف مسئول اجرای طرح شده است.

• پروژه های شورای مرکزی وقف

پروژه های این شورا به دو دسته کلی تقسیم می شوند:

– آموزشی

– توسعه ای

• پروژه های آموزشی شورای مرکزی وقف

این شورا برنامه های متعدد آموزشی را برای منفعت جامعه اجرا می کند. شورا مقدار ۴ درصد از بازگشت وام های مربوط به توسعه دارایی های وقفی شهری را برای آموزش هزینه می کند. بهره حاصل از سرمایه های انباشتی برای پروژه های کوچک نیز صرف امور آموزشی می شود. این برنامه ها شامل تأسیس مراکز رایانه ای و اهدای کمک به کتابخانه ها می باشد. کمیته آموزش و رفاه زنان تمام برنامه های رسیده را بررسی کرده و پیشنهادهای مناسب را می دهد.

هم اکنون شورا در حال فراهم کردن کمک های مالی برای پروژه های زیر است:

– فراهم کردن کمک برای هیئت های ایالتی وقف در جهت تهیه کمک هزینه به دانش

آموزان مدارس و دانش آموزانی که دوره های فنی / حرفه ای می گذرانند.

– کمک مالی برای تأسیس مراکز رایانه ای در نواحی با جمعیت متمرکز مسلمانان

- کمک مالی به سازمان های داوطلبانه برای مراکز آموزش فنی حرفه ای
- کمک مالی به کتابخانه ها برای توسعه بانک کتاب (۵۸)

• **پروژه های توسعه ای شورای مرکزی وقف**

این شورا تعداد ۲۴۳ پروژه را در زمینه های مختلف مذهبی، آموزشی، درمانی، تجاری و... تاکنون به ثمر رسانده است. تعدادی از پروژه های در حال اجرای شورا عبارتند از:

- پروژه توسعه یتیم خانه انجمن اسلامی ماهتاری (ساخت سالن عروسی) به مقدار ۶۶ هزار روپیه

- پروژه توسعه مسجد ام الحسنین در بنگلور (ساخت مجتمع تجاری) به مقدار ۹۰ هزار روپیه

- پروژه توسعه هتل جدید ساراواتیپورام در میسور (ساخت مجتمع تجاری) به مقدار ۷۵ هزار روپیه

- پروژه توسعه آرامگاه حضرت خواجه بنده نواز در گالبارگا (ساخت ساختمان مسکونی سه طبقه) به مقدار ۱۳۵ هزار روپیه

- پروژه احداث بیمارستان در کتایام به مقدار ۹۵ هزار روپیه

- پروژه ساخت مجتمع فروشگاهی در مالاپورام به مقدار ۹۵ هزار روپیه

- پروژه توسعه یتیم خانه هدایت المسلمین (ساخت بنای دانشگاه) به مقدار ۴۱,۵ هزار روپیه

- پروژه توسعه مسجد جامع در مادهاپا پرادش (ساخت بنای مسافرخانه) به مقدار ۸۰ هزار روپیه

- پروژه توسعه سرای سالمندان حاج شمس الدین (ساخت بنای مرکز تحقیقاتی) به مقدار ۳۱,۳۰ هزار روپیه (۵۹)

۴-۳-۳- هیئت های وقف ایالتی

زیر نظر شورای مرکزی وقف در هر ایالت، طبق قانون ۱۹۹۵ وقف بندهای ۱۳ و ۱۴ هیئتی ایالتی برای اداره وقف ایجاد می شود. این هیئت در واقع یک نهاد نظارتی است.

۴-۳-۱- هدف هیئت‌های وقف ایالتی

هدف اصلی این هیئت‌ها عبارت است از:

اجرای اختیارات تحت قانون وقف در جهت اطمینان از اینکه موقوفات تحت نظارت به صورت مناسبی نگهداری، کنترل و اداره می‌شوند و عواید حاصل از آن‌ها کاملاً صرف اهداف و نیات وقف مربوطه می‌شوند. (۱۳)

۴-۳-۲- وظایف هیئت‌های وقف ایالتی

موقوفات معمولاً برای ایجاد تسهیلات جهت اجرای مراسمات مذهبی و خیریه مسلمانان، تأسیس مساجد - که انجام نمازهای روزانه را تسهیل می‌کند، تأسیس مدارس و بیمارستان‌ها، دانشگاه‌ها، کتابخانه‌ها، پیشرفت اجتماعی و فرهنگی ایتمام در نظر گرفته می‌شوند و این موارد اهداف وقف را نمایان می‌کنند.

وظایف این هیئت‌ها طبق قانون عبارت است از:

- نظارت عمومی بر تمام مؤسسات وقفی و دارایی‌هایشان در ایالت
- ثبت نام اوقاف
- هدایت متولیان برای اداره مناسب موقوفات
- واکاوی و بررسی بودجه‌ها و ممیزی حساب‌های موقوفات
- حل و فصل و قالب‌بندی طرح‌های مدیریت موقوفات
- بازیابی دارایی‌های وقفی مهجور از طریق گردآورنده‌های منطقه‌ای
- از بین بردن تجاوزات به دارایی‌های وقفی از طریق بخش دادرسی
- ممنوعیت خرید / فروش / اجاره / هدیه و رهن دارایی‌های وقفی
- عزل و نصب متولیان در موارد مشخص
- تعهد مدیریت مستقیم، نظارت و جانشینی مدیریت موقوفات
- پرس‌وجو و بررسی مرتبط با اداره موقوفات و در دسترس گذاشتن نتایج بعد از در نظر گرفتن ملاحظات

۴-۳-۳- فعالیت‌های هیئت‌های وقف ایالتی

دیگر فعالیت‌های این هیئت‌ها عبارت‌اند از:

– پرداخت حقوق به محصلان و معلمان زبان و ادبیات عربی و خادمان تحت طرح رفاه اجتماعی

– کمک های مالی برای ازدواج، درمان تحت طرح رفاه اجتماعی

– وام های کمک هزینه تحصیلی برای آموزش در مدارج عالی

– کمک هزینه تحصیلی برای آموزش متوسطه فنی و بالاتر

– فراهم کردن وام برای ساخت مجتمع های تجاری، شهرسازی ها و... از شورای مرکزی وقف

– فراهم کردن کمک هزینه برای کتابخانه ها از شورایی مرکزی وقف

– صدور گواهی ازدواج

– مراقبت و حمایت از زنان مسلمان فقیر و مطلقه طبق حکم دادگاه

– فراهم کردن کمک های مالی جهت ایجاد کرسی های اسلامی در دانشگاه ها (۱۴)

۴-۳-۴- شرکت ملی توسعه وقف^۱

شرکت ملی توسعه وقف با مسئولیت محدود در تاریخ ۳۱ ام دسامبر سال ۲۰۱۳ تحت مصوبه سال ۱۹۵۶ با دستور خاص در جهت توسعه دارایی های وقفی در هند و افزایش درآمد هیئت های ایالتی / مؤسسات وقفی تأسیس شد.

۴-۳-۴-۱- چشم انداز و مأموریت شرکت ملی توسعه وقف

چشم انداز و مأموریت این شرکت عبارت اند از: (۸)

جدول ۴-۳: چشم انداز و مأموریت شرکت ملی توسعه وقف

چشم انداز	فراهم کردن حمایت های تکنیکی، مشاوره ای، مدیریتی و مالی به مدیریت وقف برای افزایش مولد بودن دارایی های وقفی
مأموریت	فعالیت به عنوان یک نهاد واسطه ای برای توسعه شفافیت و حرفه ای بودن پایدار دارایی های وقفی و اطمینان از افزایش عواید آن ها برای بهره مندی جامعه مسلمانان بر اساس اصول شریعت اسلامی

۴-۳-۴-۲- اهداف شرکت ملی توسعه وقف

اهداف از تأسیس این شرکت عبارت است از:

- فعالیت به عنوان یک مؤسسه ویژه مالی و توسعه ای برای توسعه دارایی های وقفی
- شناسایی دارایی های وقفی برای توسعه از طریق ورود به سرمایه گذاری های مشترک با متولی ها، هیئت های ایالتی وقف، مؤسسات و انجمن های ثبت شده تحت قانون وقف
- برقراری همکاری های مالی از تمام منابع یا با همکاری هر شخص، دولت یا هر نهاد دیگری چه به صورت متحد یا در شکل پیشرفته، برابر، سرمایه گذاری مجدد یا هر شکل دیگری با مؤسسات وقفی طبق اصول شریعت اسلام
- فراهم کردن مشورت های مالی و مهندسی به مؤسسات وقفی
- سرمایه گذاری درآمد اضافی بر اساس شریعت در مؤسسات مالی، طراحی ابزارهای مالی در اصول شریعت، توسعه این گونه مؤسسات و ابزارها
- بهبود، مدیریت، توسعه یا انتقال مسئولیت ها، دارایی ها یا حقوق شرکت یا هر قسمتی از آن (۹)

۴-۳-۴-۳- مدل های کسب و کار شرکت ملی توسعه وقف

مدل های کسب و کار شرکت عبارت اند از:

- توسعه سالن های عروسی / سالن های اجتماعات
- توسعه خانه های روستایی برای فعالیت های اجتماعی
- توسعه رسانه های کوچک
- توسعه مغازه ها و مارکت ها
- توسعه مراکز تصویربرداری یا آزمایشگاه
- توسعه خانه های سالمندان
- توسعه مؤسسات مذهبی
- مشاوره و خدمات مشاوره
- توسعه هتل ها و متل ها
- توسعه پروژه مسکن

– توسعه فروشگاه‌ها و مراکز خرید

– توسعه بیمارستان‌ها

– توسعه مؤسسات بزرگ آموزشی – مدارس / دانشکده‌ها و دانشگاه‌ها (۱۰)

این شرکت دارایی‌های وقفی متعددی را در مناطق شهری شناسایی کرده است. هیئت‌های ایالتی وقف و سرپرستان علاقه خود را برای توسعه تجاری این دارایی‌ها بیان کرده‌اند.

این شرکت بیشتر از ۶۷ دارایی در راجستان، بیهار، کارناتاکا، تامیل نادو، گجرات، مادهایا پرادش، اوتار پرادش، اوتارخاند، ماهاراشترا، تلانگانا و دهلی شناسایی کرده است. جدول زیر وضعیت دارایی‌های شناسایی شده را نشان می‌دهد:

جدول ۴-۴: تعداد دارایی‌های شناسایی شده و اظهار تمایلات دریافت شده

ایالت	تعداد دارایی‌های شناسایی شده	تعداد اظهار تمایلات	مساحت کل (مترمربع)
کارناتاکا، بنگلور	۱۰	۷	۱۸۶۷۵۰
کارناتاکا، مایسور	۵	۰	۵۸۰۵۰
بیهار	۶	۴	۱۶۶۴۹۹
دهلی	۹	۷	۸۸۴۶۰
مادهایا پرادش، هوپال	۵	۰	۱۴۰۸۶۱
راجستان	۳	۱	۴۹۰۵۰
ماهاراشترا	۸	۰	۱۴۴۷۷۰
گجرات	۸	۵	۱۶۵۹۰
تامیل نادو	۸	۳	۲۸۱۳۵
تلانگانا	۵	۰	۶۲۹۹
مجموع	۶۷	۲۷	۸۸۵۴۶۴

علاوه بر این ۶۷ دارایی، گزارش امکان‌سنجی ۳ دارایی دیگر در بنگلور و یکی در جوهور، راجستان از طریق مشاوران بین‌المللی آماده شده است.

۴-۳-۴- برنامه‌ریزی طرح تقویت هیئت‌های وقف ایالتی

به هیئت‌های ایالتی وقف باید کمک‌های مالی شود زیرا سطح کمک‌های کنونی توسط دولت‌های ایالتی نه تنها کم است بلکه ناهموار نیز است. مسئولیت اولیه اداره دارایی‌های اوقاف با دولت‌های ایالتی است. دولت‌های ایالتی مسئول اطمینان از عملکرد مؤثر هیئت‌های اوقاف ایالتی می‌باشند.

برنامه‌ریزی طرح برای تقویت هیئت‌های ایالتی وقف و در نتیجه شفافیت بیشتر و اداره‌جوابگوتر و مدیریت دارایی‌های وقفی آن‌ها فرمول‌بندی شده است و اجازه بهبود ایجاد درآمد و رسیدن به خودکفایی را می‌دهد. این طرح همچنین به آن‌ها در حذف تجاوز به دارایی‌های وقف را با تقویت بال‌های اجرایی‌شان می‌دهد. کمک مرکزی طی دوره برنامه دوازدهم فراهم خواهد شد. برای مثال انتظار می‌رود که در طی این دوره هیئت‌های ایالتی وقف به خودکفایی برسند و درآمدهای اضافه تولید کنند. علاوه بر این، این سرمایه‌ها زمینه‌ها را برای ایجاد شرایطی که عملکرد و ظرفیت نهادی هیئت‌های وقف ایالتی را در جهت بهبود تولید درآمد و به خودکفایی رسیدن فراهم می‌کند. بهبود در توانایی‌هایشان تسریع در ایجاد درآمدشان را تسهیل می‌کند و در طی این دوره وابستگی آن‌ها به حمایت‌های مالی خارجی را از بین می‌برد. شرکت ملی توسعه وقف^۱ مسئولیت اجرای این طرح را برعهده گرفته است؛ بنابراین کمک مرکزی توسط وزارتخانه به شرکت ملی توسعه وقف انجام خواهد شد و این شرکت سرمایه‌ها را به هیئت‌های ایالتی وقف تزریق خواهد کرد.

طی سال ۲۰۱۴-۲۰۱۵ مقدار ۳۵۰ هزار روپیه به شرکت ملی توسعه وقف پرداخت شده است.

برای توسعه فعالیت‌ها، شرکت برنامه‌های متعاقب آتی را ترسیم کرده است:

– اجرای توافق‌نامه با هیئت‌های ایالتی وقف دیگر برای ۴ دارایی برای مثال ۳ عدد در

کارناتاكا و ۱ عدد در راجستان

- بستن قرارداد با شرکت های خصوصی در جهت فعالیت های ساخت و ساز برای ایجاد سرمایه، حداقل در یک دارایی
- توزیع کمک های مالی تحت برنامه تقویت هیئت های ایالتی وقف به هیئت های ایالتی وقف (۷)

حال به بررسی نهادهای موثر در بخش امور خیریه در کشور هند می پردازیم.

۴-۳-۵- کمیساریای خیریه

۴-۳-۵-۱- تاریخچه و معرفی

یک کمیساریای خیریه با یک هیئت نظارت در بمبئی در جهت اداره قانون تراست عمومی بمبئی سال ۱۹۵۰ منصوب شده است. اولین کمیساریای خیریه در تاریخ چهاردهم آگوست سال ۱۹۵۰ منصوب شدند. یک معاونت کمیساریای خیریه در منطقه اورنگ آباد منصوب شده است که متشکل از مناطق اورنگ آباد، پاربانی، ناند، بیهار و عثمان آباد است. معاونت کمیساریای خیریه مستقیماً زیر نظر کمیساریای خیریه است.

کمیسر خیریه در هر ایالت توسط وزیر ارشد ایالتی منصوب می شود.

- وزیر ارشد ایالتی فردی است که از طرف نخست وزیر در هر ایالت و اتحادیه ناحیه ای منصوب می شود و در واقع حاکم یا فرماندار آن ایالت بوده بالاترین مقام اجرایی ایالت به حساب می آید.

در ایالت ماها راشنارا دولت ایالتی - با اطلاع در روزنامه رسمی - ممکن است یک نماینده منصوب کند که کمیسر خیریه نامیده می شود که اختیارات تحت قانون فوق را دارد و وظایف و عملکردهای مربوطه را طبق قانون انجام داده بنا بر دستورات عمومی یا اختصاصی که دولت ایالتی می دهد با دولت برای اجرای مفاد این قانون همکاری می کند.

در ایالت گجرات همچون ماها راشنارا کمیساریای خیریه همچنین ثبت نام کننده انجمن ها نیز می باشد.

بند ۶۹ قانون تراست عمومی بمبئی سال ۱۹۵۰ مربوط به وظایف، عملکردها و اختیارات کمیساریای خیریه است.

۴-۳-۵-۲- وظایف و اختیارات کمیساریای خیریه

بر طبق قانون، موارد متعاقب عبارت اند از وظایف و اختیاراتی که بر عهده کمیساریای خیریه است:

- نظارت عمومی بر اداره و اجرای قانون
- اختیار قبول و تجدید نظر از یافته‌های یک کمیسریا معاون کمیساریای خیریه
- اختیار تعیین اینکه کدام کمیسریا معاون کمیساریای خیریه باید بازپرسی و جست‌وجوی مربوط به ثبت نام هرگونه تراست عمومی را انجام دهد.
- اختیار به ارسال یک بازرس ویژه جهت حسابرسی یک تراست عمومی
- اختیار استفاده از یک بازرس جهت در اختیار گرفتن یک نسخه از اسناد ترازنامه و درآمد و مخارج حساب
- اختیار اجازه به یک متولی در جهت سرمایه‌گذاری پول‌های یک تراست عمومی در هر حالتی به غیر از اوراق بهادار
- اختیار ممنوع کردن فروش، رهن، تبادل، هدیه دادن یا اجاره‌داری‌های غیرمنقول متعلق به یک تراست عمومی
- اختیار ورود و بازرسی هرگونه دارایی تراست، احضار و بازپرسی از هرگونه عملیات متولی تراست و احضار برای بازگشت، بیانیه، حساب یا گزارش از متولیان یا هر فرد مرتبط با یک تراست عمومی
- اختیار اجرای بازپرسی و جست‌وجو در رابطه با هرگونه فقدان مرتبط با یک تراست عمومی و اعمال جریمه
- اختیار به کمیساریای خیریه برای عمل به عنوان خزانه‌دار کمک‌های خیریه تحت قانون
- اختیار برای عمل به عنوان متولی یک تراست
- اختیار تنظیم دادخواست

- اختیار تنظیم یا تغییر طرح
 - اختیار موافقت یا رد ایجاد دادخواست
 - اختیار راهنمایی دادن به متولی برای نحوه کاربری پول‌های تراست و ایجاد یک درخواست برای دادگاه
 - اعمال این اختیارات و اجرای دیگر وظایف و عملکردها
- دولت ایالتی با دادن اطلاع در روزنامه‌های رسمی ممکن است تعداد یک یا بیشتر نماینده که کمیسر خیریه مشترک نامیده می‌شوند در جهت کنترل کمیساریای خیریه و اجرای دستورات عمومی یا اختصاصی منصوب کند که ممکن است دولت ایالتی بخشی از اختیارات و وظایف کمیساریای خیریه را به آن‌ها محول کند.
- دولت ایالتی ممکن است با یک دستور عمومی یا خاص یک کمیسر خیریه مشترک را به عنوان مدیر منطقه‌ای در جهت نظارت، کنترل کمیساریای خیریه و مدیریت در یک یا تعداد بیشتری از مناطق یا زیر مناطق که در دستور آمده است معرفی کند.
- ساختار سازمانی کمیساریای خیریه به شکل زیر می‌باشد:

شکل ۴-۴: چارت اداری کمیساریای خیریه

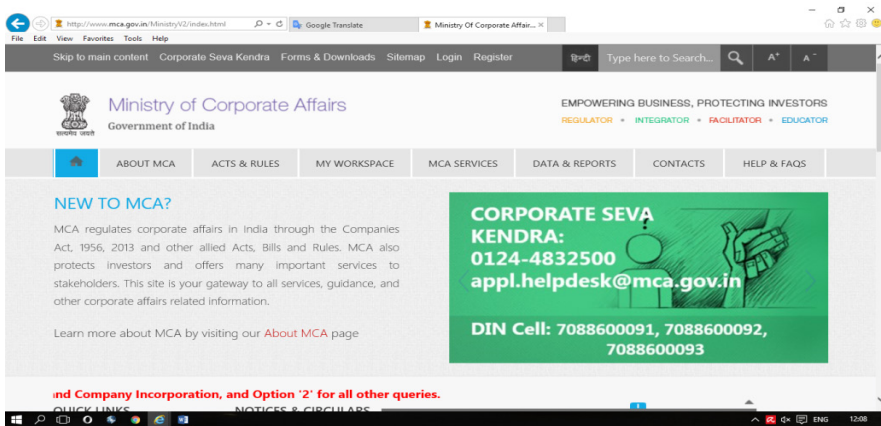
همان‌طور که در شکل مشخص است، رئیس سازمان در رأس این اداره قرار دارد و پنج بخش اصلی زیر نظر وی فعالیت می‌کنند.

۴-۳-۶- وزارت امور شرکت‌ها

شکل زیر صفحه ابتدایی سایت این وزارتخانه را نشان می‌دهد. وزارتخانه در درجه اول مشغول اداره قانون شرکت‌ها سال ۲۰۱۳، قانون شرکت‌های تضامنی سال ۲۰۰۸ و دیگر قوانین مرتبط و قوانین و مقرراتی می‌باشد که در این چارچوب

برای تنظیم عملکرد بخش شرکتی در انطباق با قانون قرار می‌گیرد. همچنین مسئول اداره قانون شرکت‌ها سال ۲۰۰۲ برای جلوگیری از اعمالی که اثرات منفی بر رقابت دارند، برای ارتقا و پایداری رقابت در بازار و محافظت از حقوق مصرف‌کنندگان می‌باشد.

وزارتخانه همچنین مسئولیت اجرای وظایف دولت مرکزی در ارتباط با اداره قانون مشارکت سال ۱۹۳۲، قانون شرکت‌ها (اهدا به صندوق‌های ملی) سال ۱۹۵۱ و قانون ثبت انجمن‌ها سال ۱۹۸۰ را دارد. (۱۶)

شکل ۴-۵: صفحه ابتدایی سایت وزارت امور شرکت‌ها

۴-۳-۱- مأموریت و چشم‌انداز وزارت امور شرکت‌ها
در جدول ۴-۵ مأموریت و چشم‌انداز وزارت امور شرکت‌ها بیان شده است.

جدول ۴-۵: مأموریت و چشم‌انداز وزارت امور شرکت‌ها

پاسخگو و حساس بودن به تغییرات محیط و فرمول‌بندی مناسب و تعدیل قوانین از زمانی به زمان دیگر	مأموریت
تسهیل سازی ثبت شرکت‌ها با قوانین روشن	چشم‌انداز

۴-۳-۶-۲- اهداف وزارت امور شرکت ها

جدول ۴-۶ اهداف این وزارتخانه را نشان می دهد:

جدول ۴-۶: اهداف وزارت امور شرکت ها

اهداف	<ul style="list-style-type: none">- فراهم کردن قوانین ساده برای اداره بخش شرکت ها و تسهیل رشد آن ها- تقویت دولت الکترونیک- اجرای مؤثر قوانین محول به وزارتخانه- حمایت از سرمایه گذار و ارتقای آموزش و آگاهی او- ظرفیت سازی و حمایت مشاوره ای از شرکت ها- ارتقای رقابت- انتشار بدون درنگ آمار شرکت ها- توسعه و تقویت ظرفیت بازرسی اداره تحقیق کلاهبرداری های حرفه ای و اطمینان از اقدامات پیگیرانه مؤثر در کلاهبرداری ها
--------------	--

۴-۳-۶-۳- شرح وظایف

مسئولیت های اصلی وزارت امور شرکت ها عبارت اند از:

- اداره ماده های اعلام شده از قانون شرکت ها در سال ۲۰۱۳ و آن موادی از قانون شرکت ها در سال ۱۹۵۶ که هم اکنون لازم الاجرا هستند.
- آگاه سازی بندهای متعدد قانون شرکت ها در سال ۲۰۱۳
- ایجاد آیین نامه و مقررات تحت قوانین متعددی که توسط وزارتخانه اداره می شوند.
- همسوسازی استانداردهای حسابداری هندی با استانداردهای مالی بین المللی گزارش شده^۱
- اجرای قانون رقابت توسط گروه رقابت هند
- اجرای دولت الکترونیک
- ایجاد سیستم هایی برای کشف سریع خطا در عملکردهای شرکتی
- اجرای آموزش بازرس ها و برنامه های آگاهی بخش

– برعهده گرفتن تحقیق و جست‌وجوی کلاهبرداری‌های حرفه‌ای توسط اداره تحقیق کلاهبرداری‌های حرفه‌ای^۱

– مدیریت کارمندان بنگاه قانون شرکت‌های هندی^۲

قانون شرکت‌ها در سال ۱۹۵۶ در سطح وسیعی توسط قانون شرکت‌ها در سال ۲۰۱۳ جایگزین شده است. قانون جدید حاصل یک دهه مشاوره با سهامداران و دیگر بررسی‌ها است.

وزارتخانه در تاریخ ۵ ام ژوئن سال ۲۰۱۵ اطلاعیه نهایی تحت بند ۴۶۲ قانون شرکت‌ها سال ۲۰۱۳ را صادر کرد که معافیت‌هایی را تحت ماده‌های متنوع این قانون برای شرکت‌های خصوصی، شرکت‌های دولتی و شرکت‌های بند ۸ فراهم می‌کند. پروژه دولت الکترونیک وزارتخانه وارد چرخه دوم خود در ژانویه سال ۲۰۱۳ شد. این پروژه وزارتخانه را قادر می‌سازد که به استانداردهای بالایی از تحویل خدمات برسد علاوه بر این یک پایگاه داده وسیع از اطلاعات شرکت‌های ملی فراهم شده است. این خدمت فرصتی را برای حرفه‌ای‌ها و بخش عمومی جهت دسترسی به اطلاعات متنوع در ارتباط با شرکت‌های هندی – که در بسیاری از بخش‌ها رایگان است – فراهم می‌کند. این کار شفافیت قابل توجهی را در بحث شرکت‌ها در کشور ایجاد کرده است.

۴-۳-۶-۴- ساختار سازمانی و وظایف بخش‌های مختلف وزارت امور شرکت‌ها

وزارتخانه دارای یک ساختار سازمانی سه لایه با یک مرکز مدیریت در دهلی نو، هفت اداره مدیران منطقه‌ای در احمدآباد، چنای، شیلانگ، حیدرآباد، کلکته، بمبئی و دهلی نو، پانزده ثبت نام کننده شرکت^۳ و چهارده واریز کننده حساب رسمی^۴ در ایالت‌ها و اتحادیه‌های ناحیه‌ای می‌باشد. واریز کننده‌های حساب رسمی تحت اداره کلی وزارتخانه کار می‌کنند و به دادگاه‌های عالی مربوطه متصل هستند.

مدیران منطقه‌ای بر کار اداره‌های ثبت نام کننده شرکت‌ها، انجمن‌ها و واریز

1. SFIO

2. ICLS

3. Registrars Of Companies(ROC)

4. Official Liquidators(OL)

کننده‌های حساب رسمی واقع در حوزه قضایی مربوطه اشان نظارت می‌کنند. وظیفه اصلی این اداره‌ها مشاوره و هدایت ثبت‌کننده شرکت‌ها، انجمن‌ها و واریز کننده‌های حساب رسمی در موضوعات تکنیکی و مدیریتی- برای گزارش به دولت - خصوصاً دربارهٔ فعالیت‌ها و عملیات‌های شرکت‌ها و عمل به عنوان یک پیوند بین دولت مرکزی و دولت‌های ایالتی در مناطق مربوطه اشان در موضوعات مربوط به ادارهٔ قانون شرکت‌ها است. مدیران منطقه‌ای به صورت وکالتی قدرت داده شده‌اند تا مستقیماً کارها را انجام دهند و کارهای معینی را تحت مواد قانون شرکت‌ها ترتیب دهند.

• واریز کننده‌های حساب رسمی

واریز کننده‌های حساب رسمی مأمورانی هستند که توسط دولت مرکزی تحت قانون شرکت‌ها در سال ۱۹۵۶ منصوب می‌شوند و متصل به دادگاه‌های عالی هستند. مدیران منطقه‌ای مربوطه به نمایندگی از دولت مرکزی بر عملکرد آن‌ها نظارت می‌کنند. واریز کننده‌های حساب رسمی تحت هدایت و نظارت دادگاه‌های عالی در جهت اجرای کارهای مربوط به شرکت‌ها عمل می‌کنند.

وظایف و اختیارات واریز کننده‌های حساب رسمی اساساً مربوط به تکمیل ادعاها دربارهٔ بدهکاران برای آزاد کردن بدهی برای شرکت، فروش دارایی‌های منقول و غیرمنقول شرکت، تشکیل دادخواست‌های کیفری و رویه‌های سوء استفاده از اختیارات قانونی علیه مدیران قبلی شرکت برای اقدامات و حذف تراست، دعوت از افراد مدعی از طلبکاران / کارگران، داوری ادعاها و تعدیل لیست طلبکاران، پرداخت به طلبکاران / کارگران توسط تقسیم و تعدیل لیست اعانه کنندگان و پرداخت بازگشت سرمایه زمانی که دارایی‌ها از حد مجاز تجاوز می‌کند و نهایتاً منقضی کردن شرکت تحت قانون شرکت‌ها در سال ۱۹۵۶ می‌باشد.

• ثبت نام کننده انجمن‌ها

ثبت نام کننده انجمن‌ها مأموری است که توسط دولت ایالتی مربوطه برای اجرای وظایف و عملکردهای ثبت نام کننده تحت قانون ثبت نام انجمن‌های ایالت‌ها منصوب می‌شود. ثبت نام کننده یا فردی که این قدرت به او داده می‌شود دارای

اختیارات زیر است:

– او باید در تمام زمان‌های ممکن دسترسی آزاد به کتاب‌ها، حساب‌ها، اسناد، موارد امنیتی، پول نقد و دیگر دارایی‌های متعلق به یا در اختیار انجمن را داشته باشد و ممکن است هر فرد یا صاحب هرگونه از این کتاب‌ها، حساب‌ها، اسناد، موارد امنیتی، پول نقد و دیگر دارایی‌ها و در هر مقام و منصب در انجمن یا شعبه‌های آن را احضار کند.

– او ممکن است هر فردی را که – بر اساس دلایل – اطلاعاتی از هرگونه کارهای انجمن را دارد و از هر مقام و منصبی در انجمن یا شعبه‌های آن برخوردار است احضار کند و از او سوگند و تعهد بگیرد.

او ممکن است با وجود هر چیزی که در قانون یا هرگونه مقررات یا آیین‌نامه آمده است دستور ترتیب یک جلسه عمومی برای انجمن را بدهد که لازم است هیئت مدیره انجمن در آن زمان در مکان اعلام شده جلسه را برگزار کرده و در جلسه حضور یابد و موضوعاتی که او مطرح می‌کند را ترتیب اثر دهند. اگر هیئت مدیره انجمن از برگزاری جلسه خودداری کردند یا جلسه را به سرانجام نرسانند او اختیار برگزاری جلسه را دارد.

• ثبت نام کننده شرکت‌ها

ثبت نام کننده شرکت‌ها بر مبنای قانون شرکت‌ها سال ۲۰۱۳ منصوب می‌شود که ایالت‌های متعدد و اتحادیه‌های ناحیه‌ای را پوشش می‌دهد و وظیفه اولیه ثبت نام شرکت‌های موجود در ایالت‌های مربوطه و اتحادیه‌های ناحیه‌ای را بر عهده دارد و اطمینان از اینکه این شرکت‌ها با الزامات قانونی انطباق دارند. غالب انطباق قانونی تحت قانون توسط ثبت نام کننده شرکت‌ها انجام می‌شود.

این اداره‌ها به عنوان ثبت سوابق مربوط به شرکت‌هایی که در آن‌ها ثبت نام شده‌اند برای اعضای جامعه برای مشاهده پرداخت‌های آن‌ها طبق مبالغ مشخص شده در دسترس می‌باشند. دولت مرکزی از طریق مدیران منطقه‌ای خود بر این اداره‌ها نظارت می‌کند. (۱۷)

۴-۳-۷- دپارتمان مالیات بر درآمد

دپارتمان مالیات بر درآمد یک نهاد حکومتی در زمینه نظارت بر جمع‌آوری مالیات بر درآمد توسط دولت هند است. این دپارتمان تحت نظر وزارت امور مالی فعالیت می‌کند. این دپارتمان مسئول اداره قوانین مالیات‌های مستقیم زیر می‌باشد که توسط مجلس هند تصویب شده است:

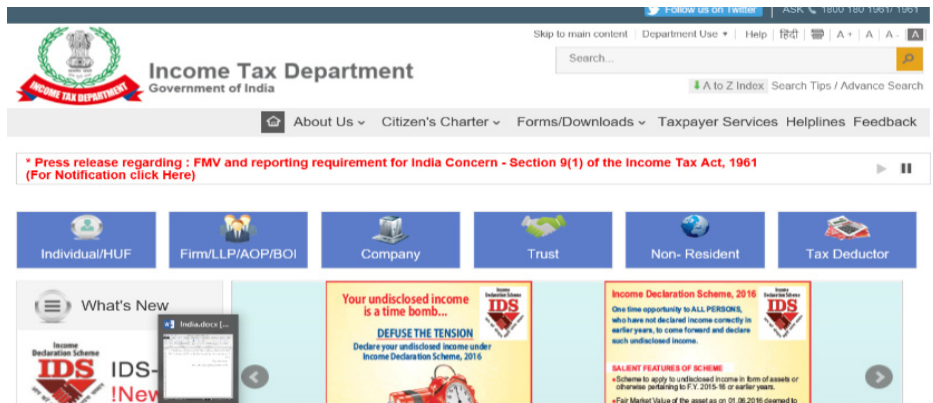
– قانون مالیات بر درآمد سال ۱۹۶۱

– قانون مالیات بر مخارج

– قانون مالیات بر بهره

– قوانین مالی متعددی که هر ساله در بودجه تصویب می‌شود.

درواقع آن‌ها مسئول اطمینان بخشی درباره تفسیر درست قانون مالیات بر درآمد سال ۱۹۶۱ می‌باشند به طوری که در تمام حوزه قضایی ایالت به صورت متحد و هماهنگ تفسیر شود.

شکل ۴-۶: صفحه ابتدایی سایت دپارتمان مالیات بر درآمد

این دپارتمان همچنین مسئول توافق‌های اجتناب از اخذ مالیات مضاعف و دست‌وپنجه نرم کردن با جنبه‌های مختلف مالیات‌های بین‌المللی مانند قیمت‌گذاری انتقال می‌باشد. لایحه مالی سال ۲۰۱۲ به دنبال اعطای قدرت بیشتر به دپارتمان برای مبارزه با فرار مالیاتی از طریق قدرتمند کردن قوانین عمومی ضد فرار مالیاتی است.

دیپارتمان مالیات بر درآمد برای رسیدن به چشم انداز خود باید از طریق فعال کردن سیاست های محیطی و افزایش بسیج دستگاه های درآمدی اقدام کند. برنامه ریزی استراتژیک برای این هدف باید در یک فضای پویا با در نظر گرفتن تنش ها و فرصت های خارجی و توانایی ها و محدودیت های داخلی انجام شود. (۲۱)

۴-۳-۷-۱- مأموریت، چشم انداز و ارزش های دیپارتمان مالیات بر درآمد
جدول زیر مأموریت، چشم انداز و ارزش های دیپارتمان مالیات بر درآمد را نشان می دهد.
(۱۹)

جدول ۴-۷: مأموریت، چشم انداز و ارزش های دیپارتمان مالیات بر درآمد

چشم انداز	مأموریت	ارزش ها
مشارکت در فرآیند ساخت جامعه از طریق سیاست های مالیاتی مترقی، اداره مؤثر و کارآ و انطباق داوطلبانه بهبود یافته	<ul style="list-style-type: none"> - فرمول بندی سیاست های مالیاتی مترقی - ایجاد انطباق آسان - اجرای قوانین مالیاتی به صورت منصفانه - ارائه خدمات با کیفیت - ارتقای پیوسته مهارت ها و ایجاد یک محیط کاری حرفه ای و اخلاق 	<ul style="list-style-type: none"> - امانت - جوابگویی - مسئولیت پذیری - خلاقیت - همکاری

مقدار دریافتی مالیات از تراست ها حداکثر ۲۰ درصد از کل درآمد سال آن ها است و از این مقدار تجاوز نمی کند. تراست ها ملزم به پر کردن و ارسال گزارش بازگشت سرمایه به دیپارتمان هستند.

۴-۳-۷-۲- معافیت‌های یک تراست

درآمد یک تراست خیریه یا مذهبی در شرایط معینی از مالیات معاف خواهد بود. معافیت‌های مربوط به تراست در بندهای ۱۰ و ۱۱ قانون آمده اند. تعدادی از آن‌ها عبارتند از: قانون معافیت را برای درآمد حاصله از دارایی‌های یک تراست بیان کرده است که کاملاً برای مقاصد مذهبی و خیریه صرف می‌شود. با وجود این این معافیت دارای شرایط خاصی است.

طبق قانون درآمدهای حاصل از کمک‌های داوطلبانه دریافت شده توسط تراست که کاملاً صرف امور مذهبی و خیریه می‌شود یا کمک‌های جمع‌آوری شده توسط یک مؤسسه که در جهت این اهداف کار می‌کند شامل معافیت مالیاتی است. هر کمک داوطلبانه دریافت شده توسط یک تراست شامل مجموع درآمدهایش نخواهد شد.

درآمدهای حاصل از یک مؤسسه آموزشی شامل معافیت‌های مالیاتی می‌شود. درآمدهای یک بیمارستان یا مؤسسه دیگری اگر شرایط قانون را تأمین نماید مشمول معافیت مالیاتی خواهد بود. (۲۴)

تراستی که برای هدف خاص مذهبی فعالیت می‌کند که عموم جامعه را شامل نمی‌شود شامل معافیت‌های بالا نمی‌شود.

۴-۳-۷-۳- گزارش‌های مورد نیاز برای سازمان‌های خیریه

قانون ثبت انجمن‌ها سال ۱۸۶۰ بیان می‌کند که هر انجمن باید گزارش سالانه خود را به ثبت نام کننده انجمن‌ها در ایالت که در آن ثبت نام کرده بفرستد. درباره تراست‌های عمومی گزارش سالانه و گزارش سالانه بازگشت سرمایه باید توسط افراد دارای صلاحیت قضایی در ناحیه‌ای که تراست در آن ثبت شده است تکمیل شوند. گزارش حساب‌ها و درآمدها و مخارج ممیزی شده باید به اداره کمیساریای خیریه ارسال گردد. در موارد وجود قصور در مدیریت و استفاده نادرست از سرمایه‌ها، کمیساریای خیریه قدرت به پیگرد قانونی دارد.

تمام شرکت‌های بند ۲۵ باید تمام الزامات قانونی و گزارش‌ها بر طبق قانون را به

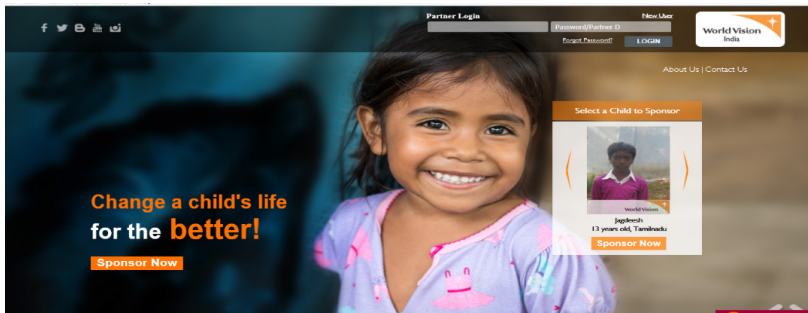
ثبت نام کننده شرکت ها ارسال کنند.

۴-۳-۸- مؤسسات خیریه

در ادامه تعدادی از مؤسسات خیریه هند را معرفی خواهیم کرد:

۴-۳-۸-۱- سازمان چشم انداز جهانی هند^۱

چشم انداز جهانی هند یک سازمان بشردوستانه مسیحی است که در جهت ایجاد تغییر در زندگی کودکان، خانواده ها و جوامعی که در فقر زندگی می کنند تلاش می کند. این سازمان به همه مردم بدون توجه به دین، قبیله، جنس و رنگشان کمک می کند. سازمان در ۱۷۴ ناحیه در هند در جهت اجرای برنامه های توسعه اجتماعی بلندمدت پایدار و کمک های فوری در بلایای طبیعی کار می کند.

شکل ۴-۷: صفحه ابتدایی سایت سازمان چشم انداز جهانی هند

تمرکز اصلی این سازمان بر مسائل مرتبط با کودکان اعم از آموزش، بهداشتی، سلامت، محافظت و مشارکت است. این سازمان در جهت کمک به اقشار سطح پایین جامعه تلاش می کند و آماده همکاری با جوامع، کودکان، دولت، جامعه مدنی، شرکت ها، آکادمی ها و سازمان های دیگر در جهت ساختن یک جامعه مناسب برای کودکان است.

این سازمان در بلایای طبیعی در دهه اخیر در هند تلاش فعالی داشته است مانند تسونامی سال ۲۰۰۴، زلزله کشمیر و بهبود وضعیت غذایی در ایالت های مختلف.

سازمان بر اجرای فعالیتش بر پایه شفافیت و پاسخگویی متعهد است. (۲۶)

• چشم انداز، اصول حاکم و ارزش‌های سازمان چشم انداز جهانی هند

- چشم‌انداز این سازمان عبارت است از:
- زندگی سرشار از شادی برای هر کودک
- اصول حاکم بر کار سازمان عبارت‌اند از:
- همکاران وفادار به عشق خدا
- شرکای مورد اعتماد در طول زمان
- محرکان قدرتمند مراقبت
- ترویج دهندگان عدالت و صلح
- مدل‌های الهام‌بخش از همکاری (۲۷)
- ارزش‌های اصلی سازمان عبارت‌اند از:
- مسیحی بودن
- تعهد به فقرا
- ارزشمند دانستن مردم
- پاسخگو بودن
- شریک بودن (۲۸)

• فعالیت‌های سازمان چشم انداز جهانی هند

- فعالیت‌های سازمان عبارت‌اند از:
- تهیه هدیه برای کودکان فقیر
- کمک به کودکان خیابانی
- بازگرداندن کودکان به مدرسه
- رفع سوءتغذیه کودکان
- کمک و مبارزه در درمان ایدز
- کمک‌های اضطراری
- کمک‌های اجتماعی

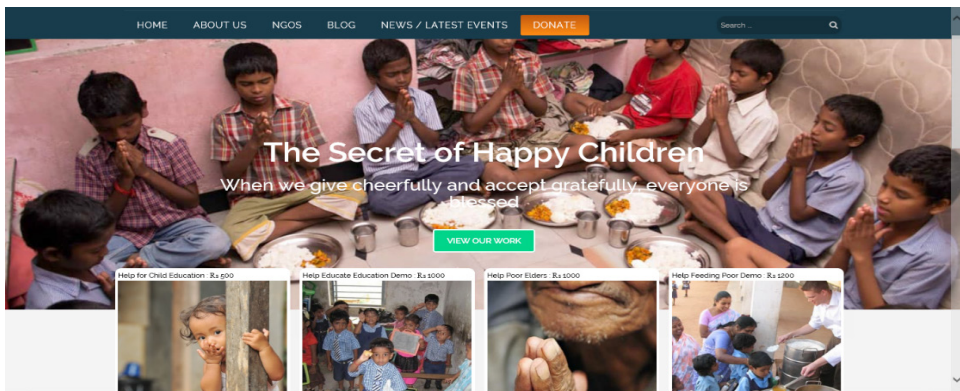
نحوه هزینه کرد درآمدهای سازمان عبارت‌اند از: (۲۹)

جدول ۴-۸: نحوه هزینه کرد درآمدهای سازمان چشم انداز جهانی هند

درصد	هزینه کرد
۸۸	برنامه‌های اجرایی
۶	جمع‌آوری سرمایه
۶	اداره سازمان

۴-۳-۸-۲- مؤسسه کمک به هند

مؤسسه کمک به هند یک مؤسسه خیریه است که در زمینه‌های مختلف فعالیت می‌کند. این مؤسسه از طریق جمع‌آوری کمک‌های مردمی، پروژه‌های مختلف خیریه را اجرا می‌کند.

شکل ۴-۸: صفحه ابتدایی سایت مؤسسه کمک به هند

مؤسسه کمک به هند جامعه‌ای را در نظر دارد که در آن زنان، کودکان و سالمندان حق داشتن زندگی فعال، سالم و شاد را داشته باشند. این مؤسسه برنامه‌ها و خدمات خود را در جهت رسیدن از کارهای خیریه به یک پایداری بلندمدت در زندگی افراد محروم اجرا می‌کند. این مؤسسه با گروه‌های مختلف زنان، کودکان خیابانی، افراد معلول سروکار دارد و آن‌ها را تشویق می‌کند تا برای رسیدن به حقوق خود تلاش کنند.

فصل چهارم- نگاشت نهادی نظام مدیریت وقف و امور خیریه در کشور هند / ۱۵۷

این مؤسسه در مبارزه دائمی با فقر، محرومیت و ناامیدی به سر می برد و راه زیادی در پیش دارد. در جدول زیر مأموریت، چشم انداز و برنامه استراتژیک مؤسسه کمک به هند نشان داده شده است.

جدول ۴-۹: مأموریت، چشم انداز و برنامه استراتژیک مؤسسه کمک به هند

مأموریت	کارکردن در جهت مراقبت از افراد ضعیف و تلاش برای بهبود کیفیت زندگی آنها
چشم انداز	تبدیل به یکی از مؤسسات خیریه برتر در هند در امور کودکان و اقشار ضعیف
برنامه استراتژیک برای سال ۲۰۲۵	ایجاد امنیت زندگی مستقیماً برای ۵۰ هزار خانواده فقیر کمک به ۱۰۰۰ یتیم و کودک خیابانی و فراهم کردن حمایت های آموزشی برای آنها

• فعالیت های مؤسسه کمک به هند

از فعالیت های این مؤسسه می توان به موارد زیر اشاره کرد:

- کمک به آموزش و تحصیل کودکان
- حمایت غذایی از کودکان فقیر در مراکز نگهداری
- کمک به سالمندان فقیر
- فراهم کردن غذا برای سالمندان ناتوان
- حمایت از کودکان معلول
- حمایت از خانواده های محروم
- ایجاد تسهیلات رفاهی برای جوانان اقشار ضعیف (۳۱)

۴-۳-۸-۳- مؤسسه آشا برای آموزش^۱

مؤسسه آشا در تابستان سال ۱۹۹۱ توسط تعدادی از دانشجویان تأسیس شد. این مؤسسه یک مجموعه خیریه است که به دنبال تغییر در هند از طریق کارآموزشی است. هم اکنون این مؤسسه در ۲۰۰ پروژه در سراسر هند فعالیت می کند. این پروژه ها مربوط به مسائل آموزشی از سطح ابتدایی تا آموزش عالی در مناطق شهری و روستایی است. (۳۲)

Asha for Education is a fully volunteer-run 501(c)(3) non-profit with 50+ chapters around the world whose mission is to catalyze socio-economic change in India through the education of underprivileged children. [Read more](#)

We work with over 200 projects spread across the length and breadth of India. The projects deal with educational issues from pre-primary schooling to professional education in locations from urban slums to isolated rural areas. [Learn more...](#)

You can help us in our mission in a variety of ways. You can join a local chapter, get involved with projects in India at an intimate level with the Asha Stars program, help us with our fundraising efforts, visit a project in India, donate! [Learn more...](#)

Donate

Chapters

Contact

شکل ۴-۹: صفحه ابتدایی سایت مؤسسه آشا برای آموزش

در جدول زیر مأموریت، اهداف و ارزش‌های اصلی مؤسسه آشا برای آموزش نشان داده شده است.

جدول ۴-۱۰: مأموریت، اهداف و ارزش‌های اصلی مؤسسه آشا برای آموزش

مأموریت	تسریع تغییرات اجتماعی - اقتصادی در هند از طریق آموزش کودکان محروم
اهداف	- فراهم کردن آموزش برای کودکان محروم در هند
	- تشویق برای ایجاد گروه‌های محلی در سراسر کشور برای بیشتر شدن جمعیت مؤسسه
	- حمایت و همکاری با افراد و گروه‌هایی که قبلاً در این زمینه کار کرده‌اند.
	- افزایش منابع پولی و سرمایه‌ای برای رسیدن به اهداف گروه
	- فراهم کردن فرصت برای اشخاص خارج از هند در جهت کمک به فعالیت‌های مؤسسه در هند
	- پرداختن به موضوعات دیگر اثرگذار بر زندگی انسان‌ها مانند مراقبت‌های بهداشتی، محیط‌زیست، جنبه‌های اقتصادی - اجتماعی و مسائل زنان در صورت امکان

تسریع تغییرات اجتماعی - اقتصادی در هند از طریق آموزش کودکان محروم	مأموریت
<ul style="list-style-type: none"> - بدون سلسله مراتب بودن - تصمیم‌گیری جمعی - پاسخگویی جمعی - احترام متقابل - پاسخگویی مالی - غیرمذهبی، سیاسی و نژادی - بدون منفعت شخصی 	ارزش‌های اصلی

• **دستاوردهای مؤسسه آشنا برای آموزش**

دستاوردهای این مؤسسه عبارت‌اند از:

- ۵۰ شعبه در سراسر دنیا

- هزار داوطلب فعال در سراسر دنیا

- نزدیک ۳ میلیون دلار مبلغ خرج شده در سال ۲۰۱۴

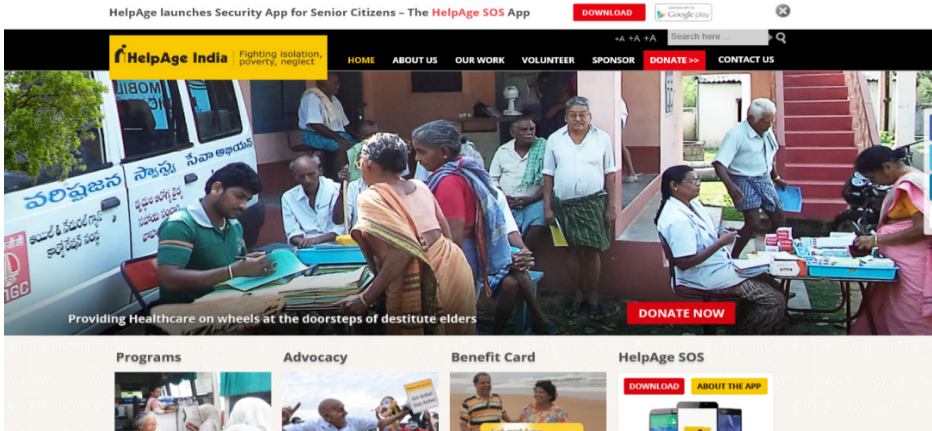
- نزدیک ۳۲ میلیون دلار مبلغ خرج شده از ابتدای کار تا دسامبر ۲۰۱۴

- مشارکت در ۴۰۰ پروژه

این مؤسسه منابع خود را از طریق کمک‌های فردی، کمک‌های شرکتی، فروش وسایل تزئینی و تبلیغی مختلف، مراسم شام برای جمع‌آوری کمک، کنسرت‌های موسیقی و رقص و دیگر فعالیت‌ها تامین می‌کند. (۳۳)

۴-۳-۸-۴- مؤسسه کمک به سالمندان هند^۱

این مؤسسه در سال ۱۹۷۸ تأسیس شد و به عنوان یک مؤسسه خیریه پیشرو در هند در جهت رفع محرومیت کار می‌کند و به نماینده جامعه سالمندان هند تبدیل شده است. این مؤسسه در ۲۳ ایالت در راستای بهبود زندگی سالمندان، خدمات درمانی، رفع فقر و برنامه‌های تولید درآمد در مناطق شهری و روستایی برای آن‌ها فراهم می‌کند. (۳۴)

شکل ۴-۱۰: صفحه ابتدایی سایت مؤسسه کمک به سالمندان هند

در جدول زیر مأموریت، چشم انداز و برنامه مؤسسه کمک به سالمندان برای سال ۲۰۲۰ نشان داده شده است.

جدول ۴-۱۱: مأموریت، چشم انداز و برنامه مؤسسه کمک به سالمندان برای سال ۲۰۲۰

مأموریت	تلاش و کار برای مراقبت از سالمندان محروم و بهبود کیفیت زندگی آنان
چشم انداز	تشکیل یک جامعه که در آن سالمندان حق داشتن زندگی فعال، سالم و شاد را داشته باشند.
برنامه برای سال ۲۰۲۰	<ul style="list-style-type: none"> — زندگی امن برای دو میلیون سالمند از طریق مؤسسات سالمندان — امنیت سلامتی برای دو میلیون سالمند — یک جنبش ملی برای سالمندان که به آن ها حق و جایگاه سیاسی دهد. — خدمات مناسب با سن به ۱۲ میلیون سالمند در همکاری با دولت، بخش خصوصی و جامعه مدنی

هدف از فعالیت های این مؤسسه کمک به سالمندان جهت ساخت مجدد زندگی شان و امید به آینده در آن ها با ایجاد حس ارزشمندی درونی و اعتماد به نفس است. (۳۵)

• فعالیت‌های مؤسسه کمک به سالمندان هند

فعالیت‌های این مؤسسه عبارت‌اند از:

- خدمات درمانی
- مشاوره درمانی از طریق تلفن
- فیزیوتراپی
- حمایت اجتماعی
- مدیریت بلایای طبیعی
- کمپ‌های کمکی
- مبارزه با سرطان
- قرارداد عمل‌های جراحی (۳۶)

• نحوه درآمد و هزینه کرد مؤسسه کمک به سالمندان هند

جداول ۴-۱۲ اطلاعات مالی مختلف این مؤسسه را در سال ۲۰۱۴-۲۰۱۵ نشان

می‌دهد: (۳۷)

جدول ۴-۱۲: منابع درآمدی مؤسسه کمک به سالمندان هند

درصد	نوع منبع
۴۶	فردی
۲۲	شرکتی
۲۳	مؤسسه‌ای
۹	درآمدهای دیگر

جدول ۴-۱۳: نوع استفاده از سرمایه‌های مؤسسه کمک به سالمندان هند

درصد	نوع استفاده
۶۹	برنامه‌ها
۲۳	افزایش سرمایه
۳	اداره
۵	استهلاک و هزینه‌های دیگر

جدول ۴-۱۴: برنامه‌های مؤسسه کمک به سالمندان هند که برای آن‌ها هزینه شده است

درصد	نوع برنامه
۴۶	سلامت
۵	حمایت اجتماعی
۲	مدیریت بلایا
۱۰	برنامه مراقبت از سالمندان
۲۴	تحرک اجتماعی
۱۳	راه‌اندازی پروژه‌ها

| فصل پنجم |

جمع بندی

۵- جمع‌بندی

هند یا هندوستان با نام رسمی جمهوری هندوستان (هندی): **भारत गणराज्य**؛ تلفظ: **بَهَارَت گَنَرَاجِیَه**) کشوری در جنوب آسیا است که پایتخت آن دهلی نواست. هند از شمال غربی با پاکستان؛ از شمال با چین، بوتان، نپال و تبت؛ و از شمال شرقی با برمه و بنگلادش همسایه است. همچنین هند از باختر با دریای عرب، از خاور با خلیج بنگال، و جنوب نیز با اقیانوس هند مرز آبی دارد.

جمعیت هند ۱,۳۱۱,۱۹۳,۴۲۲ نفر است که دومین کشور پرجمعیت دنیا پس از چین به شمار می‌آید. و رشد جمعیت ۱/۴٪ محاسبه شده است

هند دومین کشور پرجمعیت دنیا است و نزدیک به یک ششم جمعیت جهان را در خود جای داده است. تنوع نژادی، فرهنگی، زبانی و مذهبی به این کشور چشم‌اندازی شگرف از همزیستی مسالمت‌آمیز میان اعتقادات گوناگون بخشیده است.

نژاد مردم هند شامل: ۲۵٪ هندوآریایی، ۷۵٪ دراویدی و ۳٪ نژاد زرد است که این نژادها بر اساس شرایط مکانی، فرهنگی و دینی نیز دارای تقسیمات خاص خود هستند. ۶۱٪ مردم هند باسواد هستند که این آمار در مردان ۷۳,۴٪ و در زنان ۴۷,۸٪ است.

حدود ۸۰,۵٪ مردم هند پیرو آیین‌ها و حدود ۱۳,۴٪ مسلمان هستند. هند همچنین بیش از ۲,۳٪ مسیحی و ۱,۹٪ سیک دارد. هند اگرچه زادگاه آیین بودا بوده، اما جمعیت بوداییان هند در حال حاضر تنها حدود ۰,۸٪ برآورد می‌شود. علاوه بر آن پیروان آیین جینیسم ۰,۸٪ و مجموع پیروان دین زرتشتی، یهودی، بهایی و بقیه مذاهب ۰,۴٪ است.

کشور هند شامل ۲۸ ایالت و ۷ ناحیه به هم پیوسته (اتحادیه منطقه‌ای) است. رئیس‌جمهوری هند به‌طور غیرمستقیم با آرای مجلس هند که شامل مجالس قانون‌گذاری (مجلس نمایندگان)، معروف به لوک‌سابا که مجلس سفلی گویند و مجلس علیا معروف به راجیا سابا و همچنین مجلس قانون‌گذاری ایالت‌ها انتخاب می‌شود. سلسله‌مراتب دادگاه‌ها در این کشور به این صورت است:

– دیوان عالی هند

– دادگاه عالی ایالتی

– دادگاه تالی

اقتصاد هند چهارمین اقتصاد بزرگ جهان است. هند به‌رغم رکود اقتصادی جهانی با رشد اقتصادی متوسط بالاتر از ۸ درصد طی چند سال گذشته به یک قدرت اقتصادی تبدیل شده است. این میزان رشد نزدیک به رشد اقتصادی کشور همسایه آن چین است. طبق سنجشی که دربارهٔ برابری قدرت خرید صورت گرفته، اقتصاد هند با داشتن تولید ناخالص داخلی ۲,۰۷۴ تریلیون دلار، مقام پنجم را دارد. با وجود این میلیون‌ها نفر هنوز در فقر شدید زندگی می‌کنند و درآمد سرانه ۱۵۸۱ دلار آمریکا در سال است. مشکلات زیربنایی نیز در هند ادامه دارد.

واحد پول رسمی این کشور روپیه هند است که اجزای آن پیسه (یک صدم روپیه) است. برابری یک دلار آمریکا با پول هند بین ۴۳ تا ۴۷ روپیه در نوسان است. این کشور در سال ۲۰۱۵ در میزان بخشندگی با ۲۵٪ افت در رتبه ۱۰۶ ایستاده است و در میزان بخشندگی توسط افراد براساس درصدی از تولید ناخالص داخلی این کشور با مقدار ۰,۳۷٪ در رتبه هفتم قرار گرفته است.

هند در شاخص کمک مالی به خیریه در بخش تعداد افراد اهداکننده پول به خیریه با ۱۸۴ میلیون نفر در رتبه اول قرار دارد؛ اما در شاخص اصلی کمک مالی به خیریه با ۲۰ درصد کاهش در رتبه ۹۶ دنیا قرار دارد.

این کشور در شاخص کمک به خارجی‌ان در رتبه ۱۱۶ ام قرار دارد؛ و در شاخص کار داوطلبانه با ۱۷ درصد کاهش در رتبه ۸۲ ایستاده است.

بر طبق تعریف الحاقیه قانون وقف سال ۲۰۱۳، وقف عبارت است از: - تصمیمی پایدار توسط هر شخص درباره هرگونه دارایی منقول یا غیرمنقول در جهت هرگونه هدفی که توسط قانون اسلامی تصدیق شده است مانند پرهیزگاری، مذهبی یا خیریه

و شامل بخش‌های زیر می‌شود:

- وقف توسط شخص برای رفاه عمومی مانند آرامگاه‌ها، مسافرخانه‌ها و...
- زمین‌های وقفی در روستاها که برای استفاده در جهت اهداف رایج کنار گذاشته می‌شوند و از عواید حاصل از این زمین‌ها برای توسعه روستا استفاده می‌شود. تقسیم، توزیع و فروش این زمین‌ها ممنوع است.

- کمک‌های مالی شامل وقف انعام خدمت در جهت هرگونه هدفی که توسط قانون اسلامی تصدیق شده است مانند پرهیزگاری، مذهبی یا خیریه

- وقف برای خانواده که دارایی در جهت هرگونه هدفی که توسط قانون اسلامی تصدیق شده است مانند پرهیزگاری، مذهبی یا خیریه برای خانواده واقف استفاده می‌شود و زمانی که وراثت قطع شد درآمد وقف باید برای آموزش، توسعه، رفاه و هرگونه هدفی که توسط قانون اسلامی و اهداف وقف تصدیق شده است صرف شود.

قوانین وقف موجود در هند در طول عبارت اند از:

- قانون اعتبارسنجی وقف مسلمانان سال ۱۹۱۳

- قانون وقف مسلمانان سال ۱۹۲۳

- قانون اعتبارسنجی وقف مسلمانان سال ۱۹۳۰

- قانون وقف سال ۱۹۹۵

- الحاقیه قانون وقف سال ۲۰۱۳

خیریه و خیرات عبارت است از بخشش داوطلبانه به نیازمندان. این مفهوم هردو حالت پول و خدمات شخصی به نیازمندان را پوشش می‌دهد. کار خیریه صورت تسکین فقرا، آموزش، تسکین‌های درمانی و توسعه هرگونه هدف رفاه و بهره‌مندی اجتماعی تعریف می‌شود که شامل فعالیت‌هایی است که برای کسب سود نمی‌شوند.

این کلمه همچنین به مؤسسات و سازمان‌هایی اطلاق می‌شود که به نیازمندان کمک می‌رسانند.

هند تاریخ طولانی در جامعه مدنی دارد. سازمان‌های داوطلبانه در ارتقای فرهنگی، آموزش، سلامت و بلاایای طبیعی در زمان‌های گذشته فعال بوده‌اند. سازمان‌های مذهبی نیز در کمک به نیازمندان در جهت بهبود شرایطشان تلاش کرده‌اند.

در اواخر قرن نوزدهم شرکت‌های بزرگ شروع به تأسیس سازمان‌های مختص به رفاه و توسعه زندگی فقرا کردند و تعداد زیادی از تراست‌های شرکتی و انجمن‌ها به وجود آمدند.

طی قرن نوزدهم و اوایل قرن بیستم این سازمان‌های داوطلبانه به رسمیت شناخته شدند زیرا دولت قوانین متعددی را به تصویب رساند مانند قانون ثبت انجمن‌ها سال ۱۸۶۰، قانون وقف مذهبی سال ۱۸۶۳، قانون تراست‌های هندی سال ۱۸۸۲ و قانون وقف‌های خیریه سال ۱۸۹۰. این قوانین آگاهی عمومی نسبت به اهداف مؤسسان را بالا برد و حمایت قانونی از درآمدها و دارایی‌های آن‌ها گسترش پیدا کرد با این وجود این مصوبات خفیف و ضعیف بودند و قدرت کنترل نظارتی قوی نداشتند. حکومت بریتانیا بعداً دو قانون دیگر نیز اضافه کردند که عبارت‌اند از: قوانین تراست‌های مذهبی و خیریه سال ۱۹۲۰ و قانون اتحادیه‌های تجاری سال ۱۹۲۶.

مالیات بر درآمد از سال ۱۸۶۰ آغاز شد و در سال ۱۹۹۲، دولت مقدار ۵۰ درصد معافیت مالیاتی برای اشخاصی که در جهت اهداف خیریه اهدا می‌کنند در نظر گرفت. دولت مستقل هند امتیازات مالیاتی که قبلاً به اشخاص داده می‌شد را ادامه داد و آن را به شرکت‌هایی که مشارکت‌های خیریه می‌کنند نیز گسترش داد. قانون مالیات بر درآمد سال ۱۹۶۱ تعریف اهداف خیریه را گسترش داد. بند ۲(۱۵) قانون اصطلاح اهداف خیریه را توضیح می‌دهد.

این کشور در سال ۲۰۱۵ در میزان بخشندگی با ۲۵٪ افت در رتبه ۱۰۶ ایستاده است و در میزان بخشندگی توسط افراد بر اساس درصدی از تولید ناخالص داخلی این کشور با مقدار ۰٫۳۷٪ در رتبه هفتم قرار گرفته است.

هند در شاخص کمک مالی به خیریه در بخش تعداد افراد اهداکننده پول به خیریه با ۱۸۴ میلیون نفر در رتبه اول قرار دارد؛ اما در شاخص اصلی کمک مالی به خیریه با ۲۰ درصد کاهش در رتبه ۹۶ دنیا قرار دارد.

این کشور در شاخص کمک به خارجی‌ان در رتبه ۱۱۶ ام قرار دارد؛ و در شاخص کار داوطلبانه با ۱۷ درصد کاهش در رتبه ۸۲ ایستاده است.

مجموع تمام شرکت‌هایی که تا آخر فوریه ۲۰۱۶ ثبت شده‌اند ۱۵۳۵۸۴۸ عدد هستند که از این تعداد ۲۸۴۶۹۰ عدد بسته شده‌اند، ۵۵۶ عدد بر طبق قانون شرکت‌ها سال ۲۰۱۳ در حالت تعلیق هستند، ۱۳۸۷۴۷ عدد گزارش سالانه خود را برای ۳ سال متوالی ارائه نکرده‌اند، ۵۴۷۱ عدد از آن‌ها در حال انحلال هستند، ۲۳۰۶۱ عدد در رویه‌ی اعتصاب هستند و ۱۷۱ عدد در رویه‌ی فعال‌سازی دوباره قرار دارند. بر طبق موارد بالا ۱۰۸۳۱۵۲ شرکت در آخر فوریه ۲۰۱۶ فعال بوده‌اند. هم‌اکنون ۶۲۷۳ شرکت بند ۲۵ با اهداف خیریه در سراسر هند مشغول فعالیت هستند.

از ۲۸۴۶۹۰ شرکت بسته شده، نزدیک ۱۰۳۵۲ شرکت منحل شده‌اند، ۲۵۱۱۱۲ عدد از بین رفته‌اند، ۱۶۸۷۵ عدد با شرکت‌های دیگر ادغام شده‌اند، ۶۳۵۱ شرکت به شرکت تضامنی با مسئولیت محدود تبدیل شده‌اند.

از ۱۰۷۶۴۲۷ شرکت سهامی فعال تا آخر فوریه ۲۰۱۶، ۱۰۱۲۹۶۵ عدد خصوصی و ۶۳۴۶۲ عدد عمومی بوده‌اند.

بر طبق آمار ۶۶٫۶۲٪ از شرکت‌ها سرمایه مجاز مساوی یا کمتر از ده هزار روپیه و ۲٫۱۳٪ از شرکت‌ها سرمایه مجاز بیشتر از ده هزار روپیه داشته‌اند.

به ترتیب ایالت‌های ماهاراشترارا، دهلی و بنگال غربی دارای بیشترین تعداد شرکت بوده‌اند و در مورد تعداد شرکت‌های فعال نیز همین آمار صدق می‌کند.

بر طبق آمار بیشتر شرکت‌های فعال به ترتیب در زمینه‌های خدمات تجارتي، تولید، بازرگانی و ساخت‌وساز فعال هستند. خدمات تجاری شامل تکنولوژی اطلاعات، تحقیق و توسعه و دیگر فعالیت‌های تجاری مانند (وکالت، حسابداری و ممیزی و مشاوره) هستند.

بنا بر قانون مالیات بر درآمد سال ۱۹۶۱، اهداف خیریه شامل:

– کمک به فقرا، آموزش

– کمک‌های درمانی

– و توسعه هرگونه هدفی در جهت استفاده عموم مردم می‌شود.

– محافظت از محیط‌زیست (شامل دریاچه‌ها، جنگل‌ها و حیات وحش)

– و محافظت از مقبره‌ها، کاخ‌ها یا اشیای هنری یا تاریخی

سازمان خیریه سازمانی است که یکی از اهداف خیریه را دنبال می‌کند. تراست‌ها،

بنیادها، انجمن‌های ثبت‌نشده و در برخی حوزه‌های قضایی انواع خاصی از شرکت‌ها،

ممکن است برای یک هدف خیرتأسیس شوند یا بعد از تأسیس به این هدف متمایل

شوند. سازمان‌های خیریه سازمان‌های غیرانتفاعی هستند با وجود این تمام سازمان‌های

غیرانتفاعی خیریه نیستند. تعدادی از سازمان‌های خیریه نیز ممکن است توسط

شرکت‌ها به عنوان قسمتی از برنامه‌ریزی استراتژی مالیاتی آن‌ها تأسیس شوند.

با وجود این وقتی جمله‌ای برای تشریح یک سازمان خیریه استفاده می‌شود باید

تعدادی نکات مهم با توجه به بخش خیریه یادآوری شود:

– قانون منحصربه‌فرد که تمام بخش خیریه را به طور فراگیر حکومت کند وجود ندارد و

همچنین برخلاف بقیه کشورها که یک کمیسیون خیریه سازمان‌ها را در سراسر کشور

کنترل می‌کند قانون‌گذار منحصربه‌فردی در این زمینه در هند نیست.

– خیریه‌ها ممکن است در روش‌های مختلف شکل بگیرند و شامل قوانین مختلفی

شوند. این بسته به نظر مؤسس است که کدام شکل تأسیس را انتخاب کند.

– مقررات قانونی متفاوتی در سطوح ملی و ایالتی وجود دارد. تعدادی از ایالت‌های هند

قانون‌های خود را برای کنترل شکل‌های معینی از خیریه‌ها اجرا می‌کنند.

– سازمان‌های غیرانتفاعی اجازه ندارند در فعالیت‌های سیاسی شرکت کنند

– هند اجازه تفکیک طبقه، رنگ و مذهب را در تشکیل یک خیریه نمی‌دهد. با وجود

این می‌توان یک تراست معتبر برای انتفاع قسمت خاصی از جامعه تشکیل داد اگرچه

این نوع از تراست‌ها شامل معافیت‌های مالیاتی نخواهند شد.

– تراست‌های مذهبی نیز که برای انتفاع بخش خاصی از جامعه تشکیل می‌شوند

مشمول معافیت مالیاتی نخواهند شد.

ساختار حقوقی برای بخش خیریه در هند بسیار پیچیده است که تعداد متفاوتی قانون آن را اعمال می‌کنند. سه شکل پایه برای نهادهای خیریه تحت قانون هند وجود دارد:

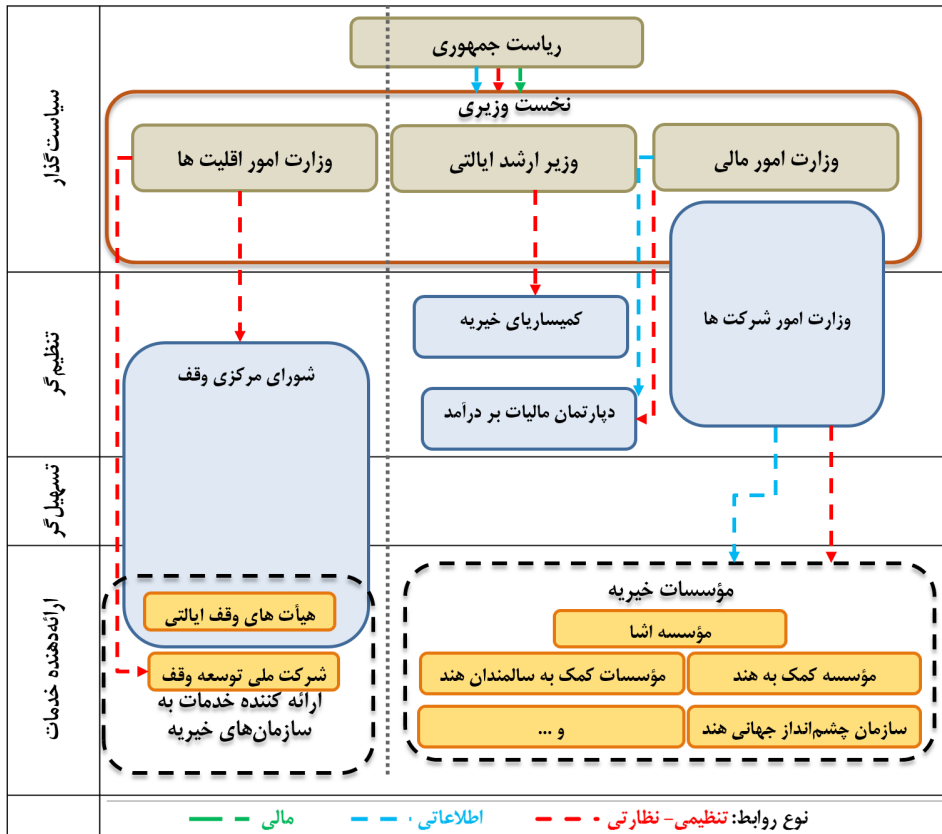
– تراست

– انجمن

– شرکت بند ۸

تراست یک تعهد ضمیمه شده به مالکیت دارایی برای انتفاع فرد دیگری یا فرد دیگری و خود مالک است که توسط مالک پذیرفته شده یا توسط او اظهار گردیده و پذیرفته شده است.

بنا بر بند ۸(۱)(a) و (b) قانون شرکت‌ها سال ۱۹۵۶، یک شرکت بند ۸ می‌تواند برای ارتقای تجارت، هنر، دانش، مذهب، خیریه یا هرگونه هدف سودمند دیگری تأسیس شود و منافع حاصله یا درآمدهای دیگر تنها برای ارتقای اهداف شرکت مصرف شوند و هیچ سهمی به اعضا پرداخت نشود. حداقل ۳ نفر برای به وجود آمدن یک شرکت بند ۸ نیاز است. مدیریت داخلی یک شرکت بند ۸ مشابه یک انجمن است. شرکت معمولاً اعضای دارد و توسط مدیران یا یک کمیته مدیریت یا یک شورای راهبری کنترل می‌شود که توسط اعضا انتخاب می‌شوند.

یک انجمن ممکن است به عنوان یک شرکت یا تجمع افراد به صورت متحد با رضایت متقابل برای اندیشیدن، مشخص کردن و عمل کردن به طور مشترک برای تعدادی از اهداف رایج تعریف شود.

حداقل هفت نفر - واجد شرایط برای عقد قرارداد - می‌توانند یک انجمن تشکیل دهند. مزیت اصلی تشکیل یک انجمن عبارت است از این که یک ظاهر مشارکتی به سازمان می‌دهد و انعطاف بیشتری را فراهم می‌کند.

در سیستم وقف که مربوط به اقلیت‌های مذهبی هند است وزارت امور اقلیت‌ها به عنوان سیاست‌گذار فعالیت می‌کند که زیر نظر آن شورای مرکزی وقف نقش نظارت در سطح ملی را بر عهده دارد. زیر نظر شورای مرکزی وقف هیأت‌های ایالتی وقف فعالیت می‌کنند که نقش نظارت را در ایالت‌ها بر عهده دارند و مؤسسات وقفی نیز زیر

نظر آن هاست. در این میان شرکت ملی توسعه وقف نقش تسهیلگری در امور وقفی در سطح کشور را دارد.

در امور خیریه نهاد سیاست‌گذاری وزارت امور شرکت‌ها نام دارد که زیر نظر آن مدیران منطقه‌ای فعالیت می‌کنند. مدیران منطقه‌ای اداره‌هایی به نام‌های ثبت‌کننده انجمن‌ها و ثبت‌نام‌کننده شرکت‌ها دارند که وظیفه ثبت‌نام و نظارت بر انجمن‌ها و شرکت‌ها را بر عهده دارند.

درباره تراست‌ها نیز کمیساریای خیریه که از طرف وزیر ارشد ایالتی منصوب می‌شود وظیفه ثبت و نظارت را بر عهده دارد.

در این میان بنیاد ملی اداره شرکت‌ها و مؤسسه هندی امور شرکت‌ها نیز نقش‌های تسهیلگری و ترویجی را ایفا می‌کنند.

در نهایت دپارتمان مالیات بر درآمد وزارت امور مالی وظیفه نظارت مالیاتی بر سازمان‌های خیریه را انجام می‌دهد.

هند در واقع تنها کشوری است که دارای سیستم‌های جداگانه حاکمیتی برای وقف و امور خیریه است. این سیستم‌ها در جای خود دارای پیچیدگی‌های فراوانند.

در بحث وقف، هند تقریباً سیستم کاملی داشته و وزارت امور اقلیت‌ها متولی اصلی این امر است. شورای مرکزی وقف زیر نظر وزارتخانه به عنوان ناظر در سطح ملی فعالیت کرده و سپس هیئت‌های اوقاف ایالتی این نظارت را در سطح ایالت انجام می‌دهند. در این میان شرکت ملی توسعه وقف نیز نقش تسهیلگری را به خوبی انجام می‌دهد. پایگاه داده مناسبی در حال شکل گرفتن برای امور وقفی زیر نظر وزارت امور اقلیت‌ها است.

در بحث امور خیریه سیستم بسیار پیچیده‌تری شود. زیرا اشکال مختلفی برای تأسیس سازمان خیریه وجود دارد و علاوه بر این قوانین بسیار متنوع و متعدد در سطوح ملی و ایالتی را که هر کدام نقطه اثر متفاوتی دارند می‌توان از ضعف‌های سیستم امور خیریه هند دانست. با وجود این نهادهای مختلفی چون کمیساریای خیریه، وزارت امور شرکت‌ها (که زیرمجموعه‌هایش همچون مدیران منطقه‌ای، واریز‌کنندگان حساب رسمی و ثبت‌نام‌کننده‌های شرکت‌ها و انجمن‌ها در این امر دخیل هستند) در سطوح ایالتی

فعال هستند و در این راستا بنیاد ملی اداره شرکت‌ها و مؤسسه‌های هندی امور شرکت‌ها نقش‌های ترویجی و تسهیلگری را ایفا می‌کنند. در سطح ملی نیز دپارتمان مالیات بر درآمد بر همه اشکال سازمان‌های خیریه نظارت مالیاتی انجام می‌دهد. یکی دیگر از نقاط ضعف سیستم امور خیریه هند عدم وجود پایگاه داده اختصاصی برای این امر است.

- [1] <https://fa.wikipedia.org/wiki/%D987%D986%D8%AF>
- [2] <https://en.wikipedia.org/wiki/Waqf>
- [3] <http://wamsi.nic.in/wamsi/base/aboutus.jsp>
- [4] <http://wamsi.nic.in/wamsi/progress/progress.jsp>
- [5] گزارش سال ۲۰۱۵ CAF
- [6] قانون الحاقیه سال ۲۰۱۳ وقف
- [7] گزارش سال ۲۰۱۴-۲۰۱۵ وزارت امور اقلیت ها
- [8] http://www.nawadco.co.in/vision_mission.php
- [9] <http://www.nawadco.co.in/objectives.php>
- [10] http://www.nawadco.co.in/nawadco_bussibnes.php
- [11] <http://centralwakfouncil.org/about-us.php>
- [۱۲] گزارش وظایف اختصاص داده شده به وزارت امور اقلیت ها
- [13] <http://www.keralastatewakfboard.in/about.html>
- [14] <http://www.keralastatewakfboard.in/activities.html>
- [15] HANDBOOK ON LAWS GOVERNING FORMATION
- [16] http://www.mca.gov.in/MinistryV2/about_mca.html
- [۱۷] گزارش سال ۲۰۱۵-۲۰۱۶ وزارت امور شرکت ها
- [۱۸] گزارش ماهانه فوریه ۲۰۱۶ وزارت امور شرکت ها
- [۱۹] گزارش چشم انداز سال ۲۰۲۰ دیارتمان مالیات بر درآمد
- [۲۰] هندبوک نحوه اداره دیارتمان مالیات بر درآمد
- [۲۱] ابلاغیه سال ۲۰۱۴ به تمام نمایندگان دیارتمان مالیات بر درآمد در ایالت ها
- [۲۲] گزارش اطلاعات بر پایه بازه های زمانی دیارتمان مالیات بر درآمد سال ۲۰۱۵
- [۲۳] گزارش نهایی تخصیص شماره حساب های پایدار دیارتمان مالیات بر درآمد سال ۲۰۱۳-۲۰۱۴
- [24] <http://www.incometaxindia.gov.in/Pages/i-am/trust.aspx?k=Exemptions>
- [25] http://iica.in/About_Us/about_iica.aspx
- [26] https://www.worldvision.in/About_Us
- [27] https://www.worldvision.in/Our_Vision
- [28] https://www.worldvision.in/Our_Core_Values
- [29] <https://www.worldvision.in/>
- [30] <http://www.helpindia.org/about-us/mission-vission>
- [31] <http://www.helpindia.org/#>
- [32] <http://new.ashanet.org/>
- [33] <http://new.ashanet.org/about/>
- [34] <https://www.helpageindia.org/>
- [35] <https://www.helpageindia.org/aboutus/mission-statement.html>

پیوست

قانون مؤسسات مذهبي و موقوفات خيريه سال ١٩٩٧

THE HINDU RELIGIOUS INSTITUTIONS AND CHARITABLE ENDOWMENTS ACT, 1997

Sections :

CHAPTER - I

PRELIMINARY

1. Short title extent commencement and application
2. Definitions

CHAPTER - II

APPOINTMENT OF COMMISSIONER, DEPUTY COMMISSIONER ETC.,

3. Commissioner
4. Deputy Commissioners and Assistant Commissioner
5. Subordinate Officers
6. Commissioner and other officers to be Government servants
7. Commissioner, etc. to be Hindu
8. Delegation of powers

CHAPTER - III

ARCHAKAS AND TEMPLE SERVANTS

9. Appointment of Archakas
10. Qualifications for Archakas
11. Archakas to be on the Committee of Management
12. Emoluments and Service Conditions of Archakas
13. Register of Temple servants
14. Pattern of Temple Servants to be determined by rules
15. Salary and Service Conditions of Temple servants
16. Mis-conduct and Penalty

CHAPTER - IV

COMMON POOL FUND

17. Creation of Common Pool Fund
18. Transfers to Common Pool Fund
19. Administration of Common Pool Fund

CHAPTER - V

ADVISORY COMMITTEE

20. Constitution of the Advisory Committee
21. Disqualification of Members
22. Functions of the Advisory Committee

CHAPTER - VI

NOTIFIED INSTITUTIONS

23. Notified Institutions
24. Controlling Authorities
25. Constitution of the Committee of Management
26. Term of Office of the Committee of Management and Election of Chairman
27. Meeting of the Committee of Management
28. Power to dissolve the Committee of Management
29. Appointment of Administrator
30. Filling up of casual vacancies
31. Alienation or transfer of the lands or other property granted to Notified Institutions invalid unless authorised
32. Power in case of unauthorised alienation or transfer
33. Suits on behalf of Notified Institutions
34. Arrears of rent due to a Notified Institutions

CHAPTER - VII

BUDGET OF NOTIFIED INSTITUTIONS, ACCOUNTS AND AUDIT

35. Applicability of the Chapter
36. Budget of Notified Institutions
37. Maintenance and Audit of Accounts
38. Audit Report
39. Rectification of Defects disclosed in audit and orders of surcharge against Chairman or Executive Officer
40. Rectification of defects detected by Commissioner
41. Obligations of certain Institutions

CHAPTER - VIII

DECLARED INSTITUTIONS

42. Declared Institutions
43. Notice to show casue
44. Effect of Declaration
45. Appointment of Salaried Executive Officer
46. Term of office and duties of Executive Officer
47. Action against Executive Officer
48. Application of the Provisions of Chapters VI and VII in certain cases

CHAPTER - IX

POWERS AND FUNCTIONS OF COMMISSIONER AND OTHER OFFICERS

49. Power of Commissioner to issue directions
50. Power to institute and hold enquiries
51. Power to take action for protection of property
52. Power of removal and dismissal
53. Decision whether a property is property of Notified Institution or Declared Institution
54. Encroachment upon lands and buildings
55. Power of Eviction of lessee, licensee or mortgagee with possession in certain cases
56. Power to put Chairman or Executive Officer in possession
57. Chairman or Executive Officer not to lend or borrow moneys
58. Commissioner, etc., to observe appropriate customs, usage's and practices
59. Power to decide questions affecting Hindu Religious or Charitable purpose
60. Power of Inspection and Supervision
61. Investment of Money belonging to a Notified Institution or Declared Institution
62. Alienation of Immoveable Property

CHAPTER - X

APPEAL, REVISION AND EXECUTION OF ORDERS

63. Revisional Powers of Commissioner
64. Computation of Limitation
65. Civil Procedure Code to apply to Proceedings under the Act
66. Officers holding enquiries to have powers of Civil Court
67. All enquiries to be Judicial Proceedings

68. Bar of Jurisdiction

CHAPTER - XI

MISCELLANEOUS

69. Removal of Discrimination in the distribution of Prasada or Theertha

70. Commissioner and other Officers to be Public Servants

71. Costs and expenses incurred on legal proceedings by the Commissioner, etc.

72. Costs of proceedings before Courts

73. Costs of proceedings before the Commissioner or the Deputy Commissioner or Assistant Commissioner

74. Court fees

75. Immunity from suits and proceedings

76. Power to make Rules

77. Power to remove difficulties

78. Repeal and Savings

79. Amendment of Karnataka Act 32 of 1974

STATEMENT OF OBJECTS AND REASONS

There has been before the State Government, a long standing public demand to bring about a uniform law to provide for the regulation of all Charitable Endowments and Hindu Religious Institutions in the State. Which are now regulated under different enactments, having local application in different parts of the State, namely:-

- (1) The Karnataka Religious and Charitable Institutions Act, 1927;
 - (2) The Madras Hindu Religious and Charitable Endowment Act, 1951;
 - (3) The Bombay Public Trust Act, 1950;
 - (4) The Hyderabad Endowment Act, Regulations, 2349F; and
 - (5) The Coorg Temple Funds Management Act, 1956. It is therefore proposed to enact a new law to replace the several local Acts to bring about uniformity in the matter of regulating, by law, the various Charitable Endowment and Hindu Religious Institutions, especially.
- (1) To make the law applicable generally to all Charitable Endowments and Hindu Religious Institutions, which on the date of commencement of the Act were managed by or receiving annuity, taldik or other grants from the State Government, and to other Hindu Religious Institutions which though not under the management of the State Government, require by reason of ismanagement, to be regulated by the State Government after notifying them as Declared Institu-

tions.

- (2) to provide that the Charitable Institution and Trusts registered under the Karnataka Societies Registration Act, 1960 or under the Indian Trust Act, 1882 and which are not under the management of the Government shall continue to be autonomous;
- (3) to create Common Pool Fund out of surplus funds of the Notified Religious Institutions, donations etc., for the maintenance and improvement of needy institutions, managed by an independent committee;
- (4) to provide for the founder trustees or their lineal descendants to be nominated to the managing committee as Chairman, in keeping with the decision of the Supreme Court of India.
- (5) to regulate improper alienation or disposal of property belonging to a notified or declared institution by nullifying unlawful transfers and providing for expenditures eviction of unauthorised occupants of property belonging to such institutions; and
- (6) to make certain other regulations necessary in the local conditions. Hence the Bill. (L.C. Bill No. 4 of 1997 - File No. LAW 112 LGN 1981) KARNATAKA ACT NO. 33 OF 2001 (First published in the Karnataka Gazette Extra-ordinary on the second day of November 2001)

THE HINDU RELIGIOUS INSTITUTIONS AND CHARITABLE ENDOWMENTS ACT, 1997 (Received the assent of the president on the twenty fifth day of October, 2001) An Act to make better provision for the management and administration of The Hindu Religious Institutions and Charitable Endowments in the State of Karnataka. Whereas it is expedient to make better provision for the management and administration of Hindu Religious Institutions and Charitable Endowments in the State of Karnataka. Be it enacted by the Karnataka State Legislature in the forty-eighth year of the Republic of India, as follows:-

CHAPTER - I

PRELIMINARY

1. Short title, extent, commencement and application.- (1) This Act may be called the Karnataka Hindu Religious Institutions and Charitable Endowments Act, 1997.
- (2) It shall extend to the whole of the State of Karnataka.
- (3) It shall come into force on such date as the State Government may, by notification appoint and different dates may be appointed for different classes of

Hindu Religious Institutions and Charitable Endowments.

(4) It shall not apply,-

(i) to a mutt or a temple attached, thereto ;

(ii) to any Hindu Religious institution or charitable endowment founded, organised run or managed by Hindu Religious denomination. Explanation: For the purpose of this Act a mutt means a religious institution presided over by a person whose principal duty is to engage himself in the teaching and propagation of religion, teachings and philosophy of the denomination, sect or sampradaya to which the mutt belongs and in imparting religious instruction and training and rendering spiritual service or who exercises or claims to exercise spiritual headship over a body of disciples; and includes any place or places of religious worship, instruction or training which are pertinent to the institution.

2. Definitions.-In this Act, unless the context otherwise requires,-

(1) 'Advisory Committee' means the Committee constituted under section 20.

(2) 'Archaka' includes a pujari or other person who performs or conducts archana, puja or other rituals;

(3) 'Assistant Commissioner' means an Assistant Commissioner appointed under section 4;

(4) 'Chairman' means the chairman of the Committee of Management constituted under section 25;

(5) 'Charitable Endowment' means all property belonging to or given or endowed for any charitable purpose and includes the charitable institution concerned but does not include a charitable endowment which is an inseparable integral part of a composite institution consisting of institutions established for purpose other than charitable endowments; Explanation: Any property which belonged to, or was given or endowed for the support or maintenance of a charitable institution or which was given, endowed or used as of right for any charitable purpose shall be deemed to be a charitable endowment within the meaning of this definition notwithstanding that before or after the commencement of this Act the charitable institution has ceased to exist or the property has ceased to be so used for any charitable purpose or the objects of the endowment have ceased to be performed;

(6) 'Charitable Institution' means any establishment, undertaking, organisation or association having separate existence formed or maintained for a charitable purpose and includes a specific endowment but does not include;

(a) an institution managed by a hereditary trustee having proprietary right over

- the institution and the income thereof; and
- (b) an institution which is an inseparable integral part of a composite institution consisting of institutions other than charitable institutions also;
- (7) 'Charitable purpose' include,-
- (a) relief of poverty or distress including maintenance of rest houses, choultries, houses for feeding the poor and the like;
- (b) the advancement or maintenance of any other object of utility, benefit or welfare to, or used, as of right by, the Hindu community or a section thereof, not being an object of an exclusively religious nature. But does not include a purpose which relates to sports or exclusively to religious teaching or worship;
- (8) 'Commissioner' means the Commissioner appointed under section 3;
- (9) 'Committee of Management' means the Committee constituted under section 25;
- (10) 'Common Pool Fund' means the fund established under section 17;
- (11) 'Court' means in relation to a Charitable Endowment or Hindu religious institution in any area, the District Court having jurisdiction over such area;
- (12) 'Declared Institution' means an institution declared under section 42;
- (13) 'Deputy Commissioner' means an officer appointed as Deputy Commissioner under section 4;
- (14) 'Executive Officer' means an officer appointed as such under the provisions of this Act;
- (15) 'Hereditary Office-holder' means an office-holder, and 'Hereditary Trustee' means a trustee, of a Hindu religious Institution or a Charitable Endowment succession to whose office devolves according to the rule of succession laid down by the founder or according to usage or custom applicable to the institution or endowment or according to the law of succession for the time being in force as the case may be ;
- (16) 'Hindu' does not include a Buddhist, Jain or Sikh ;
- (17) 'Hindu Religious Institution' means a temple or specific endowment and includes a Brindavana, Samadhi, Gaddige, Mandira, Shrine or place of any other institution established or maintained for Hindu Religious purpose ;
- (18) 'Inspector' means an Inspector appointed under section 5 ;
- (19) 'Manager' means any person who for the time being either alone or in association with some other person or persons, administers the property of any Hindu Religious Institution or Charitable Endowment and includes:-
- (a) in the case of a Society registered or deemed to be registered under the Kar-

nataka Societies Registration Act, 1960, and whose property is not vested in a trustee, its governing body;

(b) in the case of an association not for profit registered under the Companies Act, 1956, the Board of Directors of such association.

(20) 'Notified Institution' means an institution notified under section 23;

(21) 'Person having interest' includes.-

(a) in the case of a charitable endowment or Hindu religious institution a person who is entitled to attend to the performance of service, charity or worship or is entitled to partake in the benefit of any charity or distribution of gifts thereat;

(b) in the case of a society registered or deemed to be registered under the Karnataka Societies Registration Act, 1960, any member of such society;

(c) in the case of an association not organised for profit registered or deemed to be registered under the Companies Act, 1956 any member of such association;

(d) in the case of any other Hindu religious institution or Charitable Endowment, any beneficiary;

(22) 'Prescribed Authority' means an authority prescribed under the rules for any of the purposes of the Act;

(23) 'Religious Endowment' or 'Endowment' means all property belonging to or given or endowed for the support of a Hindu religious institution other than an institution which is an inseparable integral part of a composite institution consisting of institutions other than religious institutions also, or given or endowed for the performance of any service or charity of a public nature connected therewith or of any other religious charity, and includes the institution concerned and also the premises thereof but does not include gifts of property made as personal gifts to the archaka, service-holder or other employee of a Hindu religious institution. Explanation: Property which belongs to or was given or endowed for the support of a Hindu religious institution, or which was given or endowed for the performance of any service or charity of a public nature connected therewith or of any other religious charity shall be deemed to be a religious endowment within the meaning of this definition, notwithstanding that, before or after the commencement of this act, the Hindu religious institution has ceased to exist or ceased to be used as a place of religious worship or instruction or the service or charity has ceased to be performed;

(24) 'Religious purpose' includes,-

(a) worship of deities or worship in temples, mandiras, shrines, samadhis, brindavanas, gaddiges or similar places;

- (b) installing shrines, samadhis, brindavanas, gaddigies or similar places;
- (c) fostering spiritual fraternity;
- (d) imparting spiritual, moral and religious education and teaching of philosophy;
- (e) observance of religious festivals; and
- (f) any other public religious purpose;
- (25) 'Rules' means the rules made under this Act;
- (26) 'Specific Endowment' means any property or money endowed for the performance of any specific service or charity in a Hindu religious institution or charitable institution or for the performance of any other charity. Explanation: Where a specific endowment attached to a charitable institution or a Hindu religious institution is situated partly within the State and partly outside the State, control shall be exercised in accordance with the provisions of this Act over the whole of the specific endowment provided the Charitable Institution or the Hindu religious institution is situated within the State;
- (27) 'Temple' means a place by whatever designation known, used as a place of public religious worship having separate existence and dedicated to or for the benefit of or used as of right by the Hindu community or any section thereof as a place of public religious worship and includes a Mandira, Samadhi, Brindavana, Gaddige, shrine, Subshrine, Utsava Mantapa, tank or other necessary appertenances, structures and land, but does not include a temple which is an inseparable integral part of the composite institution consisting of institutions other than a temple.

CHAPTER - II

APPOINTMENT OF COMMISSIONER, DEPUTY COMMISSIONER ETC.,

3. Commissioner.- (1) The State Government may, by notification, appoint an Officer of the cadre of the Indian Administrative Service to be the Commissioner for Hindu Religious Institutions and Charitable Endowments for the State of Karnataka.
- (2) The Commissioner shall be a corporate sole and shall have perpetual succession and a common seal and may sue and be sued in his corporate name.
- (3) The Commissioner appointed under sub-section (1) shall exercise such powers and perform such duties and functions as are conferred by or under the provisions of this act and shall, subject to such general or special orders as the State Government may make, have powers of general superintendence and control for the purpose of carrying out the provisions of this Act in respect of

all Hindu Religious Institutions and Charitable Endowments in the State, and such superintendence and control shall include the power to pass any order which may be deemed necessary to ensure that such institutions are properly administered and their income is duly appropriated for the purpose they were found or exist.

4. Deputy Commissioners and Assistant Commissioner.- (1) Subject to such terms and conditions as may be prescribed, the State Government may appoint an Officer not below the rank of a Group 'A' Senior Scale to be Deputy Commissioner for Hindu Religious Institutions and Charitable Endowments for one or more districts. The Deputy Commissioner shall subject to the authority of the Commissioner have powers of general superintendence and control for the purpose of carrying out the provisions of this Act in respect of all Hindu Religious Institutions and Charitable Endowments in his Jurisdiction.
(2) The State Government may appoint an Officer not below the rank of Group-A Junior scale to be Assistant Commissioner for Hindu Religious Institutions and charitable Endowments for one or more taluks in a district to assist the Deputy Commissioner in the discharge of his duties and functions under this Act, and to perform such duties or exercise such powers as may be conferred on him by or under the provisions of this Act or as may be delegated to him by the Deputy Commissioner with the approval of the Commissioner.
5. Subordinate Officers.- The State Government may appoint Tahsildars, Inspectors and such other officers and sub-ordinate staff to assist the Commissioner, the Deputy Commissioner and Assistant Commissioner in carrying out the provisions of this Act and assign to them such powers, duties and functions under this Act as may be prescribed.
6. Commissioner and other officers to be Government servants.- The Commissioner, the Deputy Commissioner, Assistant Commissioners, Tahsildars, Inspectors and other officers and subordinate staff appointed under this Act shall be Government servants and they shall draw their pay and allowances from the consolidated fund of the State.
7. Commissioner, etc. to be Hindu.- The Commissioner and every Deputy Commissioner or Assistant Commissioner and every other Officer or servant, appointed to carry out the purposes of this Act by whomsoever appointed, shall be a person professing Hindu Religion, and shall cease to hold office as such when he ceases to profess that religion.
8. Delegation of powers.- (1) The State Government may, by notification dele-

gate any of its powers or functions under this Act or the rules other than the power conferred under section 76 or 77, to be exercised by the Commissioner or any other officer subject to such conditions as may be specified in the notification.

- (2) The Commissioner may, with the previous approval of the State Government delegate any of the powers exercisable or functions to be performed by him under this Act or the rules, other than those delegated to him under sub-section (1), to one or more of the officers subordinate to him.

CHAPTER - III

ARCHAKAS AND TEMPLE SERVANTS

9. Appointment of Archakas.- (1) The committee of management of a notified institution may with the approval of the Commissioner appoint one or more archakas to each temple belonging to the institution.
- (2) Where more than one Archaka is appointed the senior among them shall perform as the Pradhana Archaka. The Pradhana Archaka wherever appointed, and the archakas, shall perform such duties as the Committee of Management may specify.
- (3) Without prejudice to the power of the State Government to prescribe a common pattern for each category of temples, the number of archakas appointed to the temple shall be in keeping with the practice obtaining in the temple immediately before the commencement of this Act.
10. Qualifications for Archakas.- (1) No person shall be appointed to be a Archaka unless he has passed atleast a certificate course (Wara) in the Agama in the tradition of the temple, from any recognised Sanskruta Patashala or any other institution as the State Government may by notification in the official gazette specify, or has performed as archaka in the tradition of the temple for at least three years.
- (2) No Archaka who on the date of commencement of this Act is performing in any temple without having the requisite qualification stipulated in this section shall be disqualified, if he has attained the age of forty years.
- (3) An Agamika or tanthri wherever appointed to perform poojas in a temple on special occasions shall continue to perform such functions as the Committee of management may specify and shall be governed by such conditions of service as may be prescribed. Provided that no person shall after the commencement of this Act be appointed to perform as an Agamika or Tanthri unless he has passed the Pravina course in the Agama, from any samskruta patashala or oth-

er institutions imparting education in the tradition.

11. Archakas to be on the Committee of Management.- (1) The Archaka of the temple, and if there are more Archakas than one, the Pradhana Archaka shall be an exofficio member on the committee of management of the temple, and his opinion on any question of custom or tradition of the temple may be considered by the committee resolving disputes if any about the custom or tradition of the temple.
(2) Where in any temple an Agamika or Tanthri is performing special pooja or ritual, the committee of management shall consult him on any question of ritual, custom or tradition to be followed in the temple. The Committee of management may, if necessary, consult an Agamika or Tanthri of any other temple in the tradition, on such question.
12. Emoluments and Service Conditions of Archakas.- (1) The State Government may by rules regulate the emoluments, hours of work and other conditions of service of the archakas. Such rules may provide for appointment and termination of employment, leave and working hours, rotation of work, terminal benefits, misconduct and disciplinary action.
(2) The emoluments and other monetary benefits payable to archakas shall be prescribed taking into account the income of the temple and for this purpose the State Government may classify the temples into two or more categories based on their resources.
(3) In determining the emoluments payable to archakas in all category of temples, the State Government shall take into account;
(i) entitlement of the Archakas to appropriate the thattekasu and other offerings by the devotees at the time of pooja or other seva;
(ii) Any amount receivable by the archaka as a percentage of the fees fixed by the committee of management for the various sevas offered at the temples.
(iii) Avocation other than the temple service which the archakas may be free to undertake during the term of employment.
(iv) Timing if any specified by the committee of management or the State Government, to keep the temple open to public for performing poojas or other sevas, in a day.
(v) Accommodation and other benefits in kind offered by the committee of management for the residence and livelihood of the archakas.
- (4) The emoluments so determined shall be not less than the minimum rate and not more than the maximum rate as may be prescribed in the rules in keeping

with the class of the temple. Explanation: For the purpose of this section the word archaka shall include an Agamika, a Tanthri or a Pradhana Archaka wherever appointed.

13. Register of Temple servants.- As soon as may be after the commencement of this Act, the Commissioner shall cause to be maintained in each temple a register of temple servants, which shall contain the name, parentage, date of birth, date of joining service, qualification and experience, address and such other particulars as may be prescribed in respect of such temple servants.
14. Pattern of Temple Servants to be determined by rules.- The State Government may in consultation with the committee of management make rules prescribing a pattern of temple servants for any class of temples, so however that the existing strength in any temple, immediately before the commencement of this Act, is not altered except by way of superannuation or dismissal for misconduct.
15. Salary and Service Conditions of Temple servants.- (1) The salary and service conditions of temple servants shall be as prescribed by the State Government. Such rules may provide for appointment and termination of employment, pay or other terminal benefits, leave and working hours, misconduct and disciplinary action.
(2) For the purpose of determining salaries payable to the temple servants the State Government shall follow the same classification of temples as under sub-section
(2) of section 12.
(3) Provisions of sub-section (3) of section 12 shall apply mutatis-mutandis for determining the salaries payable to temple servants.
16. Mis-conduct and Penalty.- (1) The Committee of management shall be competent to initiate action and hold enquiry for misconduct, either suo-moto or on complaint received against an archaka, including an Agamika, Tanthri or Pradhana Archaka and against the temple servants and to impose appropriate penalty for proven misconduct. No order imposing any penalty under this section shall be made except after giving such person a reasonable opportunity of being heard against the charge.
(2) An appeal shall lie to the Commissioner against every order imposing penalty under this section. Such appeal shall be made within thirty days from the date of the order imposing the penalty.

CHAPTER IV

COMMON POOL FUND

17. Creation of Common Pool Fund.- It shall be lawful for the Commissioner to create a fund to be called the Common Pool Fund out of:-

(a) contributions made by the Notified Institutions at five percentum of their gross annual income arrived at after deducting the following, namely:-

(i) donations made as contribution to the capital;

(ii) amounts realised by sale of jewels or other movable or immovable properties belonging to the institution;

(iii) amounts received for specified services or charities where the service or charity is performed.

(b) Grants received from the State Government.

18. Transfers to Common Pool Fund.- The Commissioner shall on the orders of the State Government transfer the following amounts to the common pool fund, namely:-

(a) The un-utilised portion of grants made by the State Government for the repairs or renovations or construction of new places of worship.

(b) funds of defunct Hindu Religious institutions;

(c) any other sums which the State Government may direct.

19. Administration of Common Pool Fund.- (1) The Commissioner shall administer the Common Pool Fund subject to the conditions herein stated and for the following purposes, namely:-

(a) the grant of aid to any other religious institution which is poor or in needy circumstances;

(b) the grant of aid to any religious purposes connected with the Hindu Religion.

(c) the propagation of the religious tenets of the institution;

(d) the establishment and maintenance of Veda Patashalas, Agama Patashalas and schools for training the archakas, and for the study of ancient scripts and indian languages for that purpose;

(e) the establishment and maintenance of a university or college or other institution having for its object the study of Hindu Religion, philosophy or sastras or for imparting instructions in Hindu temple architecture;

(f) the establishment and maintenance of educational institutions where instructions in the Hindu religion is also provided;

(g) promotion of temple arts and architecture;

(h) the establishment and maintenance of orphanages for Hindu children;

- (i) the establishment and maintenance of asylums for persons suffering from leprosy or other incurable disease;
 - (j) the establishment and maintenance of poor homes for destitute, helpless and physically disabled persons;
 - (k) the establishment and maintenance of Hospitals and Dispensaries for providing facilities to pilgrims.
 - (l) any other charitable or Hindu Religious purpose.
- (2) The Common Pool Fund shall be so administered that:-
- (i) no contribution or donation received from any person shall be utilised for any purpose other than the purpose specified if any by the donor.
 - (ii) contribution and donation made to institution, or institution of any religious denomination or any section thereof shall be utilised for the benefit of that particular class or denomination or section only.
- (3) The Commissioner, may with the approval of the Advisory Committee allow any Hindu Religious Institution or Charitable Endowment whose gross annual income is not more than five thousand rupees to be adopted for its maintenance and up-keep, by any larger Hindu Religious Institution Charitable Endowment or Trust.

CHAPTER - V

ADVISORY COMMITTEE

20. Constitution of the Advisory Committee.- (1) The State Government shall constitute for the State of Karnataka a Committee to be called the Advisory Committee consisting of the following Members, namely:-
- (a) The Minister incharge of Endowments who shall be the Chairman, ex-officio:
 - (b) The Commissioner, who shall be Member Secretary ex-officio, and
 - (c) such number of non official members not exceeding nine, nominated by the State Government, from among the religious leaders drawn from various classes of Hindu thought, both vedic and non-vedic, of whom atleast one each shall be from among the Scheduled Castes or the Scheduled Tribes and atleast two shall be women.
- (2) The term of office of the non official members shall be three years, and other matters relating to the conduct of the affairs of the Advisory Committee shall be such as may be prescribed.
21. Disqualification of Members.- A person shall not be qualified for being appointed or continued in office as a non-official member on the Advisory Committee, if:-

- (a) he is not a citizen of India:
- (b) he has not attained the age of twenty five years:
- (c) he is an undischarged insolvent so declared by a competent court:
- (d) he is a person of unsound mind or is suffering from any mental defect or infirmity which would render him unfit to perform as such member ;
- (e) he has been convicted or sentenced by a criminal court for an offence involving moral turpitude, such sentence having not been reversed, or the offence pardoned.

22. Functions of the Advisory Committee.- It shall be the function of the Advisory Committee.-

- (a) to tender advise to the committees of management in case of disputes relating to;
 - (i) observance of religious practices;
 - (ii) any other matter that may be prescribed;
- (b) to approve proposals for adoption of a Hindu Religious Institution or Charitable Endowment, whose annual income is not more than five thousand rupees, by a larger Hindu Religious Institution, Charitable Endowment or Trust; and
- (c) to perform such other functions as the State Government may from time to time specify.

CHAPTER VI

NOTIFIED INSTITUTIONS

23. Notified Institutions.- The State Government shall as soon as may be after the commencement of this Act publish by notification in respect of each revenue district, a list of;

- (a) all Charitable Institutions and Hindu Religious Institutions which on the date of commencement of this Act are in the sole charge of the State Government or for the benefit of which.
 - (i) any monthly or annual grant in perpetuity is made from public revenues: or
 - (ii) tasdik allowance under section 19 of Mysore Religious and Charitable Inams Abolition Act, 1955 is paid.
- (b) all institutions registered under the Book of Endowments under the Hyderabad Endowment Regulations, 1349 F;
- (c) all institutions governed by the then Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1951;
- (d) all institutions in Kodagu District which are governed by the Coorg Temple Funds Management Act, 1956;

- (e) all Hindu Religious Institutions registered under the Bombay Public Truct Act, 1950, which are in receipt of any monthly or annual grant from public revenues or any amount under the Karnataka Certain Inams(Abolition) Act, 1977;
- (f) Sri Renuka Yellamma Temple, Saundatti, governed under the Renuka Yellamma Devasthanana (Administration) Act, 1974;
24. Controlling Authorities.- (1) The Commissioner shall be the Chief Controlling Authority in respect of all matters connected with notified institutions and he shall perform such duties and exercise such powers of superintendance and control as the state Government may by rules impose or as the case may be confer on him in respect of all or any class of notified institutions.
- (2) The Deputy Commissioner shall subject to such terms and conditions as may be prescribed, be the immediate controlling authority in respect of notified institutions within his jurisdiction.
- (3) The Assistant Commissioner shall subject to the authority of the Deputy Commissioner perform such duties and exercise such powers as may be prescribed.
25. Constitution of the Committee of Management.- (1) Subject to any general or special order of the State Government there shall be constituted by the prescribed authority a committee of management consisting of nine members in respect of one or more notified institutions and different authorities may be prescribed in respect of different class or classes of notified institutions.
- (2) (a) The prescribed authority shall while constituting the Committee of management under sub-section (1) have due regard to the religious denomination to which the institution or any section thereof belongs.
- (b) The procedure for appointment of members to the Committee of Management, verification of antecedents and other matters shall be such as may be prescribed.
- (c) No person shall be eligible to be appointed as a member in more than one Committee or Management, at one time.
- (3) The prescribed authority shall constitute the Committee or Management from among the devotees, donors and followers of the Hindu Relegious Institutions or as the case may be, the endowers and beneficiaries of the Charitable Endowment in such manner that it consits of.-
- (i) In the case of a temple the Pradhana Archaka or Archaka;
- (ii) atleast one member from among the Scheduled Castes or the Scheduled

Tribes; and

(iii) of the other, atleast five of whom two are women, from among persons living in the vicinity of the temple : Provided that the State Government may relax the condition of clause (iii) in respect of any Notified Institution or class of such Institutions, so however that the representation of women members is not affected: Provided further that the condition of clause (ii) shall not apply to Institutions belonging to Hindu Religious Denominations or sections thereof.

(4) No person shall be qualified for being appointed as a member of the Committee of Management of a Notified Institution unless:-

(a) he has faith in God;

(b) he has attained the age of twenty five years;

(c) he possesses good conduct and reputation and commands respect in the locality in which the Institution is situate; and

(d) he has donated or contributed for construction, repairs, renovation or development of any Hindu Religious Institution or Charitable Institution or for the performance of utsavam or any charitable cause in the institution;

(5) A person shall be disqualified for being appointed or continuing as a member of the Committee of Management of any notified Institution.-

(i) if he is declared an undischarged insolvent by a competent court or;

(ii) if he is of unsound mind and stands so declared by a competent court or if he is a deaf or mute or is suffering from leprosy or any virulent or contagious disease; or

(iii) if he has an interest, direct or indirect in any subsisting lease of any property or of any contract made with, or any work being done for, the institution, or is in arrears of any kind due by him to such institution; or

(iv) if he is appearing as a legal practitioner on behalf of or against the institution; or

(v) if he has been sentenced by a criminal court for an offence involving moral turpitude, such sentence not having been reversed or offence pardoned;

(vi) if he has at any time conducted adverse to the interests of the institution; or

(vii) if he is an office holder other than Archaka, or a servant attached to or a person in receipt of any emolument or perquisite from such institution; or

(viii) if he is addicted to intoxication liquor or drugs; or

(ix) if he is not a Hindu; or having been a Hindu has converted to any other religion;

(6) If a member of the Committee is, or becomes subject to any disqualification

under sub-section (5) he shall automatically cease to be such member.

(7) If any question arises whether a member is or has become subject to any disqualification under sub-section (5) the prescribed authority may either suo-motu or on a report made to it and, after giving an opportunity of being heard to the person concerned, decide that question.

26. Term of Office of the Committee of Management and Election of Chairman.-

(1) Subject to the pleasure of the prescribed authority, members shall hold office for a term of three years unless in the meanwhile the Committee is dissolved or has ceased to function.

(2) Where the Committee of management is constituted under section 25, the members shall at the first meeting of the Committee, elect a Chairman from among themselves.

(3) The State Government may nominate the Executive Officer as Ex-officio Secretary of the Committee of Management in respect of any notified institution or institutions, without voting rights.

(4) Notwithstanding anything to the contrary contained in sub-sections (1), (2) and

(3) above, where any Charitable Institution or Hindu Religious Institution was, immediately before it is included in the list of notified institution under section 23, managed by the founder of such institution or any member of his family, such founder and in his absence any member of his family shall, unless he is otherwise disqualified under section 25, be nominated as chairman of the Committee of Management of such Notified Institution.

27. Meeting of the Committee of Management.- The Committee of Management shall meet at such intervals and follow such procedure in conducting its meetings, as may be prescribed.

28. Power to dissolve the Committee of Management.- (1) The prescribed authority shall have power to dissolve a Committee of Management if after holding an enquiry in accordance with sub-section (2), it is satisfied that the committee has;

(a) failed to discharge the duties or perform the functions in accordance with the provisions of this Act or the rules made thereunder; or

(b) disobeyed any lawful orders issued under the provisions of this Act or the rules made thereunder by the State Government or the Commissioner, Deputy Commissioner or Assistant Commissioner; or

(c) committed any malfeasance or misfeasance or is guilty of breach of trust or

- misappropriation in respect of the properties of the institution or endowment;
- (2) Where the prescribed authority proposes to take action under sub-section (1) it shall frame the charge against the Chairman and give him an opportunity of meeting such charge or testing the evidence adduced against the charge and of adducing evidence in favour of the Committee; and the order of dissolution shall state every charge framed against the Committee, explanation offered by the committee and the finding on such charge together with the reasons therefor.
- (3) Pending enquiry under sub-section (2) the prescribed authority may suspend the Committee and appoint an administrator in accordance with section 29.
- (4) Any person aggrieved by an order under this section may, within thirty days from the date of communication of the order appeal.-
- (a) to the Karnataka Appellate Tribunal constituted under the Karnataka Appellate Tribunal Act, 1976 (Karnataka Act 10 of 1976), where the prescribed Authority is the Commissioner.
- (b) to the Commissioner, if the order passed is of the Deputy Commissioner, and
- (c) to the Deputy Commissioner, if the order passed is of the Assistant Commissioner.
- (5) The appellate authority may after holding an enquiry and so far as possible within six months from the date of appeal pass such order as it deems fit, and such order shall be final.
29. Appointment of Administrator.- The prescribed authority shall appoint an officer of the State Government as Administrator in place of the Committee of management dissolved or suspended under sub-section (1) or (3) of section 28 or after the expiry of the term of office of the Committee under section 26 and till a new Committee of Management is constituted or for a period of six months whichever is earlier.
30. Filling up of casual vacancies.- When a vacancy occurs, either by removal, resignation or other wise, of a member of the Committee of Management of a notified institution, the prescribed authority shall, subject to the provisions of section 25 fill up the vacancy by appointing a new member to the Committee. Such member of the Committee appointed shall hold office only so long as a member in whose place he is appointed would have been entitled to hold office if the vacancy had not occurred.
31. Alienation or transfer of the lands or other property granted to Notified Institutions invalid unless authorised.- (1) Any alienation or transfer by way of

sale, lease, gift, mortgage or otherwise of any land or other immovable property granted to or belonging to a notified institution and any act purporting to create any interest adverse to such institution in respect of such land or property shall be null and void unless such alienation or transfer is in the best interest of the institution and unless it is sanctioned under section 62.

(2) No articles of Gold, Silver or white metal, idols, utensils, precious stones, articles of antique value, paintings, ancient documents containing inscriptions on stone, metal and palm leaves and such other movables shall be disposed of in any manner without the permission of the State Government granted based on the report of the Commissioner.

32. Power in case of unauthorised alienation or transfer.- As soon as may be after any instance of alienation or transfer of an immovable property in violation of section 31 comes to notice, the Deputy Commissioner or the Assistant Commissioner or any other officer appointed by the State Government in this behalf shall, after such enquiry as may be prescribed, issue notice to the alienee or the person in possession, to restore possession of such immovable property to the notified institution to which they belonged within thirty days from the date of service of such notice and in default of compliance take steps to evict the occupan and to restore the property to the notified institution, in accordance with the Karnataka Public Premises (Eviction of Unauthorised Occupants) Act, 1974.

33. Suits on behalf of Notified Institutions.- (1) Where it is necessary to institute a suit on behalf of any notified institution, the Deputy Commissioner or the Assistant Commissioner on the recommendation of the Committee of management may file the suit himself.

(2) Every suit filed on behalf of a Notified institution shall be heard and disposed of by the Court as if it were a suit filed under Order XXXI of the Code of Civil Procedure, 1908.

34. Arrears of rent due to a Notified Institution.- (1) Where any person is in arrears of rent due to a notified institution, in respect of any building, the Assistant Commissioner may, by order require that person to pay the same within such time as may be specified in the order.

(2) Where any person is or has at any time been in unauthorised occupation of any building belonging to a notified institution, the Assistant Commissioner may having regard to such principles of assessment of damage as may be prescribed, assess the damage on account of the unlawful use and occupation of

such building if any, may, by order require that person to pay the damages within such time as may be specified in the order : Provided that no such order shall be made until after issue of a notice in writing to the person calling upon him to show cause within such time as may be specified in the notice why an order should not be made and until his objections, if any, and any evidence he may produce in support of the same, have been considered by the Assistant Commissioner.

- (3) If any person refuses or fails to pay the arrears payable under sub-section (1) or the damages payable under sub-section (2) within the time specified in the order relating thereto, the Assistant Commissioner may issue a certificate for the amount due to the Deputy Commissioner of the District, who shall proceed to recover the same as an arrears of land revenue.
- (4) Any person aggrieved by the order of the Assistant Commissioner under sub-sections (1) or (2) may within thirty days from the date of receipt of such order appeal to the Deputy Commissioner having jurisdiction : Provided that an appeal filed after the expiry of the said period of thirty days may be entertained if the appellate authority is satisfied that the appellant was prevented by sufficient cause from filing the appeal in time.
- (5) Where an appeal is preferred under sub-section (4) the enforcement of the order appealed against shall not be stayed unless the appellant has deposited an amount equal to fifty percent of the rent or damage, as the case may be, determined by the Assistant Commissioner under sub-sections (1) or (2).
- (6) The Deputy Commissioner may after holding such enquiry as he deems fit pass orders in appeal which shall be final and shall not be called in question in any suit, application or other proceeding before any Court or other authority.

CHAPTER VII

BUDGET OF NOTIFIED INSTITUTIONS, ACCOUNTS AND AUDIT

35. Applicability of the Chapter.- Nothing contained in this chapter shall apply to a notified institution whose gross annual income does not exceed twenty five thousand rupees.
36. Budget of Notified Institutions.- (1) The Chairman, Manager or the Executive Officer of a Notified Institution shall within ninety days before the close of every financial year, file in such form as may be prescribed a budget showing the probable receipts and disbursements of such institution during the following year, along with actual income and expenditure for the preceding year, before the Assistant Commissioner in charge of the Institution. The receipts por-

tion shall comprise of the income proposed to be derived from Hundial collections, tasdik amount, annuity, Cash grants, Jathra, Rathotsava and Sevartha fees, interest on deposits, money orders, rent from land and building and such other income as may be prescribed: Provided that in case of such class or classes of notified institutions as may bespecified by the State Government from time to time. It shall not be necessary to file the nnuual budget before the end of each year but it shall be sufficient to file the budget once in three years.

(2) Every budget filed under sub-section (1) shall make adequate provision for,-

(i) the due pursuanc of the objects of the Institution or Endowment and the proper performance of, and remuneration for, the services therein, including those for the schedule of articles of dittam or scale of expenditure for the time being in force and other requirements of worship or offering in connection with such service : Provided that the salaries of Archakas and temple servants shall not exceed thirty five percent of its gross annual income. Provided further that the budget shall provide only for such of the posts sanctioned and for such amount of salary as may be prescribed. Explanation: Gross annual income under this Chapter shall not include.

(a) donations made as contribution to the capital;

(b) amounts realised by sale of jewels or other movable or immovable properties belonging to the institution;

(c) amounts received for specified services or charities where the service or charity is performed.

(ii) the due discharge of all liabilities and subsisting commitments binding on the institution;

(iii) the arrangement made for securing the health, safety or convenience of the pilgrims, worshippers or other persons resorting to the institution;

(iv) the construction, repair, annual maintenance, renovation and improvement of the institution and the buildings connected therewith: Provided that such work shall not be taken up without obtaining administrative and technical sanction from such authority as may be prescribed.

(v) the audit fee at such percentage of the gross annual income as may be prescribed;

(vi) the Reserve Fund of the Institution at not less than ten percent of the gross annual income.

(3) In the case of a Notified Institution whose annual income exceeds the prescribed amount, it shall make provision in the budget for the payment at five

percent of the balance of the income for the financial year remaining after making provision for items (i) to (v) of sub-section (2) to the Common Pool Fund.

- (4) The budget shall be filed,-
- (i) where it relates to an Institution whose annual income is not more than rupees one lakh, to the Assistant Commissioner;
 - (ii) where it relates to an Institution whose annual income is more than rupees one lakh but not more than rupees ten lakhs, to the Deputy Commissioner with a copy thereof to the Assistant Commissioner; and
 - (iii) where it relates to an Institution whose annual income is more than rupees ten lakhs, to the Commissioner with a copy thereof to the Deputy Commissioner.
- (5) The authority to whom the budget is presented shall as far as may be within sixty days of the receipt of the proposal consider it and pass orders sanctioning the budget with or without any alteration, omission or addition as it may deem fit, after considering the remarks if any made by the immediate controlling authority under subsection (6).
- (6) The Assistant Commissioner or the Deputy Commissioner to whom a copy of the budget is marked shall forward the proposal with his remarks to the Deputy Commissioner or the Commissioner as the case may be, who is the authority to sanction the budget.
- (7) If in the course of a financial year the Chairman or the Executive Officer finds it necessary to modify the provisions made in the Budget in regard to the receipt or distribution of the amount to be expended under the different heads he may submit a supplemental or revised budget to the authority specified, in sub-section (4), which shall be dealt with in the same manner as specified in sub-sections (5) and (6).
37. Maintenance and Audit of Accounts.- (1) The Chairman, Manager or where an Executive Officer is appointed the Executive Officer shall be responsible for keeping regular accounts of the institutions.
- (2) The accounts shall be kept in such form and got audited annually in such manner as may be prescribed : Provided that in case of institutions whose gross annual income is five lakh rupees or more the accounts shall be got audited by the State Accounts Department.
- (3) Every auditor acting under sub-section (2) shall have access to all the accounts books, vouchers, other documents and records in the possession of, or

under the control of the Chairman, Manager or the Executive Officer, as the case may be.

(4) Notwithstanding anything contained in the preceding sub-sections, the Commissioner may, for reasons to be recorded in writing, direct a special audit of the accounts of any notified institution.

38. Audit Report.- (1) The auditor shall in his report specify all cases of irregular, illegal or improper expenditure or failure or omission to recover moneys or other property belonging to the notified institution or of loss or waste of money or other property thereof and state whether such expenditure, failure, omission, loss or waste was caused in consequence of a breach of trust or misappropriation or any other misconduct on the part of the Chairman, Manager or the Executive Officer, as the case may be.

(2) The auditor shall also report on such other matter relating to the accounts as may be prescribed or on which the Deputy Commissioner or Assistant Commissioner, as the case may be, require him to report.

39. Rectification of Defects disclosed in audit and orders of surcharge against Chairman or Executive Officer.- (1) The Authority sanctioning the budget shall send a copy of every audit report relating to the accounts of the Notified Institution to the Chairman, Manager or the Executive Officer or any other person concerned with the administration of that institution, as the case may be, and require him to submit an explanation thereof, within such period as he thinks fit. It shall be the duty of such Chairman, Manager or the Executive Officer or other person to remedy any defects or irregularities pointed out by the Auditor and report the same, together with his explanation and the explanation of any other person required, to the said Authority. (2) If upon consideration of the report of the Auditor along with the explanation, if any, furnished under sub-section (1), the Chairman, Manager or the Executive Officer or any other person is found guilty of negligence, breach of trust or misappropriation or misconduct, which has resulted in loss to the notified institution, the said Authority may, give notice to the person to show cause why an order of surcharge should not be passed against him and after considering his explanation, if any, and holding such inquiry, as he thinks fit, by an order, certify the amount so lost and direct the Chairman, Manager or the Executive Officer or such other person, as the case may be, to make good within a specified time, the loss caused to the notified institution.

(3) The said Authority shall forward a copy of the order under sub-section (2)

with the reasons for the same by registered post to the Chairman, Manager or the Executive Officer of the Institution, or other person who is held guilty.

(4) The Chairman, Manger or the Executive Officer or any person aggrieved by an order, passed under sub-section (2) may, within thirty days from the date of the communication of the order appeal:-

(i) to the Deputy Commissioner where the order is passed by the Assistant Commissioner;

(ii) to the Commissioner where such order is passed by the Deputy Commissioner; and (iii) to the Karnataka Appellate Tribunal, if such order is that of the Commissioner.

(5) The Appellate Authority shall not stay the operation of the order pending the disposal of the appeal, unless sufficient security is furnished to its satisfaction.

(6) The Deputy Commissioner of the District in which any property of the Chairman or Manager or Executive Officer or other person from whom an amount is recoverable by way of surcharge is situated, shall on requisition made by the Assistant Commissioner, recover such amount as if it were an arrears of land revenue and pay the same to the notified institution concerned. (7) If the surcharge is against the Executive Officer, it shall be recovered out of his salary and other amounts payable to him, as may be ordered by the authority.

40. Rectification of defects detected by Commissioner.- Without prejudice to the provisions of section 39 where the Commissioner either on his own or on a report of the Deputy Commissioner or any other person, has reason to believe that the Chairman, Manager, Executive Officer or any other person is guilty of illegal expenditure or of causing loss or waste of money or other property of the Notified Institution, by misconduct, misapplication, collusion, fraud, breach of trust or misappropriation, the Commissioner may after such enquiry as may be necessary and after giving him an opportunity to make his representation.-

(a) pass an order directing conditional attachment of the whole or any portion of the property of the Chairman, Manager, Executive Officer or such other person.

(b) institute such criminal proceedings as may be necessary.

(c) pass an order of surcharge after obtaining an audit report in this behalf.

41. Obligations of certain Institutions.- It shall be the obligation of every Hindu Religious Institution and every Charitable Endowment to which this Act applies to file before the Commissioner every year, within sixty days from the

close of that financial year,-

- (i) an annual audited statement of its income and expenditure, and
- (ii) an annual statement of all immoveable property and all moveable property specified under section 31. In such form and in such manner as may be prescribed.

CHAPTER VIII

DECLARED INSTITUTIONS

42. Declared Institutions.- The State Government may, where it is satisfied on a report of the Commissioner under section 43 or otherwise that any Hindu Religious Institution, whether or not governed by a settled scheme, is being mismanaged, declare such institution to be subject to the regulation of this chapter. Provided no such declaration shall be made without following the procedure hereinafter specified.
43. Notice to show cause.- (1) Where the Commissioner has reason to believe that a Hindu Religious Institution whether or not governed by a settled scheme is being mismanaged and he is satisfied that in the interest of its administration, it is necessary to take proceedings under this chapter, he may, by notice published in the prescribed manner, call upon the Manager and all other persons having interest, to show cause why such institution should not be declared to be subject to the provisions of this Chapter. (2) Such notice shall state the reasons for the action proposed and specify a reasonable time, not being less than one month from the date of issue of the notice, for showing such cause.
- (3) The Manager or any person having interest may thereupon prefer his objections, if any, to the issue of a declaration under this chapter.
- (4) Such objections shall be in writing and shall reach the Commissioner before the expiry of the time specified in the notice aforesaid or within such further time not exceeding forty five days on the whole as may be extended by the Commissioner. (5) Where no objections are received within the time so specified or extended, the State Government may, on receipt of a report from the Commissioner to that effect, by a notification published in the official Gazette declare such Hindu Religious Institution to be subject to the provisions of this Chapter.
- (6) Where objections are received within the time so specified or extended, the Commissioner may authorise any officer subordinate to him to hold an enquiry into the objections in the manner prescribed who shall after giving the Manager or any person having interest an opportunity of being heard submit his en-

quiry report to the Commissioner as to whether or not the Institution should be declared to be subject to the provisions of this Chapter.

(7) After considering the enquiry report referred to in sub-section (6), if the Commissioner decides that the Institution should be declared as aforesaid, he shall make a report to that effect to the State Government, which may, by notification declare such Hindu religious Institution to be subject to the provisions of this Chapter.

(8) Every Notification issued under sub-section (5) or (7) shall remain in force for such period as may be specified therein and which may be extended further, so however that the total period shall not exceed five years from the date of the first notification, or till a new Committee of Management is formed to the satisfaction of the State Government whichever is earlier.

(9) Where a new Committee is formed to the satisfaction of the State Government, the State Government may on its own or on the report of the Commissioner direct the Executive Officer appointed for the institution to handover the management of the Institution to the new committee of management.

44. Effect of Declaration.- Where any Hindu Religious Institution is declared under section 42, the Committee of Management of the Institution by whatever name called shall from the date of such declaration stand dissolved and its administration shall vest in the State Government to be regulated in the manner hereinafter provided.

45. Appointment of Salaried Executive Officer.- For every Institution declared under this Chapter, the Commissioner shall, as soon as may be after the declaration is issued appoint a salaried Executive Officer for the proper administration of the Institution.

46. Term of office and duties of Executive Officer.- (1) The Executive Officer shall hold office for such term as may be fixed by the Commissioner and he shall exercise such power and perform such duties as are assigned to him by the Commissioner: Provided that only such powers and duties as relate to the administration of the properties of the religious institution shall be assigned to the Executive Officer.

(2) The Executive Officer shall be deemed to be a public servant within the meaning of section 21 of the Indian Penal Code, 1860.

47. Action against Executive Officer.- The Commissioner, may for good and sufficient cause, suspend an executive officer or initiate disciplinary proceedings against him for any misconduct in accordance with the Karnataka Civil

Services, (Classification, Control and Appeal Rules) 1957.

48. Application of the Provisions of Chapters VI and VII in certain cases.- Notwithstanding anything contained in sub-section (8) of section 43, the State Government may while passing orders under sub-section (7) or during currency of the notification issued under sub-section (5) or (7) thereof declare, for reasons to be recorded in writing, that in respect of any Declared Institution, the provisions of Chapter VI and VII shall apply as if the institution is a notified institution under section 23: Provided that no such declaration shall be made except after further notice is issued for the purpose, to the Institution concerned.

CHAPTER IX

POWERS AND FUNCTIONS OF COMMISSIONER AND OTHER OFFICERS

49. Power of Commissioner to issue directions.- (1) Without prejudice to the generality of powers granted under section 3 and subject to other provisions of this Act, the Commissioner shall have power to issue general or special directions to the Chairman or Executive Officer or any person connected with the Management of a Notified Institution or a Declared Institution to ensure that the Institution is properly administered and the income thereof is properly accounted for or duly appropriated and applied towards the objects and purposes of the institution and the Commissioner may also give appropriate directions to such person if he finds that any property of the Institution is in danger of being wasted, damaged, alienated or wrongfully sold, removed or disposed off.

(2) It shall be the duty of every person to whom such directions are issued to comply with the directions issued under sub-section (1).

50. Power to institute and hold enquiries.- (1) The Commissioner or Deputy Commissioner or Assistant Commissioner may suo-motu or on receipt of a complaint in writing from any person having interest in any Notified Institution or Declared Institution, institute an enquiry with regard to the institution either generally or for any particular purpose.

(2) The Commissioner, Deputy Commissioner or Assistant Commissioner may either hold the enquiry himself or authorise any officer subordinate to him to hold the enquiry and the officer authorised to hold the enquiry shall after the enquiry, submit his report to the authorising officer.

(3) For the purpose of any such enquiry, the officer holding the enquiry may, by notice, require any person to attend at a specified time and place and give evi-

dence or produce documents which are in his custody or control and which relate to any matter in question at the enquiry.

- (4) Necessary expenses of any person for appearing to give evidence or produce documents for the purpose of the enquiry shall be paid in the manner prescribed.
- (5) The Deputy Commissioner or the Assistant Commissioner to whom the report is submitted under sub-section (2) shall forward the same to the Commissioner, who shall, if he is satisfied that there is a prima facie case against the Chairman, Executive Officer or other person connected with the Management of the Institution, take such steps as are necessary under the provisions of this Act, to protect the interest of the Institution.
- (6) The Commissioner may at any stage of the enquiry call for the records of enquiry and examine the legality of any steps taken or order made and pass such order as he deems fit.

51. Power to take action for protection of property.- (1) Where it is brought to the notice of the Commissioner by the Deputy Commissioner or Assistant Commissioner by a report or by an application signed by atleast two persons having interest in a Notified Institution or a Delcared Institution and supported by proper affidavits,-

- (a) that any property belonging to the Notified Institution or delcared institution is in danger of being wasted, damaged or illegally alienated by any person; or
 - (b) that the Chairman, Manager, Executive Officer or other person is intending or making attempts to remove or alienate any such property illegally; The Commissioner may pass appropriate interim order to prevent the illegal removal or alienation of such property, on such terms as he thinks fit, for keeping of accounts, furnishing security, production of property or such other Act.
- (2) The Commissioner shall in all such cases, except where it appears that the object of passing the interim order would be defeated or delayed, give notice of the facts brought to his notice to the person concerned before passing the order.
 - (3) After hearing the Chairman, Manager, Executive Officer or other person concerned and after holding such enquiry as he thinks fit, the Commissioner may confirm, discharge, vary or set aside the interim order or pass any other appropriate order.
 - (4) In case of disobedience or breach of the terms of any order passed under this section, the Commissioner may apply to the Court for an appropriate order to

prevent the illegal removal or alienation of the property belonging to the Notified Institution or Declared Institution.

52. Power of removal and dismissal.- The Commissioner may either on the application of any person interested in a notified institution or on receipt of a report under section 51 or suo-motu remove or dismiss a Chairman, Manager, or any other person responsible for managing the affairs of such institution who,-

- (a) makes persistent default in submission of Budget accounts, report or return, or
- (b) wilfully disobeys and lawful orders issued by the Commissioner under the provisions of this Act or rules made thereunder, or
- (c) continuously neglects his duty or commits any malfeasance or misfeasance or breach of trust in respect of a Notified Institution, or
- (d) misappropriates or deals improperly with the properties of the Notified Institution of which he is the Chairman, Manager or other person concerned with the management of the Institution.
- (e) accepts any position in relation to the Notified Institution which is inconsistent with his position as a Chairman, Manager or such other person, or
- (f) is convicted of an offence involving moral turpitude.

(2) Where the Commissioner proposes to take action under sub-section (1), he shall frame charges against the person against whom action is proposed to be taken and give him an opportunity of meeting such charges or testing the evidence adduced against him and of adducing evidence in his favour. The order of removal or dismissal shall state the charges framed against the person, his explanation and the finding on each charge with reasons thereof.

(3) Pending enquiry against a person under sub-section (2) the Commissioner may place such person under suspension.

53. Decision whether a property is property of Notified Institution or Declared Institution.- Whenever any question arises as to whether a particular property is property of a Notified Institution or Declared Institution under the Act, the Deputy Commissioner shall notwithstanding anything contained in any other law for the time being in force, decide that question.

54. Encroachment upon lands and buildings.- Where the Assistant Commissioner has reason to believe that any person has encroached upon any land or building which is appertaining to or adjoins any sacred tank, well, spring or water course belonging to a notified institution or a declared institution whether situated within or outside the precincts thereof or any space within or outside the prakaras, mantaps, court yards or corridors of the institution, the Assistant Commissioner may cause to be served upon the encroacher a notice specifying

the particulars of encroachment and calling upon him to show cause before a date to be specified in the notice why an order requiring him to remove the encroachment should not be made. A copy of the notice shall also be sent to the Chairman, Manager or such other person interested in the institution and after considering the objections, if any, of the encroacher and the Chairman, Manager or such other person, the Assistant Commissioner may, if he decides that there has been an encroachment, by order, require the encroacher to remove the encroachment and deliver possession of the land or building encroached upon, to the Chairman, Manager or such other person interested in the institution before the date to be specified in the order.

(2) Where before the date specified in the order under sub-section (1), the encroacher has not removed the encroachment and has not vacated the land, building or place, the Assistant Commissioner shall take steps to resume and restore such land, building or place to the Institution in accordance with the provisions of the Karnataka Public Premises (Eviction of Unauthorised Occupants) Act, 1974.

55. Power of Eviction of lessee, licensee or mortgagee with possession in certain cases.- (1) Where the Assistant Commissioner is of the opinion that the lessee, licensee or mortgagee with possession of any land or building belonging to a Notified Institution or a Declared Institution has taken any action which has marred or is likely to mar the artistic appearance, aesthetic beauty or religious character of the Institution, the Assistant Commissioner shall cause to be served on the lessee, licensee or mortgagee concerned, a notice calling upon him to show cause why an order terminating the lease or licence or mortgage and directing delivery of possession to the Chairman, Manager, Executive Officer or other person concerned with the affairs of the Institution before a specific date, should not be made. A copy of the notice shall also be served on the Chairman, Manager, Executive Officer or other person of the Institution.

(2) After considering the objections, if any received from the lessee, licensee or mortgagee, the Assistant Commissioner may, if he decides that the artistic appearance, aesthetic beauty or the religious character has been marred or is likely to be marred by the action of the lessee, licence or mortgagee, by order terminate the lease or licence or mortgage and direct delivery of possession of the property to the Chairman, Manager or Executive Officer or other person managing the affairs of the Institution before a date to be specified in the order.

(3) Where before the date specified in the order under sub-section (2), the lessee,

licensee or mortgagee has not delivered the provision of the property the Assistant Commissioner may take steps to recover and restore the property to the Institution under the Karnataka Public Premises (Eviction of Unauthorised Occupants) Act, 1974.

56. Power to put Chairman or Executive Officer in possession.- Where a person has been appointed as Chairman, Manager or Executive Officer of a Notified Institution or Declared Institution to discharge the functions as such, in accordance with the provisions of this Act and he is prevented by any person from taking possession of the records, accounts and properties thereof, the Deputy Commissioner shall, by order, direct that the records, accounts and properties be handed over to such Chairman, Manager or Executive Officers as the case may be, before a specified date.
57. Chairman or Executive Officer not to lend or borrow moneys.- No Chairman, Manager or Executive Officer shall either lend or borrow money for the purpose of or on behalf of the Notified Institution or Declared Institution of which he is the Chairman, Manager or Executive Officer.
58. Commissioner, etc., to observe appropriate customs, usage's and practices.- The Commissioner, the Deputy Commissioner, and Assistant Commissioner and every other person exercising powers or performing functions under the Act shall not interfere with, and shall observe the customs, usages, ceremonies and practices appropriate to the Notified Institution or Declared Institution in respect of which such powers are exercised.
59. Power to decide questions affecting Hindu Religious or Charitable purpose.-
- (1) If in any suit or legal proceedings it appears to the Court that any question affecting a religious or charitable purpose relating to a Notified Institution or a Declared Institution is involved, the court shall not proceed to determine such question until after notice has been served on the Deputy Commissioner or the Assistant Commissioner having jurisdiction.
- (2) If, upon receipt of such notice or otherwise, the Deputy Commissioner or Assistant Commissioner makes any application in that behalf, he shall be added as a necessary party at any stage of such suit or proceeding.
- (3) For the purpose of this Section 'Court' means any Civil Court of competent jurisdiction in the State of Karnataka.
60. Power of Inspection and Supervision.- (1) The Commissioner, the Deputy Commissioner or the Assistant Commissioner or any other Officer generally or specifically empowered by the State Government in this behalf shall have the

- power;
- (a) to enter upon and inspect or cause to be entered upon and inspected any property belonging to a Hindu Religious Institution :
 - (b) to call for any extract from or inspect any proceedings of any Hindu Religious Institution and any books of account in the possession of or under the control of the Chairman, Manager, Executive Officer or any other person managing the affairs of such institution ;
 - (c) to call for any return, statement, account or report which he may think fit, from any person connected with a Hindu Religious institution ; Provided that in entering upon any property belonging to a religious institution, the officers making the entry and inspection shall not enter without first giving reasonable notice to the Chairman, Manager, Executive Officer or other person and shall not conduct himself without due regard to the religious practice, custom or usage of the Institution.
- (2) If, on inspection or examination of the books of accounts or of a report called under sub-section (1), any act or omission on the part of the Chairman, Manager, Executive Officer or any other person connected with the institution is found resulting in loss to the institution, the Commissioner, the Deputy Commissioner or the Assistant Commissioner, as the case may be, shall require such person to submit an explanation within such time, as he thinks fit.
- (3) If, upon consideration of the books of accounts or of a report called for under sub-section (1) and the explanation if any submitted under sub-section (2) and after holding an enquiry in the prescribed manner, the Commissioner, the Deputy Commissioner or the Assistant Commissioner is satisfied that any person connected with the Hindu Religious Institution has been guilty of gross negligence, breach of trust or misconduct which has resulted in loss to the Hindu religious Institution, he shall record a finding accordingly.
- (4) If the finding is by the Assistant Commissioner he shall submit it to the Deputy Commissioner who shall forward it to the Commissioner with his remarks, and if the finding is by the Deputy Commissioner he shall submit it to the Commissioner.
- (5) The Commissioner, shall after examining the records of the Deputy Commissioner or the Assistant Commissioner or both and after giving an opportunity to the person concerned and holding such further enquiry as he thinks fit, determine;
- (a) the amount of loss caused to the Hindu Religious Institution;

- (b) whether such loss was due to any gross negligence, breach of trust, misapplication or misconduct on the part of any person.
- (c) whether the Chairman, Manager, Executive Officer or any other person was responsible for such loss;
- (d) the amount which the Chairman, Manager or the Executive Officer or any other person is liable to pay to the Hindu Religious Institution for such loss.
- (6) On such determination under sub-section (5) that any person is liable to pay to the Hindu Religious Institution any amount for the loss caused to the institution, the Commissioner may direct that the amount shall be surcharged on such person.
- (7) The Deputy Commissioner of the District in which any property of the Chairman or other person from whom an amount is recoverable by way of surcharge is situated shall on requisition made by the Assistant Commissioner, recover such amount as if it were an arrears of land revenue and pay the same to the Notified Institution concerned.
- (8) If the surcharge is against the Executive Officer, it shall be recovered out of his salary and other amounts payable to him, as may be ordered by the authority.
- 61. Investment of Money belonging to a Notified Institution or Declared Institution.- All monies belonging to a Notified Institution or a Declared Institution and not required for immediate use shall be deposited only in a Nationalised Bank or with the permission of the State Government in any Scheduled Bank or Banking Institution approved by the State Government.
- 62. Alienation of Immoveable Property.- (1) Any exchange, gift, sale or mortgage or lease of any immovable property belonging to or given or endowed for the purpose of any Notified Institution or a Declared Institution shall be null and void unless it is sanctioned by the State Government as being necessary or beneficial to the Institution and such sanction shall be made subject to such restrictions or conditions as may be prescribed : Provided that before such sanction is accorded, particulars relating to the proposed transaction shall be published in such manner as may be prescribed, inviting objections and suggestions and all objections and suggestions received in that behalf shall be duly considered by the State Government.
- (2) Where it is found subsequently that the permission under sub-section (1) has been obtained by fraud or misrepresentation the State Government shall be competent to cancel the permission so granted, after giving due opportunity of

being heard to all the concerned.

- (3) Every sale of immovable property sanctioned under sub-section (1) shall be effected by public auction in the prescribed manner and subject to confirmation by the Commissioner within a period to be prescribed : Provided that the State Government may in the interest of the Notified Institution or the Declared Institution and for reasons to be recorded in writing permit the sale of such immovable property otherwise than by public auction.
- (4) Whenever any alienation, transfer or other act in respect of immovable property which is not valid under sub-section (1) comes to the knowledge of the Assistant Commissioner, he may after such inquiry as he deems necessary to make issue notice to the alienee or other person in possession to restore such land to the institution to which it belongs within three months from the date of service of notice and in default of compliance the Assistant Commissioner shall take steps to resume and restore such land or building to the institution in accordance with the provisions of the Karnataka Public Premises (Eviction of unauthorised Occupants) Act, 1974.

CHAPTER X

APPEAL, REVISION AND EXECUTION OF ORDERS

63. Revisional Powers of Commissioner.- (1) The Commissioner may call for and examine the records and proceedings before the Assistant Commissioner or Deputy Commissioner for the purpose of satisfying himself as to the correctness of the finding or order recorded or passed by the Assistant Commissioner or Deputy Commissioner and may either annul, reverse, modify or confirm the said finding or order or may direct the Assistant Commissioner or Deputy Commissioner to make further enquiry or take such additional evidence as he may think necessary or he may himself take the additional evidence : Provided that the Commissioner shall not record or pass any order without giving the party affected thereby an opportunity of being heard.
- (2) Nothing in sub-section (1) shall entitle the commissioner to call for and examine the record of any case during the period in which an appeal can lie or after an order has been passed by him on such appeal.
64. Computation of Limitation.- In computing the period of time fixed for an appeal or revision under this Act, the provisions of section 5, 12 and 14 of the Limitation Act, 1963 shall apply.
65. Civil Procedure Code to apply to Proceedings under the Act.- Save in so far as they are inconsistent with anything contained in this Act, the provisions of

the Code of Civil Procedure, 1908 shall apply to all proceedings under this Act.

66. Officers holding enquiries to have powers of Civil Court.- In holding enquiries under this Act, the Officer holding the same shall have the same powers as are vested in courts in trying a suit, in respect of the following matters under the Code of Civil Procedure, 1908, namely , -

- (a) Proof of facts by affidavit;
- (b) summoning and enforcing attendance of any person and examining him on oath;
- (c) compelling the production of documents;
- (d) issuing of commission.

67. All enquiries to be Judicial Proceedings.- All enquiries and appeals under this Act shall be deemed to be judicial proceedings within the meaning of sections 193 or 228, and for the purposes of section 196, of the Indian Penal Code and every authority holding enquiry or hearing appeal shall be deemed to be a civil court for the purpose of section 195 and Chapter XXVI of the Code of Criminal Procedure, 1973.

68. Bar of Jurisdiction.- Save as expressly provided in this Act, no civil Court shall have jurisdiction to decide or deal with any question which is by or under this Act required to be decided or dealt with by an officer or authority under the Act or in respect of which the decision or order of such officer or authority is made final and conclusive.

CHAPTER XI

MISCELLANEOUS

69. Removal of Discrimination in the distribution of Prasada or Theertha. -

(1) Notwithstanding anything contained in this Act or in any text, rule of interpretation of Hindu Law or any custom or usage forming part of the law or in any other law or in any decree of court, no discrimination shall be made in the distribution of prasada or theertha in any temple or other religious place on grounds only of caste, sex, place of birth, or any of them.

Explanation.- In this section,-

- (a) 'Prasada' means any cooked rice or other eatable, any fruits, flower, leaf, vibuthi, kumkuma, tulsi, bilwari, turmeric, sandal paste or other like thing distributed as prasada by whatsoever name called;
- (b) 'Theertha' means sacred water, jaggery water or milk and includes other like things distributed as theertha in a temple by whatsoever name called;

- (2) Nothing contained in this Act shall, save as otherwise provided in sub-section
- (1) and in clause (2) of Article 25 of the Constitution, be deemed to confer any power or impose any duty in contravention of the rights conferred on any religious denomination or any section thereof by Article 26 of the Constitution.
70. Commissioner, and other Officers to be Public Servants.- The Commissioner, Deputy Commissioners, Assistant Commissioners and other subordinate officers appointed under this Act shall be deemed to be public servants within the meaning of section 21 of the Indian Penal Code and the Prevention of Corruption Act, 1988 (Central Act 49 of 1988).
71. Costs and expenses incurred on legal proceedings by the Commissioner, etc.- All costs, charges and expenses incurred by the Commissioner or the Deputy Commissioner or Assistant Commissioner as a party to, or in connection with legal proceedings under this Act in respect of any Hindu Religious institution or Charitable Endowment shall, be payable out of the property or funds of such institution, except in case where the liability to pay the sum has been laid on any party or other person personally and the right to reimbursement under this section has been negated in express terms.
72. Costs of proceedings before Courts.- The costs, charges and expenses of and incidental to any suit, appeal or application under this Act before any court including the High Court, shall be in the discretion of the Court, which may direct the whole or part of such costs, charges and expenses to be met from the property or funds of the religious institution concerned or to be borne and paid in such manner and by such person as it thinks fit.
73. Costs of proceedings before the Commissioner or the Deputy Commissioner or Assistant Commissioner.- The costs, charges and expenses of, and incidental to, any appeal, application or other proceeding before the Commissioner or the Deputy Commissioner or the Assistant Commissioner shall be in his discretion and he shall have full power to determine by whom or out of what property or funds and to what extent such costs charges and expenses are to be paid.
74. Court fees.- Notwithstanding anything contained in the Karnataka Court Fees and Suits Valuation Act, 1958, no Court fee shall be payable in respect of any suit, petition or application filled under this Act by the Commissioner, Deputy Commissioner or Assistant Commissioner in his official capacity.
75. Immunity from suits and proceedings.- (1) No suit, prosecution of other pro-

ceedings shall be instituted against the State Government or any officer or authority in respect of anything done or purported to be done in good faith under this Act.

(2) No suit shall, without the previous sanction of the State Government, be instituted against the Commissioner in respect of a Charitable Institution or Hindu Religious Institution of which he has been appointed or authorised to act as a Trustee or Manager or such other position.

76. Power to make Rules.- (1) The State Government may, after previous publication and by notification, make such rules as may be necessary for the purposes of carrying into effect the provisions of this Act.

(2) In particular and without prejudice to the generality of the foregoing provisions, such rules may provide for all or any of the following matters, namely,-

(a) designation, powers, duties and functions of subordinate officers appointed under section 5 ;

(b) regulation of emoluments, hours of work and conditions of service of Archakas under section 12, and of the temple servants under section 15;

(c) pattern of temple servants under section 14 ;

(d) conduct of affairs of the Advisory Committee under section 20 ;

(e) duties and powers of superintendence and control, which the Commissioner, Deputy Commissioner or Assistant Commissioner has to perform or exercise generally or in respect of a notified institution under section 24 ;

(f) the authority competent to constitute the committee of management under section 25 and the procedure for appointment of members of such committee and verification of their antecedents and other matters;

(g) the procedure for conduct of meetings of the committee of management under section 27 ;

(h) the form of appeal and the fee to be paid for filing an appeal under the Act;

(i) the form and manner of submissions of annual audited accounts and property statements under section 41 ;

(j) the manner of enquiry under section 43 ;

(k) the inspection of documents and the fees to be levied for such inspection; (l) the fees to be levied for the issue and service of processes and notices;

(m) the grant of certified copies and the fees to be levied thereof;

(n) the form of budget to be submitted by the Chairman, Manager, Executive Officer or such other person under Chapter VII;

(o) the percentage of audit fee;

- (p) the preservation, maintenance, management and improvement of the properties and buildings of Notified Institutions and Declared Institutions including architectural, sculptural and epigraphical features;
- (q) the particulars which an account should contain and the manner in which the accounts of Notified Institutions shall be audited and the time and place of audit and the form and contents of the auditor's report;
- (r) the preparation and sanction of the estimates and acceptance of tenders in respect of constructions and for supply of stocks to Notified Institutions;
- (s) paying expenses of a person attending an enquiry under section 50;
- (t) any other matter which has to be or may be prescribed under the Act.

(3) Every rule made under this section and every notification issued under section 77 shall be laid as soon as may be after it is made or issued before each House of the State Legislature while it is in session for a total period of thirty days which may be comprised in one session or in two or more successive sessions, and if before the expiry of the session in which it is so laid or the sessions immediately following, both Houses in making any modification in the rule or order or that the rule or order should not be made, the rule or order shall thereafter have effect only in such modified form or be of no effect, as the case may be, however, that any such modification or annulment shall be without prejudice to the validity of anything previously done under that rule or order.

77. Power to remove difficulties.- (1) If any difficulty arises in giving effect to the provisions of this Act in consequence of the transition to the said provisions from the provisions of the Acts in force immediately before the commencement of this Act, the State Government may, by notification make such provisions as appear to it to be necessary or expedient for removing the difficulty.

(2) If any difficulty arises in giving effect to the provisions of this Act (otherwise than in commencement of this Act), the State Government may, by notification, make such provisions not inconsistent with the purposes of this Act, as appear to it to be necessary or expedient for removing the difficulty.

(3) The provisions made by any notification under sub-section (1) or sub-section (2) shall have effect as if enacted in this Act and any such notification may be made so as to be retrospective to any date not earlier than the appointed day.

78. Repeal and Savings.- (1) The following enactments, namely:-

- (a) The Religious Endowments Act, 1863 (Central Act XX of 1863);
- (b) The Charitable Endowments Act, 1890 (Central Act VI of 1890);

(c) The Charitable and Religious Trusts Act, 1920 (Central Act No. XIV of 1920); shall not apply to the Charitable Endowments and Hindu Religious Institutions governed under this Act.

(2) The following enactments namely:-

(a) The Bombay Public Trust Act, 1950 (Bombay Act No. XXIX of 1950);

(b) The Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1951 (Madras Act XIX of 1951);

(c) The Coorg Temple Funds Management Regulation, 1892 (Regulation IV of 1892).

(d) the Mysore Religious and Charitable Institutions Act, 1927 (Mysore Act VII of 1927); and

(e) the Hyderabad Endowment Regulations, 1349F;

(f) The Renuka Yellamma Devasthanam (Administration) Act, 1974 (Karnataka Act 34 of 1974).

(g) The Coorg Temples Fund Management Act, 1956 (Coorg Act VIII of 1956). are hereby repealed; Provided that section 6 of the Karnataka General Clauses Act, 1899 (Karnataka Act III of 1899) shall be applicable in respect of the repeal of the said enactment and section 8 and section 24 of the said Act shall be applicable as if the said enactments are repealed and re-enacted by this Act.

79. Amendment of Karnataka Act 32 of 1974.- In the Karnataka Public Premises (Eviction of Unauthorised Occupants) Act, 1974 (Karnataka Act 32 of 1974), in section 2, in clause (e), for sub-clause (iv), the following shall be substituted, namely:- “(iv) a Notified Institution or Declared Institution under the Karnataka Hindu Religious Institutions and Charitable Endowments Act 1997”. The above translation of the be published in the official Gazette under clause (3) of Article 348 of the constitution of India.

